Bogen om det Sande Liv

Den Guddommelige Mesters Lære

Bind XI

Undervisning 310 - 338

Bogtjeneste for livet

Det 12-binds værk **Libro de la Vida Verdadera** (Bogen om det sande liv) er en arv til hele menneskeheden og er registreret hos
»Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" i Mexico D.F. under numrene 26002, 20111 og 83848.

Yderligere oplysninger om den spanske originaludgave:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Ansvarlig for den tyske oversættelse, forordet til den tyske udgave, forklaringerne, fodnoterne, kommentarerne og henvisningerne til værket:
Walter Maier og Traugott Göltenboth.

Stand: januar 2017

Redigering (ny stavning og layout):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tlf.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-mail: manfredbaese@gmx.de

Bogen om det sande liv oversættes til mange andre sprog ved hjælp af denne version med DeepL Translator.

Der er tale om de ægte, originale skrifter, oversat af Gotthold Göltenboth og udgivet af Reichl Verlag, som er beskyttet af ophavsret. Disse skal bevares i deres oprindelige renhed og må ikke ændres. Dette ville være en synd og ville medføre guddommelig dom.

Herrens ord til Anna Maria Hosta:
25.3.2017
Jesus siger til hende: *»Segl-epoker«* …
… og siger:
»Brug dette. Jeg har i dag udvalgt dig til at modtage mine undervisninger og videregive dem til menneskene.«

Ansvarlig for dette initiativ er Anna Maria Hosta på vegne af Herren, Jesus Kristus, vores Gud, som er ejeren af disse skrifter.
(E-mail:hoanna64@yahoo.com)
DeepL – download-link: www.DeepL.com/Translator (Business-version)
DeepL oversætter i øjeblikket til over 100 sprog og kan downloades til din computer. Der kræves internetforbindelse for at kunne oversætte.

Stand: september 2026

Indholdsfortegnelse

Indhold

Bogen om det Sande Liv 1
Indholdsfortegnelse 5
Forord 7
Indledning 8
Undervisning 310 13
Undervisning 311 23
Undervisning 312 32
Undervisning 313 41
Undervisning 314 50
Undervisning 315 61
Undervisning 316 72
Undervisning 317 82
Undervisning 318 91
Undervisning 319 102
Undervisning 320 113
Undervisning 321 123
Undervisning 322 134
Undervisning 323 143
Undervisning 324 153
Undervisning 325 164
Undervisning 326 175
Undervisning 327 184
Undervisning 328 195
Undervisning 329 208
Undervisning 330 216

Undervisning 331 228
Undervisning 332 235
Undervisning 333 246
Undervisning 334 256
Undervisning 335 266
Undervisning 336 275
Undervisning 337 287
Undervisning 338 296
Indholdsfortegnelse 305
De guddommelige undervisninger i Mexico 1866-1950 313

Forord

»Dette er den forkyndte tid, hvor Jeg måtte tale til menneskeheden, og Jeg ønsker, at I, som opfyldelse af Mine profetier, med dette ord, som Jeg har givet jer, udgiver bøger, ...« (6, 52)

Den forudsagte tid henviser til nutiden, også kaldet den tredje tid, som efterfølger til den første tid (Moses og profeterne) og den anden tid (Jesus og hans apostle).

Den Tredje Tid blev forberedt af Elias' Ånd og hans discipel Roque Rojas i 1866 i Mexico, således at den Guddommelige Ånd fra 1884 til slutningen af 1950 – over en periode på 66 år – kunne åbenbare sig for menneskeheden: Søndag efter søndag mødtes mennesker fra det simple folk i beskedne forsamlingssteder for i omkring to timer at lytte til det guddommelige budskab. Som talerør (porta vozes) benyttede Gud sig af de talrige stemmeførere (nutidens profeter), som i en ophøjet sindstilstand gjorde det guddommelige ords stråle hørbar.

Disse guddommelige åbenbaringer, budskaber eller undervisninger blev i de sidste ti år før 1950 stenograferet og protokolleret. Efter 1950 blev der udvalgt 366 undervisninger blandt dette enorme antal protokoller og udgivet i det store 12-binds værk »Libro de la Vida Verdadera« (Bogen om det sande liv).

Efter 1975 oversatte Walter Maier, der havde deltaget i de søndagsmøder fra 1943 til 1950, og Traugott Göltenboth bind I til V til tysk og udgav dem på forlaget Reichl Verlag. Efter Walter Maiers død i 2001 blev bind VI færdiggjort af Traugott Göltenboth og udgivet i 2004.

Bind VII til XI blev efterfølgende ligeledes oversat af Traugott Göltenboth og udgivet i årene 2014 til 2015 af forlaget Buchdienst zum Leben. Bind XII forventes at være tilgængeligt i 2016.

Således har den Guddommelige Ånd ikke efterladt menneskeheden alene i en tid præget af de største videnskabelige og tekniske fremskridt, men også af de største krigslignende konflikter og ideologiske vildfarelser.

I sin uendeligt store kærlighed og visdom har Gud gennem de mexicanske åbenbaringer vist os en vej ud af de ideologiske vildfarelser, skænket trøst og helende balsam til vores sultende sjæl og givet os helt praktiske anvisninger på, hvordan vi kan indrette vores liv efter den guddommelige vilje.

Må de følgende ord gå i opfyldelse ganske snart:

Ære være Gud i det høje
og fred på jorden
og menneskene hans velbehag.

Indledning

De følgende uddrag må give læseren et første indblik i det foreliggende bind af » «. Tallene i parentes henviser til nummereringen af undervisningerne og versene.

Det gode er sandhed og kærlighed

Indse, at mit ord ikke er og heller ikke kan være en ny religion. Dette værk er den lysfyldte vej, hvorpå alle ideologier, trosbekendelser og religioner vil forenes åndeligt for at nå frem til portene til det forjættede land. (310,39)

Lær mig alle at kende, så ingen fornægter mig – erkend mig, så jeres forestilling om Gud bygger på sandhed, og I ved, at der, hvor det gode viser sig, er jeg.

Det gode blandes ikke med noget. Det gode er sandhed, er kærlighed, er barmhjertighed, er forståelse.

Det gode er tydeligt genkendeligt og umiskendeligt. Genkend det, så I ikke tager fejl. Hvert menneske kan gå en anden vej; men når de alle mødes på *et* punkt, som er det gode, vil de til sidst genkende hinanden og forene sig. Sådan er det ikke, hvis de stædigt bedrager sig selv ved at give det gode et skær af det onde og forklæde det onde som det gode, sådan som det sker blandt mennesker i denne tid. (329, 45-47)

Vejen tilbage til vores åndelige hjem

Hver verden, hvert eksistensplan blev skabt, for at sjælen kunne udvikle sig på den og tage et skridt hen imod sin Skaber og således, idet den stadig skrider frem på vejen mod fuldkommenhed, få lejlighed til at nå frem til sit rejsemåls mål, pletfri, ren og velformet, til toppen af den åndelige fuldkommenhed, hvilket netop er at bo i Guds rige. Hvem synes det umuligt til sidst at bo »i Guds skød«? Åh, I stakkels fornuftsmennesker, som ikke rigtig forstår at tænke efter! Har I allerede glemt, at I trådte ud af mit skød og ind i tilværelsen, det vil sige, at I allerede før eksisterede i det? Der er jo intet mærkeligt ved, at alt, hvad der udsprang af livets kilde, vender tilbage til den, når tiden er inde. Hver sjæl var, da den trådte ud af Mig og ind i livet, jomfrueligt ren; men sidenhen blev mange besmittet på deres vej. Ikke desto mindre – da alt var forudset af Mig på en vis, kærlig og retfærdighedsbevidst måde – gik Jeg straks i gang med at stille alle de nødvendige midler til rådighed for mine børns frelse og fornyelse på den vej, de måtte gennemgå.

Selvom denne sjælelige jomfruelighed blev vanæret af mange væsener, vil den dag komme, hvor de renser sig for alle deres fejltagelser og derved

genvinder deres oprindelige renhed . I mine øjne vil denne renselse være meget fortjenstfuld, for sjælen vil have opnået den gennem store og vedvarende prøvelser af sin tro, sin kærlighed, sin trofasthed og sin tålmodighed. (313, 21-23)

Jeg ønsker, at når kampen er forbi, og alle mine børn er forenet for evigt i det åndelige hjem, *skal* de *få del* i min uendelige lykke som *Skaber*, som en anerkendelse af, at hver og en af jer har deltaget i det guddommelige værk ved at opbygge eller genoprette det.

Først som åndelige væsener vil I opdage, at intet af alt det, jeg har skabt siden begyndelsen, er gået tabt, at alt genopstår i mig, alt kommer til live og fornyes.

Så selvom så mange væsener i lang tid har været på afveje, og selvom mange i stedet for livets gerninger har udført ødelæggende gerninger, vil de indse, at tiden med deres vildfarelse kun var forbigående, og at deres gerninger, hvor dårlige de end måtte have været , finder oprejsning i det evige liv, og at de bliver forvandlet til medarbejdere i mit uophørlige skabende værk.

Hvad betyder et par århundreder med synd og mørke, som menneskeheden har oplevet på Jorden, når man sammenligner dem med evigheden, med en tid med udvikling og fred uden ende? I har på grund af jeres frie vilje fjernet jer fra Mig og vil, drevet af jeres samvittighed, vende tilbage til Mig. (317, 17-20)

Åndelige lysvæsener står ved vores side

I går ikke alene, for min opmuntring og mit lys er med hver og en af jer. Men i tilfælde af, at dette skulle forekomme jer for lidt, har Jeg stillet et åndeligt lysvæsen ved siden af hvert menneskeligt væsen for at våge over jeres skridt, for at lade jer fornemme enhver fare, for at tjene jer som ledsager i jeres ensomhed og som en stav på livets rejse. Det er de væsener, I kalder beskyttelsesengle eller beskyttere.

Vis jer aldrig utaknemmelige over for dem, og vær ikke døve for deres indskydelser, for *jeres* kræfter vil ikke være tilstrækkelige til at bestå alle livets prøvelser. I har brug for dem, der er længere fremme end jer, og som kender noget til jeres fremtid, fordi Jeg har åbenbaret det for dem.

Disse væseners kamp er meget hård, så længe I ikke har nået åndeliggørelsen, for I bidrager selv meget lidt til at støtte dem i deres vanskelige mission.

Når jeres åndeliggørelse giver jer mulighed for at føle og opfatte tilstedeværelsen af de af jeres brødre og søstre, som usynligt og uden nogen form for opvisning virker til fordel for jeres velbefindende og jeres fremskridt, vil I fortryde, at I har tvunget dem til at slide så hårdt og også lide på grund af jeres synder. Men når denne indsigt opstår i jer, er det

kun, fordi der allerede er blevet lys i jeres sind. Da vil medfølelse, taknemmelighed og forståelse for dem vågne. Hvilken stor lykke vil der være hos jeres beskyttere, når de ser, at deres indsats støttes af jer, og at deres inspiration er i harmoni med jeres ophøjelse!

I har så mange søskende og så mange venner i den »åndelige dal«, som I ikke kender.

I morgen, når erkendelsen af det åndelige liv har bredt sig over hele jordkloden, vil menneskeheden indse betydningen af disse væsener ved jeres side, og menneskene vil velsigne min forsyn. (334, 70-76)

Kampen mellem lys og mørke

Hinsides jeres menneskelige liv findes der en verden af ånder, jeres brødre og søstre, væsener, der er usynlige for mennesket, og som kæmper indbyrdes for at vinde jer. Denne kamp har sin årsag i de forskelle i udviklingsstadiet, som de ene og de andre befinder sig i.

Mens lysvæsenerne, båret af idealet om kærlighed, harmoni, fred og fuldkommenhed, strør lys ud på menneskehedens vej, altid inspirerer den til det gode og åbenbarer alt det, der er til menneskenes bedste, såer de væsener, der stadig klamrer sig til jordens materialisme, som ikke har været i stand til at løsrive sig fra deres egoisme og deres kærlighed til verden, eller som på ubestemt tid nærer menneskelige afhængigheder og tilbøjeligheder, forvirring på menneskenes vej ved at formørke forstanden, blinder hjerterne og undertrykker viljen for at udnytte menneskene og gøre dem til redskaber for *deres* planer, eller for at bruge dem, som om de var deres egne kroppe.

Mens den åndelige verden af lys søger at vinde menneskenes sjæle for at åbne en vej til evigheden for dem; mens disse velsignede hærskarer uophørligt stræber efter at vokse i kærlighed, blive plejere ved de lidendes lejer, til rådgivere ved siden *af* den, der bærer byrden af et stort ansvar, til vejledere for de unge, til beskyttere af børnene, til ledsagere for dem, der lever glemte og alene, virker legionerne af væsener uden den åndelige visdoms lys og uden kærlighedens opløftende følelse ligeledes uophørligt blandt menneskene. Men deres mål er ikke at lette jeres vej til det åndelige rige – nej; disse væseners hensigt er fuldstændig modsat; deres bestræbelse er at herske over verden, fortsat at være dens herrer, at forevige sig på Jorden, at herske over menneskene og gøre dem til slaver og redskaber for deres vilje – kort sagt: ikke at lade sig fratage det, de altid har betragtet som deres eget: verden.

Således, disciple: Mellem disse to væsener raser en voldsom kamp – en kamp, som jeres fysiske øjne ikke kan se, men hvis eftervirkninger dog gør sig gældende dag for dag i jeres verden.

For at mennesket kan forsvare sig og befri sig fra de onde indflydelser,

har det brug for kendskab til *den* sandhed, der omgiver det; det må lære at bede med ånden og må også vide, hvilke evner dets væsen er udstyret med, for at kunne bruge dem som våben i denne store kamp mellem det gode og det onde, mellem lyset og mørket, mellem åndeliggørelsen og materialismen.

Netop den åndelige verden af lyset virker og kæmper og forbereder alt, så verden en dag kan begive sig ud på vejen mod åndeliggørelse.

Tænk over alt dette, og I vil kunne forestille jer intensiteten i denne kamp, som jeres åndelige brødre og søstre udkæmper, idet de bestræber sig på at redde menneskene – en kamp, der for dem er et bæger, hvormed I stadigt giver dem den galde af utaknemmelighed at drikke, da I nøjes med at modtage alt det gode, de skænker jer, uden nogensinde at stille jer ved deres side for at støtte dem i deres kamp.

Det er kun få, der forstår at slutte sig til dem, og kun få, der er modtagelige for deres inspiration og følger deres råd. Men hvor stærkt går de gennem livet, hvor beskyttede føler de sig, hvilke glæder og inspirationer giver deres ånd vinger!

Flertallet af mennesker er splittet mellem de to påvirkninger uden at kunne beslutte sig for den ene, uden at hengive sig fuldstændigt til materialismen, men også uden at gøre en indsats for at frigøre sig fra den og åndeliggøre deres liv, det vil sige at ophøje det gennem det gode, gennem viden og åndelig kraft. Disse befinder sig stadig midt i kampen med sig selv.

De, der har overgivet sig fuldstændigt til materialismen uden længere at tage hensyn til samvittighedens stemme, og som tilsidesætter alt, hvad der vedrører deres sjæl, kæmper ikke længere; de er blevet besejret i kampen. De tror, at de har sejret, tror, at de er frie, og bemærker ikke, at de er fanger, og at det vil blive nødvendigt, at lysets legioner stiger ned til mørket for at befri dem.

Dette budskab fra lyset sender jeg til alle jordens folk, for at menneskene må vågne op, for at de må blive bevidste om, *hvem* fjenden er, som de må bekæmpe, indtil de har besejret ham, og *hvilke* våben de, uden at vide det, bærer med sig. (321, 53-63)

Guds vision for vores fremtid

Jeg forventer åndeliggørelse af verden. For Mig har de navne, som hver kirke eller sekt adskiller sig ved, ingen betydning, ej heller den mere eller mindre store pragt i deres ritualer og ydre kultformer. Dette når kun de menneskelige sanser, men ikke Min Ånd.

Jeg forventer åndelighed af menneskene, for den betyder en ophøjelse af livet, et ideal om fuldkommenhed, kærlighed til det gode, en henvendelse mod sandheden, udøvelse af kærlighedshandlinger, harmoni

med sig selv, hvilket er harmoni med de andre og dermed med Gud. (326, 21-22)

Ud af nutidens mennesker uden åndelighed og kærlighed vil Jeg lade de generationer fremkomme, som jeg allerede så ofte har profeteret om gennem mit ord . Men først vil Jeg bearbejde disse folkeslag, som i dag misforstår hinanden, fører krig mod hinanden og ødelægger hinanden.

Når min dom så er gået over alle, og ukrudtet er revet op med rod, vil en ny menneskehed begynde at opstå, som i sit »blod« ikke længere bærer frøet til splid, had eller misundelse, fordi deres forældres »blod« er blevet renset i smerten og angerens smeltedigel.

Jeg vil modtage dem og sige til dem: »Bed, bed, og det vil blive jer givet«, ligesom Jeg sagde til jer i den Anden Tid. Men i dag tilføjer Jeg: Lær at bede. (333, 54)

Forestil jer fremskridtet hos en menneskehed, hvis moral udspringer af åndelighed; forestil jer en menneskehed uden begrænsninger og landegrænser, der broderligt deler alle de livsmidler, som jorden skænker sine børn. Prøv at forestille jer, hvordan den menneskelige videnskab ville se ud, hvis den havde kærligheden til hinanden som ideal, hvis mennesket modtog den viden, det søger, gennem bøn. Tænk på, hvor glædeligt det vil være for Mig at modtage menneskenes tilbedelse af kærlighed, tro, lydighed og ydmyghed gennem deres *liv*, uden at de behøver at ty til ritualer og ydre kultformer.

Først da vil der være *liv* for menneskene, for i det vil de indånde fred, nyde frihed og næres udelukkende af det, der rummer sandhed. (315, 57-58)

Når min stemme på åndelig vis lader sig høre i menneskeheden , vil menneskene mærke en vibration, som altid har været i dem, selvom den ikke har kunnet udtrykke sig frit. Det vil være Ånden, der – opmuntret af sin Herres stemme – rejser sig og svarer på mit kald.

Derefter vil en ny tidsalder begynde på jorden, for I vil ikke længere betragte livet nedefra, men se det, erkende det og nyde det fra højderne af jeres sjælelige ophøjelse. (321, 38-39)

Undervisning 310

Min fred være med jer!

1. Kom til Mig, vildfarne og vildledte menneskehed. Søg først mit rige, og når du først er der, så drik af den uudtømmelige kilde til min visdom. Men glem ikke, at mit rige ikke er af denne verdens , og at du kun kan indtage det ved at følge mine kærlighedslove.

2. Disciple: Det nuværende år 1950 vil medføre afgørende begivenheder for alle mennesker. Derfor er jeres ansvar så stort, når I lytter til min undervisning.

3. Menneskeheden er syg, blind og på vej mod undergang. Faderen vil redde den gennem jeres mellemkomst. Sandelig, jeg siger jer: Ingen vil gå fortabt.

4. Da jeg elsker alle mine børn lige meget – hvorfor findes der så elendighed i verden? Det er det spørgsmål, som menneskene stiller sig. Men I kender årsagen til begivenhederne.

5. Det er ikke første gang, jeres sjæl lever i denne verden. Allerede for længe siden tillod Jeg den at reinkarneres i forskellige jordiske legemer, for at den på den måde kunne gøre bod på sine fejl og blive min lov værdig. Jeg satte sjælene på jorden lige fra begyndelsen af deres skabelse, for at de gennem deres egne fortjenester kunne vinde evnen til at komme ind i mit rige.

6. Menneskets sjæl har været skabelsens foretrukne skabning. Som et bevis på min kærlighed har jeg udstyret den med viljesfrihed.

Alle andre væsener er underlagt min vilje. Men hvis menneskene i udøvelsen af deres frie vilje blot har fjernet sig fra min kærligheds vej, må de netop på denne vej, som de selv har skabt gennem deres frie vilje, opnå deres frelse.

7. Høsttiden er kommet for alle sjæle, og derfor ser I forvirring blandt menneskene. Men sandelig, Jeg siger jer: I dette kaos vil hver enkelt høste sin egen afgrøde.

Men hvad vil der ske med de af mine børn, der hele tiden har overtrådt min lov? Sandelig: Alle, der sover og ikke vil studere og tage mine undervisninger til sig, vil blive ramt af prøvelserne som af en orkan, der vælter dem. Men for alle dem, der har fulgt mine anvisninger, vil det være som en opmuntring til at opfylde deres pligter, som en smuk belønning, som Gud skænker dem.

8. Faderen er uudtømmelig aktivitet; Han virker evigt for alle sine børn, og i lyset af dette eksempel skal også I være utrættelige i udførelsen af jeres arbejde, så I på denne måde bliver ét med jeres Herre. Forstå, at jeres arbejde er en sand velsignelse for jer, for det består i at komme

stadig tættere på jeres Gud. Dette er hemmeligheden bag fuldkommenheden i jeres liv.

9. Mennesket har udviklet sig, og i sin udvikling har det opnået mange frugter for at kunne tjene menneskeheden. Men i dag har det i sin hovmod troet sig overlegen i forhold til sin Skaber.

10. I spørger Mig, om Jeg kan hjælpe Mine børn med at finde ud af deres vildfarelse. Og Jeg siger jer: Ja, folk. Den mulighed, jeg har givet sjælen i hendes reinkarnationer i det menneskelige liv, er et bevis på min kærlighed. For mit rige kan kun opnås gennem de gode gerninger af kærlighed og barmhjertighed, som mine børn udfører, idet de fulgte deres samvittigheds anvisninger under fuld udnyttelse af deres frie vilje.

11. Selv om I føler jer ubetydelige og svage, skal I bistå jeres medmennesker gennem den uendelige kraft, som Jeg har betroet jer med budet. Den rene og oprigtige bøn, som Jeg har lært jer, er det, der skal forene hele menneskeheden i min kærligheds favn.

12. Bed, disciple, send jeres tanker som et fredsbudskab til dem, der i øjeblikket forvandler jeres liv gennem deres intelligens, så de frugter, de opnår, må være som balsam for menneskehedens lidelser.

13. Hvorfor kalder Herren jer »det udvalgte folk«? Fordi Jeg allerede i den første tid tildelte jer en vanskelig mission blandt jeres medmennesker. Men Jeg udstyrede jer ikke med større gaver end dem, og Jeg satte jer heller ikke over de andre folk, men Jeg gjorde jer til en trofast søn, til budbringer af mit budskab om lys og kærlighed til alle de folk på jorden, der stadig befinder sig i vildfarelse.

14. Jeg har skænket jer nåden at høre mit ord gennem en taler – et budskab, som I, når tiden er inde, skal bringe til menneskenes hjerter.

15. Disciple, udnyt tiden, se på de mennesker, der er fordybet i deres materialisme og holder fast ved verdens falske stemmer. I dem vil lidelsen være, og kun således vil de vågne op med hensyn til deres samvittighed. Lidelsen – selvom I ikke forstår den, så længe I gennemlever den – er en velsignelse for jeres sjæl.

16. Løft jer i ånden op til mig, hævet over enhver lidelse, enhver fristelse eller svaghed, så vil I forstå, hvor smuk den vej er, som Jeg tilbyder jer i opfyldelsen af min lov. Når I ser på menneskeheden, der i sin fordærvelse har nået toppen af lasterlighed, så siger Faderen til jer: Sjælen har alligevel udviklet sig, krigens grusomhed har rystet den vågen, og i dag, hvor den søger fred på alle veje, står den ved en skillevej.

17. Der ligger din mission, Israel. Hver af jer vil med sin bøn og sit eksempel skulle lede menneskeheden. Ingen har ret til at tale om sine næstes ufuldkommenheder. For hvem af jer er fuldkommen? Døm ingen,

og vær et godt forbillede blandt mennesker. På denne måde skal I leve som et afspejlning af evig fred og evig salighed. Så vil menneskene – trætte af så megen lidelse – komme til jer og sige: »Giv os af jeres brød, giv os af dette uudtømmelige vand.«

18. Nationerne kæmper for en fred, som de endnu ikke har opnået. I nogle dele af verden er krigene ophørt, men i andre er menneskene stadig omgivet af kaos i deres blodige kampe. Forgæves ønsker de, at freden skal herske i denne verden, fordi de mangler kærlighed og barmhjertighed.

Menneskene skælver af frygt for de nye våben, som den menneskelige intelligens har skabt. Hjælp dem, folk, ræk dem mit kærlighedsbudskab, som Jeg har betroet jer. Hav ingen præference for bestemte racer, sprog eller ideologier, se i dem kun jeres brødre og søstre, der har brug for råd og kærlighed.

19. Bed, for sandelig, siger jeg jer: Min fred vil nå ud til alle jordens folk ved at overvinde egoismen og de menneskelige svagheder.

20. Således vil mit rige komme til jer, og da vil de opfindelser, der i dag forårsager ødelæggelse og død, kun blive anvendt til den nødvendige genopbygning for at gøre denne verden til et sandt paradis. Jeg ønsker, at mennesket endelig skal fuldkomme sig og regere denne planet, således som Faderen regerer universet: med kærlighed.

21. Mennesket, der har en stor tro på min lov og med stor kærlighed forkynder min lære, har intet at frygte, for han vil være Faderens redskab og samtidig en del af Gud.

22. Disciple: ligesom lyset fjerner mørket, så vil I med mit guddommelige budskab kunne fjerne menneskehedens uvidenhed.

23. Mit ord, der er åbenbaret i denne Tredje Tid, vil få mennesker til at opdage retfærdighedens sande betydning, og der vil blive vedtaget love, der er inspireret af mit værk.

24. Denne lære, som endnu er ukendt for menneskeheden, vil til sidst sprede sig over hele jorden og slå rod i mange folks hjerter. Åndeliggørelsen vil nå sin fulde udfoldelse i fremtidens menneskehed.

25. I har haft den nåde at høre mine budskaber gennem mine talspersoner, men I vil ikke længere være vidne til, hvordan min lære blomstrer, for da vil I ikke længere høre til denne jord. Det vil være andre generationer, der vil vidne om opfyldelsen af mit ord. For det var jeres opgave at være banebrydere for åndeliggørelsen.

26. Men derfor vil jeres mission ikke være mindre vigtig end de kommende generationers – tværtimod. Tænk på, at meget afhænger af jer, at de slår ind på den rette vej, at de er gode fortolkere af mit værk og gode disciple.

27. I skal yde jeres bidrag, som – som Jeg allerede har sagt jer – er meget vigtigt. Men bliv ikke stolte af det. For den, der bliver forfængelig inden for et åndeligt værk, har ikke forstået, hvad det vil sige at være en værdig discipel, da ydmyghed er en af de væsentligste forudsætninger for at være en af Mine disciple.

28. Betragt jer selv i jeres samvittigheds spejl for at se, om det ikke afspejler nogen form for uoprigtighed. Se jer selv i dette indre spejl, før I begynder at dømme jeres medmenneskers gerninger. Så vil jeres handlinger være baseret på større renhed og sandfærdighed.

29. Jeg siger jer dette, fordi jeg ser, at mange af jer finder glæde i at fordømme de fejl, som jeres medmennesker begår i de forskellige trossamfund, såvel som deres ritualer og gudstjenester. Jeg siger jer, at det ville være bedre for jer ikke at dømme hverken kirker eller trosbekendelser, da I foreløbig ikke erkender deres åndelige rækkevidde.

30. Jeg efterlader jer som vejvisere, men ikke som ophidsere. Jeres frø skal være fredens og enhedens, men aldrig forvirringens eller voldens.

31. Mit ord har forening og fred som mål, så I, når I lader jer inspirere af det, forstår at række jeres medmennesker hånden og altid respekterer deres tro som noget helligt. For deres tro er et indre alter, hvor Jeg bor. Så vil I hos jeres medmennesker kunne erkende den udvikling, de har opnået på grund af deres kamp, deres anstrengelser og deres modgang.

32. Når I ved at sammenligne den måde, hvorpå jeres medmennesker udøver deres religion, med den måde, I selv gør det på, opdager forskelle, så lad være med at dvæle ved det ydre og træng ind til sagens kerne, hvor sandheden findes. Da I er spiritualister, skal I huske, at I altid skal holde jer til indstillingen og ikke til de ydre former.

33. Når I på denne måde efterhånden kommer til at forstå jeres medmennesker, vil I ret hurtigt opdage, at hvert menneske går sin egen vej, men at alle veje mødes i ét eneste punkt, nemlig vejen til lyset, til sandheden og til livet.

34. I indser nu, at det ikke er nok at bære kendskabet til mit ord i jeres sjæl, for den vigtigste del mangler stadig, nemlig at omsætte mine lære til praksis. Dette er den prøve, hvor I skal vise, hvor meget I har lært af mit ord.

35. Da Jeg i billedligt sprog sagde til jer, at Jeg ville lukke jeres læber, skete dette for at gøre det klart for jer, at Jeg i det øjeblik velsignede jeres læber, så jeres sjæl gennem dem kan give udtryk for sin inspiration og gentage Mine guddommelige ord, mens disse læber forbliver lukkede for at dømme, kritisere, lyve eller spotte. Bevar min undervisning med kærlighed, og lad jeres sjæl, som en strøm der har været opdæmmet i

mange århundreder, strømme over i ord af trøst, lys, balsam, visdom og fred.

36. Det vil ikke være nødvendigt, at I ofte udtaler mit navn – tværtimod. Jo mindre I udtaler det, og jo bedre I anvender min lære, desto større vidnesbyrd vil I have aflagt om Mig.

37. Føl efterhånden jeres næste i jeres hjerte som sande søskende, se menneskeheden som én eneste familie, men pas på ikke at udbasunere dette. Gør aldrig jeres fortjenester kendte, for det tilkommer alene Mig at bedømme dem. Det eneste, I skal gøre kendt gennem jeres liv og jeres ord, er mit værk. For dette skal være kendt af alle jeres medmennesker.

38. Den åndeligt søgende persons ydmyghed skal være ægte, den må ikke blot være tilsyneladende, for at hans spor på jorden kan være lysfyldt.

39. Indse, at mit ord ikke er og heller ikke kan være en ny religion. Dette værk er den lysfyldte vej, hvorpå alle ideologier, trosbekendelser og religioner vil forene sig åndeligt for at nå frem til portene til det Forjættede Land.

40. I dette ord giver Jeg jer den fred og den kærlige omsorg, der får jer til at glemme jeres smerter. Jeg styrker jeres tro og giver jer lys, så I kan følge den vej, der fører til Mig. Dette lys inspirerer jer og opfordrer jer til at bede for dem, der lider – både de tilstedeværende og de fraværende. Det bringer jer tættere på jeres ukendte brødre og søstre, der lever langt væk fra jer, og som I ikke kan røre ved eller kærtegne fysisk.

Min lære lærer jer at bede for alle og at føle, hvad der foregår i jeres næstes hjerte. Jeg har sagt jer, at Jeg er fuldstændig til stede, at ingen for Mig er fraværende eller fjernt fra Mig, og Jeg giver jer evnen til at sætte jer ind i andres situation for at vende jer mod dem, der har brug for hjælp, trøst eller selskab.

41. Hvor meget godt vil I kunne udrette fra den dag, hvor I erkender jeres gaver og forstår at bruge dem til jeres medmenneskers bedste! Den forberedte sjæl kan overvinde afstande, trodse farer og overvinde forhindringer for at nå frem til det sted, hvor der længes efter den.

42. Hvis I bærer en tung byrde i jeres sjæl, fordi I ikke har været i stand til at indfri jeres gamle gæld, så handle på åndelig vis; da vil I mærke, at den tabte fred og den tabte glæde vender tilbage.

43. Mit ord lader jer genopleve de tidligere tider ved at minde jer om mine åbenbaringer gennem patriarkerne og profeterne og mit ord gennem Jesus i den anden tid. Jeg lader jer føle min faderlige kærlighed, og jeres sjæl finder ro i bevidstheden om, at den ses og beskyttes af min barmhjertighed.

44. Jeg taler til jer med den samme visdom, som jeg som Mester skænkede mine disciple. Men i dag, som Helligånden, viser jeg jer en ny side af bogen, så I kan studere den og blive oplyst.

45. Det er min vilje, at I forener de tre testamenter, som er blevet givet jer i tre tidsaldre, til ét eneste, og at I forbereder jer på at svare dem, der spørger jer om grunden til disse åbenbaringer.

46. Jeres forfædres eksempel er nedskrevet med uudslettelige bogstaver: Abraham, Isak og Jakob, som efterlod deres folk et frø af tro, kærlighed og standhaftighed, opfyldte deres bestemmelse og er hos Mig. Jeg kræver ingen ofre af jer, for de tider er nu forbi. Jeres liv er i forvejen smertefuldt i dag, og Jeg ønsker blot, at I bliver åndelige. Men hvis Jeg skulle tildele jeres børn den mission at udbrede Min lære til andre lande, så modsæt jer ikke. Hvis Jeg skulle bruge jer til at lede en menneskemængde med jeres ord og eksempel, så nægt ikke. På denne måde vil I efterlade et spor i denne tid, og Jeg vil vise de kommende generationer de frugter, som Mit ord har frembragt.

47. Kampens tid er kommet for jer. De gejstlige fra de store trossamfund slutter sig sammen for at føle sig stærke og kæmpe mod mine udvalgte. Når tiden er inde, vil de tilskrive denne åbenbaring, som jeg har betroet jer, dem, jeg ganske enkelt har forberedt, deres egen begavelse. Når Jeg har lagt denne nåde i jer, er det fordi Jeg kender jer og har renset og plejet jer for at kunne benytte Mig af jeres forstandsevne. Men det, Jeg har givet jer, tilhører alle Mine børn, og Jeg ønsker ikke, at det skal være anledning til stridigheder. Hvis denne strid alligevel bryder ud efter 1950 – en tid, hvor I ikke længere vil have min åbenbaring i denne form – hvor meget vil I da mærke, at mit ord udebliver! Da vil Jeg kun tillade jer at tage mine apostle med stor tro og stærk vilje som forbillede.

48. Mit ord vil snart nå ud til andre nationer og holde menneskene tilbage i deres had og hævntørst. Se – de syge rejser sig endnu ikke fra deres leje, og der kommer stadig nyheder om nye krige. Hjemmene er ikke blevet genopbygget, og folkeslagene er ikke blevet genoprettet, og der er stadig blodtørst. Til dem skal mit budskab om fred og enhed nå frem.

49. I ved, at nationerne på den anden side af jeres kontinent er blevet ødelagt, og at smerten har ramt alle hjerter. Der er ingen børn, unge eller voksne, der ikke har tømt en lidelsens kalk, og blandt dem finder Jeg dem, der trods deres lidelse har styrken til at bede om, at de nationer, der bevarer deres fred, ikke bliver ødelagt af krig. Og i forskellige trosretninger finder Jeg fromme sjæle, der med oprigtig kærlighed og medfølelse beder for dem, der gennemgår disse store prøvelser. Jeg modtager deres gerninger, respekterer deres skikke og tilregner dem deres fortjeneste.

Våg, bed, bønfald som gode disciple, og Jeg vil skænke jer Min nåde. Jeg beskytter hvert eneste væsen og velsigner alle nationer.

50. I vil alle modtage *den* fred, som I fortjener; men Jeg lover jer bedre tider. Efter den renselse, der skal finde sted på jorden, vil der dukke mennesker op, som Jeg har udsendt – dydige sjæle med store missioner – for at skabe den lydige menneskehedsfamilie. Der vil endnu gå fire generationer efter jeres , før min lære breder sig over hele jordkloden og bærer smukke frugter.

51. Ikke alle mine børn vil i nutiden forstå mit komme i Ånden, og de vil heller ikke erfare, at jeg forbereder menneskeheden for at lade den vende tilbage til mig. Jeg ønsker, at I vender tilbage, sådan som I er fremkommet fra mig – nemlig rene – for at I kan komme ind i himmelriget.

52. Hver sjæl bærer en kraft i sig, der beskytter den mod forfølgelser og fristelser, og et lys, der leder den, nemlig samvittigheden. Når Jeg har givet mennesket viljesfrihed, er det for at det skal have sin egen vilje og derved føle sig som herre over sit liv, sine handlinger og lig Mig. Jeg har bevist Min kærlighed til ham ved at gøre ham til indehaver af en høj bestemmelse og omgive ham med goder, selvom dette barn ikke har fulgt de love, Jeg har givet ham.

53. Mit kald i denne tid har været rettet til alle, men det er kun få, der følger Mig. Føl jer ikke fjerne fra Mig, fordi I i dag lever i denne verden. Jeg ønsker, at I allerede i jeres livsverden skal genkende Mig, at jeres hjerte skal være modtageligt for enhver guddommelig åbenbaring, at I skal elske Mig, og at I skal være inderligt forenet med Mig. Da I – om end kun i begrænset form – besidder Min natur, kan I forstå Mig og udføre store gerninger.

54. Den vej, som Jeg har udstukket for sjælen, fører den til ophøjelse, selvom den ofte møder tidsel og torne på den.

55. Hvis I søger hellige eller retfærdige mennesker, der kan lede jer, vil I ikke finde dem. Hvis I ønsker at stræbe efter den højeste fuldkommenhed, så se på Mig i det uendelige, foren jer med Mig, og Jeg vil rådgive jer og inspirere jer.

56. I har ikke fortalt verden om det, I har hørt fra Mig. Men denne materialistiske og kolde verden forventer et tegn fra Mig, en antydning eller et ord for at vende tilbage til sin Herre og begynde et nyt liv.

Forskerne iagttager og undrer sig over årsagen til så mange fænomener i verdensrummet. Teologerne ønsker at trænge ind i Mine hemmeligheder, og enhver sjæl, der er følsom over for Min tilstedeværelse, spørger sig selv, om verden er trådt ind i en ny tidsalder,

og Jeg har svaret til disse, der tørster efter viden, dem, som Jeg ved kilden vil give vand at drikke, der slukker deres tørst.

57. I er nu forberedte, jeres gaver er varige. Hvis I har værdsat den nåde, I har, så mist den ikke. Hvis I har fortjenester, så forøg dem. For intet offer vil være frugtesløst, og ingen indsats vil være forgæves, fordi hvert værk forbliver nedskrevet, og der er ingen hånd, der kan slette eller ændre jeres bog.

58. I, som bærer Israels sjæl i jer, ved, at den essens, som mit ord udgyder, er den samme som den, jeg gav jer i den første og den anden tid. I dag viser jeg jer siderne i Livets Bog i dens tredje del, og ligesom de foregående indeholder den min uendelige visdom.

59. Jeg er den bog, hvori livet er nedskrevet, og hvori al visdom findes. Kom, bank på min dør, og jeg vil straks åbne for jer. Men jeg vil se et ægte ønske om lys i jeres hjerter.

Hvis I skulle føle, at jeres opfattelsesevne er nået til sin forståelsesgrænse og ikke kan komme videre, så vær ikke bekymrede. For da vil jeres ånd, for hvilken der findes videre horisonter, hæve sig over materiens begrænsninger, indtil den når det lys, den ønskede at skue.

60. Hver gang mennesket i sin længsel efter at udvide sin viden har overladt alt til sin intelligens' kraft, er det strandet på de for det menneskelige forstand uovervindelige forhindringer. Eller det har kastet sig ned i afgrunde fulde af mysterier, uden at det har kunnet tilfredsstille sin nysgerrighed eller sit ønske om at opdage mere lys for sin videnskab.

61. Indtil i dag har forskerne manglet åndelighed, hvorfor deres viden altid har været begrænset, da de ikke har forstået at søge den sande oprindelse, grundlaget og princippet bag alt det, de studerer.

62. Sandelig, Jeg siger jer: Efter denne tidsalder med en materialistisk, egoistisk og fordærvelig videnskab vil der komme en tid, hvor forskerne vil forstå at trænge ind i naturens hemmeligheder – åndeligt forberedt gennem bøn, klædt i ydmyghed og respekt, inspireret af ædle, høje, menneskelige idéer og hensigter.

63. Med store skridt går menneskeheden mod afslutningen på denne verden, som menneskets videnskab har skabt, denne falske og overfladiske verden, og det vil være mennesket selv, der med sin egen hånd ødelægger det værk, som dets hovmod og grådighed har opbygget.

Derefter vil der indtræde stilhed, eftertanke og dermed fornyelse, højtstående hensigter og idealer. En ny tidsalder vil åbne sig for menneskene, og ind i denne vil en menneskehed, renset gennem smerte og lydt gennem erfaring, træde. Menneskerne vil opbygge en ny verden,

men det vil være en verden, der ledes af den åndelige sjæl, oplyst af Ånden og ført ind på min lovs vej.

64. Jeg ønsker, at denne verden skal forstå, at den materialistiske videnskab aldrig er eller vil blive målet for jeres eksistens, da I med den ikke engang har været i stand til at opnå jeres lykke på jorden.

65. I må vide, at når I forlader denne planet for at kunne nå frem til en højere livsverden, vil I ikke kunne klare det, hvis I forlader en videnskabelig og materialistisk verden, men kun hvis det er en verden, der er åndeliggjort gennem kærlighed og dyd.

66. De materialiserede sjæle er blinde i andre verdener, fordi de har forsømt deres evne til at forstå det åndelige og dermed har forhindret sig selv i at blive følsomme nok til at opfatte det subtile, det rene, det høje og det strålende.

67. Ingen må vove at benægte, at han i sit væsen bærer åndelige opgaver med sig. Kun Jeg og jeres ånd kender den pagt, der består mellem Faderen og hans børn. Tro dog og vær klar over, at I skal stå til regnskab for alt, hvad Jeg har overdraget jer, at I skal aflægge regnskab for alle de gaver og opgaver, som Jeg har betroet jer, når I som åndelige væsener vender tilbage til det evige rige.

68. Da I er nået til et tidspunkt, hvor I allerede kan forstå, acceptere og begribe det åndelige liv, har Jeg sendt jer mit ord, som er lære for sjælen, som er en sikker vej fuld af lys, for at I på den med sikre og faste skridt kan komme til Mig, med tålmodighed og kærlighed gøre bod, aflægge den kappe af urenheder, som I længe har båret, og tilegner jer stadig mere lys, så I, når den velsignede time er kommet, hvor I skal forlade denne verden af prøvelser og kamp, kan træde værdigt ind i den »dal«, der venter på jer, for at skænke jer en høst af lys og en frugt af fred.

69. I har alle mit lys i jer, hver sjæl besidder denne nåde; men mens dette lys hos nogle er blevet stadig stærkere, er vokset og har strålet udad e , for at give sig til kende, forbliver det hos andre kun i en hemmelig, skjult og ubevidst tilstand. Men sandelig, Jeg siger jer: Uanset hvor åndeligt tilbagestående et menneske måtte være, vil det altid kunne skelne mellem det gode og det onde, hvorfor I alle er ansvarlige over for Mig for jeres gerninger.

70. Jeg må sige jer, at jeres ansvar vokser i takt med, at jeres erkendelse øges, for I vil da blive stadig mere følsomme over for samvittighedens anvisninger.

71. Er I jer bevidst, hvor meget I på jorden har brug for en undervisning, der på en tilladt, korrekt og enkel måde letter jeres forståelse?

72. Her har I mit ord, folk, det lovede ord, det budskab, som jeg allerede i den anden tid forkyndte – det, hvis essens ville være sandhedens ånd, det guddommelige lys, der ville komme for at opklare enhver hemmelighed, som menneskenes forstand ikke var i stand til at gennemskue.

Min fred være med jer!

Undervisning 311

1. Elskede disciple: I har forberedt helligdommen for at modtage Mig, og her er Jeg, til stede i Ånden og i Sandheden.

Hver af jer viser Mig sit eget helligdom. Men Mesteren glæder sig over det, som I skaber gennem jeres enhed, gennem jeres åndelige harmoni. Derfor har Jeg lært jer kærligheden, så I gennem den i Ånden kan nå frem til den åndelige forenings ære. Sandelig, Jeg siger jer: Først vil I kunne vise Mig det sande helligdom, hvor man kan høre den guddommelige koncert.

2. I dag er Jeg i færd med at opbygge dette tempel gennem mit ord, gennem inspirationerne fra min lov i mine børns sjæle. Men I er stadig mine disciple, og der kommer hele tiden nye disciple i min nærhed. Nogle har Jeg undervist gennem mange år, andre begynder Jeg at undervise i de første lektioner i den Tredje Tid.

3. Mit ord gennem denne åbenbaring vil snart slutte. Men hvem vil det være, der skal videregive læren om Mig til menneskene? Hvem vil det være, der skal videregive den undervisning, som den Store Livets Bog indeholder?: Mine disciple, som Jeg længe har forberedt, så de kan træde i mit sted. Men ikke for at de blot skal bestræbe sig på at gentage mine ord. For så ville I kun gengive ordlyden fra taleren. Det er imidlertid ikke det menneskelige ord, jeg efterlader jer, men indholdet af mit budskab.

4. *I* har hørt mit ord gennem mine talere. I det har I opdaget ufuldkommenheder, som nogle har tilskrevet talerens krop, og andre Mig. Jeg vil ikke anklage mine børn, gennem hvilke Jeg åbenbarer Mig, men Jeg siger jer alligevel: Jeg har ikke bedraget jer ved denne åbenbaring, det har Jeg aldrig gjort. Jeg har bragt jer mine åbenbaringer og Helligåndens inspiration gennem den menneskelige forstand, og sammen med min fuldkomne undervisning har der været menneskets ufuldkommenheder. Mesteren siger jer: Denne fase af min åbenbaring vil gå forbi, og derefter vil I, oplyst af min Hellige Ånds lys, klart kunne skelne mellem, hvor min essens kommer til udtryk, og hvad der er menneskelig utilstrækkelighed.

Ligesom landmændene på jorden, der, når de har bragt deres hvedehøst i hus, forstår at skille agnene fra kornet, skal I skille hveden i min undervisning fra agnene og opbevare den i jeres hjerters kornkammer. Men avnerne, som er talernes ufuldkommenhed, skal falde i glemmebogen, mens indholdet af mine undervisninger vil forblive evigt i jeres sjæl.

5. For at åbenbare Mig i denne tid og i denne form har Jeg udsendt et kald til store menneskemængder. Blandt dem har Jeg udvalgt mænd og kvinder af forskellig alder, stand og race. Disse udvalgte, som I er en del af,

er sjæle, som Jeg kender. For der findes ikke en eneste sjæl, der er Mig fremmed. I er alle Mine børn.

6. Jeg har fulgt hver enkelt af jeres udviklingsvej, for Jeg har udstukket jeres skæbne. Og da Jeg udsendte opfordringen til jer, så I kunne være til stede ved disse åbenbaringer, udvalgte Jeg mine udvalgte. Jeg har udstyret dem med gaver og evner, og de støttes i deres opgave af lysånder, af mine fredsbudbringere – sjæle fulde af Ordet, som trin for trin har ført jer ind på spiritualismens vej og derved hjulpet jer med at opdage gaverne og begavelserne i jer selv og vække jeres sjæle til det hinsides, til evigheden.

7. Gennem mine guddommelige undervisninger og gennem de prøvelser, som jeg klogt fordeler over hele jeres liv, har jeg i stadig større grad udfoldet jeres sjæl, hærdet den til kampen og afsløret for den det, der før var et mysterium, en uigennemtrængelig hemmelighed. I har glædet jer over mit værk, og gennem mine lektioner lærer I efterhånden at fortolke læren fra den første og den anden tid, som teologerne ikke var i stand til at forstå.

8. De prøvelser, I møder på jeres livsvej, tynger jer. Men straks tænker I på, at min Guddommelige Ånd er i jeres væsen – som en stjerne, som et fyrtårn, og I vender jer altid mod dette lys for at redde jer.

9. Mange af de udvalgte, som Jeg har overøst med nådegaver, har været ligeglade med deres opgave i mit værk. Verdens idealer, fristelserne og den manglende forberedelse har adskilt dem fra Mig. Men hvor mange, der er forblevet tro mod mine undervisninger, ser jeg klædt i min nåde, skønt de ikke hørte til de udvalgte og heller ikke har modtaget seglet og gaverne gennem stemmebæreren. For jeg har givet dem deres gaver fra ånd til ånd, og i dem findes den nåde, der har ligget latent i jer alle siden tidernes begyndelse.

10. Salige er de trofaste, velsignet være de, der forbliver standhaftige indtil afslutningen af deres prøvelser. Velsignet være de, der ikke har spildt den kraft, som min lære skænker dem, for de vil i de kommende tider af bitterhed overvinde livets omskifteligheder med styrke og lys.

11. Vær trofaste, disciple, for mit værk vil aldrig skuffe jer; Mesteren vil opfylde sit løfte og vil ikke et eneste øjeblik være fraværende i jeres kampe med menneskeheden.

12. Min undervisning, som jeres sjæl næres af, vil forvandle jer til mestre, til trofaste apostle for Den Hellige Ånd.

13. Med disse åbenbaringer vil jeg ikke blot bringe jer verdensfreden og lindre jeres lidelser gennem fysisk lindring. Med denne forkyndelse giver jeg jer de store lærdomme, der taler til jer om jeres sjælelige udvikling. For hvis Jeg blot havde ønsket at bringe jer verdens goder – sandelig, Jeg siger

jer, så ville det have været tilstrækkeligt at pålægge de videnskabsmænd, som Jeg oplyser gennem intuition, og som Jeg ville have åbenbaret naturens hemmeligheder for, at de kunne udvinde helbredende balsam fra den for at helbrede jer for jeres fysiske lidelser.

14. Mit værk vil vise jer videre horisonter, hinsides jeres planet, med det uendelige antal verdener, der omgiver jer – horisonter, der ikke har nogen ende, som viser jer vejen til evigheden, der tilhører jer.

15. Det er jeres sjæl, jeg taler til, for at den gennem mit lys, min lov, der findes i Ånden, kan stræbe efter sin fuldkommenhed. Gør denne lov til en stige, en vej, så I kan nå frem til Mig. For det er jeres ankomst, som Jeg længselsfuldt afventer, så I, o mine elskede børn, kan glæde jer over mit rige, forstå min kærlighed, og så Jeg på min side kan modtage jeres, som må være fuldkommen, for at jeres åndssjæl kan glæde sig over det universelle herlighed i mit værk.

16. Erhverv jer dette rige, disciple, idet Jeg står jer bi. For hvor mange fjender, hvor mange fristelser vil stå i vejen for jeres skridt, og hvor mange afgrunde vil I være nødt til at undvige!

17. I er Israels folk, der vandrer gennem ørkenen i længsel efter det forjættede land. I har ikke længere Moses som leder – det er jeres Fader, der går foran dette folk, som opmuntrer jer og løfter jer op. Selvom Jeg leder jer gennem Mine udvalgte – så erkend, at over dem står den Universelle Leder, som er Gud, som er jeres Fader, der taler til jer og siger: Gå videre, besejr jeres fjender, bliv ikke svage i prøvelserne, så I ikke omkommer undervejs. Fremad! Vær ikke utro mod jeres skæbne, for I ved ikke, om I ikke netop i dette øjeblik allerede kan skimte det forjættede land i horisonten.

18. Jeg har betroet mine udvalgte store gaver. En af dem er helbredelsen – den helbredende balsam, så I med denne gave kan udføre en af de smukkeste opgaver blandt menneskene, da jeres planet er en tåredal, hvor der altid er smerte. Med denne evne har I et vidt felt foran jer til at skænke trøst efter min vilje. Denne balsam har Jeg lagt i jeres væsen, i de mest følsomme strenge i jeres hjerte, og I har fundet forfriskning i den; I har bøjet jer for dens mirakler, jeres hjerte er blevet blødt af menneskenes smerte, og I har altid vandret på barmhjertighedens vej. Fortsæt med at udgyde denne helbredende balsam, som *ikke* er i jeres *hænder*, for den overføres gennem blikke af medfølelse, trøst og forståelse, videregives gennem gode tanker og forvandles til helbredende råd og ord af lys.

19. Helbredelsens gave kender ingen grænser. Glem aldrig, at I er gennemsyret af den; og hvis smerten skulle gøre jer til bytte, fordi I

udsættes for en prøvelse, hvis I ikke kan fjerne den med denne balsam, så glem ikke mine undervisninger, glem jeres lidelse og tænk på de andre, hos hvem kvalen er større. Da vil I opleve mirakler hos jer selv og hos jeres medmennesker.

20. Jeg har tilladt, at min åndelige verden i samme tidsrum som min åbenbaring i denne tid giver sig til kende hos jer gennem gavebærerne, for at I kan modtage disse væsener, der er mættet med min helbredende balsam, og for at de kan være mestre i kærlighed og barmhjertighed blandt jer. Nogle af jer har forstået at værdsætte deres tålmodighed og ydmyghed, andre har gjort dem til genstand for ydmygelser, chikane og materialiseringer.

Men disse lysvæsener har ikke bragt deres klager og bebrejdelser foran Mig. Det er forstående sjæle, der – for at rive jer ud af jeres sjælelige elendighed – er kommet ned til jer i lyset af jeres nød og fattigdom og derved ofte har ofret deres egen åndeliggørelse – med det mål at rive jer ud af mørket og føre jer ind i lyset. Men denne periode vil snart være forbi.

21. Min åndelige verden, talsmænd for »arbejdere« og menneskemængder, vil sige til Mig: »Herre, døm ikke vores brødre og søstre for de fornærmelser, de har påført os.« Men når de på denne måde går i brechen for jer og tilgiver jer – hvad vil Faderen da ikke gøre, når Han skænker jer sin tilgivelse?

De er selv trådt ind i de fattigste hjem ved at følge jeres spor af elendighed og smerte. De er skyndt sig til ethvert sted på opfordring fra mine arbejdere og de syge, uden frygt for at blive besmittet, idet de kun tog sig af såret for at helbrede det, af sorgen for at efterlade trøst, af sygdommen for at forvandle den til sundhed.

Faderen siger til jer: Det eksempel, som min åndelige verden har givet jer, skal I indprente i jeres sjæl. Glem det ikke. Jeg vil, at I skal være, som de er, så I, når disse manifestationer er forbi, kan bringe denne helbredende balsam til alle jeres medmennesker uden skelnen mellem samfundsklasser, racer og verdensanskuelser – at I kan træde ind i kongelige paladser såvel som i de fattigste hytter eller på det mest beskidte sted, uden at I frygter smitte, kritik eller hån.

22. Gå altid hen til dem, der lider, og efterlad de bedste frugter af jeres kærlighed som spor efter jeres færden. Når I handler således, vil I have taget min åndelige verden til forbillede, som er min trofaste discipel og jeres lærer. Og ligesom den ikke søger nogen som helst belønning, og når den har vist jer de største godgørenheder, altid har gjort det i mit navn, således skal I efter min vilje vandre på verdens veje og derved så trøst,

sundhed og kærlighed, selvom I for alt dette, ligesom min åndelige verden og ligesom jeres mester i den anden tid, kun høster fornærmelser, trængsler og utaknemmelighed. I skal ikke forvente nogen som helst belønning i denne verden. Men hvis I alligevel ønsker en belønning, skal den være tilfredsstillelsen og glæden ved at have fået den, der græd, til at smile, ved at have opvækket den »døde« til min sandhed og ved at have trøstet den bedrøvede.

23. Jeg har i min lov overdraget jer den evige fred, og jeg vil, at hver af jer skal være som en fredsdue, at jeres vinger aldrig lukkes, at I gennem jeres bønner forstår at forflytte jer til alle steder, det være sig fysisk eller i tankerne, og hvor der hersker krig og splid, hvor uretfærdighed viser sig, skal I være som fredens engle, som skytsengle og Helligåndens budbringere.

24. Indse, at denne menneskehed aldrig har bragt Mig fredens frugter. Lige fra begyndelsen har den levet i krige; uophørligt har den kæmpet for at nå meningsløse mål, for at leve i udsvævelser og nære had og hævn. Dette er den frugt, som menneskene tilbyder Mig, og også i dag er disse kampe endnu ikke ophørt. Menneskeheden gør sig klar til at indlede sin største kamp; den forbereder sine mægtigste våben, nemlig sin forstands våben.

25. Menneskerne går deres egen undergang i møde. Over dem virker væsener fra det hinsides. De ene er budbringere af min kærlighed og inspirerer mennesker til fred, retfærdighed og enighed. De andre inspirerer dem kun til had og krig og afslører for forskerne midler til ødelæggelse, som den menneskelige hjerne alene ikke ville være i stand til at opdage.

For længe siden forkyndte Jeg disse begivenheder for menneskene gennem min apostel Johannes, for at de måtte våge og bede. Men de har kun sovet, og derfor findes der fredens fjender, som kæmper i menneskehedens hjerte for at føre den til undergang. Derfor gør Jeg jer til Mine kærlighedens budbringere, så I kan forenes med fredens legioner, og det gode sejrer – så I kan medvirke til opfyldelsen af Johannes' profeti.

26. Når denne kampstid, som Jeg har forkyndt jer, kommer, hvor I skal krydse provinser, lande og have, så lad jer ikke skræmme af krigens larm, og lad heller ikke dødens nærvær få jer til at miste modet, men I skal udbrede vingerne af jeres fredsideal, så denne bøn beskytter menneskene. I skal gøre brug af alle jeres ånds gaver for at så mit kærlighedsfrø.

27. Min åbenbaring i denne tid har ladet jer indse den dybe betydning, der ligger i den kamp og de prøvelser, der venter jer: Vil jeres kærlighed overvinde menneskenes hårdhjertethed? Vil jeres fred overvinde krigens

grusomhed? Sandelig, Jeg siger jer: Min fred skal sejre. Men Jeg vil ikke påtvinge den med magt; den vil komme gennem den overbevisende kraft, som Mine lære udstråler. Når den først trænger ind i hjertet hos det barn, der er mest forblindet af det onde, vil dette hjerte endelig finde fred.

28. Mesteren siger jer: Der vil komme en smerte, der er større end alle menneskers lidelser og synder. Denne smerte vil være deres angerens bæger. Foran den vil de bøje nakken, og når de så modtager min tilgivelse og min balsam, vil de bekende sig som mine tjenere.

29. Jeg har givet jer, o mine børn, ordets gave, fordi Jeg er »det Evige Ord«. Jeg er det Guddommelige Ord, der aldrig ophører. Jeg er den guddommelige koncert, og jeg har overdraget jer en del af den. Dette ord, som jeg har lagt i jeres sjæl, vil tale, og jeres læber, som i dag er for klodsede til at udtrykke de indskydelser og den inspiration, jeg skænker jer, vil blive veltalende og blive villige og trofaste formidlere af den guddommelige koncert. Det vil være en gave, der vil forbløffe jer , som vil bringe jer i ekstase, og gennem hvilken mennesker vil glæde sig over og føle min tilstedeværelse. I er begyndt at udfolde denne gave. For jeg siger jer endnu en gang: Jeres læber vil tale ud fra den overflod, der findes i jeres hjerte og i jeres sjæl.

30. Bevar og elsk det, der fødes af jeres hjerte, og når I videregiver det, vil det have essens og liv. Skulle I derimod tale uden at sige sandheden, vil det være som et dødt frø, der ikke vil spire i jeres medmenneskers hjerter.

31. Disciple: Store er de lærdomme, jeg har skænket jer. Men afslutningen på denne åbenbaring er allerede meget nær, og I må ikke glemme, at mit ord først efter denne periode vil blomstre i jeres forsamlinger gennem samspillet fra ånd til ånd. Først da vil jeres læber videregive de store åbenbaringer om mit rige, og I vil trænge ind i alle hjerter med mit kærlighedsbudskab. Da vil menneskene sige: »Hvordan kan det være, at denne kan læse i mit hjerte, hvad der var gemt derinde?« Men husk, at det ikke vil være jer – det vil være mig, der taler gennem jer.

På grund af disse gaver skal I ikke føle jer som herrer, I skal ikke spille en stor rolle blandt menneskerne, for jeres krop skal ikke afsløre noget af den åndelige storhed. I skal være som alle andre, I skal ikke bære tegn, der adskiller jer. I vil tilsyneladende være som alle andre, men i de øjeblikke, der er egnede til det, vil min visdomsskat strømme ind i jeres sjæl.

32. Takket være Helligåndens nåde har I synskhedens gave, som ikke er begrænset til at se budskaber fra det hinsides i det åndelige. Synskheden er en mere vidtrækkende gave, den er intuition, forudanelse, profeti; det er også budskaber, som I modtager i jeres drømme. Synet er det åndelige blik, der kan se fortiden, nutiden og endog fremtiden, i det omfang det er

min vilje. Hvor ofte vil den synske, når han ser en vision, ikke vide, hvad han har set. Men de, der hører hans vidnesbyrd, vil alligevel forstå dette budskab.

33. I øjeblikket befinder seerne sig stadig i en forberedelsesfase. Men sandelig, Jeg siger jer: I er alle seere. Nogle har udviklet sig på den ene måde, andre på en anden, men I har alle det åndelige blik i en latent tilstand. Dem, der under deres bøn ser det, som er min vilje, i form af symbolske billeder, forbereder Jeg yderligere . For efter 1950 vil den mission, som Jeg vil betro dem, være meget stor, og deres ansvar vil da være større.

Derfor siger Jeg jer: Forbered jer, for når dette ord ikke længere lyder gennem stemmebærerne, vil menneskemængderne, både troende og vantro, føle et stort tab. Jeres vidnesbyrd, jeres opfordring til opvågnen og indre fordybelse skal da være som en fakkel midt om natten. I skal være som herolder, der vækker de folk, der endnu sover. Forbered jer, folk, så I efter 1950 i jeres sjæl kan modtage de budskaber, der kommer ned fra min kærlighed.

34. Jeg har talt til jer om Åndens gaver, og når I ikke længere hører Mig på denne måde, vil I i dem i stadig større grad opdage al den herlighed, der findes i jeres eget væsen. I vil høre Mig igen og vil græde af forundring over så megen kærlighed, så megen nåde, som Jeg har skænket jer. Men I må ikke længere gøre brug af evnen til at komme i forbindelse med den åndelige verden gennem jeres forstand, når året 1950 er omme.

De åndelige lysvæsener vil fortsat give sig til kende gennem de begavede og dem, der ikke var det, men deres tilstedeværelse vil gøre sig gældende gennem inspiration. Ligeledes vil de fortsat skænke jer deres helbredende balsam og udføre mirakler, og deres ord vil være uudtømmeligt blandt jer.

35. Men når I, efter at der er gået nogen tid siden disse åbenbaringer, begynder at høre rygter om, at Mesteren eller den åndelige verden er vendt tilbage for at give sig til kende gennem den menneskelige forstand, kan I afvise det, for mit ord er ét, og min lov ændrer sig aldrig.

36. I skal leve vågent, o folk, så I kan skelne de sande profeters stemme og apostlenes vidnesbyrd fra bedrag! I skal leve vågent, så I ikke havner i falskhedens net, og så I bliver de stærke i disse tider med kamp og i de tider, der endnu skal komme. For en gruppe af mine disciple, som vil forblive tro mod mine lære, vil ikke besmitte sig, og de vil heller ikke være den soldat, der svigter sit banner af åndelig renhed. Sandheden vil være i dem, og Jeg vil åbenbare Mig for de andre folkeslag, tale til dem og sige til dem: Dette er mit værk, dette er mine disciple, og det bedste tegn, som

Jeg vil give verden på, hvem der er mine budbringere, vil bestå i, at de falske vil falde i de store prøvelser , mens de trofaste vil forblive standhaftige. De falske vil bande i smerten, og de trofaste vil velsigne Mig. De falske vil vende ryggen til Min lov, men de trofaste vil altid holde fast ved den.

37. Jeg ønsker, at I alle skal være mine trofaste vidner og mine elskede disciple, og til det forbereder Jeg jer. Men inden Jeg afslutter dagens lektion, vil Jeg sige noget til jer, som ikke bør overraske jer: I Mine undervisninger har Jeg talt om de kaldede og de udvalgte. Tror I, at en Fader, der er fuldkommen som Jeg, kan have favoritter eller foretrække nogle af sine børn frem for andre? Kunne en udviklet sjæl acceptere, at hans Fader giver gaver til nogle af sine børn og lader de andre stå uden arv?

38. Når I begynder at udføre jeres mission og når ud til nationerne, til de fjerneste folk, ja, selv ind i urskovene, vil I møde menneskelige væsener, og I skal gøre det klart for dem, at I alle er brødre, og I skal vidne for dem om min åndelige lære. I vil da blive forundrede over de kærlighedsbeviser, som Jeg vil give jer.

39. Der, blandt disse mennesker, der er afskåret fra civilisationen, men også meget langt væk fra menneskelig fordærvelse, vil I opdage store sjæle, som vil forøge Israels folks rækker.

40. De syge vil på jeres vej modtage den helbredende salve og blive raske; de bedrøvede vil græde for sidste gang, men deres tårer vil være tårer af glæde. I lyset af de vidnesbyrd, I skal give, vil menneskemængderne velsigne Herren og hans disciple; I vil blive hyldet, ligesom det skete den dag, hvor jeres Mester red ind i Jerusalem. Men også blandt dem, der hylder jer, vil der være mænd og kvinder, der er fulde *af de* åndelige gaver, som I besidder. Hos nogle vil deres profetiske gave forbløffe jer; hos andre vil min helbredende salve være uudtømmelig; hos atter andre vil mit ord strømme frem som krystalklart vand. Således vil I blandt jeres brødre og søstre, ligesom en uudtømmelig såning, se Helligåndens gaver komme til syne.

41. Da vil I indse, at I ikke er de eneste, at I blot er Guds talerør, de, der er betroet opgaven at ryste menneskeheden vågen og fortælle den, at mennesket i sin sjæl har en uudtømmelig skat af evner, og at Jeg som deres Herre og Fader har overdraget dem disse gaver. I vil opdage, at I foran Guds kærligheds retfærdighed alle er lige, at I alle i Ånd og sandhed er begavet med den samme nåde. Først da vil menneskene forsøge at opklare hemmeligheden bag deres eksistens i sig selv, vil de trænge ind i

deres indre og erkende deres egen sjæl. Derefter vil de løfte deres ansigt mod det uendelige og spørge om alt det, de ikke er i stand til at forstå.

42. Alt det, I kan lære dem, skal I lade dem vide, og med hensyn til alt det, I ikke kan forklare dem, fordi kendskabet hertil tilhører jeres Fader, skal I forberede jer, så Jeg kan åbenbare det for dem gennem jer. Men først må I erkende jeres mission.

Selvom Jeg kalder jer »Israels folk«, vil der komme en dag, hvor alle – ved at udfolde deres egne gaver – vil være lige foran Mig, foran deres Herre, og til sidst vil udgøre ét eneste folk, som vil være Guds folk.

43. Når min undervisning slutter, vil jeres sjæl fra det hinsides, hvor den styrkes af min nærvær, sammen med de åndelige fredshære sende sine følelser af kærlighed, sine tanker om fred og barmhjertighed ned til denne menneskehed, som ikke har været i stand til fuldt ud at opnå lyset for sin sjæl. Men hvad kan *I* bede Faderen om, selvom Han allerede fra begyndelsen har givet jer alt? Det er jeres ånd, der tillader jeres sjæl at modtage den frugt, som den har gjort sig fortjent til.

44. Når I begiver jer ud på jeres kampveje, vil alt, hvad I har brug for, allerede være forberedt på dem. I skal blot opnå fortjenester, der gør jer værdige til min kærlighed.

45. Hvorfor taler Jeg således til jer, mine børn? Fordi Jeg elsker jer, fordi Jeg ikke glæder Mig over jeres lidelser. Faderen ønsker altid at se fredens åndelige smil på jeres ansigter.

46. Jeg velsigner jer og siger jer endnu en gang: Vær de værdige budbringere af min universelle fred!

Min fred være med jer!

Undervisning 312

1. Mesteren befinder sig igen blandt jer i opfyldelse af sit løfte. Han ønsker at betro jer endnu et blad fra den bog, som Han vil efterlade som en kærlighedsgave til sit folk – endnu et blad, elskede disciple, som de kommende generationer vil læse, studere og forstå.

2. Hvem ud over Mig kunne have åbenbaret for jer, at I lever i den Tredje Tid? Hvem ud over Mig kunne have fortalt jer, at I er Israels folk? I ved dette og tror på det, fordi Jeg har lært jer det. I er disse, de og de samme i Ånden, og Jeg vil forene jer i én eneste familie.

3. Det er Mig, der har skabt jeres familie, og i ét eneste hjem har Jeg fordelt sjæle fra forskellige stammer. I én og samme familie findes der sjæle fra stammerne Levi, Simeon, Ruben og Juda – medlemmer af forskellige stammer, og når der hersker fred blandt dem, og de elsker hinanden, er Faderens længsel begyndt at tage form i sandhed og i Ånden: foreningen af alle mennesker.

4. Israels hjem og familier: Når I mærker, at fristelsen gør sig gældende i jeres midte, så søg ensomheden, påkald Mig og sig til Mig: »Mester, kom og giv os din styrke, giv os dit sværd, og lad ikke mig som far miskende mine børn; lad ikke mig som ægtemand miskende min ledsager, eller mig som ledsager miskende min ægtemand.« Jeg vil høre jeres bøn, forsvare jer og hjælpe jer videre, for dette er min vilje.

5. I dag kommer Jeg til Mine egne og har ringet med den høje klokke, der kalder jer til samling i denne Tredje Tid. Igen vil menneskeheden åndeligt se de forenede stammer, der udgør Israels folk.

6. Allerede i den første tid viste jeg jer mange goder. Nationerne eller landene i den æra havde ingen større vismænd end Salomo, ingen mere oplysende budbringere end mine profeter, ingen smukkere og kyskere kvinder end Israels, og ingen mere fuldkomne mænd end mit folks. Jeg lod visdommens, inspirationens og skønhedens gave opstå midt iblandt dem. Jeg sørgede for, at Helligåndens gaver blomstrede, og I vidste dengang, at I var Guds udvalgte folk – I vidste, at jeres Herre var med jer og kærtegnede jer – I vidste, at Jeg var jeres stærke helt. Og alligevel har I vænnet jer til mine gaver, til mit kærtegn og til min tilstedeværelse. Derfor kom Faderens retfærdighed over jer.

7. »Israels stammer efter Ånden« er meget talrige. Fra hver af dem vil Jeg udvælge tolv tusind og mærke dem på panden. Men »Israels folk« er ikke begrænset til 144.000. Det udvalgte folk er umådeligt stort.

8. Mesteren lærte jer i den Anden Tid, at mange hører til de kaldede og få til de udvalgte; men hele »Israels folk« bliver kaldet, og jeg vil mærke

144.000 blandt dem. I dem alle vil jeg lægge fred, åndelighed og begyndelsen til en dialog fra ånd til ånd.

9. Tiden nærmer sig, hvor menneskene vil tillægge sjælen større betydning og blive skuffede over den materialistiske videnskab, som vil lade dem synke ned i smerte, skuffelse og sløvhed. Men så vil Israels folk komme, ryste de sovende vågne, rejse de faldne op og vække de »døde«, ligesom Jesu stemme gjorde, da han sagde til Lazarus: »Stå op og gå.«

Når menneskene først er blevet åndelige, når deres forstand og deres følelser løfter sig, vil de vide det, som de aldrig har erfaret gennem videnskaben. Da vil de rejse sig i harmoni, i broderskab og med ædle tanker for at leve i det rige, som Jeg har inspireret menneskene til.

10. I jeres Faders hus er der mange »boliger«, som er de uendeligt mange trin på stigen, der fører til fuldkommenhed. Derfra stiger den »åndelige verden« ned for at åbenbare sig blandt jer. I har mange gange spurgt Mig fra ånd til ånd om årsagen til eksistensen af det umådeligt store antal stjerner og de planeter, der stråler over jeres verden, og I har sagt til Mig: »Mester, er disse verdener tomme?« Men Jeg siger jer: Tiden er endnu ikke kommet, hvor Jeg vil åbenbare det fuldt ud for jer. Først når mennesket opnår åndelighed, vil det modtage store åbenbaringer, og det vil kunne føre en ånd-til-ånd-dialog med de elskede væsener fra min guddommelighed, og da vil der finde en udveksling af tanker sted mellem alle brødre.

11. Men I skal allerede i dag erfare: Alle verdener er beboet af mine skabninger, intet er tomt, alle er velsignede riger og haver, plejet af Maria, legemliggørelsen af guddommelig ømhed.

12. Den Hellige Ånd vil gennem jeres mund på ny formidle høje lærdomme, som er ukendte for jer og for menneskeheden. Hvornår, elskede folk? Når åndelighed hersker hos jer og hengivenhed til jeres mission.

13. Jeg ser, at det brød, som mennesket nærer sig åndeligt af, ikke er brødet fra mit bord. Alt er blevet forurenet i løbet af tiden, alt er besmittet og har efterladt menneskets hjerte og hånd urene. Men Jeg er kommet til jer, folk, og har åbenbaret Mig gennem syndige legemer som jeres for at overgive jer et ord, der i sin kerne er uforfalsket og rent . Døm dog ikke mit ord og mine åbenbaringer overfladisk, for i dem findes der meget af menneskelig ufuldkommenhed. Søg meningen i mine åbenbaringer, og I vil skue jeres Mesters kærlige ansigt, I vil høre tonen i hans stemme, som jeres sjæl stadig husker.

14. Mine apostle fra den anden tid, som I skal tage til forbillede, bad indtrængende om, at Helligånden måtte komme ned over deres ånd, og

talte under hans inspiration. På samme måde skal du forberede dig, folk. For ånden kan tale gennem kroppen under Helligåndens inspiration.

15. Våg derfor over jer selv – våg, så jeres forstand ikke bliver besmittet. Bevar jeres hjerte rent, så I kan modtage den nådens dug, som Jeg sender jer – det krystalklare vand, der skal opbevares i jeres eget væsens kilde, så I kan slukke verdens tørst.

16. Frygt ikke menneskers dom, elskede folk, men frygt den guddommelige dom, hvis I skulle fortjene den på grund af jeres fejltagelser.

17. Skam jer aldrig over at samles på så beskedne steder som dette her, hvor I hører mit ord.

18. Hvis man spørger jer, om disse forsamlingssteder er jeres templer, skal I helt ærligt sige, at det ikke er tilfældet, at I i øjeblikket opfører jeres tempel i sjælen.

19. Nogle vil forundres over jeres åbenbaring, og andre vil gøre nar af jeres ord.

20. Føl jer ikke såret af jeres medmenneskers hån, da I er bevidste om, at den, der gør dette, på grund af sin uvidenhed ikke er i stand til at erkende sandheden. I vil finde kompensation for dette hos dem, der kommer til jer for at udforske jer og derefter bliver overrasket over den indre fred, der stråler ud fra hver eneste af mine sande disciple.

21. I derimod skal aldrig gøre nar af dem, der i deres religiøse fanatisme er afgudsdyrkere. For selvom de søger Mig i *materielle* former, tilbeder de Mig alligevel i dem. I behøver ikke at påpege jeres medmenneskers vildfarelser for at få dem fjernet. Tværtimod ville I derved vække deres vrede og forstærke deres fanatisme endnu mere. Det vil være tilstrækkeligt at omsætte min lære til praksis med den åndelighed, den kræver, for at bringe jeres medmenneskers vildfarelser frem i sandhedens lys.

22. I vil måtte udvise stor tålmodighed, stor barmhjertighed og ægte kærlighed, hvis I ønsker, at menneskeheden snart skal lære at erkende det åndelige indhold i mit ord og vise det ægte ærbødighed samt i hvert menneskeligt væsen erkende en åndelig og jordisk bror i Gud.

23. Hvem har sagt jer, at I kun er åndelige søskende? I vil sikkert nu bryde hovedet med at forstå, at den samme oprindelse, som I har åndeligt, også er jeres fysiske oprindelse, da alt er udsprunget af Mig. Desuden minder Jeg jer om, at hele menneskeheden på jorden er udsprunget af én eneste far og én eneste mor.

24. Hvorfor elsker og anerkender I så ikke hinanden som søskende, selvom jeres åndelige bånd er evige og jeres menneskelige bånd så dybe?

Sandelig, Jeg siger jer, dette skyldes mangel på åndelig viden blandt menneskene – trods deres religioner.

25. Den dag, hvor menneskene gennem selvransagelse – inspireret af det lys, der udgår fra Ånden for at oplyse menneskets hjerne og hjerte – opdager deres indre kerne, vil freden begynde at spire blandt menneskene. Jeg siger jer også, at – når mennesket først er vågnet til det åndelige lys – vil der ikke være noget eller nogen, der kan standse det på dets vej som en utrættelig søger efter sandheden. Aldrig mere vil det miste den åndelige frihed, som det har opnået efter mange smerter og mange tårer.

26. Det vil ikke være nødvendigt, at Jeg giver mig til kende over hele verden gennem talere, for at folkeslagene kan vågne op, og menneskene kan befri sig fra mørket. De, der mener, at Jeg må forstærke mit ord, indtil hele verden hører det, tager fejl. For det ville betyde, at menneskets hjerne er det eneste middel, Jeg råder over, for at lade Mine budskaber nå frem til menneskenes sjæl. Men Jeg beviser nu for jer sandheden i den gamle profeti, hvor det blev åbenbaret for jer, at der ville komme en tid, hvor den Guddommelige Ånd ville blive udgydt over alt »kød« og enhver ånd.

27. Sandelig, Jeg siger jer, at denne tid, som profeten forkyndte, er netop den, I lever i – denne tidsalder, der nu begynder, og som I kender som den Tredje Tid.

28. Dette folks fortjeneste vil bestå i at bære dette guddommelige budskab fra hjerte til hjerte og fra provins til provins, så de, der er vågnet i lyset af denne nye daggry, i deres hjerte kan modtage frøet af mit ord, så snart jorden er blevet frugtbar gennem min nådes dug.

29. I den anden tid lod Jeg mig kun høre af *et* folk, og det var kun tre år, jeg brugte på at give verden mit ord.

30. Jeg bragte jer frøet og lærte mine disciple, hvordan de skulle så det. Efter at de havde lært af Mig, betroede Jeg dem de vidtstrakte marker, for at de kunne dyrke dem.

Disse såmænds fortjeneste består i, at de ikke pressede deres Mester til at blive hos dem længere, end der stod skrevet, og heller ikke fremsatte indvendinger ved at sige, at der stadig var mange folk og nationer, som måtte lære dette frø at kende. De vidste, at de havde arvet sandheden fra deres Mester, og at denne var tilstrækkelig for dem til at besejre mørket, til at omvende verden og til at sikre, at dette guddommelige frø ville leve videre i alle menneskelige generationer.

31. Fjern enhver vildfarelse, som I til tider danner jer, fra jeres sind, og begræns jer kun til det, som Jeg har åbenbaret for jer fra de første dage af

Min åbenbaring, da I ved, at hvert af Mine ord er en lov, og at hver lov skal overholdes.

32. Elskede folk: Jeres hjerter er fyldt med tilfredshed ved tanken om, at I er mine disciple i denne Tredje Tid. Men Jeg siger jer, at I aldrig må lade forfængeligheden forblinde jer. For hvis I skulle give efter for denne svaghed, ville I ikke længere lytte til jeres samvittighed, når den påpeger jeres fejltagelser. Den, der ikke begynder at rense og forædle sit menneskelige liv, kan ikke forvente at udvikle sig åndeligt, for hans skridt vil være vildledende, og hans gerninger vil ikke indeholde sandhedens frø.

33. Husk derfor, at jeg i mine lektioner undertiden går fra åndelig undervisning over til at give råd, så I kan opføre jer korrekt i jeres menneskelige liv. Jeg taler da til menneskets hjerte, formaner det til fornyelse, gør det klart for det, hvilken skade lasterne påfører kroppen, og hvilket ondt de gør sjælen. Jeg har sagt jer, at det menneske, der lader sig beherske af en last, har glemt, at ånden ikke må besejres – at det har glemt, at den sande styrke består i at overvinde det onde gennem dyd.

34. Det menneske, der er besejret af kødet, har nedværdiget sig selv, har krænket sin selvrespekt og er sunket ned fra sin høje stilling som menneske til et ynkeligt væsen, der er for fej til at kæmpe.

35. I stedet for at bringe lys, brød og vin til sit hjem bringer denne mand skygge, lidelse og død, gør *sit eget* kors og det, som hans hustru og børn bærer, tungt og hæmmer den åndelige udviklingsvej for alle, der er omkring ham.

36. Jeg har talt til hjertet hos den kvinde, mor og hustru, som ikke forstod at bevare renheden i sit hjerte, og som heller ikke var i stand til at give sin livsledsager og sine børn varmen fra ømhed og forståelse.

37. Hvordan kunne mænd og kvinder ophøje deres sjæleliv, hvis de ikke først har rettet de alvorlige fejl, der findes i deres *menneskelige* liv?

38. Mit værk kræver, at dets disciple gennem oprigtighed og sandfærdighed i deres handlinger i livet forstår at vidne om det.

39. Til både de ene og de andre spørger jeg: Har I børn? Så vis dem barmhjertighed. Hvis I blot et øjeblik kunne skue deres sjæle, ville I føle jer uværdige til at kalde jer deres forældre. Giv dem ikke dårlige eksempler, og pas på ikke at hæve stemmen i børnenes nærvær.

40. Jeg ved, at der i denne tid som aldrig før er problemer inden for ægteskaberne – problemer, som de berørte kun finder *én* løsning på: adskillelse, skilsmisse.

41. Hvis mennesket havde den nødvendige viden om det åndelige, ville det ikke begå så alvorlige fejl, for det ville i bønnen og i åndeligheden finde inspiration til at løse de sværeste forviklinger og bestå de hårdeste prøver.

42. Mit lys når alle hjerter, også de bedrøvede og nedtrykte, for at give dem nyt livsmod.

43. Min styrke skænkes de svage, så de snart kan rejse sig – med en jernvilje til at forvandle deres mørke og tomme tilværelse til et strålende liv gennem viden, dyd og åndelighed.

44. Disciple, jeg vil, at I alle skal forkynde gennem jeres eksempel, at I ikke skal foregive, at I ikke skal prædike sandfærdighed og gøre det modsatte, at den frugt, I høster, skal være velsmagende i stedet for bitter.

45. Folk, glem derfor ikke, at I først må leve op til jeres liv på jorden, for at I derefter kan finde opfyldelse i mit værk.

46. Inden I fortsætter med at beklage jeres lidelser i verden, skal I standse op et øjeblik for at tænke efter, så I kan finde årsagen til jeres sorger.

47. Jeg er enig i, at I skal søge, indtil I finder årsagen til jeres smerte, så I kan anvende et middel mod den. For det er jeres opgave at forhindre, at smerten trænger ind i jeres hjem. Jeg forsikrer jer om, at I ikke blot vil finde årsagen til alt det, der får jer til at lide, men at metoden til at helbrede jeres lidelser samtidig vil blive åbenbaret. Min barmhjertighed vil strømme ned over dem, der har forstået at bede og meditere, og denne barmhjertighed vil være som balsam i jeres sjæl og i jeres krop.

48. Jeg vil bevise for jer, at den lovede Trøster er kommet til jer for at tørre jeres tårer og forvandle jeres smerte til fred.

49. Kom alle til Mig, I, der bærer en skjult lidelse i jeres hjerte. I bærer i det skjulte en smerte i jer, som et forræderi har påført jer, og jeres bitterhed er meget stor, fordi det var et meget elsket væsen, der har såret jer dybt.

50. Find ro i jeres indre, så bønnen kan oplyse jer, og I kan erfare, om I ikke på et eller andet tidspunkt selv var årsagen til, at I blev forrådt. Da vil bønnen styrke jer i tanken om, at I må tilgive dem, der forråder jer i jeres kærlighed, jeres tro og jeres tillid.

51. Sandelig, Jeg siger jer: I det samme øjeblik, hvor I tilgiver den, der har krænket jer, vil I fuldt ud føle Min fred; for i dette øjeblik vil jeres ånd have forenet sig med Min, og Jeg vil udbrede Min kappe for at tilgive jer og omslutte jer begge i Min kærlighed.

52. Jeg styrker jer til kampens tid. Tænk derfor aldrig, at jeres lidelser i dag er frugtesløse. Hvad vil du, folk? I har stadig brug for, at det er smerten, der giver jer jeres lærestreger.

53. Denne tid med prøvelser og læring for jeres sjæl vil gå over, men den vil efterlade sit frø af tro, erfaring, visdom og styrke i hver af mine disciple. Derefter vil kampens tider komme, hvor I vil blive forfulgt,

bagvasket og hånet – selv af dem, der kalder sig jeres venner. Men til jeres overraskelse vil I opdage, at I ikke bliver modløse over for forræderiet, at ingen længere kan skuffe jer, fordi I vil have lært at tilgive og være forstående og overbærende over for jeres medmennesker.

54. Jeg vil velsigne mine disciple, hver gang de tilgiver, og vil skænke velsignelser til dem af jer, der er blevet tilgivet.

55. I er ikke alene i verden; i jeres omgivelser svæver et uendeligt antal væsener, som står jer bi og inspirerer jer i alle livets skridt.

56. For at I kan modtage denne åndelige indflydelse og dette lys, er det nødvendigt, at I beder, så I altid har ret til de høje væseners bistand.

57. Vær modtagelige for de åndelige påvirkninger, og der vil ikke længere være nogen grund til at snuble på vejen.

58. Det er en smal vej, der åbenbarer sig for jeres øjne, og det er nødvendigt at våge og bede for ikke at overskride dens grænser. På denne vej vil Jeg altid møde jer, for de, der kommer til Mig ad denne vej, er virkelig fri for laster og falskhed.

59. Ønsker I at glæde jer over de usynlige besøg og indflydelsen fra de åndelige lysvæsener? Ønsker I ligeledes at frigøre jer fra dem, der har deres hjem i skyggen af deres materialisme og vildfarelse? Så siger Jeg jer, at hemmeligheden ligger i at føre et roligt, enkelt liv, at leve i kærlighed og at pleje dydens frø i jeres hjem.

60. Min velsignelse kommer ned over alle. Men mens nogle forstår at modtage den og drage nytte af dens goder, afviser andre den og berøver sig dermed al den nåde, den rummer.

61. De åndelige hærskarer, som Jeg har talt om, udgør ligeledes en del af de velsignelser, som Jeg sender jer. Mine budbringere og tjenere skynder sig, i det øjeblik de modtager den guddommelige indskydelse, at komme deres brødre og søstre til hjælp, som bebor Jorden – denne planet, der af menneskene er blevet forvandlet til en tåredal.

62. Kun min lære vil kunne bringe jer i kontakt med den åndelige verden og bringe jer tættere på hinanden, som det sømmer sig for alle Herrens børn, der – da de besidder ånd – ikke kan være adskilt fra hinanden, ej heller bør tillade, at materien udgør en barriere mellem dem, der bebor jorden, og dem, der befinder sig i det åndelige.

63. Lad mit ord fortsat virke på jeres hjerter, indtil det virkelig har gjort jer følsomme over for andres smerte.

64. I vil aldrig kunne opfylde jeres åndelige mission fuldt ud, så længe jeres hjertes strenge ikke er blevet følsomme.

65. Lad jer ikke forsinke i jeres forberedelse; tænk på, at for hvert sekund, der går, lyder der smerteskrig, som denne menneskehed, jeres søster, udstøder.

66. Da I første gang kom til forkyndelsen af mit ord, fremlagde I for mig byrden af jeres lidelser og jeres klager og udgød mange tårer, fordi I troede, at ingen på jorden led så meget som I. Årsagen hertil var, at jeres hjerte kun levede for sig selv, og at jeres øjne var lukkede over for enhver nød eller lidelse hos andre. Det var nødvendigt, at I hørte mit ord, som er en evig kilde til sandhed og lys, for at det mørke bånd, der dækkede jeres øjne, kunne falde bort og lade jer se virkeligheden. Men sandheden er, at jeres lidelser, selvom de var store, forekom jer små, da I begyndte at betragte andre folkeslag på jorden, som var blevet ramt af den krig, der var opstået på grund af menneskers fjendskab, magtbegær og hævntørst. Da sænkede I skamfuldt hovedet og sagde til Mig: »Herre, tilgiv mig.« I dag indser jeg, at da smerten i mit hjerte blev voldsom, begyndte jeg at spotte, selvom jeg burde have takket Dig, fordi mine lidelser var uforligneligt mindre end andres. Men det var min uvidenhed, der fik mig til at være uretfærdig over for Dig. I dag indser jeg min fejl, jeg beder Dig om tilgivelse for alle mine fornærmelser og beder Dig indtrængende om, at Du nu må lade alt det, jeg bad om for mig selv, tilfalde dem, der bærer en uendelig meget tungere byrde end den, jeg bar."

67. Hvor anderledes er jeres måde at bede på i dag, når I sammenligner den med den, I brugte, før I hørte dette ord! Hvorfor? Fordi jeres måde at føle på og fortolke de guddommelige lærdomme er blevet anderledes.

68. Nu siger Jeg jer, disciple, at I ikke må stå stille eller indbille jer, at det for at udøve sand barmhjertighed allerede er nok at føle medlidenhed, som I har gjort indtil i dag. Nej, folk, for der er meget, der skal renses og gøres følsomt. Der er stadig meget egoisme, der skal bekæmpes, som var det ukrudt. Der er stadig meget kulde, der skal omdannes til sjælelig varme, så der til sidst i jeres sjæl kan opstå den følelse af kærlighed, som er kilden, hvorfra medfølelsen, barmhjertigheden og alle ædle og høje følelser udspringer.

69. Så vil I være i stand til at påtage jer arbejder og opgaver, som I i dag ikke ville føle jer i stand til at klare, fordi I stadig mangler den kraft, der udspringer af den sande kærlighed.

70. Så, folk: Tror I, at I må vente passivt på det øjeblik, hvor jeres sjæl bliver oplyst af denne inspiration, og jeres hjerte fyldt af dette ideal? Tror I, at I ved blot at lytte til mit ord kan gøre jeres hjertes strenge tilstrækkeligt følsomme? Nej, folk. Samtidig med at I lytter til mine lektioner, skal I vende jer mod dem, der lider, for at komme i kontakt med

smerten, for at smage på jeres medmenneskers lidelseskalk og med jeres sanser direkte opleve elendigheden, forældreløsheden, de frastødende laster, de sygdomme, der fylder jer med rædsel, det mørke, der formørker de forvirrede sanser, sulten, tørsten og sjælens fornyelse.

71. Kun på den måde vil I kunne blive vejledere for dem, der lider meget i livet. For hvis I kun forbereder jer gennem studiet af mit ord og gennem bønner, vil I, når I vil se virkeligheden i øjnene og har til hensigt at trøste, omvende og helbrede, med sorg måtte konstatere, at I står ynkeligt over for dem, der har lidt det, I ikke kan forestille jer, og at disse snarere kunne være jeres mestre på grund af det, de har lidt, det, de har oplevet og erfaret. Da ville jeres læber måtte tie, og I kunne komme til at tænke, at min lære ikke er trøstende og stærk nok til at lindre menneskenes lidelser og vække troen og håbet på min retfærdighed, på min tilgivelse og på min kærlighed i dem.

72. Hvor kan I omsætte den lære, I modtager, for at forberede jer mere og mere? Der er så mange muligheder for dette, at I – hvis I forstår at observere – vil kunne konstatere, at der ikke går en eneste dag i jeres liv, uden at der byder sig mindst én lejlighed til at udøve barmhjertighed i en eller anden af de mange former, hvori den kan udøves.

73. Gennem den gave, som er intuitionen, og som Jeg har skænket alle mennesker, kan I opdage mange ting, der er skjult i hjertets hemmelighed – mange tragedier, der ikke kun vedrører jeres medmenneskers jordiske liv, men også deres sjæl.

74. Hvordan kan man trænge ind i disse hjerters intimitet uden at såre dem og uden at vanhellige deres hemmeligheder? Hvordan kan man opdage de lidelser, der er skjult i » « og som kaster en skygge over jeres medmenneskers liv? Jeg har allerede sagt det til jer: Intuitionen, den evne, der er en del af den åndelige synsgave, og som skal udfolde sig fuldt ud i jer gennem bønnen, viser jer, hvordan I kan lindre smerten hos hvert eneste af jeres medmennesker.

Min fred være med jer!

Undervisning 313

1. Jeg giver jeres forstand kraft, så den kan tage imod alt det, jeg i disse øjeblikke udgyder over jer.

2. Dette er tiden for de store beviser og de store undervisninger. Jeres sjæl ved dette, og derfor nærmer den sig i lyset af min åbenbaring, ivrig efter mine åbenbaringer og mine ord. Den forstår, at den kun vil kunne udnytte disse beviser fuldt ud med en grundig forberedelse.

3. Aldrig før har menneskenes sjæl skuet et så vidtstrakt felt for sin udfoldelse, og nu skynder den sig at trænge ind i det i længsel efter den sandhed, den har mistet og ikke kan genfinde.

4. Hvis Jeg lod menneskene være alene i deres søgen, ville de fare vild. Men sandelig, Jeg siger jer: Hvis Jeg ikke forlod dem, da de var på vej mod deres undergang – hvordan kan I da antage, at Jeg ville svigte dem, når de søger sandheden? Derfor er Jeg kommet til jer i denne tid og har bragt jer et budskab fuldt af åbenbaringer, som snart vil blive fyrtårnet og vejen for menneskets sjæl.

5. Først er jeg kommet til dette folk, som efterhånden samler sig om min guddommelige åbenbaring, og i morgen, når det er stærkt og i stand til at undervise, vil jeg gennem det nå ud til de andre nationer.

6. Forstå det ansvar, som disse ord indebærer for jer, og lad hele jeres væsen føle den søde byrde af hans kors.

7. Du, folk, er missionæren, der i denne Tredje Tid vil bane veje for dine medmenneskers sjæle – veje til sandheden, der fører sjælen mod lyset og freden. Det er dig, der skal spænde åndelige bånd mellem menneskerne, så folkeslagene kan komme i harmoni med hinanden og forene sig.

8. Selvom I i dag befinder jer under indflydelse af mit ord, sover I en blid søvn, fordi I endnu ikke er blevet bevidste om denne tids vidtrækkende betydning eller om det ophøjede i de opgaver, I i øjeblikket modtager. Men I vil ikke sove for evigt; snart kommer stormene for at ryste løvet på disse »træer«, i hvis skygge I så ofte har hørt den guddommelige nattergal trille. Men når I først ser, hvordan grenene rystes, og træstammen knirker – når I ser, hvordan bladene, frugterne og rederne falder ned, så vil I blive klar over, at I har sovet, fordi I ikke ønskede at høre den stemme, der fra uendeligheden advarede jer og utrætteligt talte til jer, for at I måtte leve vågent og aldrig blive overvældet af smerten.

9. Ville det ikke være bedre, hvis I vågnede nu ved lyden af min stemme, end i morgen ved stormens torden?

10. Snart vil I ikke længere kunne høre mit ord, og hvis I ikke tager det til jer, som en sand discipel af min lære bør gøre, vil I i morgen være nødt til at fælde tårer. Men I vil da ikke kunne sige , at Jeg ikke har talt til jer om

farer eller forfølgelser. For da vil I med største klarhed huske, hvordan Jeg i løbet af min åbenbaring benyttede forstandsevnen hos alle mine talspersoner til stadigt at sige til jer: Våg og bed, for kampen vil blive stor, og I skal da være stærke.

11. Jeg vil efterlade en forberedt vej, en sti fuld af lys for sjælen. Som Mester vil Jeg opfylde Min opgave over for jer. Men senere vil hver og en af dem, der i denne tid åndeligt har sat sig til bords med Mig for at spise brødet fra Mit ord, skulle aflægge regnskab over for Mig for hver af de opgaver, der er blevet betroet ham til hans åndelige daglige arbejde.

12. Hvordan ville det svar lyde, som I gerne ville give Mig i det øjeblik, hvor Jeg kræver frugten af jeres kamp af jer? Senere vil I i disse øjeblikke ønske, at jeres svar i den time er godt. Derfor siger Jeg jer, at I allerede nu skal gøre noget for, at jeres sjæl på sin vej høster en værdifuld frugt, som lader den se frem til det øjeblik med tillid.

13. Sandelig, Jeg siger jer: Jeres sjæl vil uigenkaldeligt gennemleve dette afgørende øjeblik. Hvorfor så fortrænge det med tanken om, at jeres sjæl først *efter* dette liv skal overgive sin høst til Faderen?

14. Jeg giver jer tid, så I kan tænke over det og leve op til den mission, som jeres sjæl skal udføre på jorden i denne tid.

15. Indse, at jeg som Mester behandler jer retfærdigt og kærligt, at jeg stiller alle midler til rådighed for jer, så I kan opnå den fred, I skal vinde.

16. Ligesom der er nogle, der aldrig ønsker at forlade denne jord, er der også nogle, der drømmer om at forlade den for altid. Til både de ene og de andre siger Jeg, at det i høj grad afhænger af dem selv, om deres ønske går i opfyldelse.

17. Når den, der længes efter at vende tilbage til den åndelige dal, har afsluttet sin opgave på jorden, vil han svæve op til disse hjemsteder, og der vil ikke længere være nogen grund til at vende tilbage til denne verden. Den derimod, der føler en stor tiltrækning til det materielle, vil – hvis han forstår at udnytte livet til gavn for sin sjæl ved at gøre godt for andre – få lov til at vende tilbage så ofte, som det er nødvendigt, med glæde i sin sjæl.

Men hvis den, der længes efter at forlade det menneskelige liv og længes efter det åndelige liv, ikke har opfyldt sin opgave, og hvis den, der ønsker at bo på jorden for evigt, ikke forstår at udnytte den mulighed, som livet byder ham, vil ingen af dem se deres ønsker gå i opfyldelse: Den første vil være nødt til at vende tilbage til verden og forlade den åndelige dal for at vende tilbage til jorden igen – uophørligt – indtil han har opfyldt sin opgave og høstet den frugt, som han mange gange har afvist. Den anden vil blive tilbageholdt i den åndelige verden, indtil han, i

overensstemmelse med sin ånd, i sit indre tager det faste beslutning om at udføre den opgave på jorden, som han altid har efterladt uden at virkeliggøre den.

18. Tro ikke, at Jeg bebrejder jer, når I viser Mig kærlighed til jeres liv i verden. Hvis jeres ønske er ædelt, og I ønsker det jordiske liv for at ære mit navn, vil Jeg ikke have noget at bebrejde jer. Men hvis jeres forankring i verden skulle være underlagt meningsløse mål eller lavtstående lidenskaber, vil Jeg være den første til at sige jer, at I ikke er værdige til at bebo denne verden, som Jeg har oversvømmet med velsignelser til jeres sjæls fremskridt.

19. Elsk Mig, lev efter Min lov, vær i harmoni med alt og alle, så vil det være ligegyldigt, hvor I bor. For det eneste, der tæller, vil være jeres sjælelige opadgående udvikling.

20. I ved ikke, hvor fortjenstfuldt det er for sjælen at udvikle sig opad midt i sine menneskelige livsomstændigheder ved at overvinde alle verdens fristelser. For at opnå disse fortjenester tillod Jeg jeres sjæl at blive menneske, og lod Jeg den bo på materielle verdener, som Jeg klogt havde forberedt.

21. Hver verden, hvert eksistensplan blev skabt, for at sjælen kunne udvikle sig på den og tage et skridt nærmere sin Skaber og således, idet den stadig skrider frem på vejen mod fuldkommenhed, få mulighed for at nå frem til målet for sin rejse, pletfri, ren og velformet, til toppen af den åndelige fuldkommenhed, hvilket netop er at bo i Guds rige.

22. Hvem synes det umuligt at bo »i Guds skød« til sidst? Åh, I stakkels fornuftsmennesker, som ikke rigtig forstår at tænke! Har I allerede glemt, at I trådte ud af mit skød og ind i tilværelsen, det vil sige, at I allerede før eksisterede i det? Der er jo intet mærkeligt i, at alt, hvad der udsprang af livets kilde, vender tilbage til den, når tiden er inde. Hver sjæl var, da den trådte ud af Mig og ind i livet, jomfrueligt ren; men bagefter blev mange besmittet på deres vej. Ikke desto mindre – da alt var forudset af Mig på en vis, kærlig og retfærdighedsbevidst måde – gik Jeg straks i gang med at stille alle de nødvendige midler til rådighed for mine børns frelse og fornyelse på den vej, de måtte gennemgå.

23. Selvom denne sjælelige jomfruelighed blev vanæret af mange væsener, vil den dag komme, hvor de renser sig for alle deres fejltagelser og derved genvinder deres oprindelige renhed. Renselsen vil i Mine øjne være meget fortjenstfuld, for sjælen vil have opnået den gennem store og vedvarende prøvelser af sin tro, sin kærlighed, sin trofasthed og sin tålmodighed.

24. I vil alle vende tilbage til Lysets Rige ad vejen gennem arbejde, kamp og smerte, hvor I ikke længere har behov for at inkarnere i en menneskelig krop eller leve i en materiel verden, for da vil jeres åndelige handlingskraft allerede sætte jer i stand til at sende jeres indflydelse og jeres lys fra det ene eksistensplan til det andet og gøre det mærkbart.

25. Hvorfor hæmmer I jeres sjæl ved at forhindre dens fremskridt og dermed forsinke dens indtræden i Lysets Rige, hvor alt det herlige findes, som en sjæl kan ønske sig?

26. Arbejd uophørligt, selv om det kun er lidt hver dag, altid med tanken om at nå frem til det hjem, der virkelig svarer til sjælen – til det hjem, som Jeg undertiden kalder »det forjættede land«, hvor man hverken fælder tårer, lider eller dør.

27. Til denne tilstand af ophøjelse og lys fører denne lære den åndelige sjæl – den lære, som er vej, fyrtårn, næring og vandrestav.

28. Velsignet være enhver, der ved at høre dette ord svæver op på tankernes vinger. For når han vender tilbage fra sin henrykkelse til den daglige livskamp, vil han i sit indre bære et brændende lys, der vil lade ham komme fremad skridt for skridt og bringe ham tættere på det evige hjem, hvorfra I alle er kommet, og hvortil I alle skal vende tilbage.

29. I disse øjeblikke taler jeg til alle disciple, der hellere vil give deres liv end at være ulydige mod mine bud. Lad mit ord nå frem til de mest følsomme strenge i jeres hjerte, for i de kommende tider vil I ofte støtte jer til dette ord.

30. Hvis I virkelig bevarer meningen i mit ord, vil I ikke høre til dem, der beklager, at min åndelige åbenbaring ophører, da I har forstået at bevare mine åbenbaringer og undervisninger. Der vil hverken være bedrøvelse, sorg, oprør eller forvirring hos jer, for I vil se alt gå i opfyldelse i overensstemmelse med mine løfter, og ikke et eneste øjeblik vil I have lyst til at gøre oprør eller modsætte jer opfyldelsen af min vilje.

31. Vær allerede i dag fuldt ud klar over, at enhver, der med standhaftighed tager dette skridt mod åndeliggørelse, snart vil opleve belønningen, føle min tilstedeværelse omkring sig og i sig selv, glæde sig over min inspiration, og fremskridtet i alle sine åndelige gaver vil være tydeligt. Der vil ikke blot være *troen* på, at jeg er omkring jer, men virkeligheden af min tilstedeværelse i jeres ånd.

32. De, der mener, at de efter 1950 vil gå i stå eller miste åndeligheden, tager fejl. For netop efter at mit ord er ophørt, vil nogle af jer tage reelle skridt mod fremskridt og forståelse i min lære.

33. Hvis I tror, at I under min åbenbaringsperiode har nået store højder af åndelighed, og at dette har været årsagen til, at mit ord er blomstret i

forstandens organer og på talernes læber, så befinder I jer i en stor vildfarelse. For Jeg siger jer i fuld sandhed, at I hidtil ikke har taget et fast skridt mod den åndelighed, som er det mål, der er blevet vist alle mine børn gennem mit kærlige ord.

34. Det er nødvendigt, at taleren forsvinder, at I ikke længere hører mine tanker menneskeliggjort på disse væseners læber, at I giver afkald på enhver ritual og al symbolik, så I kan finde spiritualismens essens.

35. Jeg siger dette til de ene såvel som til de andre – til dem, der længes efter deres sjæls fremskridt og min læres opblomstring i denne tid, og også til bevarerne af traditioner, vaner og skikke, som mener, at de opfylder loven, når de udøver deres sanselige kulter.

36. Ja, folk, I ved udmærket, at I inden for en ren, enkel og i sin essens åndelig lære, som den, jeg har åbenbaret, endnu en gang har skabt en ydre kult, som I med tiden har troet udgør mit værk. Men tiden er nu komm , hvor Jeg taler til jer med absolut klarhed. For nu er I stærke nok til at erkende denne sandhed.

37. Sammen med hveden i mit ord voksede også brændenælderne og ukrudtet fra jeres vildfarelser. Men her vil en af mine lignelser fra den anden tid gå i opfyldelse – den, der lærte, at man skal lade ukrudtet vokse sammen med hveden uden at forsøge at rykke ukrudtet op, før hveden er moden, fordi der ellers ville være fare for, at man også rykker det gode frø op.

38. Således vil det ske i denne tid, velsignet folk. Tiden er fastsat, hvor min retfærdigheds segl kommer ned for at høste de marker, hvor mit frø er blevet sået, så I endelig, efter at sandheden og essensen af mit værk er blevet adskilt fra enhver menneskelig indflydelse, kan glæde jer over at betragte mit lys og gøre jer denne guddommelige åbenbaring til jeres egen.

39. Også timen er fastsat, hvor den samme segl kommer ned over hvert religiøst samfund for at høste dets marker – med det formål at adskille sandheden fra alt det falske og urene, som de bærer i sig.

40. Hele den menneskelige tilværelse har udviklet sig – dens videnskab, dens måde at tænke og leve på, dens viden, dens erobringer og dens målsætninger. Kun sin åndelige side, sin åndssjæl, har mennesket forsømt, uden at ville indse, at sjælen er udsat for en konstant krænkelse, uden at bekymre sig om alle de rettigheder, som sjælen besidder i livet. Og derfor har menneskeheden i mange århundreder levet i åndelig stilstand.

41. Hvor lidt giver menneskene deres sjæl gennem deres religiøse ritualer! Hvor stor en tørst, hvor stor en sult og hvilket stort begær efter lys har menneskets sjæl!

42. Der er kun meget lidt hvede, som den har ladet vokse, og der er meget ukrudt. Men Jeg kommer alle til undsætning ved at høste markerne med sandhedens uforsonlige og retfærdighedsskabende segl, som I til sidst vil se stråle på jeres verden.

43. I, det folk, der hører læren fra det sidste år af min åbenbaring blandt jer: Lad den præge sig ind i det fineste, det mest følsomme i jeres forstand og jeres hjerte, så Åndens lys, der stråler i det højeste af jeres væsen, kan virke i hver enkelt af jer.

44. Det spor, jeg vil efterlade jer, vil bestå af fred, så I, når I ikke længere hører dette ord og skal vidne om det, kan sige: »Mesteren gik bort og efterlod os vejen forberedt med sit guddommelige lys.«

45. Mit spor vil forblive indprentet i det mest skjulte af jeres hjerte – der, hvor det indre helligdom er.

46. Det er nødvendigt, at mit ord præger sig ind i jeres forstand, så I kan studere det grundigt. Kun således vil jeres tro og jeres sjælskraft være ægte.

47. I vil snart opleve, at mange ikke vil tro på, at mit ord ophører. Men sandelig, siger jeg jer: Deraf vil I erkende, at de heller ikke har troet på min tilstedeværelse, mens jeg har åbenbaret mig i denne skikkelse. De, der har svinget frem og tilbage mellem tvivl og tro, selvom de gav indtryk af at have en absolut tro på min åbenbaring, vil netop være dem, der benægter, at mit ord er ophørt. For de, der virkelig har troet på alt, hvad jeg har åbenbaret og påbudt jer, vil ikke være i stand til at se bort fra et eneste af mine ord.

48. De, der har tvivlet og ikke har haft en fuldstændig tro, sådan som en disciples tro på sin mester bør være, vil stå stille på deres vej og næres af den monotone og rutinemæssige ritual, som de selv har skabt.

De derimod, som i øjeblikket har troet på Mig, vil uundgåeligt fortsætte med at tro på Mig, også efter at forkyndelsen af mit ord er afsluttet. De vil være lydige mod Mine anvisninger og gøre, hvad de kan, for at fortolke Mine undervisninger korrekt. De vil have *et* ideal: åndeliggørelsen, og de vil have *et* lys, der altid vil ledsage dem: troen.

49. Mit blik vil hvile på dette folks arbejde, når perioden for Min åbenbaring en gang er forbi, for at belønne hver lydig discipel ved at skænke ham Min barmhjertighed, opmuntre ham til at fortsætte sit daglige arbejde og tilskynde ham til stadig nye skridt i åndelig fremgang. Jeg ved, at der blandt dette folk er sådanne, der ikke blot tror på mit ord, men også anser det for rigtigt og fuldkomment, at Faderen sætter et punktum for sin åbenbaring i denne form, så kampen for åndeliggørelsen kan begynde. Disse hjerter har visheden om, at der da hverken vil være

forladthed eller tomhed, og at min tilstedeværelse vil blive endnu mere mærkbar, fordi der på denne måde vil opstå en ny form for kommunikation med min guddommelighed, et renere og mere fuldkomment stadie, fordi det vil være en dialog fra ånd til ånd.

50. Tiden er ikke længere fjern, hvor jeres medmennesker vil henvende sig til jer for at udspørge jer om min åbenbaring og kræve jeres vidnesbyrd om de beviser, jeg har givet jer på min sandhed. Men hvor forskellig vil den måde være, hvorpå de ene og de andre vil vidne om mit værk. Mens de ene holder sig strengt til den sandhed, de har hørt, vil de andre være nødt til at søge argumenter for at retfærdiggøre deres vildfarelser.

51. Det er nødvendigt, at jeg taler således til jer, elskede folk, for at I i tide kan reflektere og foretage en meget nøje gennemgang af jeres gerninger, tanker, følelser, ord og hensigter, og derved lade jeres samvittighed være den, der bestemmer denne selvransagelse og denne gennemgang.

52. Dette øjeblik er nødvendigt, for at I kan åbne jeres øjne fuldt ud for sandheden, for da kan I stadig rette op på det, hvis I har taget fejl, og indhente den tabte tid.

53. Stor vil tilfredsstillelsen være for dem, der fører min lære til sejr og gør den kendt i al sin renhed og sandhed. Men jeg, som mester, der elsker jer meget, ønsker, at alle mine disciple skal opleve denne glæde.

54. Hør mig, folk: I mit skatkammer opbevarer jeg mange mirakler til jer for at belønne jeres åndeliggørelse. Men Jeg vil vente, indtil I alle har forenet jer som brødre og søstre – indtil I alle viser lydighed over for Mine anvisninger, for derefter at udgyde den strøm af lys, barmhjertighed, trøst og åbenbaring over jeres sjæl og jeres krop, som Jeg opbevarer til dagene for jeres åndeliggørelse.

55. Dette ord, som formidles gennem alle mine talspersoner, kan ikke udtrykkes tydeligere. Når det først er blevet forstået af alle, vil min retfærdighed stå klar til at betragte dem, der stræber efter større åndelighed, og ligeledes til at dømme handlingerne hos dem, der stadig søger deres rige i denne verden.

56. Hvem var det, der fra begyndelsen fik mennesket til at søge en retningslinje for sine handlinger? Hvem fik det til at søge sin udødelige essens i sit væsens kerne? Ånden. Det var den, der gradvist åbenbarede for det, at en højere natur gav det liv og oplyste det.

57. Mennesket har – om end kun gradvist – ved hjælp af intuitionen og åbenbaringen samt sin intelligens fra de tidligste tider af sin tilværelse viet sig til opgaven med at søge efter sin oprindelse, sin væsenskerne, grunden til sin eksistens, sit ophold i verden og det formål, hvortil det blev skabt.

58. Siden han blev bevidst om, at der i ham fandtes evner, der adskilte ham fra de andre skabninger, voksede der i ham en forestilling om, at der blandt alle skabningens væsener var forbeholdt ham en højere bestemmelse, og gradvist blev der i det skjulte af hans væsen født en intuitiv viden om en Gud, om sjælens eksistens, og dermed behovet for at bringe den, som han følte, at han var udsprunget af, en tilbedelse eller et åndeligt offer.

59. Dette var oprindelsen til menneskehedens sjælelige udvikling – en udvikling, der ikke var den samme hos alle mennesker. For blandt disse – opdelt i racer og adskilt af nationaliteter, skikke og sprog – har nogle gjort hurtigere fremskridt end andre; nogle har haft *en* bestemt måde at vise Gud deres tilbedelse på, mens andre har antaget andre former.

60. Jeg har overstrålet alle mennesker med mit lys og dermed åbenbaret den eneste eksisterende sandhed for dem; men I ser jo, hvordan hvert menneske og hvert folk på forskellig vis føler, tænker, tror og fortolker.

61. Disse forskellige tankegange hos menneskene har forårsaget deres splittelser, da hvert folk og hver race følger andre veje og værdsætter andre idealer.

62. Flertallet har fjernet sig fra den lysende og sande vej i den tro, at opfyldelsen af den guddommelige lov kræver overmenneskelige ofre, afkald og anstrengelser, og har foretrukket at grundlægge egne religiøse samfund og sekter, hvis lovopfyldelse og kultiske handlinger er lettere for dem at følge. På denne måde tror menneskene, at de kan stille det begær efter lys og ophøjelse, som de føler i deres sjæl.

63. Mange århundreder og mange tidsaldre er gået, uden at menneskene har indset, at opfyldelsen af min lov ikke er et menneskeligt offer, og at *de* derimod meget vel ofrer verdens krop og sjæl, når de tilsidesætter mine bud. De har ikke indset det, de har ikke villet forstå, at den, der lever efter mine ord , vil finde den sande lykke, freden, visdommen og herligheden, som de materialistiske mennesker forestiller sig på en helt anden måde.

64. Den moralske og videnskabelige verden, der omgiver jer, er værket af mennesker med materialistiske idealer – af mennesker, der kun har stræbt efter menneskehedens materielle forbedring, og Jeg har tilladt dem at udføre deres værk, at føre det ud til dets grænser, at lære dets konsekvenser at kende og at høste dets frugter, så de deraf kan drage erfaringens lys. I det lys vil min retfærdighed åbenbare sig, og i den retfærdighed vil min lov være til stede, nemlig kærligheden.

65. Når menneskene en dag erkender deres vildfarelser og begiver sig ud på søgen efter den sande vej, vil dette ske, fordi de er vågnet, fordi de har angret, fordi de er blevet oplyst, og da vil deres gerninger ikke blot have en menneskelig bestemmelse, men også en åndelig.

66. Hvert folk, hvert trossamfund, hver sekte, hver videnskab og hvert menneske bærer i sig sin del af det falske og af vildfarelser, ligesom sin del af sandheden. Men det tidspunkt vil komme, hvor nødvendigheden af at forene sig vil træde frem som en mægtig og uimodståelig kraft, hvorved hver enkelt i ønsket om at komme i harmoni med alle vil bidrage med sit frø. I den forbindelse vil der uundgåeligt opstå kampe, diskussioner og forvirring. Men disse vil være nødvendige, for at alle kan nå frem til det eneste resultat, nemlig den uforanderlige sandhed om min eksistens og min lov.

67. Ved kampens afslutning vil menneskene – nu i fred med sig selv og med deres næste – indse, at det for at nå målet om viden og opleve den sande fred er uundværligt at leve i overensstemmelse med den guddommelige lov, som netop udspringer af Skaberens kærlighed. Samtidig vil de indse, at det ikke er nødvendigt at bekende sig til så mange og så forskellige religioner for at kunne bevare sig i det gode og i moralen, men at det, for at opnå den sande harmoni blandt alle og have en moral, der rækker ud over det rent menneskelige, er tilstrækkeligt at at bære det ord i hjertet, som I kalder »Kristi lære«, og som I, for fuldt ud at forstå det, skal leve efter og elske i al enkelhed og ydmyghed.

68. Åbenbaringens lys, som Jeg har sendt jer i denne tid, har Jeg gennem Mine formidlere eller talerør omdannet til et enkelt og letforståeligt ord, så hele menneskeheden kan lære det at kende og det kan hjælpe jer i jeres opvågnen – i dag, hvor alle søger jordiske midler og løsninger for at redde sig fra det kaos, som verden i stadig større grad styrter ned i – i dag, hvor ingen forsøger at lade sig inspirere åndeligt for hos Mig at finde svarene på sine spørgsmål og løsningen på sine problemer.

69. Mit ord vil nå frem til paladserne og de simple hytter, banke på hjertets døre, få sjælene til at skælve, helbrede og trøste dem, der er syge i krop eller sjæl, og oplyse de formørkede sind.

70. Salige er de, der modtager det med glæde, som lytter til det og reflekterer over dets indhold, for det vil være frugtbart frø i deres hjerter.

Min fred være med jer!

Undervisning 314

Min fred være med jer!

1. Endnu en gang har Jeg hørt jer, og foreningen af jeres bønner har været den bedste lovsang, I har skænket Mig.

2. Fra hver af jer udgår en kærlighedens frugt, som er som en harmonisk tone med jeres Fader, og foreningen af jeres tanker udgør en koncert fuld af åndelig renhed.

3. Hos nogle ser Jeg, at denne tone er bøn, er taksigelse for de velsignelser, de har modtaget fra Mig.

4. Hos andre er denne tanke fuld af sorg og bitterhed på grund af de modgang, de er stødt på på vejen. Men gennem foreningen af disse tanker udgør I en troshandling, som er en hyldest og dyb respekt over for Min guddommelighed.

5. Dette er den forenethed, som Faderen forventede af sine børns ånd – dette er den kærlighedsgave, som I aldrig har villet skænke Ham.

6. Men den bøn, som Jeg til alle tider har lært jer, og som I på grund af manglende åndelig udvikling ikke altid har været i stand til at fremsige, er det, der vil lede jer, og i dens lys vil I nu nå den sande åndelige samtale med jeres Gud.

7. Så længe I er under indflydelse af mit ord, forsvinder verden med sine tornede veje for jer.

8. På den syvende dag hviler jeres krop fra sine jordiske strabadser, og jeres sjæl – fri som en lærke – kommer i længsel efter den uudtømmelige kilde til min visdom. Den kommer til min åbenbaring og styrkes af udstrålingen af min kærlighed, som jeg tilbyder den under undervisningen i mit ord.

9. Jeg søger ikke tro hos de ene eller vantro hos de andre. Jeg søger ikke store fortjenester hos de ene eller små hos de andre. Nej, folk. Min guddommelige kærlighed er fuldkommen; jeg er alles Fader, og når jeg skænker jer min undervisning, giver jeg jer alle den samme essens, den samme kærlighed.

10. Hvis menneskeheden som helhed ville høre mit ord, ville der ikke være velsignelser for de ene og irettesættelse for de andre. Enten ville min irettesættelse være universel, eller også ville min velsignelse være for alle. Men nu er det den tid, hvor jeg åbenbarer mig gennem den menneskelige forstand, og ikke alle vil være vidne til denne åbenbaring.

Antallet af mine vidner, der er udvalgt til at modtage min undervisning gennem en talerør, er meget lille. Men sandelig, Jeg siger jer: Hvis disse vidner forstår at forberede sig, vil menneskeheden høre mit ord gennem

deres læber. For alle vil erfare, at Helligånden har undervist jer gennem den menneskelige forstand.

11. Derfor forbereder Jeg jer som en far, så mit ord, som er sandhed, ikke efter 1950, når I begiver jer ud til folkemængderne og skal tale i mit navn, bliver blandet med uredelighed og løgn – så det strømmer ud som en strøm af krystalklart vand. For kilden til dette vand, som er min Ånd, er klar og ren, og det, der kommer fra jeres læber, skal ligeledes være rent.

12. Jeg vil, at I altid skal være rene, at I skal være som en oase blandt menneskene, hvor alle, der tørster efter sandhed, kan slukke deres tørst og ikke finde mudderets urenhed i dette vand.

13. Når denne undervisningstid er forbi, vil I sige til Mig: »Fader, hvorfor har Du kun været hos os så kort tid? Hvorfor er Du gået så hurtigt?« Men Jeg vil svare jer: Varigheden af Min undervisning for Mine disciple i den Tredje Tid var fastsat af evighedens ur, og i denne vil I kunne forstå og fortsætte lektionerne fra de forgangne tider. Jeg har ikke givet jer nogen anden form for undervisning.

14. Jeg må henlede jeres opmærksomhed på Mine anvisninger helt indtil det sidste af Mine ord, så I ikke vakler i prøvelsens stund. Det er Min vilje, at I har et svar på hvert spørgsmål, et lysglimt til hver tvivl og styrken i Min lov til hver svaghed. Så vil I kunne sejre i udførelsen af jeres opgave og derved oplive jeres sjæl i den smukkeste og mest ophøjede mission, som Jeg har betroet jer siden tidernes begyndelse, og som består i at frelse og tilgive af kærlighed, at gøre godt – ikke til jeres eget bedste, men for at behage jeres Fader og fuldkomme jeres sjæl.

15. Udførelsen af jeres mission vil give jer fred, og når I først er blevet stærke gennem kærlighedens kraft, vil I lære denne menneskehed, som i dag er nøgen, sulten og syg, at kun udøvelsen af det gode vil bringe jeres sjæle den balsam, som er Guds fred.

16. Dette vil være den lære, I vil bringe menneskene i mit navn, når de ikke længere finder velstand og fred – som er sjælens højeste gode – hverken i videnskaben, i rigdommen eller i denne verdens følelsesudbrud. Da vil de på deres vej møde den ydmyge broder, min discipel, min apostel, som – uden at prale, uden at udbasunere sin mission – underviser gennem sine gerninger af kærlighed og sandhed. Da vil menneskene opdage den hemmelighed bag freden og rense deres hjerter for at modtage den fuldkomne fred fra mit rige. For menneskenes fred forsvinder ofte på grund af frygten for hinanden. Dette er kun en tilsyneladende fred, det er uro. Dermed er der ingen ro i sjælen.

17. Kæmp, disciple, skab i mine børns hjerter et fredens rige, hvorfra de kan leve i en bedre verden, en stærk verden – ikke den skrøbelige, som de

i dag præsenterer for Mig. For med et svagt pust eller en ophidselse af naturkræfterne kunne Jeg ødelægge menneskenes forfængelige og stolte værk. Men det er mine børns værk, og jeg respekterer det – jeg lader det bære frugt, for jeg ved, at de til sidst, trætte af deres gerninger, vil tage imod min kærligheds lære.

18. Alle mine værker har kærligheden og retfærdigheden som udspring. Alt, hvad I ser, alt, hvad I er i stand til at erkende ved hjælp af jeres forstand, selv det mindste af atomerne, lever og bevæger sig på kærlighedens og retfærdighedens vej. For alt er skabt af Mig, og i Min Ånd findes der ingen uretfærdighed, ej heller nogen ufuldkommenhed.

19. Mange af de store værker, som mennesket viser Mig, og som det har viet sit liv, sin kraft og sin hovmod til, har ikke kærlighed og retfærdighed som udspring, og ethvert værk, der ikke har dette udspring, vil blive ødelagt, og mennesket vil som frugt kun have erfaringens lys tilbage.

20. Mennesket har grundlagt sit nye liv på videnskaben ved at forske og opføre sit tårn af hovmod, sit Babels tårn, hvorfra det ikke viser Mig ærbødighed og ikke anerkender Mig. Men sandelig, Jeg siger jer: Mennesket vil komme i forvirring og i sin forvirring ødelægge sit nye Babels tårn. Da vil menneskeheden indse, at mennesket siden den Første Tid har opført sit tårn af forfængelighed og mistillid til Mig, og de konsekvenser, dette har haft i de forgangne tider, vil gentage sig i den Tredje Tid.

21. Materialismen, hovmodet og stoltheden vil blive nedbrudt, og der vil opstå forvirring blandt menneskene.

22. De lærde vil tvivle på deres lærdom, og forskerne vil – når de tror, de har fundet målet – støde på et uudgrundeligt mysterium. Naturkræfterne vil vende sig mod forskerne, fordi de ikke er blevet udnyttet med kærlighed, og der vil herske kaos blandt menneskene.

23. Husk, at Jeg er begyndelsen og enden, videnskaben og viden. Jeg har givet menneskene dette lys, og Jeg har glædet Mig over deres gerninger, når de har anvendt dem i det godes tjeneste; når de har brugt de gaver og evner, som Jeg har skænket dem, til sjælens og forstandens udvikling. Da har de vist Mig ærbødighed og trofast opfyldt den opgave, som Jeg har betroet dem. Men når de har stillet deres gaver i tjeneste for det onde, forfængeligheden og begæret efter selvherredømme, da har de ikke adlydt Mig, har de forvrænget vejen og har de såret Mig. Men i Min visdom har Jeg benyttet Mig af dem for at gennemføre Mine guddommelige planer; Jeg har brugt dem som et eksempel for menneskeheden, som redskaber for Min retfærdighed.

24. Er jeg mon en fjende af videnskaben? Er jeg en hindring for mine børns fremskridt og udvikling? Hvis nogen skulle være af den opfattelse, så er det fordi vedkommende ikke har forstået at fortolke mit ord og ikke har begribet Faderen i hans sandhed. For enhver gave eller evne, der findes i mennesket, skal udfolde sig, fordi udvikling er en universel lov.

Alt i min skabelse skal fuldendes; I skal alle vende tilbage til Mig – rene, fuldkomne og mangedoblede. Men hvis Jeg i en kort periode har grebet ind i menneskets vilje, så er det fordi synden og den menneskelige ondskab har en grænse, nemlig min retfærdighed.

25. Når menneskeheden en gang er gået gennem denne smeltedigel, når sandhedens lys sejrende hæver sig over mørket, da – o elskede folk – vil menneskene på faste fundamenter opføre det nye tårn, som vil være et tempel for taksigelse til Gud, et fredens helligdom, hvor der aldrig vil være strid om min eksistens, hvor den enes erkendelse er alles. Der vil der ikke være nogen afgudsdyrkelse, hemmelighedskræmmeri eller svig mod min lov. Da vil menneskene med min hjælp i denne tårerens dal opføre en verden af fred, hvor alle dyder blomstrer, hvor alle videnskaber fuldendes. I skødet af alle institutioner vil de høre min stemme lyde, som vil sige til dem: »Elsk hinanden«, og i deres harmoniske liv vil menneskene genkende et billede af det evige hjem.

26. Hvis mennesket trods sine ufuldkommenheder har opdaget så meget – hvad vil der da først ske, når det våger og beder og nærer sig af Mig? Hvad vil der ske, når det med ærefrygt, ydmyghed og kærlighed nærmer sig Min kilde til lys og sandhed? Den Hellige Ånd vil udgyde alle de åbenbaringer over menneskene, som Han har holdt tilbage i sit hemmelige skatkammer.

Når dette sker, vil det ikke længere være nødvendigt, at videnskabsmanden bryder hovedet og slår op i sine bøger, for hans ånd vil føre ham til den uudtømmelige kilde til Min visdom. Der vil han møde Mig, der venter på ham, altid parat til at åbenbare nye og store lærdomme for ham. Således vil Jeg føre menneskene fra åbenbaring til åbenbaring, fra hjemsted til hjemsted, fra fuldkommenhed til fuldkommenhed ind i evigheden.

27. Til disse kommende tider forbereder Jeg jer. I vil alle være vidner til opfyldelsen af disse løfter, I vil alle have den lykke at være en harmonisk tone i Herrens koncert.

Når Jeg benytter mig af jeres overtrædelser af Min lov for at åbenbare Min retfærdighed, vil Jeg også, når I lever i overensstemmelse med Mine bud, benytte mig af jer selv for at belønne jer med Mine åbenbaringer, med Mine kærlighedsbudskaber.

28. I dag opfører Jeg et helligdom i mine børns hjerter. Men ved denne opførelse må Jeg stole på jeres alles hjælp.

29. Hvilket helligdom mener Faderen, o folk? – jeres sjæls. For i denne tid ser Jeg det ligge i ruiner. Men Jeg vil hjælpe jer med dets genopbygning.

30. Herrens helligdom har altid eksisteret; den har hverken begyndelse eller ende; den er hans eget værk. Det er hans guddommelige og uendelige Ånd, der venter på, at I skal blive forberedt, så I kan føle jer hjemme i den, hvor alt er harmoni og fuldkommenhed.

31. Jeres planet, som er et atom midt i universets uendelighed, har til opgave at være et afspejling af dette harmoniske tempel.

32. Når I derfor når frem til denne erkendelse, som ikke blot skal være ord eller teori – nej, disciple, den skal være noget, I føler og lever – så vil I ikke længere have brug for kirker af sten. Jeres sjæl vil ikke længere længes efter disse steder, som forhindrer den i at lære sin Herre bedre at kende. Den vil søge friheden, og i den velsignede nåde, som Jeg har betroet den, vil den finde stigen til sin fuldkommenhed.

33. Dette vil ske, når mennesket føler sig ledsaget og betragtet af Mig, når det indser, at der ikke er noget snavset støv under dets fødder. Da vil det forstå, at dets hjem er et lille helligdom for Mig, at dets verden, selvom den kun er et atom i skabelsens uendelighed, i sin helhed udgør Guds universelle helligdom.

34. Alle verdener, hvor mine børn fuldendes, er som en uendelig stor have. I dag er I endnu spæde skud, men Jeg lover jer, at I ikke vil mangle det krystalklare vand fra Mine undervisninger, og at I gennem vanding hermed vil vokse mere og mere i visdom og kærlighed; indtil en dag i evigheden, når træerne bærer modne frugter i overflod, kan den Guddommelige Gartner glæde sig over sit værk ved at smage på frugterne af sin egen kærlighed.

35. Således forbereder Jeg jer, disciple, og slår Livets Bog op for jer, så I ikke længere længes efter et bestemt sted for at tilbede Mig – så I kan føle Mig overalt og i hvert øjeblik – hvad enten det er på markerne, i dalene, på bjergene eller ved havet. Jeres tilstedeværelse på et hvilket som helst sted er nok til, at dette sted bliver helliget, fordi Jeg er i jer.

36. Når Jeg på denne måde taler til jer og underviser jer, sker det for at befri jer fra den fanatisme, I traditionelt har haft – ikke for at skabe en ny fanatisme blandt jer.

37. Indse, at min undervisning, selvom den er dybsindig, er enkel og klar.

38. Inden I bliver lærere, ønsker Jeg at se jer som gode disciple, der lærer af Mig, så menneskene ikke forvirrer jer, så I på ethvert spørgsmål svarer med bestemthed og sandfærdighed, med venlighed og kærlighed, for et sådant ord trænger dybest ind i hjerterne.

39. Jeg har sagt jer, at i mange tilfælde har *et* ord af visdom og kærlighed været nok til at redde en sjæl, at dette ord ikke er blevet glemt, fordi det er forblevet i den sjæl som et segl af evigt ild, og at den ikke blot bevarede dette ord, som var dens frelse, i sit jordiske liv, men endda i det hinsides.

Derfor efterlader jeg jer mit ord som arv, som er som en nøgle, der åbner vejen til fred for sjælene. Frygt ikke for korsets veje, lad jer ikke tynge af modgang, fjern tvivlen, fordyb jer i min lære, så vil denne kraft skænke jer stor glæde. Ve de svage, ve dem, der ikke er blevet styrket af min undervisning, for de vil fortsat snuble på vejen!

40. Jeg vil, at mit folk, mit vidne, min discipel skal være den stærke på vejene, så han kan redde de menneskemængder, som Jeg sætter på hans vej.

41. I dag er I endnu ikke i stand til at forstå jeres sjæls styrke, fordi I stadig er svage i troen. Men jeg vil styrke denne tro gennem store prøvelser. Dog skal I også have den tillid til jer selv, som I har til Mig, da jeg har givet jer de gaver, I bærer i jer.

42. Snart vil min åbenbaring gennem den menneskelige forstand ophøre, og efter 1950 vil I ikke længere høre Mig gennem denne åbenbaring. Men I skal ikke henvende jer til dem, der var stemme- eller gavebærere, for at påkalde Mig eller min åndelige verden. Ikke engang i den største prøvelse skal I forsøge at trodse Min vilje.

43. Forbered jer, så I gennem kraften i mine undervisninger kan forhindre, at mange begivenheder indtræffer, og undgå dem, i det omfang det er min vilje. Men når I sover, vil disse prøvelser uundgåeligt komme og gøre jeres arbejde vanskeligere.

44. Hvor mange mænd og kvinder følger andre veje end dem, Jeg har udstukket for jer, skønt de i deres åndssjæl har de samme gaver, som I besidder. Hvis disse mænd og kvinder finder en god lærer i jer, vil de lære årsagen til disse gaver at kende og opnå en vidtgående udvikling gennem kendskabet til Mine læresætninger. Men hvis de ikke finder en god lærer på deres vej, vil nogle falde i forvirring, andre vil bruge deres gaver til at udfolde dem efter deres egne forestillinger og deres egen vilje, og atter andre vil blive redskaber for usynlige kræfter, som ganske vist kan være lysets kræfter, men også mørkets.

45. Sov derfor ikke, disciple, hvad angår opfyldelsen af jeres opgave. Efter 1950 vil Jeg give jer en periode, så I kan reflektere over jeres mission og gennem denne refleksion nå frem til en forening af viden i min lære. På grundlag af denne forening vil I kunne stå imod begivenhederne og kampen.

46. Således advarer Jeg jer mod alle prøvelser, og i det sidste år af Min tilstedeværelse blandt jer ved denne forkyndelse vil Jeg tale til jer om alle farer og fortælle jer, hvordan I skal opføre jer for at bestå dem.

47. Lyt godt efter til det, jeg nu siger til jer: I en stor kirkes skød vil præsterne tale til menneskeheden om Helligånden. De vil tale om den tredje tid. De vil tale om de syv segl. De vil udsende en opfordring til menighederne og hævde, at de vil udvælge de 144.000 og forsegle dem med det tegn, som Jeg har mærket dem, der er udvalgt ved Min vilje, med. Men Jeg vil besøge alle mennesker; hos menneskehedens gejstlige vil Jeg åbenbare Mig gennem samvittigheden og underkaste dem store prøvelser. På det tidspunkt vil Jeg vide, hvem af jer Jeg vil benytte mig af for at give disse beviser. Gennem jer vil Jeg tale med den overbevisningskraft, som Jeg har skænket jer.

48. Det vil ikke være menneskerne, der vil gøre menneskeheden bekendt med Helligåndens åbenbaringer, for i Herrens høje rådsbeslutninger er det Ham alene.

49. Den trinitarisk-marianiske åndslære er ikke blevet åbenbaret for jer af noget menneske. Jeg som Fader forkyndte den allerede for jer i den første tid gennem mine profeter. Gennem Jesus, Faderens »Ord«, forkynder Jeg den for jer; Jeg lovede jer den som en åbenbaring, der ikke ligger alt for langt ude i fremtiden.

50. I denne tredje tid har Jeg – ved at åbenbare Mig gennem den menneskelige forstand – opfyldt mit løfte og åbenbaret de læresætninger, der var skjult. Det var ikke mennesket, der skænkede jeres ånd gaverne – Jeg betroede dem jer, da I udgik fra Mig.

51. Det var ikke mennesket, der tegnede det treenige symbol på jeres pande. Det var Herren, der mærkede jer i ånden. Det var ikke mennesket, der fastlagde jeres opgave; det var min almægtige stemme.

52. Hvordan skulle Faderen tillade mennesket en sådan vanhelligelse og vildledning? Jeg, det ofrede Lam, er den eneste, der er værdig til at bryde seglene på Visdommens Bog, den Store Livets Bog, som indeholder bestemmelsen for alt det skabte. Jeg, Alfaen og Omegaen i det Guddommelige Ord, er den eneste, der kan fortælle jer de inderste åbenbaringer om min guddommelighed. Hvordan kunne Jeg tillade, at den verdsligt indstillede og respektløse forvrænger de guddommelige

lærdomme efter sin egen vilje for at narre de uvidende og hæve sig selv blandt menneskene?

53. Der vil blive synlige tegn på disse vanhelligelser (også hos jer), men dette vil kun ske for at du, elskede folk, må vågne op. Der vil dukke tegn på vanhelligelse, falske vidnesbyrd, falske mirakler op blandt menneskene; falske profeter og falske åbenbaringer vil dukke op, som man tilskriver min guddommelighed. Men dette vil kun være et bevis på sjælernes længsel efter fremskridt, efter Helligåndens komme, efter opfyldelsen af mine profetier og alle mine løfter.

54. Forsink ikke tidspunktet for min åndelige ankomst blandt menneskene; lad ikke jeres mangelfulde forberedelse være en hindring for min åbenbaring blandt menneskeheden gennem jeres gerninger. For selvom I ikke er Frelseren, og heller ikke skal proklamere, at I vil frelse menneskene, og heller ikke er de eneste i dette værk, så har I alligevel været den frugtbare jord, der tålmodigt har ventet på mit frø til frelse. I er en del af mine lysets legioner, mine hære af fred og sandhed, som allerede i denne tid kæmper for at lægge grundlaget for freden. Men Jeg forbereder jer, så I kan leve op til jeres mission som det stærke Israel – en mission, som I aldrig før har opfyldt, men som I i dag skal fuldføre, så I kan nå frem til det lysets hjem, der venter på jer, hvorfra I vil skue ud mod nye horisonter, hvor I vil udøve min retfærdighed og min kærlighed og hæve jer op på fuldkommenhedens trin, indtil I indtager den plads, der tilkommer jer i Guds skød.

55. Er det mon fantasier, jeg formidler til jer? Nej, folk. Til jer som mennesker giver jeg en moralsk vejledning og udstyrer jer med dyd, så I kan leve kærligt og fredeligt i jeres hjem, så jeres brød ikke er bittert.

Min lære bringer velstand, opmuntring og fremskridt, men denne næring er ikke nok for jeres sjæl. Jeres sjæl mangler en højere næring for efter døden af dens jordiske legeme at kunne fortsætte sin rejse ind i uendeligheden. Til denne rejse giver Jeg sjælen undervisning, der for mennesket fremstår som fantasier – dybe lektioner, der er uudgrundelige selv for den mest livlige fantasi. Denne nøgle betror Jeg jeres sjæl, så den med den kan åbne alle døre, den møder på sin vej, og således fortsætte sin rejse mod åndelig fuldkommenhed.

56. Min lære indeholder alle vejledninger. Den er »vejen, sandheden og livet«. Derfor skal I følge den i alle øjeblikke af jeres tilværelse.

57. Giv det guddommelige den højeste plads i jeres sjæl, og giv kroppen det, der tilkommer den. Giv Gud, hvad der tilhører Gud, og kejseren, hvad der tilhører kejseren!

58. Når I lærer at være retfærdige i jeres liv, vil jeres skridt være fast, og tvivl og usikkerhed vil forsvinde.

59. Når tiden for jeres forkyndelse kommer, når jeres svagheder og overflødige ritualer er forsvundet – når I kun beskæftiger jer med det, der er nødvendigt og opløftende for jeres sjæl, vil I kunne glæde jer over en længere tid til at udøve mit værk. Når I så på jeres vej møder nogen, der har brug for det, I besidder, vil I ikke vise jer tvivlende som Thomas, ej heller som Peter i hans øjeblik af fejhed, og I vil heller ikke være svage som Judas over for forfængelighed og fristelser.

60. Jeres sjæl siger til Mig: »Mester, hvorfor sammenligner Du os med disse enestående sjæle?« Men Mesteren siger til jer: Det er sandt, at Mine disciple fra den Anden Tid var store sjæle, der virkede blandt menneskene for deres åndelige fremskridt – et fremskridt, som menneskene i den tid ikke havde nået, og som de heller ikke har nået i den nuværende tid. Men de var sjæle ligesom jer og var også menneskelige ligesom jer. Deres dyd kæmpede mod deres ufuldkommenheder; men da deres sjæl var stærkere, overvandt den de menneskelige svagheder, og de viet sig til at udøve Mine lære, nåede på grund af deres dyd og deres kærlighed frem til en nøjagtig overholdelse af Min lære, og det eksempel, som hver af dem efterlod, har været værdigt for Mesteren, der underviste dem.

61. Også I vil give store eksempler, der er værdige for den Mester, der har talt til jer i denne Tredje Tid. Tvivler I mon på Mig og på jer selv? Jeg venter tålmodigt på, at I fortolker mit ord, og Jeg ønsker, at også I tålmodigt skal undervise menneskeheden.

62. Jeg, den mest tålmodige Mester, forklarer jer klart og tydeligt den lektie, I ikke har forstået, og den prøve, I ikke formåede at bestå, lægger Jeg på ny i vejen for jer. Når I så består den, vil jeres sjæl føle sig stærk og takke Mig. Da vil Mesteren tage Visdommens Bog i hånden og undervise jer i en ny lektie.

63. Men når denne bog først er opbevaret i jeres hjertes skrin, vil Mesteren sige til jer: I er ikke længere disciple, I er mestre. Gå ud til menneskeheden, som ikke kender mine åbenbaringer, og slå Visdommens Bog op foran den, og undervis jeres medmennesker med den samme tålmodighed, som Jeg har undervist jer med.

64. Når Jeg har påpeget jeres mangler, skete det for at I kunne rette dem. Husk også, når I går ud til jeres medmennesker og støder på de samme mangler hos dem, at de lader sig rette med tålmodighed og kærlighed.

65. Har jeg i mine undervisninger prædiket vold? Har jeg brugt en pisk til at undervise jer? Nej, disciple, jeg har kærligt tilgivet jer. I mænd: Har I

allerede udvist tålmodighed over for jeres ægtefælle? I kvinder: Har I været tålmodige over for jeres ægtemand? Og I begge ægtefæller: Har I udvist tålmodighed i opdragelsen af jeres børn? Hvis I har handlet på denne måde, har I handlet som Jeg. Hvis I ikke har handlet således, tilgiver Jeg jer. Men Jeg vil prøve jer på jeres livsvej, indtil I har bestået prøven.

66. Jeg efterlader jer endnu en gang mit ord som et kærlighedsfrø. Når I sår det, så tænk på, at heller ikke det materielle frø spirer i det øjeblik, det sås, og endnu mindre kan det allerede blomstre og bære frugt. Alt dette kræver kærlighed, fortjenester og offervilje for at vokse frem.

67. Den jord, som Jeg skænker jer, er menneskenes hjerte; frøet er Min åbenbaring som Helligånden. Hengiv jer til jeres dyrkede mark, elsk den, velsign den. For gennem jeres eksempel vil I undervise nye arbejdere, som sammen med jer vil være den tredje tids såmænd.

68. Lær at genkende min undervisning. Hvor kan I finde den? Måske i det ord, som stemmebæreren udtaler? Nej, disciple. Min undervisning finder I i essensen af dette ord. Når I træder i forbindelse med jeres Herre fra ånd til ånd – hvordan kan I da genkende min guddommelige stemme?: Gennem jeres ånds stemme. Der vil jeg evigt være i jer og undervise jer.

69. Min kærlighed vil få de mest følsomme strenge i jeres hjerter til at vibrere. Men det vil være overensstemmelsen med jeres samvittighed, der lader jer høre mit guddommelige koncert, og mange af jer vil se mig i Jesu åndelige skikkelse. Jeg må gøre jer opmærksom på, at Jesu skikkelse ikke er den mest fuldkomne måde, hvorpå I vil se mig. Da Jeg i fortiden sagde til jer: »Alle øjne vil se Mig«, gav Jeg jer at forstå, at I alle vil erkende sandheden, selvom Jeg må sige jer, at Jeg vil begrænse Mig i overensstemmelse med hver enkelt sjæls udvikling. Men når I stiger op ad stigen mod fuldkommenhed, vil I helt sikkert se Mig i al Min herlighed.

70. Forsøg nu ikke på nogen måde at forestille jer Mig. Tænk på: Hvis jeres ånd, selvom den er begrænset, er essens, er lys – hvilken skikkelse kunne da den Universelle Ånd, jeres Herres, have, som hverken har begyndelse eller ende? Lad det uudgrundelige forblive i mit Bog om den Guddommelige Visdom.

Våg og bed, og når den menneskelige død en dag frigør jeres sjæl, vil Jeg fjerne endnu et slør for den i min uendelige Åbenbaringsbog, så den kan erkende Faderen og erkende sig selv – så I, når I når det hinsides, bliver henrykte ved synet af en bedre verden, en vidunderlig verden, der venter jer, men som dog ikke vil være den sidste, I kommer til at bebo.

71. Bed, folk, bed for menneskeheden. Med jeres bøn eller uden den er Jeg hos alle. Men Jeg ønsker, at bønnen om at elske hinanden skal blomstre blandt Mine børn.

72. Jeg har besøgt jeres verden, og da Jeg så jeres nød, har Jeg efterladt jer en kærlighedsgave. I har ikke villet lære mit guddommelige sprog. Jeg kender imidlertid jeres, selvom det er ufuldkomment.

73. Gå med faste skridt på min vej, og I vil finde den besået med mirakler. Hvem har sagt jer, at miraklernes tid er forbi? Er jeres eksistens ikke et kærlighedsmirakel? Aner I ikke den fare, der truer jeres omgivelser? Aner I ikke den fare, der omgiver jeres verden? Hvorfor går I ikke under? Fordi et kærlighedsmirakel beskytter jer.

74. Alt, hvad der omgiver jer, er skabt af Mig som et vidunderligt kærlighedsvidunder for at glæde mine højt elskede børn.

75. Miraklernes tid varer evigt. Jeg er et uendeligt kærlighedsmirakel for alle mine børn.

Min fred være med jer!

Undervisning 315

1. Velsignet være det folk, der er strømmet til på sin Herres kald. Min bog åbner sig for jer for at åbenbare endnu en lære for jer. Den undervisning, der udspringer af min Ånd, er essens og liv for jeres. Tag og spis deraf, for det er det evige livs brød.

2. Jeg sår i øjeblikket min lære i hjertet hos disse skarer af tilhørere og vil høste frugterne heraf på det rette tidspunkt. Mit ord vil ikke gå tabt, for jeg bevarer det i det mest følsomme af jeres væsen, nemlig jeres åndssjæl.

3. Still jeres sult og tørst ved dette kærlighedens bord. Glem jeres elendighed og kom jer over jeres lidelser, så I virkelig kan nyde disse øjeblikke.

4. Smertenes ild brænder jeres hjerte, og kun det krystalklare vand fra mit ord kan slukke den. Derfor indbyder jeg jer til at lytte til mig, så I kan leve og genvinde sjælefreden.

5. Ja, folk, jeg vil gøre jer til besiddere af min fred, så I derefter kan udbrede den til jordens veje og folk. Jeg har kaldt jer for at forberede jer og gøre jer til budbringere af mit fredsbudskab. Husk, at I ikke er de eneste, der har brug for mig i denne tid, men at hele menneskeheden, der omgiver jer, tørster efter kærlighed og lys.

6. Frygt ikke, hvis I ikke bliver forstået – mit lys oplyser enhver forstand. Se ikke i mangfoldigheden af sprog og trosbekendelser uoverstigelige hindringer for udbredelsen af min lære.

7. Babels tårn står ganske vist stadig, men det er lige så sandt, at det åndelige folk træder frem i verden, og dette har til opgave gradvist at nedbryde grundmurene i dette tårn af splittelser, uenigheder og hovmod.

8. Jeg ønsker, at I lærer at bevare freden midt i livets kamp, så I alle fortsat betragter denne verden som ét eneste hjem, som et hjem, der – om end kun midlertidigt – tilbyder den varme og den næring, som I alle har brug for til at leve.

9. Tænk endnu ikke på den fred, som det åndelige liv kan skænke jer, når I en dag har lagt dette liv bag jer. Tænk på det mange, I endnu har at gøre i denne verden. Beskæftig jer hellere med at opnå så store fortjenester som muligt for at være en bedre verden værdig. Og når I tænker på det, så tvivl ikke på, at I vil forstå at udnytte de dage, som min barmhjertighed skænker jer på jorden, på bedste vis.

10. Efterlad et spor af kærlighed på jeres vej gennem livet. For hvis det ikke er tilfældet, vil I ikke kunne nå frem til fredens rige.

11. Hvis I elsker Mig, hvis I tror på Mig, hvis I ønsker at behage Mig og skabe en fredfyldt fremtid i jeres sjæl, så tag denne undervisning til jer og følg den med oprigtighed og sandhed. Når dette sker, vil I i hele jeres

væsen opleve en meget stor opmuntring og oplysning, for da vil I tage Mig som forbillede.

12. Når jeres kamp en dag er forbi, vil I i jeres hjerter kunne høre en uendelig, himmelsk stemme, der vil sige til jer: »Velsignet være I, som har hørt min stemme i ørkenen og troet på den. For fra dette øjeblik har I haft et fuldkomment ideal, som har inspireret jer. Velsignet være de, der har været i stand til at modstå bagvaskelser, slag og ydmygelser. For i sidste ende har I erobret jorden, hvor I alle vil få lindret jeres sår.

13. Bevar mit ord, o velsignede folk – tænk på, at det skal være det faste fundament for et nyt tårn, som menneskene skal opføre. Men ikke det tårn, der symboliserer menneskets hovmod, og heller ikke det, der mistroer den guddommelige magt og retfærdighed, men det immaterielle tårn, der symboliserer den åndelige ophøjelse, kærligheden, barmhjertigheden og harmonien blandt mennesker.

14. For at bistå jer i jeres åndelige udvikling har det været uundværligt, at Jeg gennem den menneskelige fornuft har taget kontakt med dette folk her for at minde jer om min lov, forklare jer mit ord og fastlægge jeres mission.

15. Jeg har betroet jer lov, normer og råd, så I kan styre jeres skridt, når mit ord en dag ikke længere er hos jer. Den lov og de normer, som er blevet givet menneskeheden gennem den menneskelige fornuft, skal tjene til, at de mennesker, som Jeg har skænket åndelige gaver, forstår at anvende disse ret og dermed undgår deres egen forvirring og deres medmenneskers.

16. Jeg siger jer på ny, at jeres åndelige daglige arbejde ikke vil være smertefuldt. Hvis I alle forstår at forene de forskellige gaver og missioner, som Jeg har betroet jer, vil I danne en forening, der vil være uovervindelig i prøvelserne, fordi I alle vil vise jer stærke og opmuntre hinanden i kampen for at erobre det forjættede land.

17. Verden var i den nuværende tid ikke parat til at forvente Mig på samme måde, som Israels folk forventede Mig i den anden tid. Mine store profeter havde forkyndt en Messias, en Frelser, Guds Søn, som ville komme for at befri de undertrykte og oplyse verden gennem »Ordets« lys. Jo mere dette folk led, desto mere længtes det efter den lovedes komme; jo mere det drak af ydmygelsens og undertrykkelsens bæger, desto mere længtes det efter Messias' nærvær, og overalt søgte det efter tegn og varsler, der ville fortælle det om, at deres Frelser var nær.

18. Fra generation til generation og fra forældre til børn blev det guddommelige løfte videregivet, hvilket i lang tid fik Herrens udvalgte folk til at våge og bede.

Endelig kom Jeg til mit folk, men ikke alle var i stand til at genkende Mig, selvom alle forventede Mig: nogle gjorde det på en åndelig måde, og andre i en materialistisk fortolkning.

Men det var nok for Mig med oprigtigheden og kærligheden hos dem, der fornemmede Min tilstedeværelse og i lyset af Mit ord skue himmelriget og troede på Min åbenbaring. Det var nok for Mig med dem, der trofast fulgte Mig og så Mig som deres åndelige frelser, for det var dem, der vidnede om Min sandhed, efter at Jeg var skilt fra denne verden.

19. Selvom mit budskab var bestemt for alle jordens folk, gik mit kald til det udvalgte folks hjerte, for at det derefter kunne blive talerør for mit ord. Ikke desto mindre – det var ikke kun dette folk, der fornemmede min tilstedeværelse; også i andre nationer var mennesker i stand til at opdage tegnene på min ankomst og fornemmede tiden for min tilstedeværelse på jorden.

20. Da Jeg forklarede verden, at Jeg var Messias, og mit ord som en livsstrøm begyndte at nære hjerterne, herskede der overalt sult og elendighed for krop og sjæl. Kun håbets lys holdt det folk oppe, da selv dets tilbedelse af Gud havde lidt vanhelligelse ved at blive forvandlet til endnu en afgudsdyrkelse.

21. Sult, tørst, sygdom, trældom, forvirring, spedalskhed, mørke, elendighed – dette var den byrde, som kejseren havde lagt på Guds folks skuldre. Derfor længtes man efter Messias, derfor forventede man ham fra den ene dag til den anden, og da mit ord nåede ind i hjerterne og talte til dem om kærlighed, retfærdighed, broderskab og frihed, fulgte menneskemængderne efter mig.

Da min hånd rørte ved de syge og lod dem derved føle freden og den guddommelige trøst, råbte de på gader og torve, uden at kunne beherske sig, for at vidne om, at jeg var den lovede Kristus, den forkyndte Messias.

22. Men nu, i denne Tredje Tid – hvilket folk har ventet på Mig? Hvem har våget og bedt i forventning om opfyldelsen af mit løfte? Kun meget få. For i stedet for at tage det folk til forbillede, som videregav kendskabet til profetierne fra generation til generation, har I gjort følgende: I har udslettet mit ord i løbet af tiden.

Men vid, at jeg i mit ord, som jeg gav i den anden tid som Jesus, lovede at vende tilbage og dermed bekræftede profeternes ord fra tidligere tider, som ikke blot talte om mit komme som menneske, men også forkyndte min ankomst i Ånden i denne tid, hvor I nu lever.

23. De tegn, der ville tale om min genkomst, såvel som beviserne på min tilstedeværelse blandt menneskene, var nedskrevet, og de er alle gået i opfyldelse. Hvorfor ventede verden da ikke på mig?

Menneskeheden tømmer i øjeblikket den bitterste kalk af alle, som mennesket har drukket i verden. Hvorfor har det da ikke længtes efter Mig eller kaldt på Mig? Fordi dets materialisme har nået et sådant omfang, at det har udelukket Mig fra sit liv og forvist Mig fra sit hjerte. For ikke engang de ydmyge hører til dem, der bøjede sig for deres Herre for at bede og adlyde hans vilje.

24. I dag føler mennesket sig stort, vidende, stærkt, magtfuldt og uafhængigt. Det besidder videnskabens lys – hvorfor skulle det da længes efter Åndens lys? Det er herre over naturkræfterne – hvorfor skulle det så forvente, at Jeg kommer for at befri det fra dets fjender, når det selv kan gøre det med sine våben?

25. Menneskeheden sov åndeligt på det tidspunkt, hvor min løfte om at vende tilbage til jer gik i opfyldelse. Ikke et eneste folk vågede og ventede på Mig. Og tænk på, at i den første tid gjaldt løftet om Messias *et enkelt* folk, mens løftet om Min genkomst gjaldt alle nationer.

26. Sandelig, jeg siger jer: Mit lys har allerede banet sig vej som et lyn fra øst mod vest, uden at verden har bemærket det.

27. Mit ord er kommet til jer og har vækket og overrasket uuddannede mennesker, som ikke kendte årsagen til mit kald, for at jeg kunne benytte mig af deres forstand og overbringe verden mit nye budskab.

28. Når dette budskab er afsluttet, vil Jeg ikke længere tale gennem disse formidlere, men derefter åbenbare Mig på en subtil måde i sjælene. Men mit ord, præget ind i hjerterne hos dem, der har hørt det, og nedskrevet i en ny bog, skal bringes til verdens folk og nationer som fredens frø, som lyset af den sande viden, som et middel mod alt det onde, der plager menneskenes krop og sjæl.

29. Mit ord vil ikke nå frem til hjerterne, når mine sendebud ønsker det, men når det er min vilje. For det vil være *mig*, der våger over mit frø, der forbereder jorden for det og baner vejen. Det vil være mig, der med visdom lader det nå frem til folkeslagene, nationerne og familierne på det rette tidspunkt. Det vil nå frem, når man allerede forventer det, når hjerterne er i forventning, fordi de husker mine løfter, når de er vågnet op fra deres dybe drøm om selvherredømme, hovmod, materialisme og forfængelighed.

30. Du folk, der har samlet dig omkring forkyndelsen af mit ord: Da du ikke forstod at våge i forventning om mit komme, så forstå i det mindste værdien af mit værk ved at erkende den uendelige kærlighed, hvormed jeg er kommet til dig for at sige dig: Da du ikke har ventet på min tilbagevenden, så vær i det mindste vågen fra nu af ved at bede og bønfalde om verdens frelse.

31. Jeg har søgt jer for at gøre hver enkelt af jer til en af Mine disciple, for at efterlade jer mit ord som arv, som er evigt frø, og – efter at Jeg har sået mit eget frø i jer og plejet det – for at sende jer som Mine stedfortrædere til andre lande for at bringe denne kærlighedsgave til alle jeres medmennesker.

32. Jeg hungrer efter mine børns tro og åndelighed. Jeg har givet jer Ånden, som er en del af Mig, og som gør jer overlegne i forhold til de øvrige skabninger, der befolker denne verden.

Mennesket ligner Mig på grund af de egenskaber og dyder, som Jeg har udstyret det med. Jeg har givet jer alt, så I kan leve et liv, der er rigt på kærlighedens og barmhjertighedens gerninger.

33. Skjul ikke min lære af frygt for at blive afvist. Hvis I forbereder jer på en ærbar måde, hvis I holder jer til at følge mine love – hvem kunne da bebrejde jer noget? Mine undervisninger fører jer til den højeste moral og åndelighed, og I kan leve i fred med dem, der bekender sig til andre former for tro, såvel som med dem, der tilhører andre racer eller andre klasser. Jeg ønsker blot, at I udtrykker det reneste åndelighedens segl, så I kan genkendes som disciple af dette værk. Føl jer derfor hverken større eller mindre end jeres medmennesker, men føl pligten til at stå dem bi ved at formidle mit ord til dem, så også de kan blive mine disciple.

34. Jeg har givet jer jorden, så I alle kan eje den i lige høj grad, så I kan leve i fred og benytte den som et midlertidigt hjem, hvor I skal udfolde jeres evner og forberede jeres sjæl, så den kan stige op til sit nye hjem. Jeg har sagt til jer: »I Herrens hus er der mange boliger.« I vil lære dem at kende i takt med, at I udvikler jer opad. Hver af jer vil i stigende grad komme Mig nærmere, og disse »boliger« vil I nå frem til i overensstemmelse med jeres gerninger. For alt er underlagt en guddommelig orden og retfærdighed.

35. Ingen vil kunne forhindre jer i at gå fra det ene trin til det næste, og ved afslutningen af hvert af dem vil der være jubel og fest i jeres ånd og også i min.

36. Således forbereder Jeg jer, for at I skal vide, at den vej, I skal tilbagelægge, er lang, og at I ikke skal nøjes med jeres første gerninger – i den tro, at de vil åbne porten til disse hjemsteder for jer.

Jeg siger jer også, at det er smukt og tilfredsstillende for en sjæl at nå til slutningen af en etape og standse op for at se tilbage på den tilbagelagte vej med dens store kampe, dens dage med bitterhed og dens timer med fred, efter at den har overvundet utallige forhindringer. I sidste ende er der triumfen, belønningen og retfærdigheden, der stråler i jeres omgivelser, og jeres Faders Ånd – nærværende, herlig, velsignende barnet

og ladende det hvile i sit skød, hvor det forberedes til sit næste trin og således skrider frem fra det ene til det andet, indtil det endelig når den højeste fuldkommenhed for derefter at forblive hos Mig i al evighed.

37. Opfyld foreløbig jeres bestemmelse på jorden. Bring fred derhen, hvor der hersker strid – kærlighed, hvor had hersker, og vær velgørende, hvor der hersker egoisme. Når I en gang når til enden af denne vej, vil Jeg give jer det, I har givet jeres medmennesker, tilbage med renter.

38. Dette er mit enkle og klare ord, som ligger inden for jeres forståelsesevne. Jeg har glædet mig over jeres hengivenhed og opmærksomhed. Jeg ser i hver enkelt af jer en stræben efter at følge min undervisning, at forny jer, at fuldkomme jer og at danne en familie, der er sund i sjæl og krop, som elsker hinanden, anerkender hinanden og smelter sammen til én eneste sjæl, der sender lys, styrke og fred til menneskeheden.

39. Lyset fra Min guddommelighed er i hver ånd som den højeste gave, som Faderen har givet sine børn som arv. I er derfor de højeste blandt alle Mine skabninger, da I har Åndens lys i jer, som lader jer vide, hvem I er, fra hvem I er udsprunget, hvad jeres bestemmelse er, og hvorhen I går.

40. Nu lever jeres sjæl i en tid med større lys, hvor den må tage et skridt fremad, hvor den i højere grad vil hæve sig op til Mig, som er målet for jeres fuldkommenhed og åndeliggørelse.

41. Den stige, som Jakob så i sine drømme, rejser sig i dag strålende foran hver sjæl og indbyder den til at stige op og lære de hemmeligheder at kende, som menneskene ikke har været i stand til at løse.

42. Nu er der en tid med klarhed for sjælen og for den menneskelige forstand, hvor I forstår at opdage indholdet, essensen eller meningen i alle de åbenbaringer, der allerede er blevet givet jer i fortiden, men som I ikke har været i stand til at fortolke korrekt, fordi de blev givet jer gennem et symbolsk sprog eller i lignelser.

43. Menneskernes manglende åndelighed har været årsagen til, at forstanden ikke har erkendt den sandhed, der var skjult i hvert af de ord eller billeder, som var indeholdt i de guddommelige budskaber. Derfor har menneskeheden antaget, at den blot skal tro, selvom dette sker uden at forstå. Jeg siger jer nu, at Jeg ikke er nogen hemmelighed for nogen, at det er jeres manglende åndelige ophøjelse, jeres manglende bøn og jeres manglende næstekærlighed og ydmyghed, der skaber denne »hemmelighed«.

44. Jeg kan slet ikke være nogen hemmelighed, for Jeg er overalt og viser Mig åbenlyst i alt, hvad der eksisterer og omgiver jer. Men hvis I stædigt hævder, at I ikke ser Mig, hvis I lukker øjnene, når Jeg viser Mig for

jer, eller flygter fra Mig, når Jeg kalder på jer, vil Jeg fortsat være nødt til at forblive en uigennemtrængelig hemmelighed for jer.

45. Ved I, hvilken betydning den stige har, som Jakob så i sine drømme? Denne stige symboliserer sjælens liv og udvikling.

Jakobs krop sov i det øjeblik, hvor åbenbaringen fandt sted, men hans sjæl var vågen. Han havde hævet sig op til sin Fader ved at gøre brug af bønnen, og da hans sjæl trådte ind i lysets riger, var den i stand til at modtage et himmelsk budskab, som skulle bevares som et vidnesbyrd om åndelige åbenbaringer og sandheder for hans folk, som er hele menneskeheden. For »Israel« er ikke et jordisk navn, men et åndeligt.

46. Jakob så, at den stige stod på jorden, og at dens top rørte himlen. Dette symboliserer sjælens opadgående udvikling, som begynder på jorden i den fysiske krop og slutter, når sjælen forener sit lys og sin essens med sin Faders, fjernt fra enhver materiel indflydelse.

47. Patriarken så, at engle steg op og ned ad den stige. Dette symboliserede den uophørlige fødsel og død, sjælernes stadige komme og gå i længslen efter lys eller også med den opgave at sone og rense sig for ved tilbagevenden til den åndelige verden at hæve sig lidt højere. Det er vejen til sjælens udvikling, der fører til fuldkommenhed. Derfor så Jakob øverst på stigen den symbolske skikkelse af Jehova, hvilket viste, at Gud er målet for jeres fuldkommenhed, jeres stræben og den højeste belønning i form af uendelig salighed – som løn for hårde kampe, lange lidelser og udholdenheden i at nå frem til Faderens skød.

48. Altid fandt sjælen i skæbneslagene og prøvelserne en mulighed for at erhverve fortjenester for at stige op. I hver prøvelse blev Jakobs stige altid symboliseret, hvilket opfordrede jer til at bestige endnu et trin.

49. Dette var en stor åbenbaring, o disciple, for i den blev der talt til jer om det åndelige liv i en tid, hvor sjælens opvågnen til tilbedelse af det guddommelige, det høje, det rene, det gode og det sande knap nok var begyndt.

50. Dette budskab kunne ikke kun være bestemt for *en* familie, ikke engang for et enkelt folk; dets essens var åndelig og havde derfor universel betydning. Netop derfor sagde Faderens stemme til Jakob: »Jeg er Jehova, Abrahams Gud og Isaks Gud. Det land, hvor du befinder dig, vil jeg give dig og dit afkom, og dette afkom skal blive talrigt som jordens støv. I vil brede jer ud mod vest og mod øst, mod nord og mod syd, og alle jordens slægter vil blive velsignet i dig og dit afkom."

51. Dette budskab kan tilsyneladende forekomme jer af ringe betydning, men det er uendeligt dybt i sit åndelige indhold. Men hvordan kunne menneskene opdage dets åndelige betydning, når de ikke tillagde

det nogen betydning, da de undgår ethvert tegn eller enhver åndelig åbenbaring? Jeg måtte selv give jer fortolkningen af det budskab, som Jeg gav jer i en anden tid, da sjælens opvågnen i verden knap nok var begyndt, for at opmuntre jer i jeres mission.

52. Dag for dag viser der sig tegn, og der sker begivenheder, der taler til jer om en tidsalders afslutning.

53. Den menneskelige videnskab har nået den grænse, som mennesket i sin materialisme kan føre den til. For den videnskab, der er inspireret af det åndelige ideal om kærlighed, det gode og fuldkommenhed, kan nå langt længere, end I har ført den.

54. Beviset på, at jeres videnskabelige fremskridt ikke har haft gensidig kærlighed som drivkraft, er folkenes moralske forfald, er den brodermorderiske krig, er den sult og elendighed, der hersker overalt, er uvidenheden om det åndelige.

55. Fyldt af hovmod rejser de store nationer sig, praler af deres magt, truer verden med deres våben og er stolte af deres intelligens og videnskab, uden at være bevidste om skrøbeligheden i den falske verden, de har skabt; for et let pust af min retfærdighed vil være nok til, at denne kunstige verden forsvinder. Men det vil være menneskets egen hånd, der ødelægger dets eget værk; det vil være *dets* forstand, der vil opfinde måden at tilintetgøre det, som det tidligere skabte. Jeg vil sørge for, at kun de menneskelige værker, der har bragt mennesket gode frugter, vil bestå, så de fortsat kan anvendes til gavn for de kommende generationer. Men alt, hvad der tjener et skadeligt eller egoistisk formål, vil blive tilintetgjort i ilden fra min ubarmhjertige dom.

56. På ruinerne af en verden, der er skabt *og* ødelagt af en materialistisk menneskehed, vil der rejse sig en ny verden, hvis fundament vil være erfaring, og som vil have idealet om sin åndelige opadgående udvikling som mål.

57. Forestil jer fremskridtet hos en menneskehed, hvis moral udspringer af åndeliggørelse; forestil jer en menneskehed uden begrænsninger og landegrænser, som broderligt deler alle de livsmidler, som jorden skænker sine børn. Prøv at forestille jer, hvordan den menneskelige videnskab ville se ud, hvis den havde kærligheden til hinanden som ideal, hvis mennesket modtog den viden, det søger, gennem bønnen. Tænk på, hvor behageligt det vil være for Mig at modtage menneskenes tilbedelse af kærlighed, tro, lydighed og ydmyghed gennem deres *liv*, uden at de behøver at ty til ritualer og ydre kultformer.

58. Først dette vil være *liv* for menneskene, for i det vil de indånde fred, nyde frihed og næres udelukkende af det, der rummer sandhed.

59. Den tilværelse, I fører på jorden, har mere af døden end af livet i sig. For mange er den et helvede, et fængsel, en fangenskab, en forvisning. Man kender ingen fred deri, og man kan heller ikke glæde sig over friheden. Hverken i kroppen eller i sjælen findes der sundhed, og der er heller ingen glæder, der kan kompensere jer det mindste for så megen smerte.

60. Men I bestræber jer på at fremstå lykkelige. I tænker over, hvordan I kan skjule jeres stadige fiaskoer. I sætter en smilende maske for ansigtet for at foregive, at I er lykkelige, og praler med styrke og livsmod for at skjule den frygt, I har for den afgrund, I har revet op under jeres fødder.

61. Før var jorden en tåredal, nu er den en bloddal. Hvad vil den være i morgen? Et slagfelt af rygende ruiner, som dommens ild er gået hen over, en ild, der fortærede synden og nedbrød de kærlighedsløse menneskers hovmod, fordi de forsømte deres sjæl.

62. Ligeledes vil videnskabens *købmænd* blive kastet ud af visdommens tempel, fordi de drev åger med lyset, fordi de vanærede sandheden.

63. Om hvilke fremtidige tider taler Jeg netop til jer? I ved det ikke, og Jeg vil heller ikke præcisere det nærmere, for begivenhederne på vil i stadig større grad vidne om opfyldelsen af Mit ord til jer.

64. Mens jeg siger til de ene, at de skal samle hele frugten af deres gerninger, så ilden kan tilintetgøre den, siger jeg til de andre, at de skal samle deres frø og beskytte det, så dette frø, når dommens dag er forbi, fortsat kan formere sig som livets frø.

65. I min undervisning i dag vil Jeg sige jer, at »mit ord« er vendt tilbage for at oplyse denne menneskehed, så den kan vågne og opstå til åndelighed.

66. Den forestilling, som menneskene har om Mig, er meget begrænset, deres indsigt i det åndelige meget ringe, deres tro meget lille.

67. Religionerne slumrer i en århundredelang drøm uden at komme et skridt videre, og når de vågner, er de kun aktive i deres indre og vover ikke at bryde den cirkel, de har skabt sig gennem deres traditioner.

68. Det vil være de foragtede, de fattige, de enkle og de uvidende, der i deres længsel efter lys, efter et rent åndeligt miljø, efter sandhed og fremskridt vil forlade denne cirkel. Det er dem, der vil lade klokken og vækkekaldet lyde, når de fornemmer, at tiden for Mine nye åbenbaringer i åndelighedens tidsalder er kommet.

69. Menneskerne ønsker at opdage det åndelige livs hemmelighed – den tilværelse, som de uundgåeligt skal indtræde i, og som netop derfor interesserer dem at lære at kende.

70. Menneskerne spørger, tigger og beder om lys ud af barmhjertighed, fordi de føler behovet for at forberede sig; men som svar på det hele får de at vide, at det åndelige liv er en hemmelighed, og at ønsket om at løfte sløret, der dækker det, er en overmodighed og en blasfemi.

71. Sandelig, Jeg siger jer: De, der tørster efter sandhed og lys, vil ikke finde den kilde, hvis vand slukker deres tørst, her på jorden. Det vil være Mig, der sender det vand af visdom, som sjælene længes efter at drikke, ned fra himlen. Jeg vil lade Min sandhedskilde strømme ud over hver ånd og hvert sind, så »hemmelighederne« bliver til intet. For Jeg siger jer endnu en gang, at det ikke er Mig, der hylster Mig i hemmeligheder for menneskene, men det er jer, der skaber dem.

72. Der vil ganske vist altid være noget i jeres Fader, som I aldrig vil erkende, når I tænker på, at Gud er uendelig, og at I kun er små partikler. Men at I ikke skal vide, hvem I er i evigheden, at I skal være et uigennemtrængeligt mysterium for jer selv, og at I må vente, indtil I træder ind i det åndelige liv for at lære det at kende – dette er ikke foreskrevet af *Mig*.

73. Det er rigtigt, at man i tidligere tider ikke talte til jer på denne måde, og at der heller ikke blev fremsat nogen vidtrækkende opfordring til at trænge ind i det åndelige erkendelsens lys; men det skyldtes udelukkende, at menneskeheden i fortiden ikke følte det presserende behov for viden, som den føler i dag, og heller ikke var åndeligt og intellektuelt i stand til at forstå. Selvom den altid søgte og famlede, skete dette dog mere ud af nysgerrighed end ud af et reelt ønske om lys.

74. For at menneskene kan finde den vej, der fører dem til dette lys, og for at de kan modtage dette vand fra livets og visdommens kilde, må de først opgive enhver ydre kult og fjerne al fanatisme fra deres hjerter. Når de så begynder at føle den levende og almægtige Guds nærvær i deres hjerter, vil de mærke, hvordan der fra det inderste af deres væsen stiger en ny, ukendt andagt op, fuld af følelse og oprigtighed, fuld af ophøjelse og hjertelighed, som vil være den sande bøn, åbenbaret gennem Ånden.

75. Dette vil være begyndelsen på hans opstigning mod lyset, det første skridt på vejen mod åndeliggørelse. Når Ånden kan åbenbare den ægte bøn for mennesket, vil den også kunne åbenbare alle de evner, han besidder, samt måden at udfolde dem på og lede dem ind på kærlighedens vej.

76. I lever stadig i en tid, hvor I har brug for de bøger, der indeholder vidnesbyrdet om mine manifestationer, for at lære af dem, eller for at de af jeres medmennesker, der ved mere, kan videregive deres viden til jer. Men I regner ikke med, at tiden for de intuitive nærmer sig – dem, der

taler på grundlag af inspiration – dem, der modtager lyset i bønnen – dem, der uden at have lært noget på jorden har større evner end videnskabsmanden.

77. Min åbenbaring og den fra min åndelige verden gennem dette fattige, uvidende og uuddannede folk er et bevis på det, jeg siger jer – begyndelsen på en tidsalder, der vil nå sit højdepunkt med åbenbaringer fra ånd til ånd.

78. Snart vil menneskeheden bevæge sig mod dette mål uden hindringer, der kunne forhindre den i at nå sine højeste åndelige bestræbelser.

Hvert menneske har den hellige ret til at lære sandheden at kende, og ingen må stå i vejen for ham, for det er mig, der venter på ham ved vejens ende for at omfavne ham med uendelig kærlighed og vise ham al den skønhed, som evigheden har i beredskab for alle dem, der med kærlighed længes efter den – for alle dem, der hungrer og tørster efter sandheden.

Min fred være med jer!

Undervisning 316

Min fred være med jer!

1. Discipel: Her er jeg igen blandt jer som Mester. Min Ånd modtager jeres kald, og straks imødekommer den jeres bøn og sender jer sin universelle stråle for at omslutte jer i sit lys.

2. Jeg vender mig mod de forberedte forstandsorganer for at give jer min undervisning. Men det er ikke kun dem, der taler, der modtager min tilstedeværelse – nej, jeg er hos alle mine børn, fra den unge elev til disciplen. De føler alle i dette øjeblik Helligåndens tilstedeværelse.

3. I sandhed er det ikke kun jer, der føler Mig. Fra alle hjørner af jeres verden hæver mine børns sjæle sig i længsel efter den bedste af alle læger for at modtage kærtegn, helbredende balsam og styrke fra Ham.

Da tiden nu er inde for min Ånds åbenbaring blandt menneskeheden, gør jeg mig mærkbar hos alle mine børn. Jeg begrænser mig og lader mig se i overensstemmelse med den enkeltes udvikling for derved at vække mine disciple til tro og kærlighed.

4. Den Tredje Tid er fuldt og helt brudt frem for menneskeheden. Der er gået omkring 2000 år, siden Jeg gav jer mit ord; men trods den forløbne tid er denne lære endnu ikke blevet erkendt af hele menneskeheden, fordi Jeg ikke elskes af alle mine børn. Alligevel viser alle mig ærbødighed; alle søger en eneste guddommelig ånd, som er min. Men jeg ser ingen enhed blandt menneskene; jeg ser ikke den samme tro, den samme ophøjelse og erkendelse blandt dem, og derfor kommer jeg som Helligånden for at forene dem i mig, for at fuldkomme dem med min lære om sandheden, med mit uforanderlige ord, med min lov om kærlighed og retfærdighed.

5. Størstedelen af denne menneskehed kalder sig kristen; men Mesteren siger jer: Hvis den virkelig var kristen, ville den med sin kærlighed, sin ydmyghed og sin fred allerede have overvundet resten af menneskene. Men min lære, som jeg allerede i den Anden Tid efterlod som et testamente, findes ikke i menneskehedens hjerte; den lever og blomstrer ikke i menneskenes gerninger. Den opbevares i støvede bøger, og Jeg er ikke kommet for at tale til mennesket gennem bøger. I stedet for en bog bragte Jeg jer mit liv, mit ord og mine gerninger, mit lidelse og min død som menneske. Årsagen til, at størstedelen af menneskeheden, der kalder sig kristen, hverken har Kristi fred eller nåde, er denne: fordi de mennesker ikke tager Ham som forbillede, fordi de ikke lever efter hans lære.

6. Uretfærdighedens rige har overtaget herredømmet blandt menneskeheden, fordi menneskene har tilsidesat mine åbenbaringer. Men

nu kommer Jeg i den tredje tid for at minde dem om mine lærdomme fra de forgangne tider.

7. Hvorfor hersker uretfærdighedens rige i vor tid? Fordi Jeg ser dem som herskere, der burde være tjenere, og dem, der i kærlighed og ydmyghed burde være herrer, ser Jeg som »slaver«.

8. Den, der stjæler og udnytter andres godtroenhed, opfatter jeg som rig, og den voldelige hersker bliver rost og er omgivet af smigrere. Den, der besudler sig med menneskeblod, bliver hævet op på en høj trone, og de, der er ofre for menneskelig grusomhed, bliver ydmyget.

9. Sådan ser jeg jeres liv, menneskehed. Jeg ser mange institutioner med smukke navne, men der udgår hverken sandhed, kærlighed eller velgørenhed fra dem. Jeg ser, at der i sekternes og kirkernes skød rejser sig gejstlige, som siger til deres menigheder: »Gør det gode.« Men sandelig, Jeg siger jer: Den eneste, der må sige: »Gør godt«, er Mig. For Jeg alene gør jer godt. Menneskerne skal altid sige: »Lad os gøre godt.«

10. Jeg ser hverken sandhed eller oprigtighed, fordi menneskene har ladet sig smitte af det onde, der hersker. Alligevel er der sådanne, der er forblevet tro mod min lov, og som har lidt uden at vige fra den vej, som min kærlighed viser dem.

11. Gennem dem, der er forblevet tro mod min lov på trods af det miljø, der omgiver dem, siger jeg til dem, der lider: Bliv ved med at gøre det gode, husk mine eksempler fra fortiden og lev efter dem, så vil I overvinde de menneskelige svagheder.

12. Mange lektioner åbenbarede Jeg for jer i den anden tid, og denne undervisning var den forberedelse, Jeg gav jer til denne tredje tid, da jeres sjæl ikke kunne hæve sig op til Mig. Jeg kom til jer i Jesus, blev født, led og døde som menneske. Gennem min offerdød åbnede Jeg dørene til det høje hinsides for jer, så jeres sjæl, når den vågnede af sin søvn, kunne hæve sig op til Mig. Jeg slog bogen med de syv segl op for jer, livets store bog, og sandelig, Jeg siger jer: Gennem min offerdød af kærlighed til menneskeheden løste Jeg på den tid det femte segl.

13. I dag kommer Jeg ikke til jer som menneske, Jeg kommer som Helligånden for at undervise jer, så I kan opnå åbenbaringen fra ånd til ånd. For at denne åbenbaring imidlertid kan nå sin fuldkommenhed, er Jeg begyndt at åbenbare Mig gennem den menneskelige forstand. Men denne åbenbaring vil slutte i 1950, og da vil disse elever blive til disciple og træde i forbindelse med deres Mester fra ånd til ånd. Selvom de i mine øjne er mine disciple, vil de i menneskenes øjne være de gode lærere.

14. I dag forbereder Jeg jer som i den Anden Tid. I og de andre er de samme; I er disciple og vidner til Mine lære.

15. Prøvelserne har belejret jer på jeres vej. Men selv om I skulle støde på forhindringer på den, vil I ikke vende Mig ryggen eller fornægte Mig, for I har været vidner til mit løfte om at vende tilbage, og I har set det opfyldt i denne tid.

16. I kan finde de samme lærdomme i min åbenbaring som i den Anden Tid; men i denne ære har Jeg gennem min Hellige Ånds lys åbenbaret det uudgrundelige for jer, og i den ånd-til-ånd-dialog vil Jeg fortsat åbenbare nye og meget store lærdomme for jer. Hele indholdet af det sjette segl vil Jeg gøre jer bekendt med i denne åbenbaringstid, som vil forberede jer på den tid, hvor Jeg vil bryde det syvende segl. Således vil I i stadig større grad erkende det »uudgrundelige«; således vil I opdage, at den åndelige verden er alle sjæles hjemsted, det uendelige og vidunderlige Faderhus, der venter jer i det høje hinsides, hvor I vil modtage lønnen for de gerninger, I har udført med kærlighed og barmhjertighed over for jeres medmennesker.

17. I denne tid er jeres sjæl mættet af mine åbenbaringer – hvad enten den har modtaget dem gennem stemmebæreren eller på grundlag af sine åndelige gaver.

18. Det er den tid, hvor I – da I blandt menneskene ikke finder en eneste bror, der kan give jer retning, rådgive jer og tjene som støtte – kommer til Mig, for Jeg er den Guddommelige Korsbærer, der løfter jer op og trøster jer i jeres skæbneslag.

19. Gennem spiritismen har I lært, hvad åndelig genoprejsning betyder i jeres skæbne, og ved at følge mine undervisninger trænger I i overensstemmelse med Min vilje ind i fremtiden og betragter de prøvelser, der møder jer på jeres vej, som et vækkekald, når I ikke våger og beder.

20. Jeres samvittighed er den dommer, der ikke sover, og som altid råder jer til at gå i forbøn for jeres medmennesker og for jer selv.

21. Hvorfor bringer mennesker elendighed og ødelæggelse over folkeslagene? Hvorfor respekterer de ikke deres liv og deres næstes liv? På grund af manglende åndelig udvikling, fordi de har fjernet sig fra opfyldelsen af min lov.

22. Kunne I i et øjeblik af voldelighed gribe et dræbende våben for at dræbe en af jeres medmennesker? Nej, disciple, ingen af jer føler sig i stand til det, selvom Jeg skulle sætte ham på en hård prøve. Hvorfor? Fordi I ved, at hvert skabning i sin skæbne er bestemt til sin opfyldelse og sin time til at vende tilbage til Mig.

I husker den gengældelse, der venter jer, hvis I besudler jer med menneskeblod, og denne frygt for min dom får jer til at respektere jeres

næstes liv, og I ønsker, at alle måtte føle den samme respekt. Faderen siger til jer: I dag er uretfærdighedens herredømme på sit højeste. Men spiritismen, som er Helligåndens åbenbaring, vil ikke efterlade et eneste hjørne af verden uden sin tilstedeværelse, og når min lære først har slået rod i menneskenes hjerter, vil mit retfærdighedsrige herske blandt alle mennesker af god vilje.

23. Når denne guddommelige åbenbaring en gang er blevet forstået korrekt af alle, vil der ikke længere være selvmord og mord; ingen vil tage sit eget liv og endnu mindre sin næstes. Mennesket vil få en omfattende indsigt i alle sine handlinger. Men indtil da vil Jeg fortsat prøve det, og ligesom Jeg har åbenbaret Min undervisning for jer gennem den menneskelige forstand, vil Jeg, »Ordet«, sørge for at gøre Mig hørbar og forståelig for alle Mine børn.

24. Da Jeg i den Anden Tid sagde til jer, at hvert øje ville se Mig, vil Jeg opfylde mit løfte ved at lade alle mennesker se og føle Mig i al Min sandhed.

25. Det er grunden til, at Mesteren hele tiden siger til jer, at jeres mission med at udbrede min lære ikke vil være vanskelig og endnu mindre umulig. For jorden er blevet frugtbar, og I som de gode arbejdere vil dag for dag lære mere om, hvordan I bedst dyrker den. Vær dog klar over, at I ikke vil være de eneste budbringere eller talspersoner for min lære. Også den åndelige verden udfører i øjeblikket sin mission blandt menneskeheden. I vil sammen gøre jeres brødre og søstre til banebrydere for min lære for de kommende generationer.

26. Gennem naturen har I haft tegn på min ankomst i denne tid. Jeg giver i øjeblikket menneskeheden tegn og vækker videnskabsfolkenes opmærksomhed. For i dette år 1950 vil jeg ryste alle mine børns hjerter. Mange vil fare vild i disse prøvelser, mens andre derimod vil vågne op, og efter disse begivenheder vil jeg komme som Helligånden og sige til dem, at de skal opsøge mine disciple, som besidder mine åbenbaringer fra denne Tredje Tid.

27. Når de som begyndere begår fejl, vil jeg som den fuldkomne Mester tilgive dem og gennem jeres formidling give dem min undervisning i forberedelsen, som jeg i øjeblikket betror jer gennem den menneskelige forstand. Når Jeg så ser jer alle med kærlighed trænge ind i den åndelige betydning af Mine undervisninger, vil Jeg overraske jer ved at åbenbare store åbenbaringer for jer, og fulde af glæde vil I da sige til Mig: »Mester, din visdom har sandelig ingen ende.«

28. Vær standhaft i det gode, disciple, det vil ikke skuffe jer. Sandelig, jeg siger jer: Når I så kommer til det hinsides, vil I hos mig finde høsten af

jeres gode gerninger. Da vil I opleve, hvor smuk jeres løn er. Foreløbig ved I ikke, hvordan den vil være, og forsøg heller ikke at forestille jer den. Jeg siger jer blot: Våg og bed. Så mit kærlighedsfrø med ord, med blikke, med bønner. Da barmhjertigheden udtrykkes på mange måder, så handle således over for jeres næste. Sandelig, jeg siger jer: En tanke fra jer, der ønsker jeres frelse, vil være nok for mig til at gøre jeres ønske til mit og give de nødlidende efter min vilje.

29. Således vil Jeg se jer, o Helligåndens disciple – som fredens budbringere, som læger for krop og sjæl, som såmænd af de guddommelige egenskaber. I skal aldrig holde op med at så trøst, balsam og fred. På denne måde vil I fuldføre jeres mission indtil dagens arbejde er afsluttet. Jeres arbejde vil blive kronet med min guddommelige kærtegn, og jeg vil styrke jeres sjæl med min velsignelses evige festklæder.

30. I modtager nu mine sidste lektioner gennem den menneskelige forstand, og i dem beder Jeg om jeres forening efter 1950. Når I ikke længere har denne åbenbaring – hvem vil da indtage min plads? Hvem vil lade sin stemme høre og minde om den Guddommelige Mesters undervisning? Ærbødighed og frygt vil gribe jer; selv de talere, gennem hvilke Jeg gav jer min undervisning, vil føle frygt; selv de menighedsledere, der er fortrolige med deres menigheder, vil vove at give jer mit ord. Hvad vil I da gøre, o disciple?

31. Folk: Jeg vil nu tale om dem, der engang blev tilbage i verden for at vidne om mit ord: mine disciple fra den anden tid.

32. Jesus var ikke længere til stede; apostlene for hans sandhed var på missionsrejser, besøgte byerne, gik ind i hjemmene og skrev til deres fjerne brødre og søstre.

33. Det guddommelige ord begyndte som en ny daggry at oplyse menneskehedens liv og fortrængte det mørke, som menneskene havde levet i.

34. Min lære, på mine disciples læber og i deres gerninger, var et sværd af kærlighed og lys, der kæmpede mod uvidenhed, afgudsdyrkelse og materialisme. Et oprørsk råb steg op hos dem, der så deres myters og traditioners forestående undergang, mens der samtidig lød en jubelhymne fra andre hjerter over den lysende vej, der åbnede sig for håbet og troen hos dem, der tørstede efter sandheden og var tynget af synd.

35. De, der benægtede det åndelige liv, blev rasende, da de hørte åbenbaringerne om himmelriget, mens de, der anede denne tilværelse og håbede på retfærdighed og frelse derfra, takkede Faderen for, at Han havde sendt sin enbårne Søn til verden.

36. De mennesker, der i deres hjerter havde bevaret den velsignede længsel efter at tjene deres Gud med oprigtighed og elske Ham, så deres vej blive oplyst og deres forstand blive klarere, da de fordybede sig i mit ord, og de følte en fornyelse i deres ånd og i deres hjerte. Kristi undervisning som det sande åndelige brød udfyldte den umådelige tomhed, der var i dem, og opfyldte med sin fuldkommenhed og sin indhold alle deres ånds længsler i overflod.

37. En ny tidsalder begyndte, en lysere vej åbnede sig, der førte ind i evigheden.

38. Hvilke smukke følelser af sjælelig opløftelse, af kærlighed og ømhed vågnede da i dem, der blev oplyst af troen for at modtage mit ord! Hvilket mod og hvilken standhaftighed ledsagede de hjerter, der forstod at udholde og overvinde alt uden et øjebliks fortvivlelse!

39. Måske fordi Mesterens blod stadig var frisk? Nej, folk: Den åndelige essens af det blod, som var den materielle legemliggørelse af den guddommelige kærlighed, tørrer ikke ud og udslukkes aldrig; den er i dag ligesom dengang til stede, levende og livsvarm.

40. Årsagen hertil er, at der ligeledes fandtes kærlighed til sandheden i de hjerter, som viet deres liv til den og endda gav deres blod for den, for dermed at bevise, at de havde lært deres Mesters lektie.

41. Det storsindet udgydte blod overvandt hindringerne og prøvelserne.

42. Hvilken kontrast viste der sig mellem åndeligheden hos mine ords disciple og afgudsdyrkelsen, materialismen, egoismen og uvidenheden hos fanatikerne i gamle traditioner eller hos hedningerne, der kun levede for at tilbede kroppens nydelser!

43. Aldrig har Guds lov været så klar, som den var på Jesu læber. Derfor følte verden sig rystet helt ned til sine dybeste rødder, og mange folkeslag fjernede gamle traditioner fra deres hjerter og viet sig til det ord, der gjorde sig forståeligt for menneskene i Kristus.

44. Aldrig før havde verden huset et menneske, der havde åbenbaret større læresætninger og udført større gerninger.

45. Hvor mange hemmeligheder afslørede mennesket dengang? Hvor meget lys strømmede ind i dets sjæl, dets hjerte og dets forstand! Mesterens ord fulde af ømhed, hans vise, dybsindige og samtidig klare lignelser; de sammenligninger, hvor Han brugte barnet og blomsterne for at gøre sig forståelig; de mægtige gerninger, som kun var mulige for en Gud, og som verden kaldte »mirakler« – alt dette var som en ny morgendug, der ville gøre de ørkenagtigt tørre marker frugtbare, som fandtes i menneskenes hjerter.

46. Indtil da havde menneskene endnu ikke opdaget den åndelige mening, der findes i alt, hvad Herren har skabt, selv i de mindste væsener. Når de tog et barn i deres arme og så dybt ind i dets øjne og lyttede til dets spørgsmål fulde af uskyld og intuitiv videnstørst, da følte de tilstedeværelsen af en sjæl, et væsen, der var noget mere end blot det barn.

47. Når de betragtede en spæd plante, der voksede skjult blandt buskads, opdagede de straks dens trang til at vokse og til at kunne fremvise sin skønhed i blomst og dermed opfylde den bestemmelse, som Skaberen havde tildelt den.

48. Således vågnede disse mennesker op med en fornemmelse af at leve i en verden, de aldrig før havde set. Dette skyldtes, at de var »blinde« og ikke så med seende øjne, fordi de var »døve« og ikke hørte noget med hørende ører. Men Jeg kom til menneskene for at give dem synet, hørelsen, stemmen, bevægeligheden, viljen, forstanden og føleevnen, så deres sjæl, fanget i kødets fængsel, kunne befri sig fra sit mørke fangehul og lære at læse og fortolke den Evige Livs Bog.

49. Spørg jer selv nu, nye tilhørere af mit ord: Findes der stadig i verden disse enkle og klare fortolkere af de guddommelige åbenbaringer? »Nej«, svarer I Mig fra jeres inderste hjerte, for I ved udmærket godt, at hvert skridt, som verden tager fremad i sin videnskab, er endnu et skridt, der fjerner den fra åndeliggørelsen. For i stedet for at søge den mening eller den åndelige essens, som alle væsener rummer, har det, der har interesseret den, været opdagelsen af substansen og den rent materielle kraft.

50. Indse, hvorfor Jeg er vendt tilbage til menneskene, og lad mit ord trænge ind i jeres hjerter. For i denne tid skal et nyt omvendelsesmirakel af åndeliggørelse og opadgående udvikling blandt menneskeheden blive virkelighed. Lær af Mig, så I kan være denne tids gode disciple.

51. Her er bogen med mine undervisninger, som Jeg nu overdrager jer. I den findes de nedskrevne tekster, der vil fortsætte mit værk blandt jer. Når I en dag ikke længere hører Mig i denne form, vil I gentage mine lektioner, og i dem vil I altid opdage nye åbenbaringer.

52. Når I læser mine undervisninger, vil I modtage min visdom, store budskaber og inspiration. I vil huske den åndelige verdens råd med den samme glæde, som I modtog dem med. Denne tid vil være viet til studiet, fortolkningen og forberedelsen, og når I mindst venter det, vil der blandt jer dukke dem op, der veltalende gengiver min undervisning, som er modtaget gennem inspiration. Men hvor stor må deres forberedelse ikke være, for at de kan vinde tro hos menneskemængderne. I dag ser I på

disse talere, der taler til jer i henrykkelse, og hvor stor nogle menneskers vantro end er, tror I, at min åbenbaring gennem disse formidlere er mulig. Men når menneskene en dag ser mine disciple forkynde guddommelige åbenbaringer i deres normale tilstand, vil de tvivle på dem.

53. I jeres egen menighed vil der rejse sig nogle, der tvivler, når de hører jer tale under min inspiration, og I vil være nødt til at have en stor forberedelse og sjælelig renhed for at finde tro. Således vil Jeg fortsat åbenbare Mig, hvad enten det er én, der lytter til jer, eller en menneskemængde, hvad enten jeres tilhørerskare består af udvalgte mennesker, af uuddannede eller af de såkaldte lærde – for de enkelte såvel som for alle vil Jeg åbenbare Mig gennem jeres forstandsevne. Hvis I forstår at forberede jer, vil Jeg give de beviser, som de, der lytter til jer, beder om.

Således vil Jeg fortsat så mit treenige-marianiske åndsværk, min åbenbaring som Helligånden i menneskenes hjerter. Da vil I forstå, at min forbindelse med jer ikke ophører ved udgangen af 1950. For båndene mellem Gud og hans børn er evige.

54. I den tredje tid realiserede Jeg med klarheden i Mine åbenbaringer det, der var umuligt for menneskene: at formidle Mig selv gennem den menneskelige forstand. Forstå Mig, disciple, for i den ånd-til-ånd-dialog, der venter jer, vil I for evigt føle Min tilstedeværelse. Hvis I forstår at forberede jer, vil I ikke længere sige til Mig: »Herre, hvorfor kommer Du ikke? Hvorfor ser Du ikke min smerte?« I vil ikke længere tale således til Mig. Sandelig, disciple, Jeg siger jer: Den, der taler således til Mig, vil give et håndgribeligt bevis på sin uvidenhed og sin manglende forberedelse. Jeg vil ikke se mine disciple adskilt fra Mig; Jeg ønsker, at I i jeres ånd skal sige til Mig: »Mester, Du er blandt os, vores ånd fornemmer Dig, Din visdom er kilden til min inspiration.« Dette er den sande bekendelse, som Jeg ønsker at høre fra jer.

55. Jeg vil ikke se nogen Thomas i min nye apostelkreds; jeg vil se Johannes' hengivenhed hos jer, så I alle altid føler mig i jeres sjæl. Men jeg vil ikke have, at I føler jer som slaver over for mig, for så kunne I falde i en ny form for fanatisme.

56. Engager jer åndeligt fuldt ud i min lære i de øjeblikke, hvor I udfører jeres opgave, og hellig jer jeres jordiske pligter med al omhu i de øjeblikke, hvor I udfører dem. Jeg siger jer endnu en gang, at I ikke skal føle jer som slaver over for mig. Vær sande åndelige mennesker, som min lære formidler, så I giver Gud, hvad der tilhører Gud, og »kejseren«, hvad der tilhører »kejseren«. På denne måde vil I have fred og være lykkelige, når I

udfører jeres opgave, uden at stå stille. I vil ikke proklamere, at I er mine vidner, men med jeres gerninger bevise, at I sår min sandhed.

57. Når Jeg efter 1950 ikke længere giver jer mit ord i denne form, trækker Jeg mig ikke tilbage, for min universelle Ånd hviler aldrig. Jeg er evig aktivitet; altid kæmper jeg for fuldkommenheden hos alle mine skabninger. Jeg er ledsageren i mine børns udvikling, jeg er deres rådgiver; og ved afslutningen af hver udviklingsfase er det mig, der modtager frugten af deres opfyldelse af opgaven i min lov.

58. Jeg er den fuldkomne gartner og vil ikke plukke frugterne, så længe de er grønne. Jeg vil forvandle mig til en storm for at ryste træerne og lade deres dårlige frugter falde ned, men de gode vil min kærlighed bevare, og evigt vil min Ånd glæde sig over deres fremskridt og deres udvikling.

59. Stig op ad den sti, der fører jer til bjergtoppen, og med hvert af jeres skridt vil I bedre forstå mine undervisninger og blive stadig mere fuldkomne i fortolkningen af det guddommelige budskab.

60. Hvad er Åndens sprog? Det er kærligheden. Kærligheden er det universelle sprog for alle ånder. Ser I ikke, at også den *menneskelige* kærlighed taler? Ofte behøver den ingen ord, men taler bedre gennem handlinger og tanker. Hvis den menneskelige kærlighed allerede udtrykker sig således – hvordan vil hendes sprog så være, når I fuldender jer i mine love?

61. Gå med faste skridt, disciple, lad jer ikke skræmme af prøvelserne og modgangene. Husk, at Jeg har gået denne vej før jer og efterladt den velsignet med Mine fodspor.

Bed for menneskeheden, det er jeres opgave. Kom til Mig, som er den uudtømmelige kilde til trøst og balsam, og bring også denne gave til jeres medmennesker.

62. I dette øjeblik trænger Jeg ind i mine børns hjerter og udbreder mit kærlighedens frø. Men hvilket hjerte vil være som frugtbar jord, der lader frøet spire? I ved det endnu ikke i dag. Men når I bliver gode arbejdere, vil I forstå at så min lære i de syge, de besatte, de lastefulde og dem, der tørster efter kærlighed og fred.

63. I skal lægge den umådelige skat, som er mit ord, i dem alle, og den vil blive stadig større i jeres sjæl.

64. Når I alle er den Guddommelige Gartnerens arbejdere, når I alle er medarbejdere i min kærlighedens plantage, så er det fordi, I alle skal glæde jer over højdepunktet i mit værk.

65. I vil alle sætte jer til mit bord, for der er fest i himlen. I vil alle være de kloge jomfruer i min lignelse. Der vil ikke være nogen fortabt søn; I vil alle have indtaget mit rige og høre den smukkeste og mest opløftende

koncert. Jeres sjæl vil opleve den største lykke, fordi den endelig forstår jeres Faders og Herres store kærlighed.

Min fred være med jer!

Undervisning 317

Min fred være med jer!

1. Elskede disciple: Jeg ser, at I er forberedte; I har samlet jer åndeligt for at opnå nåden til at høre og forstå mit ord. På jeres vej har I haft min tilstedeværelse – uanset om den skænkede jer et mirakel, gav jer min beskyttelse eller talte til jer gennem jeres samvittighed. Jeg vil bo i jeres hjerter for at være jeres vejleder og mester.

2. »Jeg er vejen, sandheden og livet«, siger jeg jer endnu en gang. Mit ord er det brød, der nærer jeres sjæl; min nærvær bringer jer den længsel efter fred. Hvor mange prøvelser har I ikke oplevet i verden! I har søgt fred og trøst i jordiske fornøjelser, og da I ikke fandt den, vendte I tilbage til Mig for at sige til Mig: »Herre, kun hos Dig finder vi fred og trøst for vores sjæl.«

3. Israel: Lær at søge Mig i dine bønner i denne tid med prøvelser. Skulle prøvelserne en dag blive endnu større, så søg Mig som et strålende fyrtårn eller som en redningsbåd. Stol på Mig, for Jeg vil føre dig til den sikre havn. Enhver, der søger Mig, finder Mig. Enhver sjæl, der hæver sig i troen på Mig, opnår sin frelse.

Derfor har Jeg sendt dig ud i verden og sagt til dig: Våg og bed for menneskene, for de har ikke hørt mit ord, og kun Israels folk hører min undervisning om opvågnen og forberedelsen. Og til menneskeheden vil Mesteren sige: Her er forvalteren af din frelse, her er Israels folk, som er min discipel, og som vil begive sig ud på vejen til dig for at give dig min lære, for at give dig det evige livs brød, som du ikke ville modtage, så længe jeg overbragte det gennem den menneskelige forstand, fordi det middel, jeg valgte for at åbenbare mig i denne tid, forekom dig ufuldkomment.

4. Hvor mange har hørt mit ord, og da de ikke forstod det, har de forladt vejen. Jeg vil kalde på dem igen, give dem beviser på Min sandhed, og de vil blive nødt til at tro på Mig, for det livets og åndeliggørelsens frø, som Jeg har sået i deres hjerter, vil blomstre i troen. Denne sandhed vil stråle i dem, og de vil foran deres medmennesker bekende, at Jeg har været blandt menneskene og har åbenbaret Mig gennem den menneskelige forstand.

5. Hvordan kunne menneskene bedømme mine gerninger og trænge ind i mine inderste domme? Men Jeg har givet dem viljesfrihed, en egen vilje, og på grundlag af disse gaver har Jeg underkastet dem prøvelsen. De, der har troet, har sejret i prøven, har styrket deres tro og har hævet sig op til Åndens riger ved at næres af indholdet i mine åbenbaringer.

6. Sandelig, Jeg siger jer: Mødet mellem Min Ånd og jeres er sket i det hinsides. Jeg har lært jer at søge Mig ved at stige op ad bønnens stige og møde Mig med denne oprigtighed i det åndelige, for i denne tid har Jeg ikke antaget menneskelig skikkelse. Jeg har kun benyttet Mine skabningers forstand og hjerte til at åbenbare Mig gennem dem.

7. Jeg har givet jer denne undervisningsbog, for at også de, der er kommet senest, kan lære mine åbenbaringer at kende. Jeg har gentaget lektionerne, da jeg har set, at mange er trådt ind i mit værk og ønsker at lære alt at kende fra begyndelsen. Derfor har jeg gentaget min undervisning for jer. Jeg har fortalt jer, at Elias gennem Roque Rojas' overbringelse indledte den tredje tid, for at I på jeres vej kunne møde den Guddommelige Mester.

8. Salig er den, der lytter til Mig med kærlighed, der kommer til Mig og åbner sit hjerte for at modtage essensen af mit ord, for han vil opnå lys. Gennem denne visdom vil han forstå mit værk, vil forstå at udøve det efter 1950 og med rette kalde sig min discipel.

9. Jeg vil kalde jer alle »mine disciple«. Men husk, at den gode discipel skal være tro mod læren og tage sin Mester til forbillede.

10. I erindrer jer, at jeres åndelige kamp her på jorden er stor, og jeres sjæl lader jer ane, at den, når den først træder ind i det liv, der venter den hinsides denne verden, fortsat må kæmpe for at stige op.

Når I tænker over det, vil I til sidst føle en vis sorg ved tanken om, at der ikke er nogen hvile, når det menneskelige liv er forbi. Denne sorg stammer ikke fra sjælen, men fra »kødet«, som er svagt og har ringe tro, fordi dets natur ikke er evig, og det må fortvivle i lyset af evigheden.

11. For sjælen er evigheden den største velsignelse. Når den tænker på saligheden, ved den, at denne ikke vil have nogen ende, og når den tænker på sin soning, ved den, at den vil have tilstrækkelig tid til at sone sine fejltagelser og fuldkomme sig selv.

12. Den åndelige ro, som jeres jordiske natur forstår og opfatter, findes ikke. Den hvile, som sjælen kan forvente, er aktivitet, er at forøge sine gode gerninger, er at udnytte hvert eneste øjeblik. Så hviler sjælen, den befrier sig fra selvbebrejdelser og lidelser, den styrkes ved at gøre godt, den hviler ved at elske sin Skaber og sine medmennesker.

13. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis Jeg lod jeres sjæl forblive inaktiv, for at den kunne hvile, sådan som I forestiller jer roen på jorden, ville fortvivlelsens og frygtens mørke tage magten over den; for sjælens liv og lys samt dens største lykke er arbejdet, kampen, den uophørlige aktivitet.

14. *Den* sjæl, der vender tilbage fra jorden til den »åndelige dal«, og som bærer kødets træthed indprentet i sig selv og søger det hinsides som

et hvilested for at hvile, for at glemme, for at udslette sporene efter livets kamp – den vil føle sig som det ulykkeligste væsen og hverken finde fred eller salighed, før den vågner op af sin sløvhed, indser sin vildfarelse og hæver sig til det åndelige liv, som er, sådan som Jeg netop har sagt jer – kærlighed, aktivitet, uophørlig kamp på den vej, der fører til fuldkommenhed.

15. Her på jorden må jeres sjæl derimod føle sig tynget, da alt på den er begrænset og forgængeligt. Her må den virkelig komme sig over al den synd og al den uredelighed, som findes i det menneskelige liv. Men det er ikke et behov for hvile, som kødet tvinger frem, men en afsky for alt det onde, en frastødning fra alt det uretfærdige, en overmæthed ved hele tiden at skulle kæmpe og lide på grund af umoral eller af uberettigede årsager.

16. Hvis menneskene havde gjort dette liv her til en ren tilværelse og havde forberedt deres krop til at være en værdig bolig for en sjæls ophold, ville man ikke kende til udmattelse, og der ville heller ikke være afsky eller modvilje, og derfor ville den legemløse sjæl ikke komme til den åndelige verden med et ønske om at komme sig gennem hvile. Tværtimod – den ville ankomme fuld af kraft og tro for at fortsætte sit daglige arbejde – den kamp, som den aldrig formåede at standse i verden, og som ikke engang døden ophævede.

17. Jeg ønsker, at når kampen er forbi, og alle mine børn er forenet for evigt i det åndelige hjem, *skal* de som *skabere få del* i min uendelige lykke, som en anerkendelse af, at hver og en af jer har deltaget i det guddommelige værk ved at opbygge eller genoprette.

18. Først som åndelige væsener vil I opdage, at intet af alt det, jeg har skabt siden begyndelsen, er gået tabt, at alt genopstår i mig, at alt kommer til live og fornyes.

19. Så hvis så mange væsener i lang tid har været på afveje, hvis mange i stedet for livets gerninger har udført ødelæggende gerninger, vil de indse, at tiden med deres vildfarelse kun var forbigående, og at deres gerninger, hvor dårlige de end måtte have været, finder oprejsning i det evige liv, og at de bliver forvandlet til medarbejdere i mit uophørlige skabende værk.

20. Hvad er egentlig nogle få århundreder med synd og mørke, som menneskeheden har oplevet på jorden, når man sammenligner dem med evigheden, med en tid med udvikling og fred uden ende? I har på grund af jeres frie vilje fjernet jer fra Mig og vil, drevet af samvittigheden, vende tilbage til Mig.

21. »Kødet« var for stædig og genstridigt til at følge anvisningerne fra det indre lys, som I kalder samvittigheden, og det var langt lettere for det at følge de impulser, der forledte det til at give frit løb for sine instinkter og lidenskaber.

22. I lang tid har menneskeheden vandret livets vej på denne jord i en hård kamp mellem samvittigheden, som aldrig har tavet, og »kødet«, der ønsker at gøre materialismen til sin kult og sin lov, uden at hverken materien eller ånden indtil i dag har sejret, da kampen fortsætter.

23. I spørger Mig, hvem der vil sejre? Og Jeg siger jer, at der ikke går lang tid, før samvittigheden vinder den absolutte sejr, som gennem sjælen vil blive virkeliggjort i »kødet«.

24. Aner I ikke, at efter så megen kamp og så langvarig strid må kroppen, som er menneskelig og forgængelig, bøje sig for ånden, som er mit evige lys?

25. Forstå, at mennesket efter en så lang strid til sidst vil opnå den følsomhed og eftergivenhed, som det aldrig før har haft over for den stemme og det åndelige liv, der vibrerer og lever i dets væsen.

26. I bevæger jer alle mod dette punkt, uden at I er klar over det. Men når I en dag på jorden ser det godes og retfærdighedens sejr, vil I forstå årsagen til kampen, slagene og prøvelserne.

27. Med denne forberedelse ønsker Jeg at se jer, så I kan så jeres vej med gode eksempler og dermed vidne om alt det, I har modtaget og hørt fra Mig.

28. Når denne åbenbaring en gang er forbi, vil I betragte min undervisning som overnaturlig, hinsides jeres forståelsesevne, og I vil spørge jer selv: »Hvordan er det muligt, at Herren i denne tid med en større udvikling af menneskeheden har talt til os på vores eget sprog?«

29. Hør, disciple: Allerede i fortiden blev det nedskrevet, at Jeg ville komme og åbenbare Mig for alle Mine børn, og på den måde ville Jeg forberede en fredstid blandt menneskene ved at føre dem til at udøve åndeliggørelse. Nu er opfyldelsen af denne profeti her; i dag forbereder Jeg jer, omgivet af den åndelige verden, mens andre sjæle i det hinsides venter på Mine anvisninger og vil komme for at bo blandt menneskene i de kommende tider. Blandt dem er der, som vil regere folkeslagene – dem, der på grund af deres store dyd vil få menneskene til at følge mine bud og føre dem på den rette vej. De vil komme efter jer.

30. Mit værk vokser stadig mere, indtil alle sjæle til sidst forenes i opfyldelsen af min lov, og denne jordiske bolig bliver en verden af fuldkommenhed. De, der bebor den i den tid, vil mærke min kærlighed virke i alt det skabte og forberede sig på at leve i en bedre verden. Denne

jordiske verden vil kun være midlertidig for jeres sjæl; i længslen efter sin fuldkommenhed vil den begive sig til andre regioner, andre niveauer i det hinsides.

Husk, at Jeg har sagt til jer: »I min Faders hus er der mange boliger.« Og i denne tid med større udvikling, hvor I bedre forstår Mine undervisninger, har Jeg sagt til jer: »I Faderens hus er der et uendeligt antal boliger.« Tro derfor ikke, at I allerede har nået den højeste åndelige højde, når I forlader denne verden. Nej, disciple. Når jeres udviklingsfase på denne planet er afsluttet, vil Jeg lede jer til andre hjemsteder, og således vil Jeg evigt lede jer op ad den uendelige stige mod jeres fuldkommenhed. Stol på Mig, elsk Mig, og I vil blive frelst.

31. Stå ikke stille, folk. Skynd jer, da I kender vejen. Overhold min lov, lev i kærlighed og vær velgørende over for jeres næste. Så vil alle de gaver, jeg har skænket jer, være som lys, der oplyser menneskenes sti.

32. Hvorfor tvivler I undertiden på jer selv og på Mig, selvom Jeg har sagt jer, at I er en del af Min Ånd? Hvorfor tvivler I på, at I besidder Mine egenskaber? Da I er kommet til denne verden for at gøre bod for jeres tidligere fejltagelser – hvorfor bespotter I da, når I møder prøvelser på jeres vej?

33. Således forbereder Jeg jer, disciple, således præger Jeg bogen med Mine lærdomme ind i jeres hjerter. Når I længes efter trøst for jeres lidelser, så søg Mit ord i jeres hjerte, og det vil strømme derfra som en kilde med krystalklart vand.

34. Jeg underviser jer i dette år 1950, det sidste af mit ophold blandt jer. Jeg ønsker, at I skal nå den åndelighed, som Jeg har krævet af jer. I har forstået jeres Fader og har gjort åndelig bot. I har elsket Mig, og hos nogle er de urene klæder, der dækkede deres sjæl, faldet af, og andre ser Jeg stræbe efter deres renselse. Glem ikke, at I, for at følge min undervisning, må frigøre jer fra al materialisme.

35. Jeg har lagt mit lys i jeres samvittighed, så I, ledet af det, kan fjerne enhver ufuldkommenhed og lade de dyder blomstre, som jeg på grundlag af mit ord opdager i jeres sjæl. Jeg har skabt jer modtagelige for kærlighed og også for smerte. Jeg har sagt til jer: »Elsk hinanden«, så I kan føle mit ord i al dets renhed. Del jeres fred med jeres medmennesker, hjælp dem med at drikke deres lidelseskalk.

36. Husk, at Jeg har sagt til jer: I Mine øjne er I alle Mine børn. Når Jeg tillader jer at udvikle jer, og I i den forbindelse har jeres kampe, sker det, fordi Jeg inderligt ønsker, at I skal opnå jeres fuldkommenhed.

37. Det er på tide, at I påbegynder det åndelige arbejde, der er blevet betroet jer. Se, hvor ufrugtbare markerne er, fordi kærlighedens og barmhjertighedens frø lever skjult i jeres hjertes dyb.

38. Jeg er kommet med mine undervisninger for at styrke jer i det gode. Jeg leder jer ad kærlighedens veje, så I kan gå ud til jeres medmennesker med mit budskab om lys og trøst. Hvis tiden for min forkyndelse har været lang for jer, skete det for at I kunne tage indholdet af min lære til jer og aldrig forvrænge dens betydning. For I er det Nye Israel – det folk, der skal vidne om min sandhed.

39. Ved hvert skridt vækker jeres samvittigheds stemme jer og gør det klart for jer, at I har en høj bestemmelse blandt menneskeheden og en stor mission at udføre.

40. Findes der ikke i jer en kraft, der forhindrer jer i at falde, og en stemme, der ikke lader jer slumre? Når I afviger fra vejen eller glemmer jeres mission – føler I da ikke en uro, der ikke giver jer fred? For denne kraft, dette indre lys, denne stemme, der taler til jer indvendigt, er jeres samvittighed, hvori min lov og jeres opgaver er indskrevet på en uudslettelig måde.

41. Lad jer kærligt lede af denne indre vejleder, og sandelig, jeg siger jer: enhver åndelig uro vil forsvinde og efterlade en dyb fred og en sand tilfredshed i sit sted.

42. Hvis I udnytter disse dyrebare øjeblikke, vil I i morgen ikke fælde tårer over den tabte tid, I vil ikke beklage fejltagelser eller falde. Husk, at det er jeres gode gerninger, der skal vidne om Mig. Eller tror I mon, at jeres medmennesker vil kunne erkende Min sandhed også gennem ufuldkomne gerninger? Glem ikke, at »træet kendes på sin frugt«.

43. Frygt ikke at være for få og for ubetydelige. Med jer vil en usynlig hær af lysvæsener drage frem, som forbereder jeres vej ved at åbne døre, så I kan gå igennem, og derved nedbryder forhindringer og overvinder vanskeligheder.

44. Mod en verden af mørke vil I kunne regne med denne lysverden. For at overvinde krigens indflydelse vil I kunne regne med fredens engel. Mod sygdom, pest og død vil I have barmhjertigheden fra de usynlige væsener ved jeres side, som står klar til at udgyde deres balsam af barmhjertighed og trøst over menneskeheden.

45. Mine disciple har aldrig været uden mit beskyttelse; de er aldrig blevet svigtet af de væsener, der bor i lysets og harmoniens riger.

46. Hvem inspirerede mine disciple fra den Anden Tid, så de kunne huske deres Mesters guddommelige ord og nedskrive det som en arv til alle generationer? Hvem førte mine disciple ad ukendte veje til fjerne

byer? Hvem befriede Peter fra hans fængsel, mens hans fængselsvagter sov, og hvem stod ved siden af disse apostle af min sandhed i den sværeste time af deres offerdød? De åndelige væsener, jeres brødre og søstre, som menneskene har kaldt »engle«.

47. Åh, hvis I dog kendte den værdi, som denne indflydelse har på jeres liv! I ville være mere imødekommende over for deres opfordringer og deres vejledninger, mere , ydmyge og lydige. Men I er småtroende skabninger, fordi I ønsker at mærke og se det åndelige liv med jeres fysiske sanser. Og da I ikke har opnået dette, har I følt jer svigtet i jeres tro.

48. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis jeres tro var fast, ville I ikke have noget ønske om at fornemme det åndeliges nærvær med kødelige sanser, for da ville det være sjælen, der med sin fine følsomhed ville opfatte den verden, der uophørligt pulserer omkring jer.

49. Ja, menneskehed, når du føler dig fjernt fra den åndelige verden, kan disse væsener dog ikke føle sig fjernt fra menneskene, da der for dem ikke findes afstande, grænser eller hindringer. De lever i det åndelige, og derfor kan de ikke stå fjernt fra de menneskelige væseners liv, hvis højeste bestemmelse er sjælens opadgående udvikling og fuldkommenhed.

50. I er alle søskende, alle sjæle besidder de samme egenskaber, selv jeres krop er skabt på samme måde som de andres. Hvorfor har du da splittet dig op i samfundsklasser og nationer, menneskehed? Jeg elsker dig som et eneste barn, og ligeledes tilgiver Jeg dig. Men vær denne nåde værdig, opnå din frelse. Tiden vil komme, hvor I, når I reflekterer over min undervisning, vil elske hinanden, inspireret af min kærlighed, og ikke dømme hinandens fejl.

51. Giv råd og ret på jeres vej med kærlighed, men føl jer ikke hævet over jeres medmennesker. Elsk blot og lev retfærdigt, som jeg har lært jer.

52. Forbered jer, for i morgen vil I være menneskehedens ledere og lærere. I den tid, som Jeg taler til jer om, skal I kærligt videregive min lære, som Jeg har lært jer. I skal ikke dømme jeres medmennesker hårdt – i den tro, at I derved behager jeres Herre. Sandelig, jeg siger jer: Selv når I underviser menneskene i mit navn, vil I ikke være fri for at synde. Våg og bed. Men når jeg ser jer straffe jeres medmenneskers fejltagelser uden kærlighed, vil jeg tale til jer gennem samvittigheden og sige til jer, som i den anden tid: »Den, der er fri for synd, skal kaste den første sten.«

53. Min undervisning gælder for alle tider. I øjeblikket gentager Jeg for jer lektionerne fra de forgangne tidsaldre, så I bedre kan forstå Mig. Ligesom I hører Mig, så hørte også disciplene fra den Anden Tid Mig. Ligesom I netop tager de første skridt i Min lære, så gjorde de det også.

Ligesom I kæmper for at overvinde jeres ufuldkommenheder, så kæmpede også de og sejrede til sidst.

54. Ligesom I tvivler på de gaver, Jeg har skænket jer, var der også blandt disse disciple nogle, der i den tro, at Mesteren ikke iagttog dem, hemmeligt satte hans ord på prøve. Når de tog mine eksempler til forbillede, åbenbarede frugten af deres forberedelse sig i deres gerninger. Når de ikke vågede og bad, skete der intet mirakel gennem dem, og de vendte tilbage til Mig med tvivl i deres hjerter. Men da de på ny hørte sandheden i mit ord, angrede de deres fejltagelser og lovede under tårer ikke længere at tvivle på Mig.

55. På samme måde ser Jeg jer i denne tid, disciple: Nogle af jer har troen og de gode gerninger som usynlige våben og ser, at mit ord åbenbarer sig, når I udfører jeres opgave. Men andre af mine børn har – uden at følge min lov – krævet, at Jeg for menneskers øjne skal skænke dem et mirakel, der gør dem genkendelige som mine budbringere, og da de ikke modtog det, tvivlede de på Mig og fornægtede Mig.

56. Jeg tilgiver dem; for selv om de tvivler i dag, vil de tro i morgen – selv om de i dag ikke accepterer min undervisning, vil de i morgen ofre deres eget liv for at bekende og vidne om sandheden i denne åbenbaring.

57. Jeg velsigner dem, der lever efter min lov, og dem, der afviser den, for gennem disse sidstnævnte vil jeg, når de har forstået indholdet af mine undervisninger, give menneskeheden store beviser. For de vil være det pålidelige middel til, at min Guddommelige Ånd udgyder sig i kraft, sandhed og kærlighed over deres medmennesker.

58. Således glæder Jeg mig over jer, disciple, således opmuntrer Faderen jer til den prøvelsens tid, I skal gennemleve.

59. Vær opmærksomme på samvittighedens stemme, og sandelig, Jeg siger jer, I vil fortsat modtage Min undervisning. Selvom denne åbenbaring gennem taleren ophører i 1950 – lyt til samvittigheden, så vil jeres fællesskab med Gud være evigt, og der vil ikke være noget eller nogen, der vil skille disciplene fra deres Mester.

60. Stol på mit ord. Sandelig, jeg siger jer: Alle profetier vil gå i opfyldelse til profeternes tilfredshed og til glæde for Israels folk.

61. Våg og bed, for tiderne vil ændre sig. Foren jer med min kærlighedslov, og der vil ikke være nogen prøvelse, der kan standse jer på vejen. Lev efter de eksempler, jeg gav jer i Jesus, så vil I helt sikkert bestå. Ingen vil kunne bringe mit ord til tavshed på jeres læber. Sandelig, jeg siger jer: Ikke engang skafottet vil få jer til at glemme min lov. For mindet om det ofrede lam vil styrke jer, og I vil ofre jer selv til min guddommelighed.

62. Hvor mange af jer vil forlade de mennesker, I elsker mest, for at begive jer ud til dem, der skal høre mit ord gennem jer. Hvor mange af jer vil af kærlighed til min lære give afkald på jeres materielle goder og leve i dyb fattigdom. Men hvis jeres krop må undvære de jordiske goder i denne verden, vil jeg i evigheden pryde jeres sjæl med min kærlighed.

Men vær ikke bekymrede, o mine højt elskede børn! Jeg kræver ikke af nogen af jer, at I skal dø som martyrer. Jeg har blot sagt jer i mit ord: Alt, hvad I skal give af i mit værk, vil I få tilbage hundredefold. Så jeres vej med gode gerninger, og I vil høste frugterne heraf i det hinsides.

63. Således forbereder Jeg jer denne morgen, hvor kristenheden mindes Jesu lidelse. Også I, disciple, oplever netop nu Messias' altid nærværende offerdød og næres af den guddommelige Frelseres eksempler.

64. Israels folk: Vær menneskehedens lys, mind den om mit løfte om at vende tilbage, som Jeg gav den gennem Jesus, og sig til den, at Jeg har holdt mit ord.

65. Disse profetier er blevet glemt af menneskene, men Jeg minder dem om dem gennem Mine nye apostle.

66. Disciple: Når mit ord forkyndes, er min faderlige kærlighed og min fred til stede. Tag den til jer – I, der stadig bor i tårernes dal.

67. Drik jeres lidelseskalk med tålmodighed. For efter denne bitterhed vil I for evigt nyde brødet og vinen fra min kærlighed.

Min fred være med jer!

Undervisning 318

1. Salige er I, som kommer her i længsel efter min undervisning. Salige er I, som i mit ord forstår at opdage skatten af det evige liv. Men hvem er det, der styrkes af mine lektioner, så de kan forblive som budbringere blandt menneskeheden, når mit ord en dag er ophørt med at lyde gennem disse talerør? Det er jer, der renser jer for gamle pletter på grund af overtrædelser af min lov, der tømmer lidelsens bæger, der kommer her i stor trængsel og renser jeres sjæl i det krystalklare vand fra mine undervisninger.

2. Når I i dag kommer til denne sammenkomst, føler I jer uværdige til min nærvær. Men jeg ser, at I fornyer jer, og denne renselse gør jer værdige til mig. Mærk min kærtegn, mærk min kærlighed, den er den balsam, der helbreder jeres lidelser.

3. I mindes – for sidste gang i denne form – min lidelse i den anden tid. I kommer ikke for at følge en tradition. For Helligåndens disciple skal ikke være traditionalister, de skal adlyde min lov. I kommer kun for at mindes de guddommelige begivenheder, de fuldkomne læringseksempler, som jeg efterlod jer gennem Jesus, og som evigt vil lære jer at opnå jeres egen frelse.

4. I dag ser Jeg jeres sjæl rystet ved mindet om disse lærerige eksempler og siger til jer: O, mine højt elskede børn, afvis ikke disse lektioner, for de er jeres arv!

5. I takker Mig for den opmuntring, som mit ord skænker jer. Men der er nogle blandt jer, der stiller Mig følgende spørgsmål: »Fader, hvorfor lader Du ikke det mirakel ske i mit liv, som jeg har ventet på i så lang tid?«

Men Mesteren siger til jer: Jeg har i denne tid fyldt jeres liv med mirakler. Der er hele tiden strømmet velsignelser og nådegaver fra min Ånd til jeres. Gennem den åndelige verden har jeg udgydt min kærlighed blandt jer. Gennem jeres tro og gode gerninger har I set disse mirakler blive til virkelighed. Jeg spørger jer: Har I mon brug for et dagligt mirakel for at tro på Mig?

6. I begyndelsen af jeres udvikling oversvømmede jeg jer med fysisk synlige, håndgribelige nådegaver og velsignelser. Men da jeres erkendelse og jeres tro tændtes som et lys i jeres sjæl, holdt jeg op med at give jer disse materielle beviser. I dag skal jeres tro som disciple stemme overens med min vilje for at overvinde alle forhindringer og modgang.

I spørger Mig: »Mester, hvad er troen?« Og Mesteren svarer jer: Troen er det åndelige blik, der ser længere end hjertet og forstanden. Troen er det blik, der ser og opdager sandheden. Derfor skuer jeres tro de

manifestationer, som I ofte ikke er i stand til at forstå, og styrker jer i troen gennem dem.

7. Dette er en betydningsfuld morgenandagt, o elskede folk, for Jeg opfører netop nu »Det Nye Jerusalem« blandt jer. I er de første sten i den hvidglinsende by, som Jeg har forkyndt gennem profeterne. Denne åndelige by vil ikke have sine grundmure i denne verden. For hvis I tror, at Det Nye Jerusalem er jeres jordiske fædreland, begår I en alvorlig vildfarelse: Det Nye Jerusalem opbygger Jeg nu i jeres sjæl, og denne by – hvidere end sneens blændende hvidhed – vil brede sig ud til alle mennesker, når hele menneskehedens frelse kommer.

8. Når Jeg i dag kommer til jer for at begynde at opføre Den Store By, ser Jeg blandt mit folk en mangel på harmoni og åndelighed, og min Guddommelige Ånd lider, fordi I endnu ikke fuldt ud forstår at være hos Mig. – Trods de fuldkomne lærestreger, som Jeg har givet jer gennem tiden, holder I stædigt fast ved de lavere lidenskaber, ved uenigheden og ved afgudsdyrkelsen.

9. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I vil være store, så søg ikke storheden i verdens forfængelighed, for den er forgængelig. Søg den i det åndelige, som er evigt.

10. For at nå denne ophøjelse kræves der en vedvarende indsats, en ukuelig vilje, en ubetinget tro. Kun således vil I kunne opnå sjælens herliggørelse.

11. Vejen egner sig til at erhverve fortjenester, da den er oversået med prøvelser. Der vil I kunne lære at afvise jeres hovmod, at modtage smerten med tålmodighed og at forkaste forfængelighed og lidenskaber. På den anden side går der mange nødlidende på vejen, som I kan hjælpe, så de ligeledes kan nå målet.

12. Ethvert menneske – uanset om det har åndelighed i sit liv eller ej – bærer et kors. Mit ord lærer os at bære det med kærlighed for at gøre det let og endda nødvendigt for at kunne leve. Den, der elsker sit kors, elsker sin skæbne, fordi han ved, at det var Mig, der udstak den . Denne elsker Min vilje, og den, der gør Min vilje, har del i Min fred, Mit lys og Min kraft.

13. Den, der undgår byrden af sin opgave, den, der forlader den rette vej eller ser bort fra de forpligtelser, som hans sjæl har indgået over for Mig, for i stedet at påtage sig forpligtelser efter sin egen smag eller vilje, vil ikke kunne finde sand fred i sit hjerte, da hans sjæl aldrig vil være tilfreds og rolig. Det er dem, der hele tiden søger fornøjelser for at glemme deres kvaler og deres rastløshed, idet de bedrager sig selv med falske glæder og flygtige tilfredsstillelser.

14. Jeg lader dem gå deres vej, for Jeg ved, at selv om de i dag fjerner sig, glemmer Mig og endda fornægter Mig, snart vil indse meningsløsheden i verdens rigdomme, titler, fornøjelser og hædersbevisninger, når virkeligheden vækker dem fra deres drøm om storhed på jorden, når mennesket må stå ansigt til ansigt med den åndelige sandhed, evigheden og den guddommelige retfærdighed, som ingen kan undslippe.

15. Dette er ikke ukendt for nogen, da I alle besidder en ånd, der gennem evnen til forudanelse åbenbarer jer livets virkelighed – den vej, der er udstukket for jer, og alt det, I skal virkeliggøre på den. Men I ønsker for enhver pris at frigøre jer fra ethvert åndeligt løfte for at føle jer frie og som herrer over jeres liv.

16. Bestræber flertallet af mennesker sig da ikke på at opfylde deres religiøse pligter? Jeg siger jer: I har skabt religionerne for at forsøge at unddrage jer min lov og for at overbevise jer selv om, at I opfylder den.

17. Til denne menneskehed kunne Jeg anvende de samme ord, som Jeg dengang sagde til det jødiske folk, da Jeg gjorde det klart for dem, at det for at følge gamle og allerede ubrugelige traditioner havde glemt loven.

18. Overalt ses kristendommens symbol, korset. Overalt finder Jeg kirker af sten, flertallet af mennesker udtaler Mit navn, man bringer Mig hyldest og udfører dagligt ritualer for Mig. Alligevel opdager Jeg i menneskenes hjerter intet udtryk for kærlighed, som er essensen, begyndelsen og det endelige mål for Min lære. Men I tror alle, at I er i loven og i sandheden. Derfor klager I, når Jeg åbenbarer det modsatte for jer, og når nogen påpeger jeres vildfarelser, lader I vreden gribe jer.

19. Sandelig, jeg siger jer, kristne: Hvis jeg i dag skulle komme til verden som menneske, ville netop I være dem, der ville slæbe mig til korset på et nyt Golgata, hvis I hørte sandheden fra mine læber. Men jeg vil ikke længere komme til jeres verden som menneske. Jeg er kommet i Ånden; I vil ikke se Mig med jeres legemlige øjne, men I må høre Mig. I ønsker at møde Mig for at tilintetgøre Mig. Men når I først møder Mig, vil det ske for at tilbede Mig. For den, der taler til Mig i Ånden, vil bevise, at troen er opstået i hans hjerte og har oplyst hans forstand.

20. I dag opdager Jeg blandt Mine nye disciple stadig Peters svaghed, Thomas' tvivl, Judas' ambition, og derfor er det nødvendigt, at Jeg fortsat underviser jer som Mester.

21. Husk ved denne sidste mindehøjtidelighed, som Jeg i dag, i dette år 1950, afholder hos jer, den dag, hvor Jesus i selskab med sine disciple triumferende red ind i det første Jerusalem for at fuldføre sin guddommelige mission på korset.

22. Oplev disse øjeblikke åndeligt med ægte hengivenhed – ikke blot som en simpel mindehøjtidelighed. Nej – føl, at jeg netop nu giver jer mine sidste lektioner gennem stemmebærerne i den tredje tid. Disse ord vil være det evige livs brød for jeres sjæl under hele dens vandring. Disse undervisninger vil være jeres beskyttelse og jeres stav. I skal gøre dem til jeres egne, præge dem ind i jeres samvittighed med min kærligheds ild, så I senere kan præge dem ind i jeres medmenneskers hjerter, sådan som jeg har givet dem til jer.

23. En stor del af menneskeheden fejrer denne tradition, og min Ånd lader alle sine børn mærke sin kærlighed.

24. Det er den forberedelse, som jeg giver sjælene. Når den åndelige og menneskelige fornyelse en gang finder sted hos alle mennesker, vil åndeliggørelsen som frugt medføre broderskab og kærlighed blandt folkeslagene. Da vil det klare lys af åndelig harmoni stråle ud fra denne planet, og det vil kunne ses på alle verdener. Det vil være den blændende hvide by, som min apostel Johannes så i sin ekstase.

Det vil ikke længere være den gudsforagtende by, der hæver sin Mester på et kors for at se ham bløde og dø. Det vil være den fornyede by, der venter på sin Herres, Faderens, komme, som stiger ned fra sit martyriums kors for evigt at leve i sine børns hjerter.

25. Da Mesteren græd i det gamle Jerusalem, skete det ikke på grund af den race, men på grund af menneskenes blindhed, som – selvom de var så tæt på Faderen – ikke genkendte Ham.

Mesteren bredte sine faderlige arme ud for at omfavne sine børn. Men børnenes hjerter lukkede sig, blinde af deres mørke, og således kunne Faderen ikke mærke sine egnes kærtegn. I stedet modtog Han vantro, hån, spot og døden. Da det imidlertid ikke var den jordiske by, som Jesus græd for, lod Han dens ødelæggelse ske for at vise menneskeheden, at det, som Faderen søgte og altid vil søge, er det åndelige får, der er faret vild i syndens mørke skove.

26. Da Jeg i den anden tid sagde til jer: »Mit rige er ikke af denne verden« – hvorfor troede I da, at min åbenbaring som Helligånden igen ville finde sted i Jesu begrænsede skikkelse? Husk, at Jeg sagde til kvinden fra Samaria: »Den time kommer, hvor de sande tilbedere vil tilbede Faderen i Ånden og i sandheden.«

27. Jeg er kommet til jer i Ånden og har opfyldt mit løfte til jer. Men bliv ikke fanatiske med hensyn til jeres nation, for den har blot været jeres tilflugtssted i denne tid, ligesom ethvert andet folk på jorden kunne have været det. Men I, der er bestemt til at høre mit ord i denne tid, er virkelig

de udvalgte til i jeres sjæles forening at begynde at opbygge det Nye Jerusalem.

28. I dag er I stadig langt fra at kunne se fredsriget på jeres verden. Befri jer fra al egoisme, og selvom I ikke nyder fred i det nuværende menneskelige liv, skal I ikke holde op med at stræbe efter den. Jeg har lært jer at glemme jer selv og tænke på de andre. Hvorfor skal I altid kun stræbe efter jeres eget velbefindende og lade mig være den eneste, der tager sig af hele menneskeheden? Der er mange af jeres medmennesker, der savner jeres ord, bønner og jeres kærlighed. De savner den rigdom af godgørenhed, som disse åbenbaringer skænker, og som I har spildt. Bearbejd disse marker, gør dem frugtbare med jeres kærlighed. Hvis I efterlader arbejdet ufuldendt, når Jeg kalder jer til det hinsides, så vær ikke bekymrede, for den fysiske død vil ikke sætte en stopper for opfyldelsen af jeres opgave.

29. Jeg er livet, Jeg er evig, og Jeg har ladet jer bo hos Mig, for at I aldrig skal svigte det værk, I har påbegyndt. Stol på Mig, og sandelig, Jeg siger jer: Ikke et eneste frø vil gå tabt, og jeres høst vil være fuldkommen.

30. Tænk på de kommende generationer, der vil følge efter jer, og så kærlighedens frø for dem; lad jeres spor af dyd være tydeligt synligt. Ved I mon, om Jeg ikke vil lade jer vende tilbage i netop disse generationer?

Vær dydige i glæde og i lidelse, i fred og i kamp.

31. Følg min lov om retfærdighed og kærlighed; der findes intet »umuligt«, der forhindrer jer i at opfylde mine højeste bud. Jeg kræver ikke fuldkomne gerninger af jer, for jeg ser jer stadig kæmpe for jeres liv i livets stormfulde hav. Der kæmper I, klamrende jer til jeres samvittigheds redningsbåd, for ikke at omkomme i det oprørte hav af fordærvelse.

32. Sjælens store omvæltninger og de formørkelser, som materialismens læresætninger forårsager, vil forberede lidelsens bæger og store begivenheder for menneskeheden.

33. Jeres planet er stadig ikke et sted præget af kærlighed, dyd eller fred. Jeg sender rene sjæle til jeres verden, og I giver dem urene tilbage til Mig, fordi menneskenes liv er gennemsyret af synd og fordærvelse.

34. Jeg ser dyderne som små, spredte lys blandt sjælene, der piskes af egoismens, hævnens og hadets storme. *Det* er den frugt, som menneskeheden bringer Mig.

35. Længe før jeres sjæl ville finde fred og harmoni i denne verden, havde jeres materielle legeme allerede nydt denne salighed.

36. For at mennesket kunne bebo denne planet, omformede og forberedte Jeg denne jord med Min fuldkomne visdom og gennem

naturkræfterne. Men før mennesket kom til at bebo den, var der de primitive dyr, der levede på den.

37. Da denne verden var blevet forvandlet til et hjem fuld af glæder, vidundere og skønhed, tilbød Jeg den til mit højt elskede barn, mennesket. Således lod Jeg jer bebo jorden for at leve på den; for også at elske og forstå livet betyder at elske Mig og forstå Mig. Når kærligheden og forståelsen for alt, hvad der omgiver jer, en gang virkelig er til stede, vil I have erkendt Mig og vil have frelst jer selv i den sande viden, fordi Jeg er i alt det skabte.

38. De, der udforsker naturen uden kærlighed, kun ledet af den menneskelige videnskabs viden, fornægter Mig, og det netop fordi de ikke har forstået at se, fordi de ikke virkelig har forstået og endnu mindre har følt og elsket.

Hvor mange findes der derimod blandt de ydmyge, blandt de foragtede, de, der er blevet ydmyget af stolthed og uvidenhed hos dem, der anser sig for at være lærde blandt menneskeheden, de ydmygede, som har troet uden at vide, fordi deres troens blik har set sandheden direkte, og de har forstået, at denne planet siden begyndelsen har været der for mennesket – et paradis af nåde, harmoni og velsignelser.

39. I har undret jer, da I erkendte hvert væsens fuldkommenhed, hvordan hvert væsen, som Jeg har skabt, indtager sin plads på sin vej, alt er underlagt et bud, alt adlyder Min lov. I behøver ikke at tvivle på jeres naturs oprindelse, for I stoler allerede på nøjagtigheden og pålideligheden af dens lov. I har opdaget mange lærdomme i livet og stoler på at følge dets naturlove, som ikke har svigtet jer.

40. Fra jorden har I modtaget dens velsignelser. Den er for jer som en velsignelseskilde, der altid har skænket jer næring, et paradis fuldt af glæder, og ved afslutningen af jeres jordiske liv har den åbnet sin skød for kærligt at modtage jer. Men mens I i det menneskelige liv fandt skønhed i begyndelsen af jeres tilværelse på denne verden, kæmper jeres sjæl, selvom den befinder sig i den tredje tid, stadig for at opnå fred.

Ligesom Jeg i begyndelsen rystede denne planet gennem naturkræfterne for at tilbyde den jer som et paradis fuldt af velsignelser, så vil det i denne tid igen være Mine naturkræfter, der ryster jer. Det vil være Min fuldkomne retfærdighed, der hjælper sjælene med at opnå deres frihed.

Ligeledes vil Jeg åbenbare Mig midt blandt de religiøse samfund, sekter og institutioner og fjerne deres fjendskaber og hævntanker, som har splittet menneskene på grund af manglende åndelig forening.

41. Disse begivenheder venter menneskeheden. Våg og bed, disciple, for mange af jer vil opleve disse prøvelser. I vil se, hvordan materialismens lære vil blive yderst aktiv, hvordan den vil omfavne menneskene og få dem til at udstøde angstfyldte skrig af smerte.

42. Jeg ønsker ikke at skræmme jer med denne advarsel, men at advare jer, der lever på jorden i denne prøvelsens tid. Alt dette skal ske, for at alle sjæle kan opnå deres frelse.

43. Det vil være min Guddommelige Ånd, der udslukker menneskenes hovmod. Det vil være min visdom, der afslører sandheden for jer, der har vandret vild i mørket . Det vil være Helligåndens lys, der oplyser menneskenes sjæl i deres videnskaber og fører dem ind på vejen til tilgivelse, kærlighed og retfærdighed.

44. Når I først har gennemgået disse prøvelser af min kærlighed, vil menneskehedens sjælelige og legemlige fornyelse indtræde. Da vil menneskene, når de vandrer på dydens og åndelighedens vej, undre sig, når de indser, at dette liv er det samme som det, jeg har tilbudt dem fra begyndelsen, at intet i det har ændret sig. De vil opleve, at den planet, som Jeg har betroet dem som et midlertidigt hjem, fortsat er rig på velsignelser – at Moder Jord, barmhjertig som livets skaber, fortsat byder dem velkommen i sit skød for at nære dem med sin kærlighed. For dette er den opgave, som Faderen har betroet hende.

Også solen vil være den samme, som altid vil sende sin livgivende varme som et symbol på Herrens nærvær. På den tid, o elskede folk, vil menneskene indse, at det har været deres dårlige gerninger, der har gjort deres tilværelse bitter. Derfor vil de blive mine gode arbejdere og forberede sig på på harmonisk vis at bebo mere fuldkomne hjemsteder i evigheden.

45. Således forbereder Jeg jer, disciple, på de tider, der venter jer, hvor der ikke vil være sultende blandt de mætte, uvidende blandt de lærde eller magtfulde blandt de magtesløse. I vil alle være til stede ved Herrens festmåltid og glæde jer over den evige koncert af hans kærlighed.

46. I den tid, o disciple, vil det Nye Jerusalem være i menneskenes hjerter. I vil nå høje grader af åndelighed, og Jeg vil ikke blot sende sjæle med stor udvikling til inkarnation blandt jer, for at de kan bringe jer Mine budskaber. Jeg vil også sende jer de sjæle, der har brug for jeres dyd, og som, når de lever blandt jer, renser sig for deres synder. I disse tider vil det modsatte af i dag ske, hvor Jeg sender jer rene sjæle, og I giver dem tilbage til Mig *besmittede*.

47. Skab med indholdet af mit ord i jeres børns hjerter et helligdom for åndelighed, ikke for fanatisme eller afgudsdyrkelse. Led dem på vejen til

min lov. Det er ikke nok ikke at skade nogen. Det er ganske vist rigtigt ikke at gøre noget ondt, men når I gør godt, vil I dermed behage mig.

48. Hvor indlysende og enkel er sandheden! Hvor klar og enkel er åndeligheden! Og dog – hvor svært er det ikke at forstå for den, der stædigt forbliver i mørket af sin fanatisme og sine traditioner. Hans forstand kan ikke begribe, at der findes noget mere end det, han forstår; hans hjerte strider imod at forkaste det, der for ham var hans Gud og hans lov: traditionen og ritualet.

49. Tror I mon, at Jeg foragter dem, der slet ikke vil erkende Min sandhed? Nej, Mine børn, Min barmhjertighed er uendelig stor, og det er netop dem, Jeg henvender Mig til for at hjælpe dem med at forlade deres fængsel, så de kan glæde sig ved at betragte lyset. Det er dem, der er forbeholdt de prøvelser, der er nødvendige for deres opvågnen til troen. Det vil ikke være prøvelser, der overstiger deres kræfter; det vil være lektioner, der er klogt tilpasset hver sjæl, hvert liv, hvert menneske.

50. Derfra, blandt disse formørkede hjerner, blandt disse hjerter, der er syge af religiøs fanatisme og uvidenhed, vil I se de store og lidenskabelige sandhedens soldater dukke op. For den dag, hvor de frigør sig fra deres lænker, deres mørke, og ser lyset, vil de ikke kunne holde deres jubel tilbage og vil med fuld hals råbe ud, at Jeg er vendt tilbage for at redde verden ved at løfte den op ad åndelighedens stige til det sande rige.

51. For at hjælpe jer i jeres udvikling har I haft åbenbaringen fra Elias, jeres åndelige leder, banebryderen for den Tredje Tid, som har forberedt jeres sjæl. Men han ser med sorg, at mange er faret vild, og hvor stor er da Elias' smerte. Han søger sine får sammen med sine åndelige tjenere på alle veje. Hvem af jer vil forberede sig på at hente de fraværende – dem, der befinder sig på smertenes vej?

Dem, der lige nu lider, vil Jeg give styrke, så de ikke bespotter, så de kan mærke Min nærvær og skynde sig at begive sig af sted i denne tid for at sidde ved bordet sammen med Mesteren og næres af det brød og den vin, som Jeg har forberedt med Min kærlighed.

52. I er den generation, der i denne Tredje Tid hører mit ord, for at jeres liv kan tilpasse sig opfyldelsen af min lov, og for at jeg kan åbenbare mig gennem det forstandsorgan, jeg har forberedt, for at opfylde mit løfte fra den Anden Tid.

53. I den forgangne tid følte mine apostle sorg, da Jeg sagde til dem, at Jeg snart ville forlade dem, og at de derefter ville være dem , der skulle udbrede min lære. Men Jeg påpegede for dem, at Jeg ville vende tilbage, når verden befandt sig på højdepunktet af sin fordærvelse. Nogle har ikke genkendt Mig, men der vil komme andre, som – når de modtager

essensen af mit ord – vil forstå deres Mester og føle min tilstedeværelse. I vil igen være hos Mig, og Jeg vil modtage jer med den samme kærlighed som altid, så I kan være ved mit bryst.

54. Jeg har givet jer min lære, for at I – ved at leve efter den – kan gøre jer værdige til at træde ind i mit rige.

55. Allerede i den anden tid har Jeg lært jer, hvordan I skal afvise fristelsen – alt det, der ikke tilhører jer i denne verden, så I kan være hos Mig, ligesom Jesus var i Faderen.

56. Forbered jer, for I er de disciple, der følger i Mesterens fodspor, som endnu en gang bestiger Golgata. Disse sidste lærdomme er som de sidste øjeblikke i Jesu liv. For når året 1950 er forbi, vil mit guddommelige »Ord« ikke længere tale til jer gennem disse talerør. I dag kommer I hastigt herhen, fordi I ikke vil gå glip af en eneste af mine lektioner. I bevarer dem i jeres hjerter, fordi I vil være vidner til mine sidste ord til menneskeheden.

57. I er de samme som dem, der i den anden tid sang hosianna, da Jesus trådte ind i Jerusalem. I dag, hvor Jeg åbenbarer Mig for jer i Ånden, breder I ikke længere jeres kapper ud på Min vej; det er jeres hjerter, I tilbyder jeres Herre som bolig. I dag kommer jeres »Hosianna« ikke længere fra fuld hals; dette »Hosianna« springer frem fra jeres sjæl som en hymne til ydmyghed, kærlighed og erkendelse af Faderen, som en hymne til troen på denne åbenbaring, som jeres Herre har bragt jer i den tredje tid.

58. Dengang som i dag er I de samme som dem, der fulgte Mig ved Min indtog i Jerusalem. De store menneskemængder omringede Mig, betaget af Mine ord om kærlighed. Mænd og kvinder, gamle og børn rystede byen med deres jubelråb, og selv præsterne og farisæerne, som frygtede, at folket ville gøre oprør, sagde til Mig: »Mester, hvis Du lærer om fred – hvorfor tillader Du da, at Dine tilhængere forårsager en sådan oprør?« Men Jeg svarede dem: »Sandelig, Jeg siger jer: Hvis disse tav, ville stenene tale.« For det var øjeblikke af jubel, det var højdepunktet og herliggørelsen af Messias blandt dem, der hungrede og tørstede efter retfærdighed – de sjæle, der i lang tid havde ventet på Herrens ankomst som opfyldelse af profetierne.

59. Med den samme jubel og glæde fejrede mit folk også befrielsen fra Egypten. Den påmindelse om påsken ønskede Jeg at gøre uforglemmelig for mit folk. Men sandelig, Jeg siger jer, Jeg fulgte ikke blot en tradition, da Jeg ofrede et lam – nej, jeg tilbød mig selv i Jesus, offerlammet, som den vej, hvorigennem alle mine børn ville finde frelse.

Også i den tredje tid følger Jeg ingen tradition. Gennem mit ord har Jeg ladet jer genopleve begivenhederne fra fortiden. Men vid, disciple, at den lov, som Jeg dikterede jer på Sinai-bjerget, er til stede i jeres samvittighed. Ofringen af det ubesmittede Lam samt de åbenbaringer, som Jeg har bragt jer som Helligånden, og de undervisninger, som Jeg vil skænke jer i de kommende tider – alt dette er til stede i evigheden.

60. Senere vil I mindes disse begivenheder, men jeres mindesmærke skal bestå af meditation, oprigtige forsæt om fornyelse og opfyldelse af min lære. I skal ikke fejre højtider, afholde ceremonier eller ritualer i den tro, at I derved behager Mig, og derved glemme loven. I skal ikke være traditionalister. De åndelige disciple vil altid huske deres Herres lidelse, vil føle hans guddommelige nærvær og undervise deres medmennesker, idet de lytter til deres ånds stemme.

61. Når tiden er inde til at mindes det hellige nadver, skal I gøre det med jeres bøn, så vil I føle, at min guddommelige Ånd uddeler det åndelige brød og den åndelige vin blandt jer. På denne måde vil Jeg belyse de lærdomme for jer, som I endnu vil betragte som indhyllet i hemmelighed.

62. Vågn op, disciple! I er trådt ind i en tid, hvor den kristne menneskehed i sit ønske om at opnå den rette fortolkning af de tidligere åbenbaringer studerer mit ord og profetierne. Hos nogle opdager jeg et lille lys, andre er kommet på afveje. Hos nogle ser jeg tilstrækkelig ydmyghed, respekt og kærlighed til at forstå profetierne gennem studiet. Hos andre ser Jeg stolthed og forfængelighed, og de forklarer folket skrifternes indhold i deres stræben efter berømmelse. Men sandelig, Jeg siger jer, med deres vildfarelser har de forvirret menneskeheden.

63. Husk, at Jeg i den Anden Tid sagde til jer, at Jeg ville sende jer »Sandhedens Ånd«, den Hellige Ånd, og at Han ville forklare jer de åbenbaringer, som I ikke kunne forstå på den tid, og give jer nye undervisninger.

64. Her er Sandhedens Ånd, Helligånden, og han taler til jer om fortiden, nutiden og fremtiden.

65. Våg og bed, folk, for i bønnen vil I finde lyset til bedre at forstå mine undervisninger. Dette er brødet og vinen – næret jer, disciple, styrk jer, for i morgen skal I dele denne næring med menneskeheden.

66. Lær af Mig, viderebring mit eksempel og min visdom, o folk, o mine elskede disciple.

67. I er alle arbejdere på min mark – nogle som de »første«, andre som de »sidste«, men I vil alle kunne blive »de første« gennem jeres iver og jeres åndelighed.

68. I denne andagtsstund, hvor jeres sjæl bringer Mig sit åndelige hosianna, oversvømmer Min Guddommelige Ånd jer med fred, kærlighed og velsignelse.

69. Gennem mine velsignelser modtager legioner af sjæle, der har renset sig i den åndelige dal, lyset. I denne tid oplever de fortsættelsen af mit værk, oprettelsen af det Nye Jerusalem i menneskenes forenede sjæle.

Min fred være med jer!

Undervisning 319

1. I er endnu en gang velkomne hos Mig. Hvem åbenbarer sig blandt jer i denne tid? Faderen, Sønnen eller Helligånden? Jeg svarer jer: Det er jeres Gud, der åbenbarer sig blandt jer. Da jeg i den anden tid som menneske sagde til jer: »Den, der kender Sønnen, kender Faderen«, så siger jeg jer i dag, da jeg ikke kommer til jer som menneske, men i Ånden: Den, der hører Jesus, hører og modtager Jehova, og dette er Helligåndens stemme.

Se ikke tre personer eller tre guder heri, men erkend én eneste guddommelig Ånd, der i denne tid åbenbarer sig blandt jer i fulde mål i denne stemme, i dette ord fra jeres Mester over alle mestre. I vil derved møde Dommeren, opdage Faderen og føle Helligåndens essens.

2. I mine sidste åbenbaringer gennem de menneskelige talerør i det nuværende år 1950 vil Jeg prøve mine disciples fremskridt. Jeg vil sætte dem på prøve ved at fratage jer undervisningen. For Jeg vil vise jer, hvem der er kommet længere i min undervisning, eller hvem der er blevet hængende bagefter.

Jeg ved alt. De lektioner og prøver, jeg giver, skal tjene til, at hver enkelt af jer indadtil får kendskab til sin fremgang, sin stilstand eller sit tilbageskridt.

3. Jeg bringer stadig mere lys ind i jeres sjæl, så I, når mit ord ophører, forbliver oplyste og derefter – som jeg allerede har sagt jer – skal være strålende fyrtårne i dette hav af lidenskaber og storme, som udgør jeres verden.

4. De, der har stor tro på Mig, forbereder ydmygt deres sjæl på at modtage alt det, som Jeg overbringer i denne tid. Men der er stadig disciple, der åbner deres sjæls øjne vidt, fordi de i det hinsides forsøger at opdage sandheden om Min tilstedeværelse.

5. Stadig rammes nogle hjerter af tvivl, og de spørger sig selv, om det er Mig eller ej. Der er stadig nogle, der bliver forvirrede over nogle af mine ord og åbenbaringer. Men Jeg spørger jer: Hvorfor, når I jo befinder jer i den Tredje Tid? Overlad tvivlen til Thomas, for han levede i den Anden Tid. Men husk den lektie, Jeg gav ham, og alt det, Jeg manifesterede i den tid for at ødelægge materialismen og fjerne disse menneskers tvivl.

Men i dag, i den tredje tid, hvor undervisningerne og åbenbaringerne fra de forgangne tider og fra den tredje tid samler sig i jeres sjæl og i jeres hjerte – hvorfor tvivler I da stadig? Hvorfor overvejer I i jeres inderste, om det er mig eller ej, om der mon er sandhed eller bedrag i dette værk, som I i øjeblikket modtager?

Jeg taler på denne måde kun til dem, der tvivler – til dem, der kæmper indvendigt, fordi de befinder sig i de sidste tider af min åbenbaring

gennem menneskets forstand. Men jeg siger jer på ny: »Salige er de, der har troet uden at se!«

6. I mindes sammen med jeres Mester de begivenheder, der fandt sted i den Anden Tid. Jeg har lært jer, at Jeg har efterladt den undervisning, som Jeg gav jer dengang, i jeres sjæl. Hvert af mine gerninger og mine ord var handlinger af evigt liv, som jeg gav jer. Det blod, jeg udgød for at udstikke vejen til jeres frelse, er stadig frisk og vil for evigt være i sjælen hos alle mine børn. For det, der strømmede ud af min krop i den tid, var et symbol på det liv, jeg udgød – på den tilgivelse, hvormed jeg omsluttede alle syndere – på det lys, hvormed jeg tændte troen hos de vantro – på det lys, hvormed jeg opløste alle denne menneskeheds mørke tågeskyer. Dette åndelige liv er evigt i jer – i det blod, der altid vil være frisk i jeres sjæl.

7. Da Jeg blev menneske for at bringe menneskene forløsning, frelse og lys, kom Jeg ikke blot til dem. Det var den tid, som min Guddommelige Ånd havde bestemt, til at begive sig ud til alle sjæle uden at gøre nogen som helst forskel på verdener eller udviklingsstadier. Derfor begav min Ånd sig, efter at Jeg havde fuldført min mission som Mester blandt jer, til alle de hjemsteder, der er beboet af Herrens sjæle. For selvom I havde Messias' løfte, var dette løfte ikke kun bestemt for de inkarnerede sjæle, men også for dem, der ventede på Mig i det hinsides – for dem, der i soning, i forsoning og i indsamling af åndelige erfaringer ventede på den dag, hvor alle sjæles Frelser ville komme for at åbne døren.

8. Derfor skete det, at – efter at Jeg havde fuldført mit værk blandt jer og havde åbnet portene til mit rige for alle mine jordiske børn gennem mit kærlighedsoffer – vendte Jeg mig mod de andre sjæle og gav også dem friheden. Men nogle fandt Jeg iført en menneskelig »dragt«, og andre iført forskellige »dragter«. Men sandelig, Jeg siger jer, disse »klæder« har aldrig haft nogen betydning for Mig, men derimod sjælenes opadgående udvikling. For Jeg kommer for at befri dem fra ufuldkommenheder og fra materialisme – Jeg kommer for at rense dem med Min lære, for at give dem det hvide klæde, der er hvidere end den blændende hvidhed af sneen, som Jeg ofte har talt til jer om i denne tid.

9. Ligesom Jeg dengang opsøgte de ene og de andre i deres forskellige livsverdener, så har Jeg i den Tredje Tid igen begivet Mig ud til alle. Igen har Jeg åbenbaret Mig for de sjæle, der bor i hele universet.

Jeg har ganske vist knyttet kærlighedens bånd og stræbt efter alle sjæles forening. Men jeg ønsker, at min åbenbaring i dag skal være mere fuldkommen end i tidligere tider, så I snart kan nå frem til mig gennem den, så I gennem åbenbaringen fra ånd til ånd kan modtage Faderens

inspirationer, hans bud, hans irettesættelser og hans retfærdighed med større fuldkommenhed.

10. Som Helligånden har Jeg viet den tredje tid til at oplyse alle sjæle, så de aldrig mere falder, til at redde de vildfarne, til at omvende de forblændede og til at rense dem, der har besudlet sig selv dybt, for at befri dem fra deres lænker af skam, vanære, forbrydelse og samvittighedskvaler – alle dem, der i deres ånd bærer hele historien om deres fejltagelser og deres overtrædelser af min lov indprentet.

11. Alt i universet er klogt ordnet. Jeg taler i øjeblikket til verdenerne, til alle mine børn i den form, hvori Jeg må åbenbare Mig for hver enkelt af dem, for at føre dem til den fuldkomne dialog fra ånd til ånd, for at føre dem til den fuldkommenhed, som er det mål, der venter alle. Er I mon de åndeligt mest fremskredne i universet? Kræv ikke at få det at vide, for I ville ikke kunne forstå det.

12. I den anden tid sagde Jeg til jer: »I Faderens hus er der mange boliger.« I dag siger Jeg til jer på jeres eget sprog: I det univers, som Jeg har skabt, findes der mange verdener, der er befolket af børn af Min Guddommelige Ånd. I er alle søskende i Mig, I ligner alle Mig, og selvom I i øjeblikket er forskellige i jeres ufuldkommenhed, vil I alle være ens i fuldkommenheden. Til denne fuldkommenhed fører Jeg jer, og for at I kan nå den, forbereder Jeg jer, underviser Jeg jer, prøver Jeg jer og arbejder Jeg med jer. Jeg fører jer alle på lige fod ind på vejen mod fællesskab med min Guddommelige Ånd, og jeg fører jer også mod fællesskab indbyrdes. Hvornår vil dette fællesskab mellem sjælene være fuldkomment? Det ved I endnu ikke. Der vil være megen snak – mange åbenbaringer, som nogle vil tro på, og andre vil benægte. Men Ånden vil give sig til kende, Ånden vil tale, Ånden vil sejre over hele jordkloden.

13. Til alt dette siger Jeg jer, at det ikke er en jordisk dag, at det ikke blot er nogle få timer, som Jeg afsætter til jer for at trænge ind i lysets verden og i mørkets afgrunde på jagt efter de sjæle, der venter på Mig. Nej, folk, det er en hel tidsperiode, det er en hel tidsalder inden for evigheden, som allerede ved skabelsens begyndelse blev bestemt af Mig til at komme til alle som Helligånden, hvorved Jeg åbenbarer Mig på et højere niveau og med større fuldkommenhed i overensstemmelse med sjælenes fremskridt i den tredje tid.

14. I dag ser I ikke ud over jeres verden, således at hverken jeres ånd, jeres blik eller jeres forstand formår at udforske det, der endnu ikke er i overensstemmelse med jer, og som I kun kan modtage med en respektfuld og lydig holdning – gennem bønnen, den opadgående udvikling, der fører

jer til Mig og til Min åndelige verden, som har viet sig til opgaven at beskytte jer.

Gennem denne opadgående udvikling, gennem den nytte, I drager af det, jeg åbenbarer for jer i denne tid, vil det lykkes jer at lære det at kende, som I i dag af nysgerrighed ønsker at vide, og som I i morgen vil opleve på grund af retfærdighed, som vederlag, som belønning, o Herrens elskede disciple!

15. Tiden nærmer sig, hvor Jeg vil efterlade jer uden dette ord. Når I en dag ikke længere hører det, vil mange blive triste, andre vil blive grebet af kulde, men de øvrige vil forblive stærke i troen. Men hvis I i dag spørger Mig, hvad Min guddommelige længsel er, så svarer Jeg jer: at I alle skal være stærke i troen, at I skal forberede jer, inden Jeg afslutter dette ord blandt jer.

Undersøg mit værk, hvis I vil, så I bliver overbeviste og standhaftige, så tvivlen ikke senere overmander jer. For den vil få jer til at lide og snuble, fordi denne tvivl vil efterlade jer en stærk smerte, som jeres samvittighed vil minde jer om. Men jeg ønsker ikke, at mine disciple skal bære nogen form for bebrejdelse i deres samvittighed – jeg ønsker, at de kun skal føle min Ånds fred.

16. Hvis dette folk ikke forstår at forberede sig, hvis det ikke udnytter mine sidste undervisninger, vil det senere savne mit ord, og tiden, prøvelserne, uheldene og menneskenes meningsløse ord vil kaste det ud i tvivl. Da vil disciplen standse op på sin vej og blive nødt til at spørge sig selv, om det, han hørte, var rigtigt eller ikke var sandhed, og når så kun den tilsyneladende tavshed svarer på hans tvivl, vil han respektløst løfte sit ansigt for at sige til Faderen: »Herre, selvom Du har lovet at forblive hos os for evigt – hvorfor ser dine børn Dig ikke? Hvorfor hører vores ører Dig ikke? Hvorfor mærker vores hjerte ikke dit hjerte slå? Hvorfor åbenbarer du dig ikke tydeligt for os?“

17. Og når I ser, at menneskers læresætninger og de religiøse institutioner rejser sig i store stridigheder og skrider frem på deres vej ved at vinde »slag«, så vil I sige: »Hvor er Faderens værk blevet af? Hvorfor tav Han og lod os være alene som ofre for skæbneslag og farer?«

I vil have meget store tvivl, som andre af Mine disciple har haft på et andet tidspunkt, og tvivlen vil blive endnu større, når I husker mange af Mine ord, som ifølge de forkerte fortolkninger ikke gik i opfyldelse, og I vil da sige: »Hvorfor havde Hans ord hverken virkningen eller magten til at efterlade sit folk forenet? Hvorfor udførte Han ikke med al sin magt det mirakel at smelte dette åndelige folk af Herren sammen til ét hjerte? Hvorfor kom der ikke mennesker fra alle nationer på jorden for at høre

Ham i den tid, hvor Han underviste sine disciple? Hvorfor indtrådte der ingen fred blandt menneskene, da Han med magt kom ned gennem sin universelle stråle? Hvorfor var hans afsked så trist? Hvorfor skiltes Han i stilhed fra os, uden at være blevet hørt eller herliggjort af hele menneskeheden?“

Alt dette vil plage jeres hjerte i tvivlens ild, men jeg ønsker ikke, at dette skal ske. Jeg ønsker, at jeres sjæl, befriet for al tvivl og usikkerhed, ikke skal kræve noget af Faderen, som for hans guddommelige Ånd betyder materialisering. Jeg ønsker ikke, at I, når mit ord ophører, skal kræve, at jeg bliver menneskelig, begrænser mig selv eller antager Jesu skikkelse som menneske.

18. Jeg ønsker, at jeres sjæl virkelig skal følge Mig – ikke blot på grund af længslen efter at føle Mig, ikke på grund af styrken i jeres sjælelige behov for at se og høre Mig, men at I skal føle Mig på grund af sandheden og se Mig i jeres sjæls ligevægt gennem jeres væsens tro. For da vil I se Mig større, mere fuldkommen og uforanderlig.

19. Husk, at menneskene i den anden tid følte sig bedraget. De forventede en Messias fuld af jordisk magt, der skulle befri Israel fra menneskenes trældom. De forventede en krigersk fyrste, en herre over hære, folk og jordiske riger.

Men da de hørte ordet fra den sagtmodige og ydmyge Mester, som kun talte om sin Faders gerninger, og som lovede dem et bedre rige end jordens riger, som forkyndte den åndelige sejr i sin lære, som forkyndte retfærdighed for dem, der græd for de åndeligt fattige, for de syge, for de ydmygede, for slaverne – da følte de sig bedraget, som forventede, at deres jordiske befrielse og den pågældende Herres herliggørelse stod for døren – de, som længtes efter at se ham sidde på en trone i denne verden og skue et retfærdighedens scepter i hans højre hånd for at dømme folkeslagene og underlægge sig denne verdens store riger.

20. Da natten til Mesterens arrestation var kommet, blev deres hjerter rystet over så stor mildhed, fordi Herren ikke ydede modstand, fordi Han ikke knuste sine egne fjender med sin magt, fordi Han lod sig føre som et blidt lam til Golgata. Og da hans apostle så hån og spot fra det folk, trak selv de sig forvirrede og mistroiske tilbage. Og de spurgte sig selv: »Hvorfor er begivenhederne forløbet på denne måde?« De følte en stor kærlighed til deres Mester og gjorde Jesu smerte til deres egen, men de var endnu ikke åndeligt opvågnede, og heller ikke deres åndelige øjne havde endnu åbnet sig for sandhedens lys. Og da de så ham der på Golgata og var vidne til hans død på det skammelige torturtræ, og da de

så, at hans blod flød ned som ethvert andet menneskes, greb tvivlen fat i deres hjerter.

21. Hvordan kunne de gå til værks for at fortsætte deres Mesters værk? Hvordan kunne de videreføre dette forbillede på frelse? Men Mesteren var gået gennem døden for at hæve sig i al sin herlighed og liv over alt det skabte. Han så på sine egne og led under sine disciples tvivl, og som endnu et bevis på sin uendelige kærlighed lod han sig efter sin opstandelse se af de kvinder, der urokkeligt elskede ham og fulgte ham, for at de kunne vidne for hans disciple om det, de havde set og hørt. Men trods dette vidnesbyrd tvivlede disse. Det var nødvendigt, at Mesteren ville åbenbare sig, fordrive tvivlens mørke og tænde lys i alle disse hjerter. Men der var stadig *den* discipel, der tvivlede mest – Thomas, som havde sagt: at han først kunne tro på, at Mesteren var opstanden, hvis han med sine egne fingre kunne røre ved hans sår. Og således måtte Mesteren også overbevise ham i hans tvivl.

22. Da Mesteren fandt sine disciple alene og oprevne, fordi nogle troede på Mesterens opstandelse, mens Thomas tvivlede, viste Herren sig blandt dem og sagde: »Min fred være med jer!« Han kaldte Thomas til sig, viste ham sine sår og sagde til ham: »Læg dine fingre ind i dem, Thomas, og tvivl ikke, for det er virkelig mig.«

Men Thomas, der i det øjeblik fortrød sin tvivl, udbrød – besejret af sin vantro –: »Min Herre!« Men Jeg sagde til ham: »Fordi du har set Mig, har du troet. Salige er de, der tror uden at se.«

23. Vil I i jeres ånd for evigt bære denne kærlige irettesættelse fra Jesus, Mesteren, med jer? Og at Jeg igen siger til jer: »I har troet, fordi I har set?« Nej, disciple af den »Hellige Ånd« – nej, disciple af den Tredje Tid! Hav ingen tvivl i jer, fjern den allerede nu, se Mig i ånden, se Mig i Min sandhed og i Min essens, så I senere, når disse åbenbaringer mangler jer, gennem kærlighed og tro kan se Mig med det åndelige blik, der er rent og frit for tvivl og pletter.

24. For at I kan gå i gang med at opfylde jeres opgave, skal I ikke vente, indtil Jeg kun kan sige til jer gennem seerne: Rejs jer og gør jeres pligt, forvent ikke, at Jeg endnu en gang bliver menneske for at finde tro. Dette skete i den Anden Tid, fordi det var så nødvendigt. For Mesteren kunne ikke længere kræve mere af sine daværende disciple i den tid, hvor mennesket med sin ånd begyndte at trænge ind i det ufattelige rige i det hinsides.

Men I, som er de nulevende og dem fra dengang, som har udviklet jer sjæleligt langt, som Jeg ofte har sat på prøve, og til hvem Jeg ofte har talt gennem den menneskelige fornuft for at bringe jer sandheden og give jer

store åbenbaringer – kunne I da tvivle, kunne I falde i materialisme, kunne I lade kærligheden i jeres hjerte afkøle og lade jeres sjæl vildlede fra vejen, når mit ord ophører? Nej, disciple, jeg taler i øjeblikket til jer og vil endnu ofte forberede jer gennem mit ord, så der i jeres sjæl kun er lys, kraft, beslutsomhed og ukuelig trosiver i mødet med alle prøvelser.

25. Da Jeg åbenbarede Mig åndeligt for Mine disciple i den Anden Tid, følte de ægte kærlighed i deres sjæl. Dengang forenede de sig i et broderskabsfuldt og sjæleligt stærkt favntag for at fortsætte deres Mesters værk. For efter at have fjernet deres tvivl sagde de fulde af sjælelig glæde: »Ja, vi har virkelig været sammen med Messias, med Guds Søn; vi har virkelig levet sammen med verdens Frelser; Han har ikke bedraget os. Han er livet, han er Frelseren, han er sandheden, hans rige er ikke af denne verden, hans hjem er det evige rige, hvorfra han i dag ser på os, taler til os og lader sig se. Han har lovet os at være hos os for evigt. Og vi er sandelig forenet, vi elsker hinanden, og vi vil vidne om ham for alle jordens folk.“

26. Ved I mon, om der også blandt jer vil opstå den sande forening, når mit ord er ophørt, når I i dybet af jeres hjerte og sjæl mærker manglen på mit ord, når min åndelige verden ligeledes ikke længere lader sit ord genlyde blandt jer gennem de begavede? Da vil menighederne opsøge hinanden, og de, der har holdt sig fjernt og handlet efter eget forgodtbefindende, vil opsøge deres brødre og søstre og sørge for de andres varme og nærvær, for råd og hjælp. De vil længes efter mit ord, og nogle vil i de andres kreds søge den helbredende balsam, og jeg vil igen komme for at åbenbare mig.

27. Ja, mit folk, og Jeg vil tale tæt ved jeres åndelige øre, og I vil alle se Mig, og disse tydelige åbenbaringer, som Jeg giver jer – og som I i dag endnu ikke ved, på hvilken måde de vil finde sted – vil komme på en bestemt og klar måde for at føre jer på den rette vej. De vil være jeres beskyttelse, jeres drivkraft, så I aldrig tror, at I går alene.

Jeg vil overraske jer på jeres veje, når I udfører jeres åndelige opgave, når I opfylder jeres jordiske pligter og også når I begår fejltagelser. Jeg vil vælge det rette øjeblik til at gøre Mig mærkbar på hver enkelt af Mine disciples vej. Jeg vil være til stede og mærkbar i jeres sammenkomster, og I vil mærke min varme, min Ånds åndedrag og modtage min inspiration.

28. Jeg ønsker, at I, i takt med at I tror mere og mere på Mig, også skal have tillid til hinanden – at der ikke opstår noget falsk vidnesbyrd blandt jer – at der ikke kommer nogen løgn fra jeres læber for at gøre jer store eller berømte blandt folket eller menneskeheden. Ve den, der lyver! Ve den, der skulle sige: »Jeg har set Mesteren«, uden at have set Ham! Ve

den, der skulle sige: »Jeg har modtaget dette budskab fra Herren«, uden at have modtaget det! For da vil min inspiration blive taget fra ham, og han vil kun genvinde den ved at rense sig for sine skampletter.

Brug ikke mit navn på en misvisende måde, brug ikke mit værk til at lyve, misbrug ikke min Ånd eller mit værk til at dække over jeres svindel.

29. Jeg ønsker, at I kun skal sige sandheden, at I, hvis I aldrig modtager en inspiration eller en åbenbaring fra Mig, skal acceptere det og ikke lyve, for så vil ingen kunne anklage jer. Men Jeg spørger jer: Hvem kan det være, der ikke modtager noget fra Mig? Hvem kan det være, der ikke glæder sig over min inspiration, der ikke modtager mine anvisninger og ikke fornemmer mine åbenbaringer? Jeg vil ikke trække mig tilbage på grund af jeres fejltagelser. Jeg vil altid være hos jer, vil efterlade jer forvandlet til profeter – men som sandhedens profeter, ikke som falske profeter, der går ud på gaderne og praler med deres profetier.

30. I de første tider gik mine profeter ud på gaderne og forkyndte Herrens budskab. Men hvor meget ydmyghed, hvor meget styrke og tro var der i dem!

Tiderne har ændret sig, og i dag kan I ikke gå ud på gaderne, landvejene eller folks markedspladser og råbe mine budskaber ud af fuld hals. I dag må I vide, hvornår det rette øjeblik er kommet, hvor I skal tale, handle eller bede. Hvis I forbereder jer på denne måde, vil mit folk ikke tvivle på jeres egne vidnesbyrd.

31. Når I står over for en prøvelse, når min retfærdighed er ved at gøre sig gældende blandt jordens folk og også hos jer – når det er min vilje at åbenbare en eller anden begivenhed for jer, vil jeg udvælge en af jer til at advare jer og forkynde jer, hvad der vil ske. Jeg vil udvælge to eller tre eller så mange som nødvendigt for at bekræfte dette budskab. Tvivl dog ikke, for derved ville I kræve en endnu større åbenbaring fra Faderen.

Ved I ikke, at Mesteren har sagt til jer i denne Tredje Tid: »Tiden for velsignelser er forbi?« Når I så siger: »Ja, Fader, de materielle velsignelser er forbi, men de åndelige velsignelser har Du lovet os.« Så svarer Jeg jer: »Ja, mine børn – men hvis I kræver af Mesteren, at Han skal blive menneske, så hører dette jeres ønske til de jordiske velsignelser, og denne tid er nu forbi.«

32. Derfor har Jeg befriet jer fra mange traditioner, fordi I ville vanhellige og forringe den tilbedelsesform, som Faderen har åbenbaret for jeres ånd – en form for tilbedelse indhyllet i nåde og fuldkommenhed. I ville lade den forfalde til ritualer, ceremonier og verdslige fester og beskæftige jer mere og mere med den ydre kult og overholdelsen af traditioner i stedet for opfyldelsen af loven og læren. Derfor har Jeg til

nogle menneskers sorg og andres glæde i denne tid befriet jer fra mange traditioner og mange religiøse skikke, som jeres sjæl var bundet til.

33. Nu opdager I efterhånden det sande tempel, og dette tempel finder I både i jer selv og i det ydre, i universets uendelighed.

I dag indser I, at det sande alter er i jeres hjerte, at troen er den lysestage, I skal tænde for Mig, at blomsterne, ofrene, jeres gerninger og jeres fortjenester skal være – at I selv er jeres Herres billede, at I kan skue Mig gennem jer selv.

I dag indser I, at nådens kilde er min Guddommelige Ånd – en uudtømmelig kilde til fuldkommenhed og velsignelser – at Jeg er værket, fordi mit eget værk er i Mig, og det er uendeligt og universelt – at Jeg er hyrden for alle sjæle, der følger Mig i herlig skare, og at alle til sidst vil nå frem til den eneste fold, som er den fuldkomne fred, som er sjælenes evige hjem i det høje hinsides, og at Faderens hus er overalt, og at I aldrig har forladt dette hus.

34. På denne måde vil jeres sjæl udbrede sine vinger og gennem rummet skue uendeligheden, gennem tiden skue evigheden, gennem »vejen« skue den fuldkomne og lysfyldte sti, der fører jer til Faderen. Da vil I have glemt de traditioner, der var forhindringer og faldgruber, og efterladt dem på vejen – rutinen, der blot var den mur, der havde holdt jeres sjæl tilbage, og billederne – fanatismens genstande – vil blive efterladt, og jeres sjæl vil skyndsomt og frit, fuld af inderlighed, glæde, håb og tro, gå sin åndelige fremtid i møde.

35. Alt det, som sjælen betragtede som en stav til at holde sig oprejst, til at støtte sig på, til at tro og til at elske Mig, vil fortsat stå til hendes rådighed for at se Mig med sit åndelige blik, for at stole på det Evige og på Sandheden, som Jeg i denne tid har åbenbaret i overflod blandt jer. Gennem den enes forberedelse overvinder Jeg de andres ufuldkommenheder . Gennem jeres ønske om fremskridt, om at nærme jer Mig, om opadgående udvikling, om et ideal og om forståelse af mit guddommelige værk kommer Jeg og åbenbarer Mig, udstråler Jeg Mig blandt jer som visdom og som lys.

36. Jesu blod, forvandlet til frelsens lys, trængte ind i alle sjæle som frelse og gør det fortsat. Evigt skænker min Ånd frelse og lys; uophørligt lader jeg mit lys' stråler trænge ind, hvor der er mørke; uophørligt udgyder min Guddommelige Ånd sig – ikke som menneskeligt blod, men som forløsende kraft, som åndeligt liv – over alle mine børn.

37. Jeres fremtid venter på jer; disse tider nærmer sig og kommer imod jer, og med disse tider kommer menneskene, skarer, der er ivrige efter

åndelig viden – også efter at kunne fjerne deres tvivl og finde en dør til lyset og freden for deres sjæl.

38. Menneskene vil strømme til, og blandt dem »Thomas«, repræsenteret af videnskaben og materialismen, med vågne øjne for at undersøge; og ikke kun med sine øjne, men også med fingrene på sin hånd for at føle sig frem, at røre ved, for kun således kan han tro på min tilstedeværelse og på de åndelige begivenheder, der efter hinanden vil indtræde blandt menneskeheden, og som menneskene skal vidne om, for at »Thomas fra den tredje tid« i sin tvivl og sit materialisme kan overvindes af min kærlighed.

39. Forbered jer, så I kan være troens apostle, så I kan være de inderlige disciple, der ikke kun vidner med ord, men også med handlinger. På denne måde vil jeres eksempler overvinde menneskenes hårdhjertethed. Jeg vil udføre mirakler og give beviser, der virkelig vil oplyse vantroen hos dem, der henvender sig til jer.

40. Jeg kræver intet umuligt af jer; det vil ikke være opgaver, der er svære at udføre for jer. Jeres forberedelse, jeres bøn og jeres tro vil være nok for Mig, og alt det øvrige vil Jeg gøre, o mine elskede børn!

41. Alt det, I ikke er i stand til at gøre – enhver vanskelighed, I møder, skal I overlade til Mig, og Jeg vil gøre alt muligt. Da vil menneskene opleve, at det, der er umuligt for menneskelige væsener, bliver virkelighed gennem jeres mellemkomst. Disse mirakler vil de ikke kunne tilskrive menneskene, og i deres forundring vil de være nødt til at begive sig ind i det hinsides for at reflektere over en højeste og ophøjet magt.

42. Jeg vil åbenbare Mig i herlighed for at tilintetgøre menneskenes synd. Over for den menneskelige magt vil Jeg åbenbare Mig som visdom og guddommelig videnskab. Jeg vil også gøre den menneskelige videnskabs materialisme til skamme. For alle menneskers trossamfund og institutioner vil Jeg komme som Frelseren – således har Jeg forkyndt det. På uenighedens og kampens marker vil Jeg være til stede med Mine usynlige fredsvåben, med Mit tveæggede sværd, for at tilintetgøre enhver synd og fordærvelse.

43. Jeg er kommet som den Store Kriger, sådan som menneskene ønsker at se Mig, og som mange, der bebor jorden, forventer. Som kriger er Jeg kommet i sandhed og i ånd. Min krig begyndte for længe siden, og alligevel er den knap nok begyndt: det sværeste, det mest forfærdelige i denne kamp skal endnu komme, og ind i denne kamp vil I drage, I, som Jeg i øjeblikket uddanner som soldater.

I ved dog, at min krig ikke består af uretfærdighed, men netop af retfærdighed over for menneskets uretfærdighed. Min kærlighed vil

udrydde menneskets hykleri, egoisme og ondskab. Min fred vil fjerne alt det, der bærer en frø og et grundlag for had og splid i sig. Hvad vil mit usynlige sværd, som jeg lægger i jeres hænder, så skåne? Mine børns liv, følsomheden og dyd. Alt andet vil falde.

44. Når Jeg ser en gnist af kærlighed til Mig, et atom af sandhed, en smule kærlighed eller medfølelse for andre, vil alt dette blive skånet af mit våben.

Derfor kan I nu forstå, at denne kamp vil være meget stor blandt jer. Men den udspiller sig ikke kun blandt mennesker; denne kamp er universel. Alle sjæle vil efter denne kamp have taget et skridt mod det sande liv – et skridt mod fremskridt, et fast skridt mod Mig, i sandhed og i Ånden.

45. Mærker I ikke, hvordan det åndelige liv i jeres omgivelser er i oprør? Mærker I ikke, at denne store kamps larm kan høres i jeres sjæl? Selv i det øjeblik, hvor I sover dybt, kæmper og strider jeres sjæl, frigør den sig og arbejder på den mission, som Jeg har tildelt den.

46. Dette er de store slag, som min discipel Johannes så ved hjælp af den profetiske gave. Han så hærene, som er de samme, der i dag står midt i kampens hede.

47. Det hårdeste af slaget er endnu ikke kommet, og derfor underviser Jeg jer uophørligt for at efterlade jer forvandlet til modige soldater i min lære, i min lov – den lov, der siger til sine soldater: »Elsk hinanden!«

48. Det er dette, som den Store Kriger, Hærernes Fyrste, siger til dig, o elskede folk, i den Tredje Tid. Rejs dig med dette kærlighedssværd, tag det, træk det ud af skeden og besejr alt had og alt ondt, der findes i menneskeheden.

49. I ved, at Jeg fra Min »Høje Tron« omslutter universet med Min fred og Mine velsignelser.

50. Alt er velsignet af Mig hver time, i hvert øjeblik. Fra Mig *kommer* der ikke, og *vil* aldrig komme, nogen forbandelse eller fordømmelse over mine børn. Derfor lader Jeg, uden at skelne mellem retfærdige og syndere, min velsignelse, mit kærlighedskys og min fred komme ned over *alle*.

Min fred være med jer!

Undervisning 320

1. Salig er menneskeheden, fordi den har haft sin Herres inkarnation. Salig er menneskeheden, fordi den har modtaget denne kærlighedsarv.

2. Min tilstedeværelse i verden gennem Jesus fandt sted i landet Palæstina, min forkyndelse varede kun tre år, der var kun få landsbyer, som Jeg besøgte, og den menneskemængde, der fulgte Mig til Golgata, var ikke særlig stor. Alligevel er det ord, der kom fra Jesu læber, nået ud til menneskeheden i alle tider.

Det var ikke nødvendigt at rejse ud til alle datidens lande på jagt efter disciple, for jeg vidste, at mit ord, ligesom et frø, snart ville blive båret ud af det land for at sprede sig over alle folkeslag på jordkloden.

De, der hørte Jesus og var vidne til hans »død«, var til stede som repræsentanter for alle de generationer, der skulle komme efter dem. For essensen af min lære og den kærlighed, hvormed det blod udgydtes, var bestemt for alle.

3. Døm ikke det folk, fordi det ikke genkendte Jesus som Messias, og fordi det ofrede ham. Vær ikke forargede over tanken om, at den, de hånet, var Gud selv. Sandelig, jeg siger jer: Jeg alene er dommer.

Mange af dem, der uretfærdigt fordømmer dette folk og ikke tilgiver det for at have ofret Mesteren, bærer en nedtrykthed i deres hjerte uden at være sig det bevidst, fordi de har indtaget en plads, der ikke tilkommer dem.

4. Ligesom Jeg, da Jeg hang døende på korset foran en skare, der frydede sig over Mine lidelser, udbrød: »Min Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør«, således kunne den samme sætning gentages af Mig til jer hver dag. For selvom I har kendt mit navn siden fødslen, og I i jeres ånd bærer min undervisning, mine bud og mine love i jer, holder I ikke op med at kaste fornærmelser mod mig og gøre nar af mine principper.

5. I har gennemlevet tre epoker af åndelige åbenbaringer, men menneskeheden har stadig ikke opført det tempel, som Jeg forventer. Ikke desto mindre – i denne tredje tid vil menneskene i deres hjertes inderste oprette det Allerhelligste, hvor arken vil være, nemlig sjælen, som i sit indre bevarer lovens tavler, som findes i jeres ånd.

6. Menneskehedens moralske og sjælelige forvandling forekommer jer umulig, fordi I har fjernet jer meget fra de principper, der er blevet åbenbaret for jer. I kan ikke forestille jer en verden og endnu mindre tro på en, hvor kærligheden hersker, freden regerer og retfærdigheden eksisterer.

7. Jeg siger jer, at I ikke kan tro på alt dette, fordi I hverken har villet udforske meningen med mit ord eller med mine gerninger. Hvis I ville

afsætte lidt af jeres tid til åndelig fordybelse, ville I modtage stor inspiration og opnå visdom.

8. Hvem af menneskene for 2000 år siden havde en forestilling om den nuværende verden, som I har skabt ved hjælp af jeres intelligens? Ingen. Derfor blev mange af de gamle profetier, der forudsagde denne nutidige verden, ikke troet.

9. Jeg forkynder jer profetisk en ny verden og en åndeliggjort menneskehed, men når dette budskab bliver kendt, vil det igen ikke blive troet.

10. Generation efter generation vil forgå, menneskenes hovmod vil udløse uvejr og oversvømmelser, epidemier og plager, og menneskehedens klageskrig vil ryste verdensrummet. Men efter alt dette vil de nye jordboere påbegynde et liv i selvransagelse og åndeliggørelse og derved udnytte den umådelige skat af erfaring, som de forgangne generationer har efterladt dem, og det guddommelige frø vil begynde at spire.

11. I hver sjæl findes det guddommelige frø, da den er udsprunget af Mig, og ligesom jeres børn arver deres forældres træk eller karakter, så vil sjælene til sidst åbenbare det, de har arvet fra deres himmelske Fader: kærligheden.

12. Husk den dag, hvor Jeg af kærlighed til jer døde som menneske på korset. Husk Min lidelse – ja, men gør det ikke længere på den traditionelle måde, som I i århundreder har vænnet jer til – en ydre og sanselig måde, der ikke har efterladt noget frø i jeres sjæl, fordi I ikke har fordybet jer i meningen og betydningen.

13. Jeg ser, at I, for at røre jeres hjerter, dramatiserer min død gennem blodige skildringer og billeder, at I græder og bærer sorgklæder, som om et menneske netop var død, og at I år efter år udtrykker jeres medfølelse over for Moderen uden at være bevidste om, hvad I gør.

14. Hvorfor udtrykke medfølelse over for Maria, når hun ikke har mistet nogen, eftersom Den, der døde på korset, opstod til det evige liv? Hvorfor udgyde tårer på grund af Mig, når Jeg jo er hinsides smerten og døden?

15. Sandelig, jeg siger jer: I burde hellere græde over jer selv og føle sorg over jeres synder og bære sorg i jeres hjerter over de mange dyder og ædle følelser, der er døde i jer.

16. Jeg ønsker, at I – uden at vente på årsdage, datoer eller traditionelle mindedage – samles ved sammenkomster eller i jeres familiers skød og, ved at gennemgå de eksempler og værker, som Jeg præsenterede for jer i den Anden Tid, samler jer i åndelighed og andagt for at reflektere over og

fortolke mit ord. For da ville I virkelig have gavn for jeres sjæl, fordi I ville opdage meningen eller essensen af mine gerninger og mine ord.

17. Forsøg ikke at føle medlidenhed med Mig, for i Mig er der intet, der kunne give mennesker anledning til beklagelse. Lad jer i stedet inspirere af den kærlighed, som Jeg har vist jer gennem et helt liv, og vend den medlidenhed, den beklagelse over at have fornærmet, og den samvittighedsnag mod jeres næste, blandt hvilke der er tusinder, der er værdige til al medlidenhed og al medfølelse: de ene, fordi de lider meget; andre, fordi de har kastet sig ud i lastens snavs; atter andre, fordi de ikke kender sandhedens lys, og yderligere andre, fordi de lever uden kærlighed, eller fordi de hungrer og tørster efter retfærdighed og fred.

18. Føl virkelig medlidenhed og barmhjertighed for dem, græd og bed for dem. Men gør frem for alt noget, der lindrer deres smerte eller forbedrer deres liv. Så vil I virkelig være på vej til at forstå min lære, forstå mit offerdød og fortolke min vilje korrekt.

19. Kærligheden indbyrdes vil være den eneste adfærd, der er i overensstemmelse med mit ord og behager min Ånd.

20. Jeg sagde på korset gennem Jesus: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør!«

Efter mange århundreder kan Jeg igen sige til denne menneskehed, at den stadig ikke ved, hvad den gør. For ofte forvrænger den meningen med loven eller den lære, som Jeg har åbenbaret for den, og overtræder begge dele i den tro, at den ærer og opfylder dem.

21. Hvis I forstod og følte min undervisning, ville kærlighed strømme gennem jeres årer – kærlighed til jeres medmennesker, som er en del af Mig. Men I er langt fra at elske hinanden, og det beviser I med næsten alle jeres handlinger.

22. Husk i jeres mindehøjtideligheder, at Jeg, den Guddommelige Mester, af kærlighed til jer forlod det åndelige rige og blev menneske for at bo blandt menneskene – at Jeg forlod mit rige for at vise mig i jeres verden som et menneske i tjeneste for de nødlidende – at Faderen til alt det skabte, i Kristus, kom til jer for at være den ydmygeste og for at vie hele sit liv til jer.

23. Min lære lød, at jo mere man ejer, desto mere skal man give, og at jo større man er, desto ydmygere skal man være.

24. Hvem er det, der tager Mig til forbillede i denne tid? Hvem er i stand til at stige ned fra en trone eller en æresstol for at opholde sig blandt de fattige og nødlidende og give dem liv? Jeg finder dem ikke, skønt jeres verden er så stor og menneskeheden så talrig.

25. Når der en dag findes sådanne eksempler i overflod på jorden, vil I kunne sige, at I tager mit ord og mine eksempler til jer, at I lever efter dem.

26. Fra generation til generation og fra den ene tidsalder til den næste har menneskene fjernet sig mere og mere fra de guddommelige love, hvilket har medført en tilbagegang på det åndelige område.

27. Hvis I standser et øjeblik for at betragte jeres verden, for at se den gennem fornuften, som om I stod på toppen af et bjerg og betragtede en by, ville I observere, at menneskene har udviklet deres lidenskaber og deres intelligens og altid har anvendt dem til jordiske mål.

28. Hvis I undersøger jer selv og reflekterer, vil I opdage, at der ingen steder viser sig tegn på ægte åndeliggørelse – noget, der beviser, at der bor et lysvæsen i mennesket.

29. Når I stiger ned fra dette bjerg af jeres betragtninger, vil I gøre det bedrøvet og trist – med erkendelsen af, at I har fjernet jer langt fra de guddommelige love, der styrer det åndelige liv.

30. På jeres vej møder I de små væsener, der står lavere: en bi, en myre, en orm, og I vil sige: »Fader, hvorfor tillader Du ikke disse væsener, der står under os, at synde , mens Du derimod lader Dine åndelige børn, som vi er, synde?« Åh, I små, som vover at stille jeres Herre sådanne meningsløse spørgsmål!

31. Jeg har allerede overrasket jer i at misunde disse skabninger den ubekymrethed og den fred, de lever i. Jeg har allerede set jer misunde fuglene på grund af glæden i deres reder, som de har gjort til et hjem, og jeg har hørt, når jeres hjerte har sagt til sig selv: »Måske fortjener disse væsener større velsignelser end Guds børn?«

Nu siger Jeg jer, at I stiller jer selv sådanne spørgsmål og plager jer selv, fordi I ikke forstår at studere Min undervisning, indtil I finder sandheden.

32. Hvorfor ser I ikke, at disse skabninger kun har ét hjem, nemlig jorden, og at det er retfærdigt, at de på den har deres himmel og deres glæde? Indser I ikke, at Jeg får dem til at følge en magt, som er naturloven? Da de lever inden for loven, må de nyde alt det, som loven indeholder, nemlig kærlighed, fred, velstand, glæde, aktivitet og liv.

33. I mennesker har muligheden for at lære noget at kende, der ligger hinsides den jordiske natur, nemlig det åndelige liv. Til det formål er vejen, der fører til jeres Faders rige, blevet åbenbaret for jer. Men Jeg har givet jer friheden til at slå ind på denne vej eller lade være – at stige opad eller nedad, at nærme jer eller fjerne jer. For dette er måden, hvorpå I kan opnå sande fortjenester over for Faderen og samtidig bevise jeres kærlighed til Ham.

34. Det fornuftsløse væsen ledes af instinktet, som er dets indre stemme, dets mester, dets vejleder. Det er som et lys, der stammer fra dets moder, naturen, og som oplyser den vej, det skal tilbagelægge i sit liv – også denne vej er fyldt med farer og risici. I mennesker ledes af sjælen, og I sjæle ledes af Ånden, som er det lys, den Guddommelige Ånd har lagt i sine åndelige børn.

35. Naturens børns bestemmelse ligger på jorden; her begynder den, og her slutter den. Sjælens bestemmelse derimod begynder hos Mig og vil aldrig ende. For når den hæver sig over det jordiske liv, når den når ud over fuldkommenhedens verdener og træder ind i evigheden, vil den vandre fra det ene hjemsted til det andet og derved opdage nye verdener fulde af visdom, blive stadig mere salig og elske stadig mere.

36. Hold ikke op med at tænke over jeres skæbne, og undlad heller ikke at iagttage jeres mindre udviklede medmennesker, for hos dem vil I opdage uendeligt mange eksempler på visdom, som – anvendt på jeres liv – vil lade jer høste gode frugter.

37. Tag eksempel på den harmoni, hvormed hver art lever, og på aktiviteten hos dem, der er flittige. Tag eksemplerne på trofasthed eller taknemmelighed til jer. Det er eksempler, der rummer guddommelig visdom, da de stammer fra mine skabninger, som ligeledes er udsprunget af Mig, for at de kan omgive og ledsage jer i jeres verden, for at de kan tage del i det, som Jeg har lagt i jorden, og så I i dem kan opdage den stemme, der fortæller jer, at hvis I bogstaveligt opfylder den guddommelige lov og lader jer lede af samvittighedens stemme, ligesom *de* lader sig lede af instinktet, vil I lære harmonien at kende, vil I opleve freden, og det vil føre jer til forøgelse af jeres goder, til overflod og til åndelig og menneskelig fremgang.

38. Tror I, at den, der tænker dybt over alt dette, derefter ville være i stand til at opildne til krig? Tror I, at den, der klart har hørt sin samvittigheds stemme, vil begive sig ud for at ydmyge sine egne medmennesker? Nej, elskede folk. Kom derfor til den konklusion, at I må reflektere over mine åbenbaringer, at også verden må reflektere, så sjælen løftes ved disse betragtninger, forstanden fyldes med beundring, og mennesket – kort sagt – virkelig hører og følger samvittighedens stemme.

39. Tænk over dagens lektie, og lær andre at tænke over den. Det er et budskab, som I skal bringe tæt på jeres medmenneskers hjerter med den samme inderlighed, som Jeg har givet jer det. For I skal udføre en mission, og derfor er Jeg kommet i denne tid for at bringe jer mit ord. Men til denne forkyndelse har Jeg ikke benyttet mig af dem, der har trænet deres

forstand grundigt i denne verdens lærdom, men af dem, der i deres enkelhed har været som Mine disciple i den Anden Tid.

40. Vis mit værk uden frygt, for det skal oplyse verden til alle tider.

41. Øv jer, så mit ord forbliver indskrevet i jeres hjerter, så I bliver som jeres Mester, så I, fordi I er ydmyge, bliver mine sande disciple. Bring sandheden, så hele menneskeheden kan blive oplyst gennem den.

42. Udøv dyderne og foren jer som én eneste discipel. Fra denne bog vil alle tage læren med sig, og således »vil de sidste blive de første«.

43. Elskede folk: Med hvilken andagt har I lyttet til dette ord, der belærer jer og forkynder de begivenheder, som I snart vil se gå i opfyldelse hos jer.

44. Mennesket vil tage store skridt mod åndeliggørelsen; dets ånd vil kunne overskride de menneskelige grænser og nå frem til højere livsverdener for at træde i forbindelse med sine brødre og modtage det lys, de har at tilbyde det. Han vil også kunne stige ned til de livsniveauer, hvor væsener på et lavere udviklingsniveau, tilbagestående væsener, befinder sig, for at hjælpe dem med at lægge deres ynkelige tilværelse bag sig og føre dem over på et bedre livsplan. Den stige, som sjælen bestiger på vej mod sin fuldkommenhed, er meget lang; på den vil I møde væsener på uendeligt mange forskellige udviklingsstadier, og I vil tilbyde dem noget af det, I besidder, og også de vil på deres side skænke jer noget af deres åndelige rigdom.

45. Så vil I opdage, at dette ikke er den eneste verden, der kæmper for sin forbedring. I vil erfare, at sjælen udvikler sig på alle planeter, at den er aktiv og vokser på dem alle i opfyldelsen af sin bestemmelse, og jeg ønsker, at I forbereder jer, så I kan indgå en pagt med alle jeres brødre, at I udveksler med dem i det hellige ønske om at kende, elske og bistå hinanden. Gør det i mit navn og i ubetinget lydighed ved hjælp af jeres tanker. Når I begynder på denne øvelse, vil I efterhånden forstå dens bønner, dens lære og dens velsignelser korrekt.

46. Jeg længes efter, at I skal være i harmoni med jeres brødre på denne planet og uden for den, som i øjeblikket er jeres hjem. Knyt venskabsbånd, bed om hjælp, når I har brug for den, og skynd jer også til hjælp for dem, der beder jer om det, I besidder.

47. Hvor meget elsker og beskytter de væsener jer, som i denne tid er bestemt til at føre jer til erkendelsen af min genkomst, og hvor gavnligt påvirker de denne menneskehed! Jeg alene ser denne vedvarende indsats og kender deres fortjenester. Jeg velsigner dem, fordi deres værk er stort. Hvis I forstod at trænge ind i jeres åndelige liv, ville I se det fyldt med omsorg og mirakler, som I skylder jeres åndelige velgørere. De arbejder i

forskellige missioner på jeres verden, uden at I har den mindste anelse om deres godhed og deres indsats. Jeg siger jer blot, at de konstant kæmper for at bringe menneskenes liv tilbage til orden og retfærdighed.

48. Hjælp dem med deres vanskelige mission, forstå deres kærlighed og deres uselviskhed, og bliv deres medarbejdere i dette store værk!

49. Ikke kun i denne tid, men lige siden det første menneske beboede Jorden, er åndeverdenen blevet udsendt og har givet sig til kende, idet den har taget del i jeres lidelser og jeres glæder. Jeg har bestemt det således, for at I ikke skal føle jer forladte eller fjerne fra jeres åndelige brødre og søstre. Når I en dag vender tilbage til enkelheden, når I en dag er i kontakt med disse væsener og ser dem omkring jer, vil I erkende deres værk og velsigne dem. Og når I en dag forlader Jorden for at påbegynde rejsen til jeres næste hjemsted, vil I blive forenet med dem, der var jeres livs beskyttere. Men når I først har lært jeres åndelige søskendes dyder at kende – vil I da ikke være for jeres små søskende, hvad jeres skytsengle er for jer?

50. Jeg åbenbarer jer i øjeblikket det, der har været skjult for jeres forståelse af verden, fordi Jeg ikke ønsker, at det, der er grundlæggende i jeres liv, skal forblive ukendt for jer: jeres sjæls udødelighed, dens stadigt opadgående vej og dens endelige mål i Mig.

51. Tilbagelæg vejen skridt for skridt, lev på jorden, men se altid op mod himlen. Husk, at I fra det øjeblik, hvor I påbegyndte jeres rejse, lever det evige liv, og at hver prøvelse, I gennemgår, bringer jer tættere på Mig, og at hver tilbagelagt strækning forkorter tiden for jeres hjemrejse.

52. I har skimtet de første lysglimt i denne ære af åndeliggørelse, men I vil ikke se dens fulde udfoldelse herfra i denne verden. Det vil være jeres efterkommere, der vil fortsætte jeres værk. Men Jeg vil give jer lov til fortsat at passe jeres sådede frø, ligesom Jeg har tilladt, at sjælene hos dem, der har været jeres forældre, fortsat arbejder for, at I kan fuldføre jeres opgave.

53. Arbejd for det gode i denne verden, bring mit ord til hjerterne. Ofte vil I ikke finde gehør hos nogle, men hos andre vil I finde genklang, og til dem skal I i rigelig mål give den undervisning, som Jeg har givet jer, for at I kan videregive den til alle jeres medmennesker.

54. I dag har I mit ord, som åbenbarer den samme og eneste essens, som jeg til alle tider har overdraget jer: kærligheden. De principper, som min lov og min lære bygger på, er uforanderlige og evige.

55. I dag kommer Jeg i Ånden for at åbenbare Min sandhed og Min tilstedeværelse ved hjælp af det guddommelige lys, ligesom Jeg i den anden tid lod Mit »ord« blive menneske i Jesus for at åbenbare Min

sandhed for jer gennem ordet og besegle det med blod. Det var nødvendigt at komme til menneskene, at leve sammen med dem, at lade sig føle og se, som de ser og føler, for at give dem beviser på den uendelige kærlighed, som min Ånd føler for menneskene.

56. Jeg, Kristus, åbenbarede gennem mennesket Jesus Faderens herlighed, hans visdom og hans magt. Kraften blev anvendt til at udføre mirakler til gavn for dem, der i deres ånd havde brug for tro, i deres forstand for lys og i deres hjerte for fred. Den kraft, som er selve kærlighedens kraft, blev udgydt over de nødlidende for at give sig helt hen til dem, hvilket gik så vidt, at Jeg ikke brugte den til mit eget legeme, som ligeledes havde brug for den i dødstimen.

57. Jeg ønskede ikke at gøre brug af min magt for at undgå den gennemtrængende smerte i min krop. For da Jeg blev menneske, skete det med den hensigt at lide for jeres skyld og give jer et håndgribeligt guddommeligt og menneskeligt bevis på min uendelige kærlighed og min medfølelse med de umodne, de nødlidende og syndere.

58. Al den magt, som Jeg åbenbarede over for andre – hvad enten det var ved at helbrede en spedalsk, give en blind synet tilbage og en lam bevægelighed, eller ved at omvende syndere og opvække de døde – al den magt, som jeg åbenbarede for folkemængderne for at give dem beviser på min sandhed ved at bevise min magt over naturrigene og min magt over liv og død, ønskede jeg ikke at anvende på mig selv, hvorved jeg tillod, at min krop gennemlevede den lidelse og led den smerte. Min magt kunne ganske vist have skånet min krop for enhver smerte, men hvilken fortjeneste ville jeg da have haft i jeres øjne? Hvilket for mennesket forståeligt forbillede ville jeg have efterladt, hvis jeg havde gjort brug af min magt for at skåne mig selv for smerten? Det var nødvendigt i disse øjeblikke at give afkald på min magt, at afvise den guddommelige kraft, for at kunne føle og opleve kødet smerte, sorgen over utaknemmeligheden, ensomheden, dødskampen og døden.

59. Derfor bad Jesu læber om hjælp i dødstimen, da hans smerte var ægte. Men det var ikke kun den fysiske smerte, der overvældede Jesu feberramte og udmattede krop – det var også den åndelige oplevelse af en Gud, der gennem denne krop blev mishandlet og gjort til genstand for hån af sine blinde, utaknemmelige og hovmodige børn, for hvem han udgød dette blod.

60. Jesus var stærk gennem den Ånd, der besejlede ham, nemlig den Guddommelige Ånd, og han kunne have været ufølsom over for smerten og uovervindelig over for sine forfølgeres angreb; men det var nødvendigt, at han fældede tårer, at han følte, at han gang på gang faldt til jorden

foran folkemængdens øjne, at hans legems kræfter var opbrugt, og at han skulle dø, efter at hans legeme havde mistet den sidste dråbe blod.

61. Således blev min mission på jorden fuldført; således sluttede dennes tilværelse i verden, som folket få dage forinden havde udråbt til konge, da han red ind i Jerusalem.

62. De, der havde taget imod Mig, var de samme, der fulgte Mig til Golgata, og mange af dem, der havde sunget: »Hosianna! Hosianna!“, råbte senere: „Korsfæst ham! Korsfæst ham!“ Men mange, der tog imod Mig i deres hjerter, som var forberedt med kærlighed og tro, fulgte Mig også trofast indtil det sidste øjeblik og lod deres tårer falde på det blodspor, som Mesteren efterlod.

63. For dem, der så Mig gennem deres sjæls lys, var Jeg Gud selv, der var blevet menneske. For dem, der kun så Mig gennem deres sanser, var Jeg ikke sandheden, da min død som menneske forvirrede dem og fik dem til at føle sig bedraget. Det var disse, der gjorde nar ad Mig og kaldte sig selv løgnere, idet de mindedes den insisterende måde, hvorpå Jesus havde lovet dem et rige fuldt af glæder. Men nu, da de så ham bøjet under korsets byrde og derefter spikret fast til et skammeligt kors, kunne de kun le og råbe ud, at Jesus var en falsk profet, der ikke fortjente at leve.

64. Det var stakkels, uvidende, fornuftsorienterede mennesker, stakkels materialiserede sjæle, der var fanget i deres egne formodninger: »Hvis han er Guds Søn – hvorfor er han så ikke blevet reddet fra sine undertrykkere og bødler? Hvis der er magt i hans stemme og i hans højre hånd – hvorfor klagede han da på korset over, at han var blevet forladt? Hvis han er livet, der opvækker de døde – hvorfor døde han da under hænderne på ubetydelige mennesker?“

65. Tiden var endnu ikke inde til, at lyset nåede disse skabningers sjæle. De måtte fortsat vandre på livets veje for at lære at forstå den guddommelige sandhed om min smerte og min død. De derimod, der elskede Mig med hele deres sjæl, havde ikke et øjebliks forvirring eller tvivl, og jo mere de så deres Herre lide, desto større blev deres beundring over disse beviser på uendelig kærlighed, fuldkommen retfærdighed og visdom.

66. Selv røveren Dimas, om hvem alle ville have sagt, at han havde et hjerte fuldt af mørke – ude af stand til at opdage så meget som et atom af min sandhed – var i stand til at erkende min guddommelighed netop dér, hvor andre ikke længere kunne genkende den: på korset. Han var i stand til at genkende mit lys, han kunne opdage min kærlighed, han så Jesu ydmyghed og verdens blindhed, og da han på jorden havde lidt meget, var blevet dømt og havde lært korset at kende, forstod han mig og sagde til sig

selv i sit hjerte: »Det er retfærdigt, at jeg som røver og forbryder dør på et kors. Men hvorfor rækker I denne kalk til Mesteren – denne mand, fra hvem I kun har modtaget godgørenhed?“ Og da han så den tålmodighed og ydmyghed, hvormed den retfærdige Jesus kæmpede med døden, kunne han ikke holde sig tilbage og udbrød: »Herre, husk mig, når Du er i dit rige!«

67. Ja, kære Dimas, du var sammen med Mig i paradiset af lys og åndelig fred, hvorhen Jeg bar din sjæl som belønning for din tro. Hvem kunne vel have sagt til dem, der tvivlede på, at der i Jesus – døende og blødende som han var – boede en Gud, at der i røveren, der lå til hans højre i dødskampen, skjulte sig en lysånd? Tiden gik, og da sjælefreden vendte tilbage, trængte mange af dem, der havde afvist og hånet Mig, ind i lyset af Min sandhed, hvorfor deres anger var stor, og deres kærlighed i at følge Mig uovervindelig.

68. Fra korset har jeg skænket verden Livets Bog og den åndelige visdom – en bog, som gennem århundreder, tidsaldre og epoker skulle fortolkes og forstås af menneskene. Derfor sagde Jeg til den af smerte rystede Maria ved korsets fod: »Kvinde, dette er din søn«, idet Jeg med blikket pegede på Johannes, som i det øjeblik legemliggjorde menneskeheden, men den menneskehed, der var forvandlet til en god discipel af Kristus, den åndeliggjorte menneskehed.

69. Også til Johannes vendte Jeg Mig med ordene: »Søn, dette er din mor« – ord, som Jeg nu vil forklare jer.

70. Maria legemliggjorde renhed, lydighed, tro, ømhed og ydmyghed. Hver af disse dyder er et trin på den stige, ad hvilken Jeg steg ned til verden for at blive menneske i skødet på denne hellige og rene kvinde.

71. Den følsomhed, den renhed og den kærlighed udgør den guddommelige skød, hvor livets frø befrugtes.

72. Den stige, som Jeg steg ned ad for at blive menneske og bo hos Mine børn, er den samme, som Jeg tilbyder jer, så I kan stige op ad den til Mig og forvandle jer fra mennesker til lysånder.

73. Maria er stigen, Maria er den moderlige skød. Vend jer mod hende, og I vil møde Mig.

Min fred være med jer!

Undervisning 321

1. Vær velsignet, disciple, fordi I bruger jeres gode vilje til at fortolke mit ord. Således vil I kunne udfolde de gaver, I har, og anvende dem til jeres medmenneskers bedste.

2. I befinder jer nu i en tid, hvor menneskene føler uro over det evige, over det liv, der ligger hinsides den flygtige menneskelige tilværelse. Men I, som har været mine disciple i denne tid, skal altid være bevidste om, at nøglen, der åbner døren til den åndelige visdom, er kærligheden.

3. Jeg har gennem hele min undervisning forklaret jer, hvordan dette liv på jorden tjener sjælen som skole, erfaring, prøvesten og til udvikling, men at den først vil opnå den højeste viden om det åndelige liv, når den en gang har forladt den jordiske krop og befinder sig i den uendelige »dal« hinsides det jordiske.

4. Beundr enkelheden i min lære, som kan anvendes på enhver handling og på ethvert område, fordi dens lys oplyser og opliver hele universet. Når dens essens strømmer ud over jeres forstandsevne, åbenbarer den for menneskene måden, hvorpå de kan forbedre sig, indtil de når sjælelig fuldkommenhed. Denne essens er det gode, der findes i jeres Gud som en uudtømmelig kilde til inspiration i jeres liv.

5. Min lære er enkel og derfor inden for det menneskelige væsens forståelsesramme, forståelig for alle, da I alle besidder ånd. Hvor der er tale om komplicerede forhold, mystificering eller materialisme, er det ikke min sandhed, som er lys.

6. Stræb efter enkelhed, elsk ydmyghed, så vil hemmelighederne og selv de mest uigennemtrængelige mysterier fremstå for jeres forstand som siderne i en bog, der klart fremlægger hele sit indhold.

Når Jeg taler til jer om mysterier og hemmeligheder, som menneskene ikke har kunnet eller villet opklare, henviser Jeg til alt det, som Jeg har forberedt til Mine børns erkendelse i Mit hemmelige skatkammer. Jeg taler ikke om det, som I aldrig behøver at vide, for det er alene jeres Faders ansvar.

7. I den anden tid gav Jeg jer en undervisning, hvorigennem Jeg gjorde det klart for menneskene, at de ikke kun består af materie, men at der i hver af dem bor et væsen, hvis liv er højere end det menneskelige, og hvis hjem ikke for evigt er i denne verden, men i et uendeligt højere rige end det på jorden. Denne lære, skønt den rakte dybt ind i evigheden, blev ikke desto mindre udtrykt i en enkel og letforståelig form, så alle mennesker kunne forstå den, da alle havde ret til at lære den at kende.

8. Denne lære var forberedelsen til, at menneskeheden i denne Tredje Tid helt skulle bevæge sig ind på det åndelige område. For i dag, hvor Jeg

igen giver Min stemme menneskelig form for at gøre Mig hørbar for menneskene, er Jeg kommet til dem for at udvide denne lære, udfolde den og forklare den, fordi Jeg ser, at denne menneskehed nu er i stand til at forstå meningen med alt det, der i begyndelsen var som et løfte.

9. Jeg vil samle alle mennesker og alle folkeslag omkring mit nye budskab, vil kalde på dem som hyrden på sine får og vil skabe fred for dem i en stald, hvor de kan finde tilflugt for barskt vejr og storme.

10. I vil endnu opleve, hvor mange der, selv om de tilsyneladende ikke har det mindste spor af tro eller åndelighed, i det reneste af deres sjæl har bevaret det åndelige livs udødelige principper – I vil endnu erkende, hvor mange af dem, der for jer giver indtryk af, at de slet ikke har nogen form for gudsdyrkelse, i det inderste af deres væsen bærer et uforgængeligt alter i sig.

11. Foran dette indre alter vil menneskene være nødt til at knæle åndeligt for at græde over deres fejltagelser, deres onde gerninger og deres fornærmelser, i oprigtig anger over deres ulydighed. Der, foran samvittighedens alter, vil den menneskelige hovmod bryde sammen, således at menneskene ikke længere anser sig for overlegne på grund af deres race. Derefter vil afkaldet, genoprejsningen og til sidst freden komme som den naturlige frugt af kærlighed og ydmyghed, tro og god vilje.

12. De mennesker, der i øjeblikket kun nærer en ambitiøs stræben efter magt og jordisk herlighed, ved, at deres mægtigste modstander er åndeligheden, og derfor bekæmper de den. Og da de fornemmer den kamp, der allerede nærmer sig – åndens kamp mod det onde – frygter de at miste deres ejendele og modsætter sig derfor det lys, der hele tiden overrasker dem i form af inspiration.

13. Hvem – tror I – vil i sidste ende sejre: ånden eller kødet? Uden tvivl vil sejren tilfalde ånden, som, efter at have været verdens slave, nu vil blive den, der behersker »kødets« lidenskaber. Det vil være den tid, hvor I »vil give Gud, hvad der tilhører Gud, og verden, hvad der tilhører verden«.

14. Med profetiske ord siger Jeg jer i dag, at tiden nærmer sig, hvor alle jordens folk vil være i åndelig harmoni. Hvem af jer vil være i stand til at fuldføre dette værk? Hvilket menneske vil have styrken og lyset til at lade min profeti blive til virkelighed? Ingen, elskede folk, der er intet menneske, der ville være i stand til at tænde lyset i det mørke, der omgiver jer. Som altid vil det være mig, der fordriver skyggerne, der beroliger uvejret og lader jer alle forenes omkring mit kærlighedens bord som sande søskende, som børn af én eneste Fader, hvilket I er.

Alligevel vil Jeg ikke være alene i kampen; dette folk vil samarbejde med Mig, disse disciple vil være Mine talspersoner over for menneskeheden. De vil være Mine trofaste vidner over for spejderne, de vil være de redskaber, som Jeg benytter Mig af for at give verden beviser på Min magt, Min kærlighed og Min tilstedeværelse.

15. I vil aldrig bære hele byrden af mit kors – det siger jeg jer endnu en gang. Men den del, som det tilkommer jer at bære – hvor vanskelig vil den ikke være! Jeres ansvar vil være stort.

16. Kampen vil blive hård, men den vil altid blive lettet af gunstige begivenheder, som vil være beviset på, at Jeg er med jer. De vil være som Min stemme, der taler til jeres hjerte.

17. Hvor vil jeres sjæl glæde sig over hvert folk, der efterhånden vågner op til den nye dags lys, til den Tredje Tids lys, hvor alle mennesker vil forene sig for at opføre det åndelige tempel som en hyldest til jeres Gud, det indre helligdom, hvor troens og kærlighedens uudslukkelige flamme vil stråle.

18. I øjeblikket føler I jer stadig meget fjernt fra freden, harmonien og broderskabet, og I har god grund til det. For hos hvert menneske er forestillingerne om Gud, om livet og om sandheden så forskellige, at det giver indtryk af, at der findes mange guder, og at der for hvert menneske eksisterer en helt egen gud.

19. Har I ikke i det mindste i den natur, der omgiver jer, observeret, hvordan alt adlyder ét eneste princip, hvordan alt følger én og samme opgave, og hvordan alt harmonerer i én eneste lov?

20. Hvis der fandtes forskellige opgaver, hvis I havde opdaget andre love end dem, jeg har åbenbaret for jer, og en anden end mig, så ville I have en grund til, at der var forskelle i jeres trosoverbevisninger, i jeres tilbedelsesformer, forestillinger og livsformer. Men jeg siger jer endnu en gang, at der kun er *ét* lys, som fra evigheden har strålet ned på himmelhvælvet over jeres menneskelige og åndelige liv.

21. Det vil ikke være et offer for nogen at omvende sig til denne lære, og man behøver heller ikke at bryde hovedet med det eller at afvise alt det gode, sande eller retfærdige, man bærer i sit hjerte.

22. Det eneste, mit værk sigter mod, er alle menneskers åndeliggørelse, for i åndeliggørelsen vil de blive ét og forstå hinanden. I åndeliggørelsen vil de se, at navnene og de ydre former for deres religioner forsvinder, som har været årsagen til deres åndelige adskillelse, da hver enkelt har fortolket *sin* Gud på sin egen måde.

23. Så snart alle nærmer sig hinanden på deres forskellige veje mod åndeliggørelse, vil de indse, at det eneste, der manglede dem, var at

frigøre sig fra deres materialisme for åndeligt at kunne fortolke det, som de altid havde opfattet i materiel forstand.

24. Således vil den, der knælede foran et billede for at genkende Min tilstedeværelse i det, derefter føle Mig i sin sjæl uden behov for at skabe nogen form for at fremstille Mig gennem den.

25. Den, der har foretaget lange pilgrimsrejser for at nå frem til et sted, hvor man havde fortalt ham, at Jeg var til stede, og at han der kunne blive helbredt, vil lære, at det ikke er nødvendigt at begive sig fra et sted på jorden til et andet for at finde Mig, da mennesket gennem den guddommelige gave, bønnen, kan finde Mig uanset stedet i hvert eneste øjeblik af sit liv.

26. Da vil menneskene rense sig selv gennem oprigtig anger og fra ånd til ånd bekende deres synder over for Min guddommelighed, idet de inddrager deres samvittighed i denne åndelige handling.

27. Åndeligt set vil der ikke være andet brød eller anden vin end essensen af mit ord – en essens, som menneskene vil næres af og styrkes i kærlighed, retskaffenhed, retfærdighed og barmhjertighed.

28. Og de, der viet deres liv til studiet af fortidens skrifter, og som på grund af de forskellige måder at fortolke disse ord på ligeledes har splittet sig op i sekter og kirker, vil også komme tættere på hinanden i åndeligheden, fordi det højere synspunkt i måden at analysere og fortolke på vil åbenbare for dem alle den sande betydning, som de aldrig havde opdaget, fordi de altid havde tillagt den guddommelige åbenbaring en menneskelig og jordisk betydning.

29. Åndeliggørelse er alt, hvad Jeg kræver af menneskene i denne tid; da vil de inden for rammerne af det tilladte se deres højeste idealer opfyldt og deres sværeste konflikter løst.

30. I denne tid med forvirring vil mit ord fremstå som en redningsbåd i verden. Menneskerne vil kunne hæve sig til et nyt liv fuldt af lys, fred og broderskab.

31. Nu vil menneskeheden snart se fredsduen flyve hen over nationerne med den symbolske olivengren i næbbet.

32. Min stråle er kommet ned til jer, og selvom I ikke kan se den med sanserne, føler jeres sjæl alligevel tilstedeværelsen af mit lys, der oplyser jer.

33. I vil nu opdage, at jeres væsen rummer noget mere end jeres krops organer, og dette vil være sjælens gaver, evner, kræfter og egenskaber, som i mange århundreder har ligget i dvale i mennesket. I vil hverken opdage nogen substans eller nogen form, og derfor siger Jeg jer, at det ikke vil være jeres videnskab, der afslører denne hemmelighed.

34. Indtil nu har der for jer kun eksisteret det, som I har opdaget med forstanden og rørt ved med sanserne. Men der vil komme et tidspunkt, hvor I vil forstå, at de sande værdier ligger i det åndelige, i det liv, som I ikke har villet lære at kende. Da vil jeres tilværelse blive oplyst af et nyt lys, der vil åbenbare de største hemmeligheder og de smukkeste lærdomme for jer. Jeg vil velsigne jer, for endelig vil I samarbejde med jeres Fader om livets udfoldelse og jeres sjæls udvikling.

35. I øjeblikket befinder I jer i et stilstand, uden at I kan blive bevidste om det, uden at I bemærker afslutningen på en tidsperiode og begyndelsen på en anden, uden at I opdager meningen med jeres prøvelser, og uden at I er i stand til at fjerne de guddommelige tegn, som Jeg giver jer ved hvert skridt.

36. I ved ikke, om I er inden for eller uden for Mig, og heller ikke, om I er levende eller døde for det åndelige liv, for jeres følelsesverden befinder sig stadig i en søvnlignende tilstand i jeres væsen.

37. Sandelig, Jeg siger jer: Kun Min stemme kan vække jer, kun Mit kald kan opvække jer, og derfor er Jeg kommet fuld af barmhjertighed for at redde jer. Allerede nærmer mit lys sig hvert eneste hjerte, allerede trænger det umærkeligt ind i jeres opfattelsesevne, så som en tyv trænger ind i et soveværelse midt om natten: på tåspidser, uden at lave den mindste lyd.

38. Når min stemme lader sig høre på åndelig vis i menneskeheden, vil menneskene mærke en vibration, der altid har været i dem, selvom den ikke har kunnet udtrykke sig frit. Det vil være ånden, der – opmuntret af sin Herres stemme – retter sig op og svarer på mit kald.

39. Da vil en ny tidsalder begynde på jorden, for I vil ikke længere betragte livet nedefra, men se det, erkende det og nyde det fra højderne af jeres sjælelige ophøjelse.

40. Indse, at min kærlighed ikke venter, indtil I selv vågner, men at den kommer jer til hjælp for at løfte jer op af materialismens dybe søvn.

41. Jeg ser jer som små, og jeg ønsker, at I skal være store, at I med jeres evner, jeres intelligens og jeres sanser skal tage alt ind i jer, hvad der med min tilladelse skal være jeres.

42. Lad intuitionen vågne, lad følsomheden over for det åndelige indtræde, lad jeres inspiration begynde at virke, lad jeres hjerte rense sig for synder, lad jeres forstand blive klar.

43. Stræb efter solidaritet indbyrdes, og arbejd for, at I alle lever i harmoni med hinanden. Bekæmp den vedvarende fjendtlighed, som I har levet med på jorden, indtil I har udryddet den. Sørg for, at det gode kommer til udtryk i verden, at jeres liv forædles gennem efterlevelsen af

min lære, hvorfra loven om kærlighed og retfærdighed udspringer. Så vil I have indsat jer for den allerædleste sag, og jeres sjæl vil være kommet Meget tættere på Mig.

44. Udslettelsen af det onde, som I ønskede at forevige på jeres verden, og som mange – selvom I ikke tror det – har gjort til deres gud, da de viet alle deres kræfter og tanker til det, skal være jeres mål, idet I bekæmper det – drevet af tanken om altid mere at fjerne og fordrive det fra jeres liv.

45. Til denne velsignede kamp skal I opbygge et forråd af tro, vilje, mod, styrke, tålmodighed og udholdenhed.

46. I vil heller ikke være alene i denne kamp. Jeg vil lægge min kraft i jeres arm og mit lys i jeres forstand. Jeg vil gøre mirakler ud af hvert eneste af jeres gerninger, når de er inspireret af barmhjertighed og kærlighed.

47. Tag denne lektie til jer, bevar den i jeres hjerte, og sæt al jeres vilje ind på at lære jer selv bedre at kende . Hvordan? Ved at forsøge at opdage jeres sjæl i dens gaver, evner, opgaver, forsoningspligter og alt det, den rummer som jeres arv.

48. Lad jer ikke modløse, når I ser dagene gå, uden at I opdager noget af dette i jer selv. Bed og mediter, handle i overensstemmelse med mine eksempler og lektioner, og når I mindst venter det, vil en eller anden af jeres sjæls gaver åbenbare sig gennem jeres gerninger.

49. Åbn jeres øjne og skærp jeres sanser, så I kan opfatte den usynlige verden, der lever og virker omkring jer. I har stædigt nægtet at tage det åndelige liv til jer, som uophørligt bevæger sig indeni, udenfor og over jer, uden at kunne forestille jer, at I er lige så tæt forbundet med det, som I er med den luft, I indånder.

50. Årsagen hertil er, at I har interesseret jer alt for meget for den jordiske videnskab og har glemt den åndelige visdom.

51. I ved, at man for at trænge ind i det åndelige livs uendelige hav må have mod, godhed, tro og kærlighed til Gud, og dette forekommer jer vanskeligt og svært at opfylde, hvorfor I altid foretrækker de menneskelige videnskaber, som efter jeres mening ikke kræver den renhed og ophøjelse, som studiet af det åndelige kræver.

52. Hvis I fik at vide, at der ikke findes noget værk af jer, som ikke er påvirket af et eller andet åndeligt væsen, ville det forekomme jer uforståeligt, og dog er det sådan.

53. Uden for jeres menneskelige liv findes der en verden af ånder, jeres brødre og søstre, væsener, der er usynlige for mennesket, og som kæmper indbyrdes for at vinde jer for sig.

54. Denne kamp har sin årsag i de forskelle i udvikling, som de ene og de andre befinder sig i. Mens lysvæsenerne, båret af idealet om kærlighed, harmoni, fred og fuldkommenhed, strøer lys ud over menneskehedens vej, altid inspirerer den til det gode og åbenbarer alt det, der er til menneskenes bedste, såer de væsener, der stadig klamrer sig til jordens materialisme, som ikke har været i stand til at løsrive sig fra deres egoisme og deres kærlighed til verden, eller som på ubestemt tid nærer menneskelige lyster og tilbøjeligheder, menneskenes vej med forvirring ved at formørke forstanden, gøre hjerterne blinde og slavebinde viljen for at udnytte menneskene og gøre dem til redskaber for *deres* planer, eller for at bruge dem, som om de var deres egne kroppe.

55. Mens den åndelige verden af lys søger at vinde menneskenes sjæle for at åbne en vej til evigheden for dem; mens disse velsignede hærskarer uophørligt stræber efter at vokse i kærlighed, blive plejere ved de lidendes lejer, at blive rådgivere ved siden *af* den, der bærer byrden af et stort ansvar, at blive vejledere for de unge, beskyttere af børnene og ledsagere for dem, der lever glemte og alene, virker legionerne af væsener uden den åndelige visdoms lys og uden kærlighedens opløftende følelse ligeledes uophørligt blandt menneskene. Men deres mål er ikke at lette jeres vej til det åndelige rige – nej; disse væseners hensigt er fuldstændig modsat; deres bestræbelse er at herske over verden, fortsat at være dens herrer, at forevige sig på Jorden, at herske over menneskene og gøre dem til slaver og redskaber for deres vilje – kort sagt: ikke at lade sig fratage det, de altid har betragtet som deres eget: verden.

56. Således, disciple: Mellem de ene og de andre væsener raser en voldsom kamp – en kamp, som jeres fysiske øjne ikke kan se, men hvis eftervirkninger dog dag for dag gør sig gældende i jeres verden.

57. For at mennesket kan forsvare sig og befri sig fra de onde indflydelser, har det brug for kendskab til *den* sandhed, der omgiver det; det må lære at bede med ånden og må også vide, hvilke evner dets væsen er udstyret med, for at kunne bruge dem som våben i denne store kamp mellem det gode og det onde, mellem lyset og mørket, mellem åndeliggørelsen og materialismen.

58. Netop den åndelige verden af lys virker og kæmper og forbereder alt, så verden en dag kan begive sig ud på vejen mod åndeliggørelse.

59. Tænk over alt dette, og I vil kunne forestille jer intensiteten i denne kamp, som jeres åndelige brødre og søstre udkæmper, idet de bestræber sig på at redde menneskene – en kamp, der for dem er et bæger, hvormed I uophørligt giver dem den galde af utaknemmelighed at drikke, da I nøjes

med at modtage alt det gode, de skænker jer, uden nogensinde at stille jer ved deres side for at støtte dem i deres kamp.

60. Det er kun få, der forstår at slutte sig til dem; det er kun få, der er modtagelige for deres inspiration og følger deres råd. Men hvor stærkt går de gennem livet, hvor beskyttede føler de sig, hvilke glæder og hvilken inspiration inspirerer deres ånd!

61. Flertallet af mennesker er splittet mellem de to påvirkninger uden at kunne beslutte sig for den ene, uden at hengive sig fuldstændigt til materialismen, men også uden at gøre en indsats for at frigøre sig fra den og åndeliggøre deres liv, det vil sige at ophøje det gennem det gode, gennem viden og åndelig kraft. Disse befinder sig stadig midt i kampen med sig selv.

62. De, der har overgivet sig fuldstændigt til materialismen uden længere at tage hensyn til samvittighedens stemme, og som tilsidesætter alt, hvad der vedrører deres sjæl, kæmper ikke længere; de er blevet besejret i kampen. De tror, at de har sejret, tror, at de er frie, og bemærker ikke, at de er fanger, og at det vil blive nødvendigt, at lysets legioner stiger ned til mørket for at befri dem.

63. Dette budskab fra lyset sender Jeg til alle jordens folk, for at menneskene må vågne op, for at de må blive bevidste om, *hvem* fjenden er, som de må bekæmpe, indtil de har besejret ham, og *hvilke* våben de, uden at vide det, bærer med sig.

64. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis Jeg i denne tid var kommet som menneske, ville jeres øjne have måttet se Mine sår, der stadig var friske og blødende, fordi menneskenes synd ikke er ophørt, og de heller ikke ønskede at frelse sig selv i erindring om det blod, der blev udgydt af Mig på Golgata, og som var et bevis på Min kærlighed til menneskeheden. Men Jeg er kommet i Ånden for at spare jer for skammen ved at skue på værket af dem, der dømte og fordømte Mig på jorden.

65. Alt er tilgivet; men i hver sjæl findes der noget af det, som Jeg udgød for alle på korset. Tro ikke, at den livskraft og det blod forsvandt eller gik tabt. De legemliggjorde det åndelige liv, som jeg fra det øjeblik udstrømmede over alle mennesker. Gennem det blod, der beseglede mit ord og bekræftede alt, hvad jeg havde talt og gjort på jorden, vil menneskene udvikle sig opad i længslen efter fornyelse af deres sjæl.

66. Mit ord, mine gerninger og mit blod var ikke og vil ikke være forgæves. Hvis det til tider forekommer jer, at man næsten har glemt mit navn og mit ord, vil I snart være vidne til, hvordan de på ny træder frem, fulde af livskraft, liv og renhed, som et frø, der, selvom det uophørligt bekæmpes, aldrig forgår.

67. Heller ikke mit ord og mine åbenbaringer i denne tid vil forgå. Der vil ganske vist være øjeblikke, hvor det ser ud, som om alt dette er forbi, uden at have efterladt spor eller tegn i verden. Men pludselig, når I mindst venter det, vil den lære om åndeliggørelse, som jeg har lært jer, genopstå med lige så stor eller endnu større kraft.

68. Mit tålmodige virke gennem jeres forstand vil ikke være forgæves, for ligesom Jeg dengang symbolsk udgød mit liv gennem det blod for at lære jer kærligheden, så udgyder Jeg nu min Ånd over jer for at åbne vejen for jeres opstigning ind i evigheden. Men hvis mit blod ikke har været frugtesløst, vil min Ånds lys det endnu mindre være.

69. I kan endnu ikke forstå rækkevidden af det ord, I i øjeblikket hører. Men jeres lyssjæl, som har sin oprindelse i evigheden, vil kunne være vidne til sandheden og opfyldelsen af alt det, som Jeg i denne Tredje Tid har åbenbaret for verden gennem uuddannede og urene talere og den åndelige lysverden.

70. Nogle gange spørger I jer selv i jeres betragtninger, hvordan åndevæsenerne i rummet mon går til værks for at bevæge sig fra et punkt til et andet, når man i samme øjeblik efterspørger dem i forskellige dele af jorden. Jeres fantasi lader dem da uophørligt, hurtigt som lyset, flyve fra et punkt til et andet og fra den ene ende af verden til den anden.

71. I tænker: Hvor tung og vanskelig er deres opgave! I siger: »Hvor smertefuld er deres soning!«

72. Jeg må sige jer, at denne mission ikke er, som jeres forstand har forestillet sig den. Når disse væsener har nået det nødvendige udviklingsniveau for at modtage opgaven som vejledere, beskyttere, rådgivere og velgørere, har de en så vidtrækkende udstråling, at de ikke behøver at forflytte sig fra et sted til et andet, da de derfra, hvor de befinder sig, kan påvirke deres brødre og søstre, der har brug for dem. Derfra kan de se, høre, føle og udføre de gerninger, der hører til deres opgave.

73. Afstandene forsvinder for den højtstående sjæl på grund af hendes visdom og kærlighed, og hendes virkefelt svarer til det udviklingsniveau, hun har nået.

74. Nu kunne I dog tænke, at en sjæl uden nogen udviklingsgrad helt sikkert har behov for at forflytte sig for at overvinde afstande, da hendes mest værdifulde egenskaber ikke er blevet udfoldet.

75. Forsøg heller ikke at forestille jer det sted, hvor det væsen befinder sig, som jeres erindring fremmaner. For det er hverken tæt på eller fjernt, ligesom Jeg, der hverken er fjernt eller tæt på jer, da Jeg er til stede i alt og overalt.

76. Den eneste afstand, der eksisterer mellem jer og Gud eller mellem jer og et åndeligt væsen, er ikke en materiel afstand, men en åndelig, forårsaget af jeres manglende forberedelse, renhed eller beredskab til at modtage inspirationen og den åndelige indflydelse.

77. Skab aldrig denne afstand mellem jer og jeres Mester eller mellem jer og den åndelige verden, så vil I altid glæde jer over de velsignelser, som min kærlighed udgyder over dem, der forstår at søge den. I vil altid have følelsen af, at den åndelige verden er tæt på hjertet hos dem, der forbereder sig på at føle den.

78. Hvor stor er den afstand, som denne tids menneskehed sætter mellem sig selv og det åndelige liv! Den er så stor, at nutidens mennesker derfor føler Gud uendeligt fjernt fra sig og anser himmelriget for fjernt og uopnåeligt.

79. Jo mere tid der går, desto fjernere føler menneskene sig fra det åndelige rige. De mister den velsignede forestilling om en dag at bebo det, og når de dør og tillader, at sjælen skilles fra kødet, har de kun indtrykkene fra det jordiske, som får dem til at miste enhver forestilling om det åndelige.

80. Mit kærlighedsbudskab i denne tid udvisker afstande, fjerner vildfarelser, opløser mørke og bevirker, at menneskets sjæl, som allerede har levet i det uendelige åndelige rige, i bøn og meditation vender tilbage til sin oprindelse, opdager sin væsenets kerne og åbenbarer den for mennesket, for forstanden og hjertet hos det væsen, som den er blevet betroet som redskab for at udføre en opgave på jorden.

81. I ser, at et øjebliks åndelig oplysning er nok til, at denne tilsyneladende så store afstand forsvinder og bevirker, at I oplever al den glæde, som I så længe har berøvet jer selv, mens I anså Mig for at være fjernt.

82. I dag er I bedre rustet til jeres holdningsændring, selvom det forekommer jer vanskeligt. Jeg siger jer dette, fordi hele jeres væsen har udfoldet sig og udviklet sig , både sjæleligt og legemligt, uden at standse på hele vejen for jeres viljesfrihed.

83. Ligesom nutidens menneskers intellektuelle modtagelighed er langt større end hos mennesker i fortiden, fordi deres evner har udviklet sig, således har også sjælen udviklet sig gennem sine stadige livserfaringer, hvorved den kan forstå, begribe, tro på og acceptere det, som mennesker i andre tider ikke var i stand til at opnå.

84. Derfor har Jeg, for at åbenbare Mig for menneskeheden, valgt den fuldkomne form, nemlig den åndelige, fordi Jeg ved, at I nu er i stand til at

forstå den. Sådan var det ikke i fortiden, hvor Jeg måtte søge konkrete former for at gøre Mig hørbar og forståelig for menneskene.

85. Nu er tiden kommet, hvor menneskeheden vil kæmpe for at indføre den åndelige tilbedelse af Gud. Men det er kun naturligt, at dette først sker efter en indre kamp, når forståelsen og sjælefreden er nået frem til hjerterne.

86. I, som hører Mig gennem denne lære, har forstået at befri jeres hjerter for fordomme og fanatisme og tilbeder Mig på en naturlig og enkel måde og føler Mig i jeres indre. I kan betragte jer som udvalgte væsener blandt menneskene, og Jeg vil bruge jer som banebrydere for åndelighedens tidsalder.

Min fred være med jer!

Undervisning 322

1. Jeg præsenterer jer for endnu et kapitel i min lærebog, som er kærlighed og lys for jeres sjæl. Salige er I, der virkelig lytter til jeres Mester, for Jeg underviser jer klart og fuldkomment, så I kan forstå jeres bestemmelse og den mission, som Jeg har betroet jeres sjæl.

2. I kommer for at studere og forstå mine undervisninger, for at videregive dem til jeres medmennesker, og selvom de undertiden har afvist jer, har I ikke følt jer sårede, men tilfredse over, at I kunne besvare deres spørgsmål.

3. I taler til Mig i jeres hjertes inderste for at gøre Mig opmærksom på jeres medmenneskers vantro. Men Jeg siger jer: Når I har mødt hjerter, der er hårde som klipper, vil Jeg tale til dem gennem deres samvittighed, så de kan føle længslen efter at være hos Mig. Jeres opgave er at stræbe efter menneskenes vel ved at følge den vej, Jeg har udstukket for jer, uden at tage hensyn til tid eller afstand.

4. I vil møde mange, der er i åndelig nød, syge og »slaver«, som I skal helbrede og befri ved at bryde deres lænker og kærligt give dem del i min undervisning. For den dag vil komme, hvor I ikke længere vil høre mit ord, og da skal I blive tilbage som lærere, så I kan uddanne de kommende generationer.

5. Med lysets sværd vil I kunne fordrive mørket og banke en vej for jeres medmennesker. Jeg ønsker, at menneskene i denne Tredje Tid må have fred, enighed og god vilje. Fra hvem skal de modtage undervisningen hertil? Fra mine disciple, elskede folk – fra dem, der elsker Mig og ikke bliver trætte af at være hos Mig – dem, der føler Mig i det inderste af deres eget hjerte.

6. Salige er de, der altid er hos Mig og afviser fristelserne ved at holde sig væk fra verdens udskejelser. Deres åndelige øjne vil i det hinsides skue den evige herlighed – det rige, hvor sjælen skal være hjemme.

7. I jer efterlader Jeg læren om forening og broderskab. Våg og bed, så fristelsen ikke berøver jer det, som Jeg har betroet jer – så I kan være de budbringere og disciple, der – når tiden er inde – vil blive udsendt af Mig til menneskeheden.

Når I en dag er fri for al materialisering, kun klædt i min kærlighed og mit lys, vil I høre min stemme i jeres sjæl, I vil genkende jeres hyrdes stemme, og da vil I villigt som et får bestige bjerget for at nå frem til det guddommelige hjem.

8. Jeres himmelske Moder er som en hyrdepige, der følger jeres skridt. Maria plejer jer i sin dejlige have som roser og liljer; hun giver jer duften, så I kan være som blomster, der ofrer deres essens til sin Fader.

9. I den anden tid sagde Jeg jer, at Jeg igen ville være hos jer. Men nu, hvor Jeg har indfriet mit løfte til jer, har nogle genkendt Mig, mens andre har tvivlet på Min tilstedeværelse. Nogle af jer har fældet glædestårer, fordi de igen har hørt Mig og set Mig med deres ånds øjne. Jeg har hørt dem, der har sagt til Mig: »Mester, hvis det var nødvendigt at ofre mit legeme, ville jeg med fuldstændig hengivenhed og ydmyghed ofre det for min sjæls og menneskehedens frelse.«

10. Jeg har betroet jer til min åndelige lysverden, så den kan være jeres rådgiver og beskytter – så den kan lede jer på vejen og bistå jer i opfyldelsen af jeres mission.

Til jer, der ikke har forstået Mig, siger Jeg: Tvivl ikke, for Jeg har til alle tider åbenbaret Mig gennem menneskene. Men Jeg ønskede ikke at overraske dem med Mine åbenbaringer, hvorfor Jeg først har sendt Mine budbringere. Jeg har sendt forløberen for at berede vejen og menneskenes hjerter.

11. I løbet af året 1950 vil Jeg give jer Mine sidste undervisninger, og Jeg ønsker, at I, inden Jeg afslutter Min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, forstår, hvordan I skal så Mit kærlighedens ord, og hvordan I skal udbrede det fra hjerte til hjerte, fra provins til provins, overalt på jorden, hvor man i denne tid ikke har hørt Mig og ikke har kunnet føle Mig.

12. I er stærke sjæle fulde af kærlighed og lys. Bliv ikke skriftkloge, og pral heller ikke foran menneskerne, for i jeres ydmyghed vil jeres Faders nåde og lys være.

13. Jeres blik skal være fuldt af hjertelighed, jeres viden skal være kærlighedens, jeres hænder skal kærtegne, jeres ord skal være trøst for menneskene; da vil verden følge jeres eksempel og ikke længere opildne de krige, som den har udløst fra århundrede til århundrede og fra tidsalder til tidsalder.

14. Da vil min vilje og viljen hos dem, der har kæmpet hårdt og udgydt mange tårer for at opnå menneskehedens forening, gå i opfyldelse. Da vil der ikke længere være nogen forskel på racer eller hudfarver. Dette er mit løfte til jer.

15. I dag tror hvert menneske, at det kender sandheden fuldt ud. Hver religion hævder at besidde sandheden. Forskerne erklærer, at *de* har fundet sandheden. *Jeg* siger jer, at ingen kender den absolutte sandhed, da mennesket ikke engang har været i stand til med sin forstand at begribe den del, der er blevet åbenbaret for det.

16. Alle mennesker bærer en *del* af sandheden *og* vildfarelser i sig, som de blander sammen med sandhedens lys.

17. Kampen nærmer sig, hvor alle disse kræfter kæmper mod hinanden, da hver især ønsker at gennemtvinge *sit* verdenssyn. Men i sidste ende vil det ikke være *en* menneskelig ideologi, *en* videnskabelig teori eller *en* religiøs trosbekendelse, der sejrer, men derimod den harmoniske forening *af alle* gode livssyn, *alle* højtstående trosoverbevisninger, *alle* kultformer, der er hævet til højeste åndelighed, og *alle* videnskaber, der er viet til tjenesten for ægte menneskelig fremskridt.

18. Jeg vil tillade, at menneskene taler om og fremfører deres forestillinger, at andre offentligt fremviser deres kultformer og ritualer, at man diskuterer og bekæmper hinanden, at videnskabsfolkene udbreder deres mest fremskredne teorier, at alt, hvad der eksisterer skjult i hvert sind, bryder frem, kommer for dagen og giver sig til kende. For nær er høstmandens dag – den dag, hvor samvittigheden som en ubarmhjertig segl skærer alt det falske, der findes i menneskets hjerte, af med roden.

19. Du, folk, vær vågen og glem ikke, at Jeg har forkyndt dig denne kamp, så I ikke mister modet, når I ser mennesker diskutere lidenskabeligt, når I er vidner til, hvordan de religiøse samfund bekæmper hinanden, og hvordan Ånden kæmper med dem.

20. Lad verden blive ophidset, lad uvejret bryde ud og kampen blusse op, så mennesket vågner og ved sit opvågnen skuer det lys, som det længe har drømt om at beundre – så de egoistiske mennesker, der har lukket portene til den vej, der fører til erkendelsen af sandheden, kan stige ned fra deres højder, deres troner og piedestaler og lade de menneskemængder, der hungrer og tørster efter Åndens lys, passere.

21. I vil alle være nødt til at søge mit lys, I vil alle være nødt til at søge et fyrtårn for i mørkets dage at kunne genkende stien – dage med eftertanke og anger, dage med dyb selvransagelse over for jeres samvittighed, hvor der ikke vil være et eneste menneske, der føler sig roligt og kan sige: Jeg frygter intet, for jeg har altid handlet ret.

22. Nej, der vil ikke være én, der udbryder eller tænker dette, for samvittigheden vil gøre sig gældende i hver eneste sjæl.

23. Kun de, der beder og omvender sig, vil opnå deres sjæls renselse. Kun de, der giver afkald på deres forfængelighed, deres magtudøvelse over andre og deres hovmod, vil formå at finde plads i redningsbåden. For de, der holder fast i deres dårskaber, som klamrer sig til deres vildfarelser og traditioner – parate til at opretholde dem til det sidste, trods samvittighedens domme og anvisninger – disse vil mod bedre vidende bevæge sig mod afgrunden af forvirring og mørke, hvor ingen efter jeres Faders vilje ønsker at styrte ned.

24. Dette budskab om kærlighed og barmhjertighed, som Jeg har bragt jer på det rette tidspunkt for jeres frelse, skal I i god tid gøre kendt for menneskeheden.

25. Mit visdomsbudskab har til opgave at forene menneskene åndeligt, at beskytte dem mod forvirringens hvirvelstorm og at redde dem ud af mørket, når de har mistet troen.

26. Kun mit ord vil have magten til at standse dem, der med rasende hast bevæger sig mod afgrunden, fordi det afslører alt, fordi det ikke tøver med at løse en gåde, fordi det er gennemsyret af jeres Faders barmhjertighed og kærlighed.

27. Hvem ud over Mig kunne redde alle disse mennesker uden tro på det højere liv og uden viden om Min retfærdighed? Hvem har virkelig forstået betydningen og oprindelsen af smerten i deres liv fuldt af trængsler, undertrykkelse og frygt? Hvor få mestre og vejledere for menneskeheden ser jeg! Hvad ved menneskene om Ånden? De beskæftiger sig kun med den menneskelige side uden at kunne opdage, hvad der findes hinsides de jordiske behov og bekymringer. Derfor har menneskene – skuffede over, at de hverken i videnskaben eller i religionerne kan finde et tilfredsstillende svar på deres spørgsmål – viet sig til opgaven at søge sandheden på egen hånd. Nogle kommer tættere på vejen, mens andre på grund af deres ringe åndelighed tilegner sig nye vildfarelser.

28. De mennesker, der i livet har drukket den ene lidelseskalk efter den anden, siger til Mig: »Herre, hvorfor er der ingen, der forklarer os årsagen til vores smerte, så der kan opstå en tro i os, der hjælper os med at bære vores kors' byrde?«

29. Til disse børn lader Jeg mit lys nå frem som himmelsk balsam for deres forstand og min opmuntring for deres hjerte. For Jeg har uendeligt mange muligheder for at nå ud til hvert eneste væsen.

30. Åh, hvis bare alle forstod at spørge Mig, hvis bare alle bad åndeligt, hvis bare alle var interesserede i at lære sandheden at kende! Sandelig, Jeg siger jer, de ville modtage det, de længtes efter. For ingen har søgt, uden at have fundet – ingen har banket på Min dør, uden at der er blevet åbnet for ham.

31. Efterlad et spor af ydmyghed på jeres vej. Lad ikke stolthed trænge ind i jeres hjerte, fordi I anser jer for at være de eneste med åndelig viden.

32. Vær altid bevidste om, at I alle er lige foran Mig, at I alle havde den samme oprindelse og alle har det samme mål, selvom hver skæbne udadtil viser sig forskelligt.

33. Glem aldrig, at I alle skal nå frem til Mig, hvilket betyder, at I alle – om end på forskellig vis – skal opnå de nødvendige fortjenester for at nå den højeste åndelige højde. Betragt derfor aldrig nogen som mindre værd.

34. Forfængelighed må aldrig slå rod i den åndeligt søgende. Derimod skal ægte ydmyghed altid være hans ledsager; så vil hans handlinger, i stedet for at blænde med falsk lys, finde genklang i hans medmenneskers hjerter.

35. I skal tage jeres kors på jer med kærlighed – ikke som man påtager sig en pligt, ikke med tanken om, at der vil ske jer noget ondt i livet, hvis I ikke gør det – nej, det skal ikke ske af frygt for min retfærdighed. I er åndeligt tilstrækkeligt udviklede til, at jeg kan kræve af jer – som jeg netop gør det – at I udfører jeres opgave i overensstemmelse med min lov ud af kærlighed til jeres medmennesker, og at denne følelse er inspireret af kærligheden til Mig.

36. Lad de tider ligge bag jer, hvor mennesker ikke angrede deres fejltagelser af anger over at have såret Mig, men af frygt for den evige fordømmelse, sådan som mennesker havde forestillet sig den.

37. Fjern fra jeres hjerte den opfattelse, at I kan udskyde jeres anger til det sidste øjeblik i tillid til Guds barmhjertighed, og tænk på, at det eneste, jeres sjæl vil høste i det dommedagsøjeblik, vil være det, den har sået gennem hele sin tilværelse på jorden. Dens høst eller frugter vil være den udvikling, den fremgang og den ophøjelse, den har opnået gennem det liv, der var betroet den.

38. Hvor forskellig er den åndelige virkelighed fra alt det, som menneskene har forestillet sig! Hverken er Min retfærdighed, som I tror, eller er den guddommelige straf det, I betegner med dette navn, eller er himlen, som I forestiller jer, eller opnås den så let og hurtigt, som I forestiller jer, ligesom den åndelige soning heller ikke er, som I siger, og fristelsen er heller ikke et åndeligt væsen.

39. I må studere de guddommelige åbenbaringer, som Jeg til alle tider har givet jer, I må forstå det billedlige sprog, hvormed der er talt til jer, I må på denne måde gøre jeres åndelige sanser modtagelige, så I kan erkende, hvad Guds ord er, og hvad menneskers ord er, så I kan opdage indholdet i Mine undervisninger.

40. Kun ud fra et åndeligt synspunkt vil I kunne finde den rette og sandfærdige fortolkning af mit ord – både det, som jeg sendte jer gennem profeterne, og det, som jeg efterlod jer gennem Jesus, eller dette ord, som jeg giver jer gennem talspersonerne i den tredje tid.

41. Når denne menneskehed en gang har fundet den sande betydning af loven, læren, profetierne og åbenbaringerne, vil den have opdaget det smukkeste og dybeste med hensyn til sin tilværelse.

42. Da vil menneskene lære den virkelige retfærdighed at kende, og deres hjerte vil ane den sande himmel; da vil I også vide, hvad forsoning, renselse og godtgørelse er.

43. I dag er I stadig dækket af uvidenhedens slør, som I i jeres jordiske materialisme og jeres religiøse fanatisme, fuld af falske frygt og fordomme, ikke har vovet at rive i stykker. Når jeres liv rammes af en prøvelse, og I ikke kan finde nogen klar grund til den, udbryder I derfor: »Hvad har jeg dog gjort, at jeg bliver straffet således?«, uden at vide, at min retfærdighed undertiden lader vente på sig i århundreder – ja, endda i årtusinder. Men min retfærdighed kommer altid, og selv om den tilsyneladende kommer for sent eller på et uhensigtsmæssigt tidspunkt, er det dog sikkert, at den altid manifesterer sig på en vis måde.

44. Min åndelige lære har forskellige mål eller opgaver: Det ene er at trøste sjælen i hendes forvisning og få hende til at forstå, at den Gud, der skabte hende, venter hende evigt i sit rige af fred. Et andet er at lade hende vide, hvor mange gaver og evner hun råder over for at opnå sin frelse og sin ophøjelse eller fuldkommenhed.

45. Dette ord bringer budskabet om åndeliggørelse, som åbner menneskenes øjne, så de kan se virkeligheden ansigt til ansigt, som de kun tror at kunne finde i det, de ser, i det, de rører ved, eller i det, de beviser med deres menneskelige videnskab, uden at være klar over, at de derved kalder det forgængelige for »virkelighed« og misforstår og benægter det evige, hvor den sande virkelighed findes.

46. Lad dette budskab gå fra nation til nation, fra hus til hus, og efterlade sit frø af lys, trøst og fred, så menneskene kan standse op et øjeblik og give deres ånd en pause, som er uundværlig for, at den kan samle sig og huske, at hvert øjeblik kan være dets tilbagevenden til den åndelige verden, og at den frugt, det høster ved sin ankomst til det åndelige liv, afhænger af dets gerninger og dets sådede frø i verden.

47. I dag møder Jeg jer bedrøvede, nedtrykte og uden håb, og I siger til Mig i jeres bøn, at livet længe har vendt jer ryggen. Mesteren siger jer i denne forbindelse, at disse tider, I gennemlever, er dem, som profeterne fra den første tid forudsagde, og som »det Guddommelige Ord« senere bekræftede for sit folk. Men selv om det er sandt, at I tømmer et meget bittert bæger, så skal I vide, at jeres smerte ikke vil være forgæves, hvis I formår at bære den med kærlighed og tålmodighed.

Det var nødvendigt, at menneskene skulle nå frem til dette punkt, hvor smerten ville gennemtrænge og hjemsøge alle fibre i deres væsen, for at de kunne vågne op fra den dybe søvn, som deres sjæl lever i, og begynde et liv i selvbestemmelse, hvor de bringer deres Skaber den hyldest og anerkendelse, som de skylder Ham.

48. I lang tid har Jeg indskrænket deres frie vilje og dermed vist dem, at tiden er inde til at komme til fornuft og handle ret, så de ikke fortsat skal lide og kaste sig ud i kaos. Jeg ønskede at forhindre deres fald ved at rådgive og advare dem, men de har været døve over for mine ord. Men jeg vil fortsat kalde på denne så elskede menneskehed og opfordre den til forbedring og ærbarhed i alle sine handlinger, indtil jeg har gjort den til en værdig elev af mine læresætninger.

49. Jeg er vendt tilbage til jer, som Jeg havde lovet jer, for at trøste jer og give jer håb i jeres trængsler. Men ikke kun dette, men også for at oplyse jer, så I kan tage store skridt på den åndelige vej. Jeg har givet jer den undervisning, I netop har brug for i disse øjeblikke af forvirring, som I længselsfuldt har ventet på for at helbrede jeres sår og opleve den frelsende vej.

50. Jeg har forberedt alt, så I kan udføre et stort værk og ved dets afslutning komme roligt, tilfredse og i fred med Mig og med jeres medmennesker til Mig. I det øjeblik, hvor I er i fællesskab med Min Ånd, vil Jeg ikke kræve nogen afgift af jer; jeres fortjenester vil derfor ikke være til Mig, men til jer selv, og det, I bringer Mig, vil Jeg give jer tilbage med renter i form af velsignelser og goder uden ende.

51. Indse, hvor meget Jeg elsker jer. Hvis I ønsker endnu flere beviser på jeres Faders kærlighed, så bed, og Jeg vil give jer det, da Min kærlighed er uudtømmelig. Hvis I ønsker at prøve Min tålmodighed, Min eftergivenhed, så gør også dette. Men når I har modtaget det og erkendt det, så gør mod jeres medmennesker det, som Jeg har gjort mod jer.

52. Tilgiv så ofte, som I måtte blive krænket. Læg ikke engang mærke til antallet af gange, hvor I må tilgive. Jeres bestemmelse er så høj, at I ikke må lade jer fange i disse faldgruber på vejen; for længere fremme venter der jer meget store opgaver. Jeres sjæl skal altid være rede til kærlighed, forståelse og det gode, så I kan stige op til højere niveauer. Ligesom mange af jeres brødre og søstre i fortiden med deres gerninger skrev smukke sider i Åndens Evige Bog, skal I i deres fodspor fortsætte denne historie, som et forbillede og til glæde for de nye generationer, der vil komme til jorden.

53. Vær stærke, for I gennemlever i øjeblikket prøvelsens tid. Hvert væsen – fra det lille barn, der knap nok har åbnet sine øjne for denne

verdens lys, til den gamle, der er bøjet af årenes byrde – gennemgår en prøvelse, en proces af soning. Men Jeg giver jer Min kraft, Min indflydelse, så I med tro og sjælefred kan gå gennem disse prøvelser, som vil gøre jer usårbare over for smerten.

54. Der vil opstå en kamp mellem verdensanskuelser, og både den enes og den andens tro og overbevisning vil blive sat på prøve. Men de, der har bygget deres værk på kviksand, vil se det styrte sammen, fordi dets fundament ikke var fast.

I denne tid vil de stærke være nødt til at støtte de svage. De, der ikke har forstået at bede eller at trænge ind i sandheden i mine lære, vil græde over deres uvidenhed, deres nød og deres mangel på fortjenester. Mange af dem er dog uskyldige, fordi de ikke har haft en ægte menneskelig vejleder, og både hyrder og får vil fælde tårer på grund af deres usikkerhed og forvirring.

55. Du, folk, som af Mig er udpeget til at udøve din indflydelse på denne verden, skal våge og bede for dens fred og frelse. Du skal udbrede dine vinger for at beskytte menneskeheden i disse timer af fare og frygt.

56. Derfor har Jeg lært jer bønnen fra ånd til ånd og har fjernet ethvert symbol eller billede på Min guddommelighed. I har opført et tempel i jeres indre, og derfra elsker og forherliger I Mig.

Jeg har lært jer respekt for jeres medmenneskers trosoverbevisninger og har oplært jer som en vagtpost, der lever årvågent for at forsvare troen hos dem, der svækkes i den kamp, der allerede nærmer sig. Når I så har fuldført jeres mission, vil I med tilfredshed kunne sige til Mig: »Vor Fader, vi kæmper med det sværd, der ikke sårer, med kærlighed og god vilje. Vi forkynder det guddommelige ord, vi opfordrer mennesker til at bede til Dig. Vi bringer trøst til dem, der lider, og omvender dem, der har overtrådt loven, til det gode. Vi opmuntrer mænd og kvinder, der i deres uvidenhed ikke vidste, hvad de skulle gøre, og vækker deres tro og tillid til Dig, og siden da elsker de os og følger os." Og Jeg vil modtage jer som soldater for Min sag og give jer den løn, I har fortjent.

57. Mit værk vil brede sig på jorden. De »første« vil blive fulgt af andre og derefter af endnu flere, for der står skrevet, at mennesket i sin længsel efter åndelig fuldkommenhed vil hæve sig over sin nuværende tilstand.

58. Hvor meget må I kæmpe for at forberede jorden, så Jeg kan lade mit fredsrige komme ned til menneskene!

59. Bed og tænk over mine ord, så vil I opdage, at de rummer et hav af kærlighed. Jeg har talt til jer gennem menneskets begrænsede forstand, og denne er, selv med al forberedelse, ikke i stand til at udtrykke den dybere betydning og den visdom, som min undervisning rummer. Træng

ind i dem med den sjæl, så I kan forstå med større klarhed end med hjertet eller det begrænsede forstand af jeres menneskelige væsen. Da mit værk i den Anden Tid har forekommet jer storslået, vil I også erkende mit komme i denne tid som et bevis på jeres Faders uendelige kærlighed.

60. Jo mere I fuldkommer jer, desto tættere vil I se målet. I ved ganske vist ikke, om I kun er et skridt fra jeres frelse, eller om I stadig har en lang vej foran jer. Jeg siger jer blot, at I skal lade jer lede villigt og lydigt af dette ord, som er min Guddommelige Ånds stemme. Pas på ikke at overtræde loven og gentagne gange begå den samme fejl. Tag denne opfordring til jer, som er en opfordring til forbedring – en bøn, som jeres Fader retter til jer, for Jeg ønsker ikke at se jer leve forgæves på jorden og derefter græde over jeres ulydighed.

61. Arbejd uophørligt for jeres fremskridt, og I vil opleve, at de prøvelser, der i dag får jer til at lide, og hvis mening I ikke har forstået, er til jeres bedste og vil fylde jeres væsen med fred og glæde. Det er vise prøvelser, som Jeg sender jer for at rense og hærde jeres sjæl i kampen, ligesom Jeg har formet så mange væsener, som I i dag elsker og ærer, og hvis sjælestyrke og beprøvede dyd I anerkender. Det er jeres brødre og søstre, der er gået bort fra denne verden og har efterladt et spor af renhed og hellighed. Jeg ønsker, at I forener jer med dem og følger i deres fodspor. For jeres bestemmelse er den samme; I er alle store i mine øjne, I er alle værdige, og jeg ønsker at se jer bo i den fredens verden, som de bebor.

Min fred være med jer!

Undervisning 323

1. Jeg kommer for at give jeres sjæl min undervisning, for at nære og styrke den med min kærlighed.

2. Elskede børn, I er mine små børn, mine små børn, der vandrer på jorden og udholder bitterhed og lidelse. Salige er de blandt jer, der forlader syndens vej, så jeres sjæl kan komme tættere på Mig.

3. Faderen lærer jer, hvordan I skal modtage, og hvordan I skal bede. For sandelig, siger Jeg jer: Når I renser jer for synd, vil I modtage Min tilgivelse og blive styrket.

4. Jeg vil rense jer for enhver plet, så I kan modtage barmhjertighed fra jeres Fader. Mist dog aldrig denne barmhjertighed, for den stammer fra min Guddommelige Ånd og er den arv, I skal bære med jer på jeres vej. Jeg er Mesteren og giver jer på ny min lære, så I kan bære den i jeres hjerte og videregive den, sådan som Jeg har givet den til jer.

5. Samvittigheden er som et spejl, hvori jeres sjæl ser sig selv. Jeg siger jer: Nu er det ikke længere den tid, hvor I skal se jer selv som trængende i dette spejl, for jeg har givet jer mit lys, mit ophøjede ord, så I i morgen ikke mangler noget, så I adlyder min lov og fortsat er et eksempel for menneskene, ligesom mine apostle i den anden tid gjorde.

6. Det er ikke den, der taler, som I modtager denne undervisning fra, for han er syndig ligesom jer. Jeg har vendt ham bort fra hans veje og forberedt ham til at give jer mit ord gennem ham. Indholdet af denne lære er min egen indstilling.

7. Allerede i den anden tid sagde Jeg til jer: »Elsk hinanden«, for den, der elsker sine medmennesker, elsker Mig.

8. Jeg skelner ikke mellem jer efter race eller hudfarve, ej heller efter sociale klasser. Jeg taler til alle på samme måde, så I kan have én fælles vilje, så I kan modtage jeres medmennesker, der kommer fra forskellige nationer, med et smil og med åbne arme. Hvis I udøver denne kærlighed, vil der i morgen ikke længere være krige, og døden vil ikke længere få magt over menneskeheden. Giv ikke Mig skylden for jeres krige, o menneskehed.

9. Lad jer ikke forvirre, opfør ikke et nyt Babels tårn, så de, der nærmer sig jer, kan møde jer alle lige forberedte. Den vantro skal have beviser for at anerkende Faderens mirakler, så hans sjæl kan genkende sin Gud på grundlag af mit ord.

10. Beviserne skal bestå af kærlighed, for da må der selv fra den hårdeste klippe strømme krystalklart vand.

11. Løft jer op til Mig, så vil Jeg befri jer for enhver sygdom, for Jeg er den allerbedste læge. Jeg vil efterlade alt hos jer, hvad menneskeheden

har brug for åndeligt, og når I først er anerkendt, vil alle jordens læger have anerkendt Mig i mit åndelige værk, for dette er Min vilje.

12. Jeg har efterladt jer bønnen som et beskyttende skjold. Derfor siger Jeg jer: Våg og bed, så menneskeheden gennem jer kan opnå frelse, så I på det rette tidspunkt kan bringe hende det ord, som I i øjeblikket modtager.

13. Den tid, I lever i, som har så stor åndelig betydning for alle mennesker, går forbi, ubemærket af menneskeheden. Ikke desto mindre vil det tidspunkt komme, hvor den vil blive anerkendt som værende af stor betydning – ikke kun i livet for det folk, der modtog dette budskab, men også i historien for alle jordens folk.

14. Tænk på den herlighed, det betyder at høre mit ord. Hvil jer dog ikke på laurbærrene, for samtidig med at I må glæde jer over at have denne nåde, skal I være bevidste om, at jeres ansvar over for folkeslagene, jeres medmennesker, er meget stort, da I skal bringe dem vidnesbyrdet om alt det, I har modtaget i disse tider.

15. Velsignet være de, der bevarer mit ord i deres hjerte, for de vil elske deres kors og med det på skuldrene banke på deres medmenneskers døre og bringe dem budskabet om lys, fred og kærlighed, som jeg har betroet dette folk i mit ord.

16. Hver eneste af mine lektioner i dette år 1950 tjener til forberedelse, så I, når det øjeblik kommer, hvor jeg erklærer min åbenbaring hos jer for afsluttet, ikke udgyder tårer, da jeg giver jer alt, så I ikke mangler noget. Græd da ikke over, at mit ord udebliver, folk. Jeg har allerede sagt jer, at min essens vil blive bevaret i jeres hjerter, og hvis jeres hukommelse skulle svigte, vil jeg inspirere nogle af mine børn til at samle de sider og skrifter, de har skabt ud fra mit ord, i bøger og album.

17. Styrk jer i meditation og bøn. I er menneskelige og små, og »farvelet« i min åbenbaring vil ryste hele jeres væsen. Hvordan skulle dette folk ikke blive rystet på den dag, hvor mennesker over hele jorden vil fornemme Ham på den ene eller den anden måde, selvom de ikke engang har den mindste anelse om min tilstedeværelse i den Tredje Tid?

18. Når lyset først er gået op i menneskenes sind, vil de komme til at forstå, at alle begivenheder, der fandt sted omkring slutningen af året 1950, var et vidnesbyrd om, at den periode, hvor min åbenbaring fandt sted, var afsluttet, ligesom begyndelsen på denne tid ligeledes blev forkyndt gennem begivenheder, der rystede mennesker over hele kloden.

19. Jeg forbereder jer og advarer jer med henblik på den tid, hvor verdensanskuelserne vil være i forvirring, så I kan frigøre jer fra sjælens indre kamp og tankernes kvaler. For alle menneskehedens verdensanskuelser, doktriner, teologier, filosofier og trosbekendelser vil

blive rystet og dermed symbolisere et uvejr, en sand åndsstorm, på hvis oprørte bølger I efter min vilje skal sejle og holde jer ovenpå, indtil stormen og mørket er forbi. Jeg giver jer ingen bedre opskrift på at overleve denne prøvelse uskadt end bønnen og overholdelsen af mit ord, hvorved jeres tro uophørligt vil føle sig styrket.

20. Den kamp mellem verdensanskuelser, det sammenstød mellem trosbekendelser og ideologier, den kamp er absolut nødvendig, for at alle mangler og vildfarelser, der har samlet sig i bunden af enhver kult og enhver institution, kan komme til overfladen. Først efter denne »storm« vil en moralsk og sjælelig renselse af menneskene kunne indtræde; for de vil se sandheden komme for dagen, de vil erkende den, føle den i sig selv og vil ikke længere kunne næres af indbildninger og vildfarelser.

21. Ligesom hvert menneske frivilligt og helt for sig selv drager nytte af solens livsvigtige virkning på sin krop, fordi det erkender, at det materielle liv bygger på dens lys, varme og indflydelse, således vil de fra sandhedens lys benytte sig af alt det, de har brug for til at bevare, styrke og oplyse deres sjæl.

22. Da vil en kraft, som mennesket aldrig før har oplevet, træde i kraft, fordi dets liv i stadig større grad vil tilpasse sig de sande livsprincipper, de normer, der er fastsat af min lov.

23. Jeres opgave, folk, består i at udbrede mit budskab om åndeliggørelse, som Jeg har bragt jer, ud i verden. Men jeg vil, at I skal forstå, at måden at udbrede dette lys på har to aspekter: det ene, fuldstændig åndeligt, gennem tankerne og bønnen, hvorved I skaber en atmosfære af åndeliggørelse, og det andet, åndeligt og samtidig menneskeligt, gennem ordet, den fysiske tilstedeværelse og forklaringen af mit ord for de svage. Husk Jesu eksempel.

24. Hvis I havde en stor tro og en større viden om bønnens kraft – hvor mange barmhjertighedsgerninger ville I da udføre ved hjælp af jeres tankekraft! Men I har ikke tillagt den al den kraft, den besidder, og derfor er I ofte ikke klar over, hvad I afværger i et øjebliks oprigtigt og ægte bøn.

25. Erklærer I jer ikke, at noget højere forhindrer, at den mest umenneskelige af alle jeres krige bryder ud på jeres verden? Forstår I ikke, at dette mirakel påvirkes af millioner af bønner fra mænd, kvinder og børn, der med deres ånd bekæmper de mørke kræfter og modvirker krigslysten? Bed videre, vær også fremover på vagt, men læg al den tro, I er i stand til, i denne indsats.

26. Bed, folk, og bred jeres tankers fredskappe ud over krigen, smerten og elendigheden; dermed vil I danne et skjold, under hvis beskyttelse jeres medmennesker finder oplysning og tilflugt.

27. Da verden i øjeblikket er så blind, at den ikke kan erkende sandhedens lys og heller ikke i sit inderste væsen kan høre mit kald, skal I bede og vinde åndelig grund. For i øjeblikket ville I ikke blive hørt, fordi alle folkeslag er optaget af at forberede sig på at ødelægge og forsvare sig.

28. Menneskerne vil blive endnu mere blinde, når fortvivlelsen, hadet, terroren og smerten når deres grænser.

29. Heller ikke dette ville være det rette tidspunkt at overbringe mit budskab, for I ville være som råbere midt i en ørken; ingen ville lægge mærke til jer.

30. Glem ikke, at det menneskelige hjerte er som en mark, der skal bearbejdes: Først skal den renses ved at fjerne stenene og rykke det ukrudt op, der dækker den. Derefter skal det gøres frugtbart ved regn, så et frø kan spire i dets indre, og til sidst skal tiden komme, hvor frøet skal sås, før jorden ikke længere vil vente, og den gunstige periode er forbi.

31. På samme måde foregår der i denne menneskehed et renselsesværk, hvor mennesket, uden at være sig det bevidst, har rakt sig selv lidelsens bæger, som vil give det dets renhed tilbage.

32. Al den smerte, han påfører sig selv, vil tjene til at blødgøre hans hjerte, så han til sidst kan udstøde alt det onde, der er spiret frem i ham, fra det dybeste af sit væsen. Når han så ikke længere kan lide og ikke kan udholde mere angst, vil han mærke, at samvittighedens lys kommer til hans hjerte, den gode følelse af anger, livskraften i et nyt liv for hans sjæl.

33. Så snart mennesket er forberedt, renset og forædlet gennem smerten og senere er blevet frugtbart gennem angerens og selvransagelsens dug, vil det have nået det punkt, hvor det kan modtage det guddommelige frø til åndeliggørelse, fordi dets indre – nu forædlet gennem angeren og forsættet om forbedring og fornyelse – vil være ivrig efter at modtage kærlighedens, fredens og visdommens frø i sit skød.

34. Hvad ville der blive af denne menneskehed, hvis dette folk her, på det tidspunkt, hvor den længes efter mit budskabs komme, ikke havde forberedt sig på at træde frem blandt sine medmennesker som budbringere eller »arbejdere« for mit ord?

35. Hvor stort er jeres ansvar, disciple – så stort, at I vil blive holdt ansvarlige over for Mig for hvert minut, som Jeg har betroet jer til at udføre jeres mission.

36. Jeg har sagt jer, at I foreløbig skal bede, det vil sige, at I skal begynde med at opnå en virkelig forståelse af den mission, I skal udføre – at I skal indstille jeres hjerte gennem udøvelse af barmhjertighed – at I gradvist skal gøre jeres væsen følsomt ved at bestræbe jer på at bekæmpe

jeres egoisme, som er en frugt af materialismen. Så vil åndeligheden i stigende grad indfinde sig i jer.

37. Vær ikke længere som små børn, så I, når Jeg siger til jer, at I skal bede, forstår, at Jeg beder jer om gode gerninger, da det er jeres ord eller tanker – eller også ikke –, der virkelig taler til Min Ånd. Hvis en tanke, hvor smuk den end er, ikke føles, mangler den indhold. Hvis et ord eller en sætning, hvor smukt den end er formuleret, ikke bliver til en handling, vil den ikke have et liv, og I ved allerede, at det, der ikke har liv, er som om det ikke eksisterer, hvorfor det ikke kan modtages af Mig.

38. I ved nu: Når Jeg siger til jer: »Bed!«, skal I ikke nøjes med at samle jeres tanker i indre andagt, men også forlade dette helligdom og efterlade i hver af jeres medmennesker et kærlighedspant på ægte broderskab som det sikreste bevis på, at I lever i vågenhed og bøn for jeres næste.

39. Således vil jeres mangler efterhånden forsvinde, I vil bekæmpe jeres uenighed og opnå den forberedelse, som Jeg så ofte taler til jer om i Mine undervisninger.

40. Hvis dette folk, på det tidspunkt, hvor menneskene i deres hjerter længes efter mit nye budskab, ikke har forberedt sig gennem praktisk handling, og heller ikke har ladet sig rense i en kamp, hvor kærlighed står over for had, barmhjertighed over for egoisme og fred over for splid, sygdomme og lidelser, så skal det ikke forvente at nå helt ind til hjertets dyb alene gennem ordet og overbevise dem om min sandhed.

41. Derfor siger Jeg jer, samtidig med at Jeg giver jer mit ord, at I skal udøve det, for kun således vil I kunne forstå essensen af mine lærdomme, deres indhold og deres uendelige godhed.

42. Fra 1866 til 1950 er der gået 84 år, en hel epoke af åndelige åbenbaringer, hvor det guddommelige lys uophørligt har strålet ned på hver eneste sjæl og på alt »kød« – hvor den åndelige verden har åbenbaret sig for dette folk på den ene måde og for hele menneskeheden på mange forskellige måder.

43. Nu nærmer det øjeblik sig, hvor Jeg skal sige »farvel« til jer gennem det middel, Jeg har valgt til Min åbenbaring i denne tid. Men Jeg vil forblive i forventning om jeres forberedelse og jeres åndeliggørelse for at genoptage Min åbenbaring til menneskeheden, selvom Jeg da ikke længere vil benytte hjerner til at formidle Mine budskaber, men vil anvende den direkte åbenbaring fra Min Ånd til jeres.

44. Da Jeg gennem en profets mund i oldtiden sagde, at der ville komme tider, hvor Min Ånd ville blive udgydt over hver sjæl og over alt kød, og at menneskene ville få syner og profetiske drømme, henviste Jeg netop til den tid, der nærmer sig, hvor de gaver vil komme til syne, som

enhver sjæl besidder, og hvor den søger den guddommelige sandhed og vidner om opfyldelsen af alt det, der er blevet profeteret for jer.

45. Frygt ikke den dag, hvor Jeg for sidste gang vil tale til jer, og frygt heller ikke den tid til fordybelse, hvor I ikke længere vil høre Mine ord gennem menneskelige læber. For sandelig, Jeg siger jer: Jeg vil være til stede, vil høre jer og ikke svigte jer et eneste øjeblik, vil styrke jeres tro gennem Min kærlighed, vil lade jer mærke Min tilstedeværelse på forskellige måder, vil fylde jeres sammenkomster med åndelig essens og guddommelig inspiration ved at indgyde jer tanker, gerninger og ord, vil lede jeres skridt og skåne jer for fald og snublen.

46. Vær ikke bange for den nye tid, tvivl ikke på min tilstedeværelse i Ånden, for Jeg vil lade jer høre min stemme, fjerne jeres tvivl og sige til jer: »Åh, I småtroende mennesker, som I skal se og røre ved for at kunne tro.«

47. Hvis I virkelig ønsker at blive åndelige, for med rette at kunne kalde jer Mine disciple i denne Tredje Tid, så tænk dybt over disse højtidelige øjeblikke, disse undervisninger, som hører til blandt de sidste, I endnu vil modtage.

48. Jeg ønsker, at I som gode disciple tager jeres Mester til forbillede i hans sandfærdighed, så I på hele jeres vandring kan opfylde jeres mission uden nogensinde at afvige fra den retning, der er udstukket af loven og samvittigheden.

49. Da Jeg allerede for mange århundreder siden forkyndte jer Min komme, har Jeg opfyldt Mit løfte. Da Jeg – efter at have taget kontakt med jer gennem Mine talerør – lovede en tid med imødekommenhed, hvor Jeg uophørligt ville tale om det åndelige rige, har Jeg gjort det. Men da Jeg åbenbarede for jer den dato, hvorpå Jeg ville afslutte dette budskab, vil og må Jeg overholde dette. For i Min vilje kan der ikke være nogen som helst forandring, ej heller kan Mine guddommelige planer undergå en ændring, og der findes ingen anden magt eller vilje, der kan ændre livets og menneskenes skæbne.

50. Alt er fra evighed af blevet forudbestemt af Mig; intet undgik Min visdom. Hver tid blev fastlagt fra begyndelsen, og hver skæbne blev forudbestemt. Selv om menneskene aldrig har bragt deres vilje i overensstemmelse med Min, er Min vilje alligevel blevet opfyldt.

51. Jeg har altid givet jer tid til at forberede jer og stillet midler til rådighed for at redde jer. Inden Jeg sendte jer Min dom for at kræve regnskab af jer ved afslutningen af en tidsalder eller en tidsperiode, har Jeg vist jer Min kærlighed ved at advare jer, vække jer og opfordre jer til omvendelse, forbedring og det gode. Men da dommens time var kommet, standsede Jeg ikke længere for at spørge jer, om I allerede havde angret,

om I allerede havde forberedt jer, eller om I stadig holdt fast i det onde og i ulydigheden. Min dom er kommet på den fastsatte time, og den, der forstod at bygge sin ark i tide, blev reddet. Men den, der spottede, da dommens time blev forkyndt for ham, og som ikke gjorde noget for sin frelse, måtte gå til grunde.

52. Tænk over det, jeg netop siger til jer, så I ved, at jeres vilje aldrig vil kunne ændre min, selvom det nogle gange kan forekomme jer sådan – at når dommens time er kommet, vil jeg opsøge jer og straffe jer for at give hver enkelt efter hans fortjeneste. For allerede før talte Jeg til jer fuld af kærlighed og lys, for at I i tide kunne bygge den frelsende ark – den, der i de dage med den største dom kunne beskytte jer mod at omkomme i bølgerne af den verdensomspændende renselse.

53. Hvis denne begivenhed endnu ikke har taget form hos de nye og de, der er kommet sent til, ligger ansvaret herfor hos de ældre, hos de »første«, hos disciplene, så de kan lære deres små søskende, hvordan man adlyder Faderens vilje, og hvordan man opfylder hans lov. Men Jeg siger jer: Hvis de ikke giver et eksempel på lydighed eller vidnesbyrd om Min sandhed, vil Jeg helt sikkert give dem endnu et bevis på Min retfærdighed og på, hvordan Min vilje opfyldes over alt.

54. I spørger jer selv i jeres hjertes inderste, hvorfor Jeg retter så alvorlige bebrejdelser mod jeres sjæl. Men Jeg siger jer: Hvis Jeg, da Jeg skabte jer, havde nægtet jer en af Mine egenskaber, ville I have grund til at klage over Mine bebrejdelser eller være forundrede over dem. Men da Jeg ved, at Jeg i jeres væsen har lagt noget af hver af Mine evner, dyder og egenskaber, og da jeg desuden har givet jer åbenbaringer om min lov, om jeres bestemmelse og om livet, og da jeg har givet jer den nødvendige tid til jeres forståelse, jeres udvikling og udfoldelse, må I anse det for retfærdigt, at jeg kommer ned til jer for at dømme jeres gerninger og den brug, I har gjort af mine gaver.

55. Jeg siger jer endnu en gang, at hvis Jeg havde nægtet jer blot én af Mine egenskaber, ville Jeg ikke have ret til at bebrejde jer de fejl, I begår i jeres liv.

56. Således vil I kunne forstå, at der ikke findes noget menneskeligt væsen, og at der aldrig har eksisteret et, i hvilket der ikke har været en sjæl, der har givet det liv, og at der aldrig har eksisteret en menneskesjæl, der er uden ånd.

57. Hvilken større herlighed findes der for mennesket end at vide, at det er besjælet af et lysvæsen, en beboer i det åndelige rige, en udsending eller ambassadør fra en højere verden? Og på den anden side – hvilken

større lykke findes der for sjælen end at vide, at Åndens strålende fyrtårn altid er hos hende, som er Guddommens lys, der oplyser hendes vej?

Men da I har spildt tiden med udelukkende at beskæftige jer med det jordiske og dag for dag har fjernet jer mere og mere fra tankerne om det åndelige liv – da selv jeres trossamfund lider under en mangel på åndelighed, har I en menneskehed, der er blevet træt, syg og melankolsk, og som, når den hører sin Faders stemme, der træder frem for at dømme den og stille den til regnskab, bliver ramt af kravet om regnskab og spørger sig selv: Hvorfor så stor strenghed over for dette svage, lille, syge og uvidende folk?

Men det er ikke klar over, at det ikke har ret, når det svarer således på sin Mesters stemme. For den er hverken svag, da den bærer den kraft i sig, som Gud har skænket den, ej heller er den lille, for i dens sjælelige og legemlige skabning ligger den visdom og fuldkommenhed, hvormed Jeg har skabt den, ej heller er den uvidende, fordi den ved hjælp af Ånden er fuldt bevidst om, hvad den gør, hvad den skal gøre, og hvad den skal lade være.

Men når den føler sig syg, er det fordi dens manglende harmoni, både med det åndelige og med det jordiske, har fjernet den fra livets oprindelige kilder, såsom den åndelige dialog med Mig og kontakten med sin moder, naturen.

58. Jeg opfordrer jer til at tænke dybt over mit ord, og jeg må sige jer: Hvis nogen – efter at have hørt Mig – fortsat anser mine bebrejdelser og mine domme for uretfærdige, vil det kun være, fordi han ikke har kunnet forstå meningen med mit ord, , og Jeg vil da være nødt til at tilgive hans forhærdede hjerte og forstand.

59. Du er blevet sat på prøve i lang tid, elskede folk, fordi det er nødvendigt, at du renser dig, så du bliver værdig til at videregive mit ord til dine medmennesker – i dag, hvor nationerne har så stort behov for et fredsbudskab.

60. Jeg vil ikke udsende dem som budbringere, der er døde for nådens liv, for de ville ikke have noget at give. Jeg vil ikke betro denne mission til dem, der ikke har renset deres hjerte for egoisme.

61. Budbringeren af mit ord skal være en af *mine* disciple, hvis blotte tilstedeværelse allerede gør min fred mærkbar i hjerterne. Han skal have evnen til at kunne trøste sine medmennesker selv i livets sværeste øjeblikke, og der skal altid strømme et lys ud af hans ord, som fordriver al mørke i sjælen eller forstanden.

62. Jeg fandt dette folk »dødt« og vækkede det til live med mit ords lys. Hvorfor skulle mine disciple ikke kunne gøre det samme for deres medmennesker, da det er det, jeg har lært dem?

63. Når jeg taler om »døde«, mener jeg dem, der er døde med hensyn til troen, det gode og sandheden, og jeg kan sige jer, at der var en »død« i hver af jer, da I kom til min forkyndelse.

64. Da mit ord rørte ved jeres hjertes gravsten, fik det den sjæl, der længe havde været begravet under jeres livs materialisme, til at skælve.

65. Mit ord lod jer opleve ukendte fornemmelser, oversvømmende kærlighedsfølelser og sjælens glæder. I kom ivrigt til den guddommelige stråle, der blev forkyndt gennem taleren, for at nyde den essens, som I følte strømme ned fra uendeligheden til jeres hjerter hernede.

66. Det har været øjeblikke af ægte fred for jer, hvor I, forflyttet til en verden fuld af lys og fuldkommenhed, har glemt jeres jordiske skæbner.

67. Da blev jeres hjerte overvældet af taknemmelighed, for netop da I ikke forventede andet end smerte af livet, revnede hemmelighedens slør, og en stråle af guddommeligt lys faldt ned over jeres sjæl som et budskab om kærlighed, sandhed og trøst.

68. I jeres mørke, smertefulde og ensformige liv skete det uventede mirakel ved min genkomst gennem en åndelig og samtidig forstandsmæssigt forståelig åbenbaring.

69. Fra denne dag af åbenbarede sig et nyt liv for jeres øjne. Tvivlens og usikkerhedens skygger forsvandt, og lyset tændtes i jeres hjerter.

70. Dette er den nye daggry, som Jeg så ofte taler om i mit ord; dette er den nye dag, som I er vågnet op til.

71. I har nu håb, føler jer trygge og ved nu, hvad I skal gøre for at leve i overensstemmelse med denne vej.

72. I jeres hjerter er der opstået ædle beslutninger, gode hensigter og smukke planer.

73. Vejen breder sig lysende ud for jeres øjne og opfordrer jer uophørligt til at følge den for at vise jer dens skønhed og åbenbare nye lærdomme for jer ved hvert skridt.

74. Hvem af jer ønsker ikke denne vidunderlige opvågnen for hele menneskeheden? Hvem af jer vil kun have denne skat for sig selv? Ingen. Jeg ser i hvert hjerte ønsket om en verdensomspændende genopstandelse, ønsket om fred og lys i alle mennesker. Sandelig, jeg siger jer: dette ønske, som hver dag vokser i jeres hjerter, vil være den kraft, der i morgen får jer til at kæmpe for virkeliggørelsen af det ideal, som mit ord har ladet spire frem i jeres sjæl.

75. Jeg vil give mit folk midlerne til at bringe mit budskab ud til alle nationer. Jeg vil sørge for, at det på sin vej møder mennesker med god vilje, som vil hjælpe det med at bære mine åbenbaringer ud til jordens yderkanter.

Min fred være med jer!

Undervisning 324

Min fred være med jer!

1. Jeg er kommet ned til jeres hjerter, som jeg har fundet rede til at modtage mig. Hvem af jer har søgt mig, uden at have fundet mig?

2. I vandrer i øjeblikket gennem en ørken, men I har min tilstedeværelse i denne stemme, der uophørligt opmuntrer jer i de utallige prøvelser på vejen. I er blevet næret med Åndens brød, mens mange skarer lever i ørkener, hvor de hverken har fundet vand, mad eller en leder.

3. Jeg kommer ned til alle og har ikke foretrukket nogen race. Min Ånd kommer ned til alle mennesker, men kun de, der er forberedte, modtager Mig og bliver styrket af Min nærvær.

4. Jeg velsigner »Israels folk«, som har åbnet sit hjertes døre for at give mig husly – dem, der har åbnet deres øjne for lyset og i dette værk har opdaget al den sandhed og herlighed, det rummer. For de vil blive frelst, og gennem dem vil de kommende generationer blive frelst.

I, det udvalgte folk, der altid har lyttet til Mig, kommer i dag endnu en gang hen til Mig, bøjer jer for Mig og siger til Mig: »Fader, led vores skridt, tænd vores tro endnu mere, lad os ikke falde i fristelse.«

I siger til Mig i jeres bøn, at I har store trængsler, at I har tømt en lidelseskalk, at jeres fødder er blevet såret af vejens torne. Men Mesteren svarer jer: Vær tålmodige i prøvelserne, drik jeres lidelseskalk med underkastelse, og se frem mod morgendagen, mens I fordyber jer i Min lære.

5. I er blevet advaret på forhånd, I vidste, hvad disse tider ville medføre, fordi Jeg har forkyndt det for jer. I er ikke blinde, I vandrer på stien fuld af lys. Det er andre, der snubler, falder og udgyder tårer: Det er de uvidende, der ikke ved, hvorhen de går, og som lever et ufrugtbart og nytteløst liv.

Men du, folk, som har viden om, at du besidder alle Åndens gaver, at du har Min nærvær i Mit ord, og at du dag for dag har modtaget Mig i Mine undervisninger, er den stærke, der viser Mig sin kæmperånd – en ånd, der har overvundet modgangene, der er gået forbi de store forhindringer og har gennembrudt de store barrierer i længslen efter Mig, efter fuldkommenheden. For du skal være den første, den stærke blandt mennesker, der taler sandt og vidner om det, han har oplevet.

6. Når den store afsluttende prøve nærmer sig, skal I tale til jeres medmennesker. Jeres ord skal bryde den tavshed, som menneskeheden vil forfalde til, for en kort tid forvirret af den store prøvelse. Det skal være »Israels« stemme, der hæver sig, taler til verden og forkynder den det, som Jeg har lovet den: Fred til mennesker med god vilje, frelse for de troende, myndighed og styrke for enhver, der hæver sig til et rent ideal.

For at opmuntre jer vil Jeg lægge Mine ord på jeres læber og Min inspiration i jeres hjerter, så I kan lede denne menneskehed sikkert.

I er blevet grundigt forberedt. I hver eneste af mine undervisninger har Jeg for jeres øjne åbnet en uendelig vej fuld af idealer og åndelighed.

7. Jeres forstand og i endnu højere grad jeres sjæl er blevet opmuntret, mens I har nydt dette ords glæder og gemt det i jeres hjerter for senere at studere det. Allerede nærmer sig det store studietidspunkt for »Israels folk«, hvor I vil være nødt til at reflektere over de ord, jeg sagde til jer, over de undervisninger, jeg gav jer som et testamente for jer og for hele menneskeheden.

8. Vær forberedt, folk, for der vil springe mange tanker frem i alle hjerter, som vil udfordre jeres tanker, og I vil ikke finde åndelig samhørighed blandt menneskene. Det er tiden for den forudsagte kamp. Mens nogle drager ud for at forsvare min sandhed og udbrede min lære, vil andre søge at ødelægge den og sten for sten bringe dette værk, som jeg har opført i Israels folks hjerte, til fald.

9. De vil rejse sig i fanatisme og uvidenhed, for hver enkelt vil have fortolket det efter sin egen forståelsesevne. Men Jeg, Lyset, vil stige ned til jer for at lede jer. Jeg, Retfærdigheden, vil lade sandheden stråle i hjerterne hos dem, der har lyttet til Mig med en forberedt sjæl.

10. Israels folk: I denne store kamp skal I kun bære kærlighedens, fredens og retfærdighedens våben. Hvad ville der blive af jer, hvis I greb det tveæggede sværd, der sårer og dræber? Frem for alt skal I lade mit lys stråle og bringe mit ord til hjerterne. I skal rustes med tålmodighed, klogskab og kærlighed og huske disse undervisninger, som Jeg gav jer midt i denne fred. Selvom Jeg så menighederne strides i store storme og stor forvirring, har mit ord været som et fyrtårn i dette hav, der var oprørt af verdensanskuelser, forestillinger og forskellige fortolkninger.

Hver af jer skal være en sandhedens forkynder; I skal alle tage Mig som forbillede; I skal alle huske den kærlighed, hvormed Jeg underviste hver af Mine disciple – den tålmodighed, hvormed Jeg oplærte hver af Mine elever – den tilgivelse, som Jeg skænkede alle, når de begik fejl og gav efter for en fristelse.

11. Således skal du, Israel, som vil forblive som Min discipel, som vil vidne om denne Mester, tage Mig til forbillede. Da vil prøvelsens øjeblik blive din mulighed, da vil du også erkende dig selv, da vil du erkende din sjæls storhed. Men hvis I ikke er forberedte, vil du beklage din svaghed. Jeg som Mester har undervist jer, har skænket jer utallige lærdomme, og når dette år 1950 går på hæld – et år af nåde, det sidste, hvor Jeg vil tale i

denne form – vil I være forberedte, og alt, hvad I ikke skulle have hørt gennem stemmebæreren, vil I modtage gennem intuition i jeres sjæl.

12. På denne måde vil I forstå store lærdomme. Den vej, jeg har udstukket for jer, er uendelig. Aldrig vil I kunne sige, at I nu er nået til enden, at I ikke har mere at lære eller studere, at I har forstået det hele.

Nej, folk, en kort tid vil ikke være nok for jer til at forstå min lære, I vil under hele denne rejse på jorden være nødt til at studere, og derefter i det hinsides vil jeres sjæl vandre videre ind i de åndelige regioner i længsel efter essensen og visdommen i min Ånd, og I vil stadig opdage nye horisonter, jeres idealer vil blive større, og så vil I forstå, at jeres Fader er uendelig i sit lys og i sin kærlighed til sine børn.

13. I dag er I ikke længere børn, ikke længere små børn i dette værk; I er kommet langt i opfyldelsen af jeres mission. Jeg har talt til jer og sagt, at »Israels folk« boede på jorden for at modtage Mig. Derfor er der mange epoker, hvor jeres sjæl har hørt Mig.

14. I har allerede gennemgået nogle livsfaser og har udviklet jer. I har den erfaring og de frugter, som I har høstet i de forgangne tider. I har allerede gennemgået store prøvelser, derfor vil jeres sjæl ikke lade sig forføre af falske lys. I kender »smagen« af mit ord, har åbnet jeres øjne og kender det reneste åndelige lys. I har læst i den store bog om min visdom og vil ikke kunne bringes i forvirring af de ufuldkomne videnskaber.

15. Jeg har gjort jer bekendt med det sande lys og den sande videnskab, som er i Mig. Jeg har gjort jer store i sjælen, fordi Jeg ønsker, at I skal søge Mig mere med den end med forstanden, så I i sandhed kan være spiritualister. For allerede nærmer tidspunktet sig for de store muligheder for Israels folk. Hvis I i dag har følt jer som fanger med et begrænset handlingsrum til at udøve min undervisning, så er det øjeblik nu nær, hvor Jeg vil åbne veje for hver enkelt af jer, og dér vil I anvende min lære, og ved at udøve den vil I opdage storheden i hvert af mine ord.

16. Kun på den måde vil I kunne forstå Mig; så vil I fortolke mit ord korrekt og ikke danne teorier og forestillinger i jeres sind, som forvirrer jer og ikke fører jer til forståelse af min lære.

I skal udøve kærlighed, fred og barmhjertighed for at blive ét med jeres Fader; så kan I erkende jer selv, sådan som Jeg har forberedt jer – fulde af gaver og nåde. Jeg har sagt jer, at Jeg har skabt jer efter mit billede og lighed, at hver af jer kan udføre store gerninger på vejen, som skal vidne om Mig, som gør jer lig Mig, og på grund af jeres evner kan I fuldføre dem.

17. Er I allerede parate? Har I allerede forberedt jer på at tage Mig som forbillede? Sandelig, Jeg siger jer, der mangler jer intet hertil; I har allerede nået åndelig modenhed, og fra dette punkt kan I træde aktivt frem og

bringe Mig de første frugter af jeres opfyldelse af opgaven, mens en stor del af menneskeheden fortsat sover, mens den venter på det stød eller den rystelse, der vil vække den.

18. I våger og beder, holder jeres tro levende. I beder for alle dem, der føler sig udstødte og har forladt den åndelige vej, og denne bøn omgiver menneskene og redder dem, frelser dem. Tiden vil komme, hvor de hjerter, som I har sået kærlighed i, og som I endnu ikke kender, fordi I har bedt både for dem, I kender, og for dem, I ikke kender, vil komme på jeres vej, eller I vil på jeres vej nå frem til dem og opdage dem, og da vil I blive ét med hinanden, da vil jeres sjæl genkende det frø, den har sået.

19. Provinserne venter på jer; jeg har talt meget om det til jer, men I har betragtet det som noget fjernt, fordi I ikke så det indtræde med det samme. Men det øjeblik vil komme, hvor I spreder jer, og da vil I tage dette frø med jer som et overflødigt frø for at sprede det på menneskehedens marker. Der vil I erkende jeres fremskridt, der vil I begynde at fremme jeres ideal, der vil I blive store gennem jeres handlinger af kærlighed og opofrelse for menneskeheden.

20. Det er nødvendigt, at I gennemgår disse prøvelser, for at I kan forstå min lære. Hver af jer skal blive en apostel, og jeg vil oplyse og velsigne jer fra det hinsides.

21. I har de samme gaver, som de havde dengang. Ja, Israels folk, for I har i denne tid været mine disciple, ligesom de tolv og alle dem, der hørte mig i den anden tid. I jer har jeg lagt mit frø, min visdom har omsluttet jeres sjæle. Men hvis I i en kort periode ikke har følt jer fyldt af den, så er det fordi, I endnu ikke har reflekteret og studeret.

22. Jeg skænker jer nu en tid med fred, en tid med afstand fra jeres jordiske liv, så I kan studere, og så I forberedte kan påbegynde jeres mission. Når dette tidspunkt kommer, så lad det ikke gå ubemærket forbi; viet ikke denne tid, som Jeg nu skænker jer, til det verdslige liv. Jeg vil desuden give jer det, der er nødvendigt til jeres underhold, og alt, hvad I har brug for til sjælen.

23. Jeg er kommet for menneskets sjæls skyld, for at redde den fra det mørke, den har levet i. Kroppen er af sekundær betydning; det jordiske liv er, selvom det er vigtigt for mennesket, ligeledes af sekundær betydning. Et stykke brød er nok til at nære jer, et tæppe til at dække jeres krop og beskytte den mod vejrligets uvejr, og et enkelt klædningsstykke, og det er tilstrækkeligt. Men sjælen, som skal tilbagelægge en lang vej, som skal nå frem til Mig med store fortjenester for at opnå de store løfter, har endnu ikke haft sin mulighed hos jer, er stadig lænket og råber stadig konstant på frelse og befrielse. Den rejser sig i kernen af jeres væsen og ryster jeres

hårde hjerte. Men det er den, der skal herske over »kødet«, og ikke skal kødet herske over sjælen.

24. Den fysiske hylster er blot klædedragten, redskabet, som Jeg har givet jer på jorden, for at I i en tid kan leve her . Når I har aflagt denne klædedragt, vil Jeg kræve regnskab af sjælen for hendes krop.

Men den materialisme, I lever i, er et fængsel, hvor I har undertrykt jeres sjæl. Jeg vil nu åbne dørene dertil og give jer frihed, så I kan leve meget tæt på Mig og elske denne menneskehed med alle jeres væsens kræfter.

25. Jeg ønsker, at Israels folk skal være som en kærlig mor, der tager imod denne forsvarsløse menneskehed, at jeres skød skal være varmt, at jeres øjne skal være fulde af kærlighed og medfølelse for denne menneskehed. Jeg betror den til jer, så I kan betragte den som en yngre søster eller – hvis I vil – som en datter. Jeg vil efterlade jer som Mine stedfortrædere, og ligesom Jeg elsker, velsigner og omfavner menneskeheden, skal I også gøre det. Den hungrer efter kærlighed, efter forbilleder og efter lys. Jeg vil sige til menneskeheden: Søg »Israels folk«, i det vil du finde Min stedfortræder og Mine mirakler, over det vil Jeg udgyde Min undervisning og Mine goder!

26. Hvor stor er din opgave, elskede folk, du har stadig ikke forstået den! Men vær ikke bekymret. Hvis du tror på Mig, vil du kunne hæve dig til at opfylde den, og du vil blive nødt til at indtage den ærefulde plads over for menneskeheden.

Forbered jer nu, mens I endnu har tid til at tænke efter og meditere – nu, hvor I endnu ikke står foran de store menneskemængder og prædiker, og hvor I selv endnu kan rette fejlene. Træng ind i jeres indre for at erkende det gode og det onde, der gemmer sig der, og for at fremme de dyder, I måtte opdage, som Jeg har præget i jeres sjæl siden begyndelsen, siden I blev skabt. Men det onde, I bør opdage – alle de ufuldkommenheder, der måtte findes i jer – skal I omdanne til fuldkommenheder.

27. Jorden er en dal af forsoning og prøvelse for ånden. Men den skal sejre gennem den kraft og magt, som Jeg har skænket den, for den er en del af Mig selv, Min egen essens, Mit eget liv. I er mine skabninger, lig Mig. Hvilke forhindringer vil I derfor støde på på jeres vej, som I ikke kunne overvinde på vejen mod åndeliggørelse og opadgående udvikling?

28. Folket: Det er nok, at I beder dagligt og uddanner jer gennem studiet af min lære, for ved jeres egen indsats at bane jer en vej, bestå alle prøver, vente med tålmodighed, når I må afvente, og modtage alt, som det er min vilje. Jeg har ikke lovet jer en blomsterbestrøet vej; jeg har ikke

sagt til jer, at I vil være lykkelige og nyde den fuldkomne lykke her på jorden. Jeg har lært jer, at I er underkastet prøvelser og gennemgår en soningsvej, hvor I skal gøre bod for jeres tidligere fejltagelser, ligesom I skal tilegne jer fortjenester for at stige opad.

29. Det er det, jeg har sagt til jer, folk. Vær derfor tålmodige i trængslerne, bær jeres liv med glæde. Håb på, at det, I ikke modtog ved nattens indtræden, vil I modtage ved daggry. For enhver, der stoler på mig, modtager – enhver, der beder, er stærk. Derfor leder denne Mester jer, disciple, altid mod bøn, mod studiet af de åndelige lærdomme, mod studiet af det menneskelige liv, så I til enhver tid kan være kloge og retfærdige, så I er retfærdige i alle jeres beslutninger, så I kan vidne om, at I er mine apostle, og så I føler jer fulde af fred på grund af den retfærdighed, I har udvist i jeres handlinger.

30. Således forbereder Jeg dig, Israels folk, således har Jeg forenet dig i denne menighed. Dem blandt jer, der er kommet til i de sidste timer af mit ord, har Jeg undervist og løftet op for at forene jer alle i én eneste tanke, i det samme studium, så I, der er kommet til for nylig, kan nå samme udviklingsgrad som dem, der allerede længe har lyttet til Mig.

31. Jeg ser jer alle bestige den samme stige og nære høje idealer, idet I altid sætter sjælen i forgrunden, beder og forventer alt fra Mig. Jeg velsigner jer og siger jer: Dette forventer Jeg også af menneskeheden.

Hvornår vil den blive omvendt? Hvornår vil den have aflagt sin kappe af urenhed? Hvornår vil den have taget afstand fra sin materialisme for at begive sig ud på søgen efter den åndelige dragt?

Dette store værk vil I ikke udføre. Jeg, som arbejder utrætteligt, vil omvende menneskeheden på det tidspunkt, der er nødvendigt. Den vil udvikle sig, den vil på et øjeblik tage store skridt, fordi Jeg forbereder de prøvelser og omstændigheder, der skal føre den til åndeliggørelse.

I skal udføre jeres opgave i den nuværende tidsalder, men Jeg vil virke og fuldføre til alle tider.

32. I har lært mit ord at kende, har erkendt, at det stammer fra mig, men I længes undertiden også efter varmen og ømheden i den moderlige kærlighed. Mesteren spørger jer imidlertid: Har I ikke også i dette ord fra Mesteren erkendt moderens ømhed og kærlighed?

Jeg har sagt jer, at Jeg er én eneste Mester, én eneste Ånd, og at der i Mig findes alle former for kærlighed. Hvis I længes efter Maria, så søg hende i mit eget ord – i dette ord her, som til stadighed velsigner og kærtegner jer.

33. Ja, Israels folk, i Mig taler Faderen og Moderen, i Mig taler alle former for kærlighed. I dette mit ord, som Jeg har talt til alle tider, vil I –

når I genkender Mig – finde alt, hvad I længes efter. Der vil ikke være nogen tomhed i jeres hjerter; i Mig vil I finde Faderen, Vennen, Broderen, Mesteren, men også Moderen. Jeg er den fuldkomne kærlighed, den aller største kærlighed. Vær trygge, folk, og tak Mig, fordi Jeg har bragt disse lektioner til jeres kendskab.

34. Hver nådemorgen fylder Jeg jeres vej med velsignelser. Hvem af jer, der beder til Mig med frygt eller længsel, er ikke blevet hørt? Jeg ser alt og ved alt. Jeg taler til jer fra det hinsides.

I hører til dem, der kommer til Mig, der hæver sig for at finde Mig i Åndens riger. Jeg har ikke betrådt Jorden i denne tid; Jeg kommer ned i åndelig forstand og forbinder Mig med jer gennem den Universelle Stråle, og derfra ser og hører Jeg alt, taler Jeg til jer og velsigner Jeg jer, og på denne nådefyldte morgen siger Jeg til jer: Tjen fortjenester, for I nærmer jer allerede midten af dette år. Hvis I har udnyttet det rigtigt, så er I velsignet. Men jeg som Mester råder jer: Udnyt hver dag og hvert øjeblik, så I kan indprente jer mit ord og bevare det for evigt i jeres hjerter.

Denne atmosfære, denne fred, dette lys, denne glæde og denne kærlighed skal fortsat bestå; I skal fortsat indånde dem efter dette år i jeres forsamlinger og uden for dem; det vil Jeg skænke jer. Hvor I end samles, vil I have Min tilstedeværelse; hvor I end påkalder Mig, der vil Jeg være hos jer.

35. Således, folk, erkend, at den Guddommelige Mester i denne tid åbenbarer sig midt i en atmosfære af fred, forståelse og åndelighed. Jeg har forenet jeres tanker, og I har opført et åndeligt tempel, hvortil Jeg kommer ned. Der åbenbarer Jeg Mig og gør Mig mærkbar. Der vil I genkende Mig efter dette år, for på denne måde vil Jeg fortsat åbenbare Mig midt i fred og åndelighed. Jeres sjæle e skal fjerne spliden og skabe en atmosfære af harmoni og enhed i trosopfattelserne.

36. Når tiden er kommet, vil I sprede jer uden at danne partier eller efterlade forvirring eller dårlige eksempler.

37. I skal tale ud fra jeres hjerte og jeres sjæl, fulde af fred; så vil en af jeres sætninger kunne rumme hele den retfærdighed og sandhed, som Jeg ønsker at gøre kendt for denne verden. Sørg derefter for at bevare jeres fred, jeres åndelige energi og jeres tro godt, så I til enhver tid kan være sandhedens stemme, den profeterende stemme, den stemme, der bringer det onde til tavshed, og som vækker sjælen gennem Åndens stemme.

38. Sådan skal I være, folk, midt i den forvirrede menneskehed; til det har Jeg forberedt jer. Hver af jer vil udføre sin opgave midt i en menneskemængde, men I skal alle være åndeligt forenet, selv om I fysisk måtte være fjernt fra hinanden. Og I skal udveksle tanker med hinanden,

det være sig åndeligt eller ved hjælp af breve. Således vil I efterhånden udfolde mit værk, således vil I bringe det tættere på verden. Til det formål har Jeg i denne tid vækket idealet i jer om at udfolde de åndelige gaver gennem sandfærdighed og retfærdighed, så I altid er retskafne og åndelige.

39. Jeg efterlader jer forenet som én eneste familie, hvor der ikke skal være stridigheder. I skal alle betragte jer som søskende, alle på samme udviklingsstadium, med den samme vilje til at opfylde jeres opgave og med et højt ideal. I vil alle modtage velsignelse, opmuntring og det, I har brug for til jeres kamp, fra min Ånd.

Jeg styrker jer på denne nådefyldte morgen. Tag hver eneste af mine undervisninger til jer; selvom de er korte, rummer de et stort lys.

40. Vær velsignet. Jeg venter altid på dem, der ønsker at udvikle sig åndeligt – dem, der søger ud over det, deres øjne kan se – dem, der med deres ånds øjne opdager det evige liv i det hinsides.

41. Jeg gør jer bekendt med jeres åndelige gaver og lader kaldet lyde til jer. Men hver af jer må nå frem til Mig gennem sine egne fortjenester.

42. På denne nådens morgen velsigner Jeg gennem bønnen fra Israels folk, der er samlet i forskellige menigheder inden for og uden for denne nation, hele menneskeheden og skænker den min fred og min barmhjertighed.

43. Således forbereder Jeg jer i øjeblikket på de svære tider. Jeres ord skal bryde den tavshed, der nu vil sænke sig over menneskeheden, som er tynget af den store ulykke og forvirret af de forskellige verdensanskuelser, der vil komme til udtryk blandt de åndelige ledere af forskellige trosretninger.

I den tid af angst, hvor I ikke ved, hvor længe den vil vare, vil der i hver sjæl rejse sig en stemme, der vil sige: »Fred til mennesker med god vilje.« Da vil de blive frelst, som i deres hjerte føler troen, og som holder deres lampe tændt. Disse vil føle en stor kraft i sig.

44. Nu nærmer sig studietiden for dette folk, hvor det vil reflektere over mine ord og bud, og hvor I skal forberedes til denne kamp. Jeres tanker vil støde sammen, I vil være uenige i jeres konklusioner. Men mit lys vil stråle over alle jeres forestillinger, og jeg vil benytte mig af dem, der med en sund sjæl begiver sig ud for at virkeliggøre mine planer.

45. I denne kamp giver Jeg jer kun kærlighedens, klogskabens og tålmodighedens våben. Men under udførelsen af denne mission vil I med vemod mindes disse timer af fred, denne glædesfyldte atmosfære, hvor Jeg underviste jer og forberedte jer på kommende tider. Men i det hav af

forskellige verdenssyn, forestillinger og betragtningsmåder skal I kæmpe for at bevare jeres fred og værdighed som Mine disciple.

46. Det er ikke nok at udforske min undervisning og forstå dens indhold for at opnå frelse. Det er nødvendigt at følge dens anvisninger, så I bliver ét med Mig, og jeres sjæl opnår stadig større modenhed og fasthed i sine overbevisninger.

47. Jeg har ikke lovet jer en blomstrende vej i denne verden, men trods dens strabadser kan I leve jeres liv med glæde, håbe tillidsfuldt på fremtiden og i alle jeres handlinger være retfærdige og retlinede. Virk og udfør jeres opgave i denne tidsalder, og Jeg vil virke til alle tider.

48. Bevar jeres åndelighed, så I til enhver tid kan være den stemme, der taler sandheden, som bringer det onde til tavshed og opfylder sin opgave med at lede og undervise medmenneskerne.

Påkald kærligt jeres himmelske Moder ved hvert af jeres møder. Men Mesteren siger jer: Jeres Ånd og Min er én og den samme. Har I ikke genkendt hendes ømhed og hendes nåde i Mine ord? I denne undervisning taler Faderen og jeres Moder i en fuldkommen guddommelig forening.

49. Hvor ofte har Jeg ikke overrasket mennesker, mens de spurgte sig selv, om der ikke findes en eller anden måde at komme i forbindelse med Gud på, og ofte har de sukket og udbrudt: »Åh, hvis jeg dog kunne stille Herren et spørgsmål og få svaret!« Men derefter giver de op, fordi de tror, at dette er umuligt, og de søger fortsat min barmhjertighed i ydre kultformer og materielle offergaver, selvom de i det inderste af deres væsen ikke kan forstå, hvordan en Fader, der altid har sagt, at han elsker sine skabninger så højt, ikke nedlader sig til at svare dem, når de beder til ham og påkalder ham.

50. Åh, I umodne menneskevæsener, der er forfaldne til det jordiske liv, hvis I dog vidste, at netop dette behov for at træde i forbindelse med Mig er den tørst, som Jeg føler i Min Ånd! Hvis I dog vidste, at den dialog, I længes efter, ikke blot er blevet jer skænket, men at alle mine åbenbarede læresætninger til enhver tid har til formål at føre jer til en dialog fra ånd til ånd! Men da I lever et materialistisk liv, har I ønsket at høre Min stemme svare på de ord, som jeres læber udtaler, og dette kan og må ikke ske. For så ville det ikke længere være en åndelig samtale, men en, hvor jeres Herre ville nedværdige sig til jeres materialismes niveau.

51. Derfor må den måde, jeg har valgt i denne tid, når jeg giver mig til kende gennem disse stemmeformidlere, være kortfattet, fordi den ikke er den fuldkomne åbenbaringsform, men – når den først er forbi – vil

forberedelsestiden komme, hvor mange mennesker vil begynde deres udvikling hen imod en ånd-til-ånd-dialog.

52. Jeg har aldrig været fjernt fra jer, som I til tider har troet, ej heller har jeres lidelser nogensinde været mig ligegyldige, og jeg har ikke været døv over for jeres råb. Følgende er sket: I har ikke bestræbt jer på at forfine jeres højere sanser og har forventet at opfatte mig med kødelige sanser. Men jeg siger jer, at den tid, hvor jeg indrømmede menneskene dette, ligger allerede meget langt tilbage.

53. Hvis I havde gjort jer den mindste ulejlighed for at udvikle nogle af jeres åndelige evner, såsom den indre opløftelse gennem åndelig kontemplation, bøn, forudanelse, den profetiske drøm eller det åndelige syn – så forsikrer Jeg jer, at gennem hver eneste af disse ville I forene jer med Mig og dermed modtage svar på jeres spørgsmål og guddommelig inspiration i jeres tanker.

54. Jeg er altid rede til at tale med jer, jeg afventer altid jeres åndelige opstigning og beredskab for at behage jer og give jer den glæde at åbenbare Mig for jeres ånd. Det eneste, der kræves, er, at I med største oprigtighed gør jer rede til at modtage denne nåde.

55. Det er sandt, at Jeg modtager jer og skænker jer Mine velsignelser, uanset i hvilken form Min barmhjertighed påkaldes. Men selvom I modtager det, I har bedt Mig om, vil jeres sjæl aldrig opleve den lykke at have gjort sig fortjent til det gode.

56. Jeg må sige jer, at den dag, hvor I forstår at nå op til det åndeliges højde med jeres bønner, vil jeres lykke ved modtagelsen af min barmhjertighed være uforligneligt større. For den, der forstår at bede, vil naturligvis også forstå at modtage.

Jeg siger jer dette, fordi nogle opnår det, de begærer, fra Mig, selvom de ikke forstod at bede. Hvilken værdi kan de da tillægge det, som de ikke engang forstod at bønfalde om eller bede om? De hører til dem, der ikke forstår at modtage, som ikke kunne forstå den kærlighed, hvormed deres Fader imødekom deres bøn.

Men min pligt som Fader er at hjælpe børnene i deres livskamp, at beskytte dem, at stå dem bi og at trøste dem. Derfor kan min barmhjertighed aldrig ophøre med at strømme ud over mine børn.

57. Denne Fader, der elsker jer så højt, kan ikke se jer fordybet i åndelig uvidenhed, som er mørke, fattigdom og elendighed. Derfor vækker Jeg jeres samvittighed, som er som en mester, der opstår ud af jer selv og altid søger midler og veje til at blive hørt og følt, til at udtrykke sig i ord og læresætninger, der korrigerer jeres fejl og løfter jer op til lysets, erkendelsens, åndens og sjælens storhed.

58. Foren i jeres forstand og ånd mine åbenbaringer som Gud, der forkynder jer loven; mine åbenbaringer som Fader, der afslører min uendelige kærlighed for jer, og mine undervisninger som Mester, der åbenbarer min visdom for jer; så vil I ud af alt dette modtage *en* essens, *en* guddommelig hensigt: at I på den åndelige lysets vej kommer til Mig – noget mere end blot en meddelelse til jer. Jeg vil føre jer ind i mit eget rige, hvor jeg altid er til stede, for evigt i jer.

59. Bestræb jer først og fremmest på at blive åndelige, så jeres skjulte gaver gradvist vækkes, og I først kommer tættere på dialogen fra ånd til ånd og derefter, skridt for skridt, tættere på fuldkommenhedens verden.

Min fred være med jer!

Undervisning 325

1. Salige er de, der græder af kærlighed, for dette er beviset på, at jeres ånd og jeres hjerte lever i harmoni.

2. Det er de øjeblikke, hvor I reflekterer over jer selv, det rette tidspunkt til at forstå og føle min kærlighed, det øjeblik, hvor jeres hjerte – næsten uden at I bemærker det – åbner sig som en blomst, og den søde tårestrøm bryder frem fra jeres øjne.

3. Disse tårer taler mere end alle ord og siger mere end alle tanker. I dem findes der oprigtighed, der findes ydmyghed, der findes kærlighed, taknemmelighed, anger, løfter.

4. Når I hører Mig tale således, føler I jer forstået og elsket af Mig. Ja, mine små børn, Jeg ser jer alle og hører jer alle, Jeg kender jeres navne, kender alle jeres nød, hører jeres klager og jeres bønner og modtager alle jeres bønner og ofre.

5. Ja, I er mine børn, fordi I er fremkommet af min Ånd. Hvordan skulle jeg ikke kende og elske jer?

6. Når smerten eller lidelsen nogle gange fortsætter trods jeres bønner, er det ikke, fordi Jeg ikke har hørt jer, og heller ikke fordi Jeg ikke vil opmuntre jer, men fordi Jeg vil prøve jer for at give jer den ene af Mine lektioner efter den anden, for det er Min pligt som Fader at rette på jer, at prøve jer og fuldkomme jer på den vej, som livet er.

7. Velsignet være de, der velsigner Mig på skabelsens alter og ydmygt formår at tage konsekvenserne af deres fejltagelser på sig, uden at tilskrive dem guddommelige straffe.

8. Velsignet være de, der ved, hvordan de skal følge Min vilje, og som i ydmyghed tager imod deres prøvelser. De vil alle elske Mig.

9. I menneskemængder, kom herhen for at søge tilflugt hos Mig, for det, der sker i jeres verden, fylder jer med frygt. I har konstateret, at al retfærdighed, al kærlighed og al sandhed er forsvundet fra menneskenes hjerter. Da har I spurgt jer selv: »Hvem skal vi søge tilflugt hos? Hvem skal vi bønfalde om hjælp, og fra hvem kan vi håbe på noget?« Og da har I husket Mig.

10. I stakkels folk på jorden – de ene er gjort til slaver, andre undertrykt, og de resterende udnyttet af deres egne ledere og repræsentanter!

11. Jeres hjerte elsker ikke længere dem, der regerer over jer på jorden, fordi jeres tillid er blevet svigtet. I har ikke længere tillid til jeres dommeres retfærdighed eller storsindethed; I tror ikke længere på løfter, på ord eller smilende ansigter. I har oplevet, at hykleriet har taget magten over hjerterne og på jorden har opbygget sit rige af løgne, falskhed og svig.

12. Stakkels folk, som I bærer trængslerne på jeres skuldre som en uudholdelig byrde – den trængsel, der ikke længere er den velsignede lov, gennem hvilken mennesket modtog alt, hvad der var nødvendigt for dets levebrød, men som har forvandlet sig til en fortvivlet og angstfyldt kamp for overlevelse. Og hvad får menneskene til gengæld for at ofre deres kræfter og deres liv? Et indholdsløst stykke brød, et bæger fuldt af bitterhed.

13. Sandelig, Jeg siger jer: Dette er ikke det livsgrundlag, som Jeg lagde i jorden til jeres glæde og opretholdelse; dette er brødet af splid, forfængelighed og umenneskelige følelser – kort sagt beviset på manglen på eller fraværet af åndelig modenhed hos dem, der bestemmer over jeres menneskelige liv.

14. Jeg ser, at I river brødet ud af hænderne på hinanden, at de, der stræber efter magt, ikke kan udholde, at de andre besidder noget, fordi de vil have det hele for sig selv; at de stærke tilegner sig de svages brød, og at disse må nøjes med at se de magtfulde spise og nyde det.

15. Nu spørger Jeg jer: Hvad består denne menneskeheds moralske fremskridt af? Hvor er udfoldelsen af dens ædleste følelser?

16. Sandelig, siger jeg jer: I den epoke, hvor mennesket boede i huler og dækkede sig med skind, rev det ligeledes maden ud af munden på hinanden, de stærkeste tog ligeledes den største del, de svages slid var også til fordel for dem, der med vold underlagde sig dem, og menneskene, stammerne og folkeslagene dræbte ligeledes hinanden.

17. Hvor består så forskellen mellem nutidens menneskehed og menneskeheden i de dage?

18. Ja, jeg ved godt, at I vil sige til Mig, at I har gjort store fremskridt – jeg ved, at I vil henvise Mig til jeres civilisation og jeres videnskab. Men så vil Jeg sige jer, at alt dette blot er en maske af hykleri, bag hvilken I skjuler jeres sande følelser og jeres stadig primitive instinkter, fordi I ikke i det mindste har bestræbt jer på at udvikle jeres sjæl og opfylde Min lov.

19. Jeg siger jer ikke, at I ikke skal bedrive videnskabelig forskning – nej, tværtimod: Søg, forsk, vokse og berig jer med viden og intelligens i det materielle liv, men vær barmhjertige over for hinanden, respekter jeres næstes hellige rettigheder, forstå, at der ikke findes nogen lov, der giver mennesket ret til at bestemme over sine medmenneskers liv – kort sagt, Mennesker, gør noget for at anvende mit højeste bud om »Elsk hinanden« i jeres liv, så I kan undslippe den moralske og åndelige stilstand, I er havnet i, og så, når løgnens slør, der dækkede jeres ansigt, falder bort, jeres lys trænger igennem, oprigtigheden stråler, og sandheden indfinder sig i jeres liv. Derefter kan I med rette sige, at I har gjort fremskridt.

20. Bliv åndeligt stærke i at følge mine undervisninger, så jeres ord fremover altid bliver bekræftet gennem virkelige gerninger af barmhjertighed, visdom og broderskab.

21. Jeg ved, at I i jeres hjertes inderste spørger jer selv, om I, når I ikke længere hører mit ord, vil have den nødvendige inspiration og styrke til at rejse jer til kampen og ikke bukke under i den.

22. I spørger jer selv, om I ikke vil miste den evne eller det udstyr, som I opnår, når I hører mit ord.

23. Jeg ser, at I er vaklende og usikre, når I tænker på den dag, hvor Jeg for sidste gang taler til jer. For I forstår, at da vil den time være kommet, hvor I skal begynde at forvandle jer fra disciple til mestre, og I føler jer ude af stand til at leve uden mit ord.

24. Jeg siger jer alt dette, for hvis jeg vidste, at det uden disse åbenbaringer ville være umuligt for jer at bestå jeres åndelige kamp, ville jeg ikke trække mit ord tilbage. Men jeg ved, at det er nødvendigt at afslutte mit budskab, så I snart ikke længere tænker som disciple eller elever, men begynder at tænke som mestre.

25. Forstå, at I ikke skal bruge jeres liv på at gå til disse forsamlingssteder i længsel efter åndelig glæde eller trøst. I må indse, at der må komme et øjeblik, hvor jeres ånd skal videregive alt det, den har modtaget fra Mig til jeres medmenneskers fremskridt.

26. Sandelig, Jeg siger jer, det er nødvendigt for jeres åndeliggørelse, at Jeg holder op med at åbenbare Mig i denne form. Når mit budskab en gang er afsluttet, vil I bestræbe jer på at fuldkomme jeres bøn og jeres henrykkelse for at føle min usynlige guddommelige tilstedeværelse, og I vil også bestræbe jer på at forfine jeres sanser og evner.

27. Lev dog vågent, for i jeres rækker vil der dukke mænd og kvinder op, som vil benægte, at Jeg har sat en stopper for Min åbenbaring. De vil fremføre mange argumenter og sige, at den guddommelige svingning er evig, og at det derfor er umuligt, at Jeg ikke længere gør Mig mærkbar gennem det menneskelige forstandsevne. Men allerede i dag siger Jeg jer, at ligesom det er sikkert, at Min Ånd svinger evigt i menneskene, er det også sandt, at den måde, hvorpå Jeg åbenbarer Mig gennem disse stemmeførere, ikke vil vare evigt, fordi den ikke er den mest fuldkomne, da Jeg nu forbereder jer til en dialog fra Ånd til Ånd.

28. Denne åbenbaring blandt jer må ikke vare længere, så I ikke gør den til en tradition, en vane eller et ritual. I skal heller ikke lytte til dem, der siger, at kommunikationen fra ånd til ånd er forbeholdt generationer i en meget fjern fremtid. Nej, disciple. I vil ganske vist først nå den *fuldkomne*

åndelige kommunikation efter stor udvikling, men dette vil ske gennem udøvelsen af min lære, der hele tiden når et højere niveau.

29. Bed direkte til Mig uden behov for mellemmænd, ord, symboler, ritualer eller billeder. Dette vil være begyndelsen på den åndelige dialog, da det da er jeres indre og højere væsen, der hæver sig i længslen efter Mig. Jeres åndelige stemme har da kaldt på Mig, og Min guddommelige stemme svarer jer. Hvordan modtager jeres væsen budskabet fra Min Ånd?: gennem intuitionens og inspirationens gaver, det vil sige på en subtil og åndelig måde.

30. Er denne form for kommunikation ikke mere fuldkommen og åndelig end den, I har gennem jeres stemmebærere? Derfor siger Jeg jer også, at jeres åndelige dialog vil have sin grad af fuldkommenhed afhængigt af jeres forberedelse, ligesom det også skete med stemmebærerne og de menneskemængder, der bistod dem i deres forberedelse.

31. Øv jer mere og mere i den åndelige bøn, så I allerede nu kan erkende hans godhed og sandhed. Væn jer til at søge inspiration og udvikling af jeres intuition gennem denne form for bøn. Så vil I i jeres sind opleve en strøm af lys, der stræber efter at omdannes til menneskelige udtryk og ord, til ædle følelser og gode gerninger.

32. Når I på denne måde har udviklet bønnen, som er begyndelsen på dialogen fra ånd til ånd, vil I ikke længere have behov for talere, der formidler et guddommeligt budskab til jer. For i stedet for at pålægge en anden person at forberede sig på at modtage og formidle dette lys, vil det da være hver enkelt af jer, der forbereder sig på at modtage direkte fra sin Fader i overensstemmelse med de fortjenester, han har opnået over for Ham.

33. Disciple, det har været mig, der i denne tid har åbenbaret jer alle de evner, I besidder, for at I under den åndelige verdens vejledning stadig mere kan udfolde dem, og derved – når jeres brødres, de åndelige rådgiveres, åbenbaringer er afsluttet – allerede vil være forberedte til at udføre jeres mission på bedste vis.

34. Nu, hvor I modtager mine sidste undervisninger, fordi I befinder jer i året 1950, og da den åndelige verden vil give jer sine sidste åbenbaringer, vil I sikkert kunne blive klar over, at dette folk her ikke har udnyttet denne tid til forberedelse og udvikling.

35. Hvor mange af mine udvalgte har ikke engang taget det første skridt mod forberedelsen! Hvad vil de gøre, når de ikke længere har mulighed for at høre deres Mester og deres åndelige brødre, sådan som de har haft det i så lang tid?

36. Mange vil måtte græde over den tabte tid og sige til sig selv: »Hvorfor vidste vi ikke at værdsætte de velsignede øjeblikke, som Faderen skænkede sit folk, i deres fulde værdi? Hvad ville have været bedre end at have taget hul på udfoldelsen af vores gaver under Mesterens vejledning og den åndelige verdens råd og tilsyn?« Men nu vil det være for sent, for menneskets vilje vil ikke kunne ændre den dag og det tidspunkt, som min vilje har fastsat for afslutningen af denne periode med åbenbaringer. Derefter vil en ny periode begynde, og med den en ny måde at udfolde jeres åndelige gaver på, på en enklere, højere og mere åndelig måde.

37. Hos dem, der har bestræbt sig på at udnytte den nuværende tid, vil der forblive en ro i deres hjerte og en fred i deres sjæl. Men de, der har ventet til de sidste morgenandagter for at vågne op af deres dybe søvn, vil med tårer i øjnene se solen af mit ord, der oplyste denne tid, gå ned, uden at have udnyttet dens lys til at begynde at så åndelighedens frø.

38. Minderne om disse dage vil være en glæde for nogle, mens de vil være en pine for andre. For sidstnævnte vil deres samvittighed vække dem til virkeligheden, og de vil erkende den betydning, som mit nye ord har for verden. Dette vil medføre, at kærligheden til at studere mit værk vågner i deres hjerter, og at de gennem deres bønner og deres fordybelse i det skrevne ord trin for trin indhenter den tabte tid.

39. Sandelig, Jeg siger jer: Hos alle dem, hos hvem fælden er meget dyb, og hvor længslen efter åndelighed bliver meget stor, vil Min hjælp åbenbare sig fuldt ud, og snart vil de kunne høre til blandt de mest fremskredne.

40. Der vil komme et tidspunkt, hvor alle, der har hørt Mig i denne tid, vil føle behov for at vidne om mit ord, for verden vil fremstå som en uendelig stor mark, der tørster efter vand og såsæd. Overvej derfor: Hvad har I allerede i jeres hjerter, som I kan tilbyde jeres medmennesker? Hvordan vil I vidne om Min sandhed og vise storheden i Mit værk?

41. Når den time kommer, hvor menneskene udspørger jer og kræver beviser og vidnesbyrd fra jer om det, I har set og hørt fra Mig, vil hver enkelt give det, han har, og derfor siger Jeg jer allerede nu, at det er bedre, at I er forberedte, så prøvelsens time ikke overrasker nogen. Se: Hvis jeres medmennesker skulle finde jer sovende, ville I vågne op forvirrede og forfærdede, og jeres ord ville indeholde unøjagtigheder og fejl, fordi I ikke har forberedt jer i tide, og forhastetheden ville få jer til at begå mange fejl.

42. Nej, elskede folk, Jeg ønsker ikke, at behovet for lys skal overraske jer, mens I er nedsunket i mørke, og derfor taler Jeg til jer med fuld klarhed, så I i fremtiden kan undgå at falde.

43. Vær altid bevidste om, at enhver tid kan være gunstig for sjælens udvikling og selvransagelse.

44. Har alle disse »arbejdere«, der har arbejdet sammen med Mig, ikke netop gjort dette midt i deres livskamp og deres modgang? Men Jeg lærte dem at trække sig tilbage fra alt, hvad der omgav dem, for i øjeblikke af åndeligt arbejde – hvad enten det var i ånden eller i den jordiske krop – at vie sig helt til deres mission.

45. Modtag disse undervisninger fra Mig og glem dem ikke, og lad jer inspirere af disse jeres brødres eksempel, så I kan hente mod derfra.

46. Hvis I venter på fredstider for at kunne gå i gang med at opfylde jeres mission, tager I fejl, for netop disse fredstider vil komme gennem mit folks arbejde, kamp, anstrengelse og endog selvopofrelse.

47. Hvilken mening ville det have at så på en mark, der står fuldt ud i frugt? Jeg har kaldt jer »arbejdere«, fordi det er jeres opgave at så. Men netop det frø, som Jeg har betroet jer, er det, der vil give jer den længselige fred, hvilket betyder, at I, for at høste den, først må så den.

48. Selvom I anser jer for at være meget ubetydelige, siger Jeg jer i sandhed, at I vil være til stor nytte for menneskeheden – åndeligt set. Derfor er det nødvendigt, at I allerede nu forbereder jer.

49. I behøver senere hverken at bære den åndelige helbrederes gave eller den, der formidler budskabet til andre nationer, for da vil tiden for min åbenbaring allerede være forbi, men I skal videreføre den skat af inspiration og visdom, som Jeg har givet jer i mit ord.

50. For jeres virke vil det være nødvendigt, at I forbliver forenet i mit værk og således danner en ægte åndelig familie. Men I ved allerede alle, at der efter udgangen af året 1950 ikke vil være flere åbenbaringer i denne form. Ikke desto mindre forsikrer Jeg jer som opmuntring og trøst om, at min Ånd altid vil være hos jer, og at I vil føle min tilstedeværelse endnu dybere i jeres væsen.

51. Jeg vil åbenbare Mig for jer i jeres tanker, glæde Mig over jeres sammenkomster, gøre Mig mærkbar i jeres hjerte og i jeres ånd og udgyde Mig i barmhjertighed på mange måder og således belønne og opmuntre jeres tro og jeres åndelighed.

52. Enhver, der på denne måde opfylder Min vilje, vil være et trofast vidne til Mit ord, og hans iver og lydighed i at følge Mine anvisninger vil være det faste fundament, hvorpå han opfører sit åndelige tempel. Disse vil være Mine disciple, som udbreder Mine lære over hele jorden. Men hvis der skulle være nogle, der efter 1950 insisterer på, at Jeg fortsat skal åbenbare Mig i denne form, så vil de bedrage, og deres vidnesbyrd vil

være falsk. For ingen af Mine disciple er uvidende om den forkyndte og fastsatte dag for Min sidste åbenbaring.

53. Jeg har givet dette folk tilstrækkelig tid til at samle åndeligt lys, som er visdom og udfoldelsen af alle sjælens evner, for at det ved mit farvel kunne forblive i verden som en mester.

54. Etabler allerede nu en åndelig forbindelse med menneskehedens andre folk, så I efterhånden kan bane vejen for dem, der skal blive budbringere for mit ord . Gennem bønnen vil I kunne skabe den åndelige forbindelse, som Jeg netop indgyder jer.

55. Når I nu følger dette råd, som Jeg netop har givet jer i min undervisning i dag, så tænk ikke på, om de medmennesker, I har bedt for, i det øjeblik, hvor I bad for et bestemt folk eller en nation, har mærket det eller ikke har bemærket, at nogen har tænkt på dem og bedt for dem. I skal heller ikke forvente deres svar på samme måde. Tænk på, at den dag, hvor mennesker kommunikerer gennem tanker, vil de allerede have taget et stort skridt mod en tid med dialog fra ånd til ånd, men det er næppe nu, hvor I først lige er begyndt at spinde de usynlige tråde af broderskab, kærlighed, forståelse og åndelig tilnærmelse.

56. Alt vil gå i opfyldelse til sin tid, for alt, hvad der er blevet profeteret, har altid haft en dyb grund, selvom menneskene har tvivlet på det, når denne forkyndelse er blevet åbenbaret for dem længe før dens opfyldelse.

57. I kan allerede se, hvordan de fleste af fortidens profetier er gået i opfyldelse. Stol på, at det, jeg nu har forkyndt og lovet jer, ligeledes vil gå i opfyldelse. Sandheden vil sejre, min vilje vil blive opfyldt, lyset vil stråle.

58. Indse, hvordan en usynlig magt hver dag åbenbarer sig på jeres verden. Mærk dommens tids nærvær blandt menneskene, se, hvordan alt i øjeblikket forbereder sig på det afgørende slag, hvor alle menneskelige lidenskaber, der kæmper imod det gode og sandheden, vil blive besejret og udslettet for at give plads til nye følelser og nye idealer.

59. Min retfærdigheds segl vil høste jeres marker, og jeg erklærer jer i sandhed og i ånden, at alt, hvad der ikke har dybe rødder i det gode, vil blive høstet, og at alt, hvad der er overflødigt, vil blive fjernet.

60. Den tid, hvor det onde hindrer det godes udfoldelse, vil gå forbi, og selvom denne kamp altid vil bestå, så længe en sjæl bor i et menneskeligt legeme, vil det gode da være fremherskende og afgørende.

61. Tjen fortjenester for at høre til den verden af lys, som Jeg forkynder jer. Så allerede nu et frø, der i morgen vil bære gode frugter. Tænk ikke på, at det ikke længere vil være jer, der kan høste og nyde disse frugter. Forvis al egoisme fra jeres hjerter, og tænk på, at det vil være jeres børn efter

blodet eller jeres søskende efter ånden, der vil indbringe høsten fra deres ældre søskende, som de vil kalde banebrydere og velsigne i deres bønner.

62. Menneskerne taler om fortiden, om oldtiden, om lange århundreder og uendeligt lange tidsaldre, men Jeg ser jer stadig som små. Jeg ser, at I sjæleligt er meget lidt modne. I Mine øjne befinder jeres verden sig stadig i sin barndom, selvom det for jer ser ud, som om I er nået til modenhed.

63. Nej, menneskehed, så længe det ikke er sjælen, der leverer disse beviser på modenhed, opadgående udvikling, fuldkommenhed og fremskridt på de forskellige områder af jeres liv, vil I uundgåeligt præsentere Mig for menneskelige gerninger, der kun tilsyneladende er store, men som på grund af manglen på kærlighed er uden moralsk indhold og ikke varige.

64. Tror I, at Jeg kunne modtage den frugt, I tilbyder Mig, hvis Jeg i disse øjeblikke skulle stille jer til regnskab? Nej, menneskehed, ingen kunne tilbyde Mig en frugt, der er Mig værdig – noget, der ville være et bevis på kærlighed blandt mennesker, på deres harmoni, på deres tro på Mig, på deres liv, der er ophøjet gennem udøvelsen af det gode.

65. Jeg vil ikke acceptere nogle og afvise andre; Jeg vil afvente den tid, indtil I bringer Mig frugten af jeres harmoni. Dette vil være jeres genoprejsning på jorden.

66. I siger til Mig, at I elsker Mig? I hævder, at I elsker sandheden og retfærdigheden? Så siger Jeg jer, at hvis I alle elskede sandheden og retfærdigheden, ville I ikke leve, som I lever – adskilt af samfundsklasser, trosbekendelser, racer og skikke.

67. Hvis I elskede sandheden og retfærdigheden, ville I elske hinanden, I ville bestræbe jer på at nedbryde barriererne, forkorte afstandene og fjerne forskellene.

68. Har I gjort dette? I ved udmærket godt, at dette ikke er tilfældet; tværtimod har I arbejdet for, at disse forskelle fortsat skal bestå, at der er stærke og svage, rige og fattige, magtfulde og elendige, uddannede og uvidende, og dette dårlige frø finder Jeg overalt.

69. Ønsker I, at Jeg skal modtage jer således – besmittet af misundelse, forfængelighed og lavtstående lidenskaber?

70. Hvor lidt har I forstået meningen med mit komme til verden dengang, da jeg viste mig blandt jer som menneske for at forklare jer, at hele lovens indhold består af to højeste bud: kærligheden til Gud og kærligheden mellem medmennesker. For dette er livets essens og det guddommelige bånd, der forener Guds familie!

71. Indser I, hvor forkert I lever, mens I tror, at I står på toppen af jeres styrke og viden? Hvis I endnu ikke er overbevist om det, jeg har sagt til jer, så svar mig: Er alt det, I skaber med jeres videnskab, til jeres næstes lykke, til løsning af deres problemer og til deres velbefindende? I vil ikke kunne svare Mig »ja«, for så ville I lyve, og I vil heller ikke kunne sige til Mig, at I er nødt til at udrydde ukrudtet, for at der kan opstå en bedre verden. For Min lov har aldrig givet mennesket ret til at råde over sin medmenneskes liv.

72. Er det mon kærligheden, der inspirerer jeres videnskab i disse øjeblikke? Tjener alt det, I for tiden forbereder, ikke til at tilfredsstille had og magtbegær? Underkast det derfor jeres samvittigheds dom, og I vil opleve, hvordan den fortæller jer, at de fleste af menneskenes gerninger i denne tid ikke er et bevis på åndelig fremgang, men en fornægtelse af alt det, som Jeg dengang lærte jer gennem mit ord og mit liv.

73. Jeg er jeres Fader, og det er nødvendigt, at Jeg taler til jer på denne måde. Jeg kan ikke bedrage jer, og Jeg ønsker heller ikke, at I skal leve som bedragede. Jeg sender jer dette budskab og lader det nå ud til alle. Men hvis I ikke vil tro på det, fordi ordet er enkelt, og også dets budbringere er ubetydelige, så vil kendsgerningerne, prøvelserne og begivenhederne ramme jer som en overraskelse, og da vil I indse, at dette budskab var sandt, men at I ikke ville høre på det eller tage imod det i tide. Ligesom i Noas tid vil menneskene gøre nar af profetierne, og først når de mærker, at vandmasserne allerede begraver deres kroppe under sig, vil de begynde at tro og omvende sig.

74. Min barmhjertighed har altid ønsket at standse jer i jeres ubesindighed, men I har aldrig villet lytte til Mig. Også Sodoma og Gomorra blev advaret, for at de måtte føle frygt og anger og undgå deres undergang. Men de ville ikke lytte til Min stemme og gik under.

75. Også Jerusalem opfordrede jeg til at bede og vende tilbage til den sande gudsdyrkelse. Men dets vantro og kødeligt indstillede hjerte afviste min faderlige formaning og måtte lade sig overbevise om sandheden gennem begivenhederne. Hvor bitre var da disse dage for Jerusalem!

76. Indser I nu sandheden, at I stadig er de samme? For I har ikke villet forlade jeres åndelige barndom for at vokse og stige opad på visdommens vej, som ligger i mit ord.

77. Jeg sender jer alle dette budskab, som skal tjene folk og nationer som en profeti til opvågnen og til årvågenhed. Salige er I, hvis I tror på dets indhold. Tænk over dets betydning, men vær årvågne og bed i overensstemmelse hermed. For hvis I handler således, vil et indre lys lede jer, og en højere kraft vil beskytte jer, indtil I er frelst.

78. I dag er I vidner til, at Jeg helbreder de »sindssyge« mennesker med sandhedens helbredende balsam, hvorfra al visdom stammer.

79. Det mangler stadig, at I forener al den indsigt, I har opnået om det menneskelige liv, med viden om det åndelige liv. For så længe I ikke har vished om jeres oprindelse, om jeres bestemmelse og jeres endelige mål, vil I ikke genkende jer selv, og I vil heller ikke vide, hvem I er.

80. I den menneskelige verden ved I, på hvilken dag I blev født, og I ved også, at I skal begrave liget, når nogen ikke længere lever. Men hvem kender det øjeblik, hvor jeres åndssjæl sprang ud af mit skød, den måde, hvorpå den blev født, den måde, hvorpå den inkarnerer, og hvordan dens tilbagevenden er til det skød, hvorfra den udgik? Menneskerne har anet noget, men meget lidt, uden at kunne opdage hele sandheden, for mennesket vil aldrig af sig selv kunne trænge ind i livets hemmelighed.

81. Det er mig, jeres Mester, der endnu en gang nærmer sig menneskene i en tid præget af åndelig uro, spørgsmål og utilfredshed over det, der er forblevet indhyllet i hemmelighed.

82. Jeg afslører sandheden og beroliger menneskenes åndelige uro. Jeg besvarer deres spørgsmål og fjerner den frygt, de oplever på grund af deres manglende evne til at finde sandheden. Jeg nærmer mig dem også for at fortælle dem, at meget af det, de i ser indhyllet i hemmelighed, har været noget, som de på grund af manglende forberedelse og renhed ikke har været i stand til at opklare, men som jeg har tilladt, for at de kunne lære dets kerne at kende.

83. Da Jeg lovede verden at vende tilbage for med mit lys at opklare hemmelighederne og fjerne formørkelsen af det menneskelige sind, er det nu det rette tidspunkt for min genkomst, hvor min Ånd på ny åbner Visdommens Bog, så menneskene deri kan finde alt, hvad de bør vide, og hvad der er skænket dem gennem Mig.

84. Hele dette folk har spurgt Mig, hvorfor Jeg i denne tid har valgt den åndelige form for at åbenbare Mig for menneskene, i betragtning af at det for dem er en alt for højstående form, som er svær at forstå og føle.

85. Jeg ved, at nutidens mennesker siger dette til Mig, fordi de ved, at Jeg i fortiden inkarnerede Mig, gjorde Mig menneskelig, synlig og håndgribelig. Men dette folk har ikke tænkt over, at før Jeg kom til verden som menneske, havde Jeg allerede åbenbaret Mig åndeligt for menneskene, og de havde hørt Mig og troet på Mig, men de bad Mig aldrig om, at Jeg skulle komme ned til verden, for at de kunne se Mig.

86. Jeg antog den menneskelige skikkelse, fordi det var absolut nødvendigt at give et fuldkomment og levende eksempel på, hvad opfyldelsen af den guddommelige lov er, og ingen anden end Jeg var egnet

til at gøre dette – Jeg, som skabte loven – Jeg, som måtte bringe jer den lov, der blev forklaret med ord og gerninger, og som gav en lære form.

87. Hvis Jeg, i stedet for at vælge den menneskelige skikkelse for at bo blandt jer, havde antaget en engels skikkelse, ville menneskene have følt sig ubetydelige og ude af stand til at følge i Mine fodspor, og de ville have betragtet Mit ord som noget, der er umuligt for mennesket at virkeliggøre; og på den anden side ville I ikke have troet på et offer fra Min side ud af kærlighed til jer.

88. Hvis Jeg nu, i stedet for at vælge en skikkelse, der står over den menneskelige, havde antaget skikkelsen af en fugl eller en plante, eller havde skjult Mig i et af de mange væsener, der står under mennesket, ville I ikke have anset denne åbenbaring for fuldkommen, og I ville have følt jer ydmygede, fordi *I* ikke var blevet udvalgt som redskab for den guddommelige åbenbaring.

89. Nu siger Jeg jer, at enhver form, Jeg bruger til at åbenbare Mig, er rigtig og fuldkommen, og at hvis I ikke er blevet bevidste om, at Jeg er til stede, åbenbaret og håndgribelig i alle naturens riger, så skyldes det, at I ikke har interesseret jer for at lære det guddommelige sprog at kende.

90. Tidsaldrene er forløbet, og de er kun delvist blevet udnyttet. Derfor nærmer Jeg Mig nu jer for at vise jer, hvordan I kan indhente den tabte tid.

91. Her er jeres Mester, som minder jer om, at Jeg i den Anden Tid blev menneske i Jesus for at tale til jer fra hjerte til hjerte, og at Jeg i øjeblikket forbereder jer, så I kan føre en samtale med Mig fra ånd til ånd. Jeg lærer jer også at iagttage naturens elementer, hvor min magt, min visdom og min retfærdighed kommer til udtryk. Og endelig, disciple, har Jeg lært jer det åndelige sprog, så I kan høre og forstå min stemme, der uophørligt taler til jer, og som underviser og vejleder jer.

92. Det er denne lære, der vil skænke mennesket den åndeliggørelse, det har brug for, for trin for trin, trin for trin at hæve sig til åndelig visdom, hvor han vil opdage sin oprindelse, sin væsenskerne, sin eksistensberettigelse, og da vil hans kærlighed til Mig blive meget stor, og han vil velsigne hele livet og alt, hvad der eksisterer og omgiver ham, fordi han i alt vil se, høre og føle sin himmelske Faders nærvær.

Min fred være med jer!

Undervisning 326

1. I begynder at høre mit ord, og jeres øjne bliver til en uudtømmelig kilde af tårer. Hvorfor græder du, folk? I kender ikke altid årsagen; nogle gange sker det, fordi livets kamp har været grusom – nogle gange, fordi livet har plaget jer med modgang, skuffelser, fiaskoer, sygdomme eller dødsfald. Men der er lejligheder, hvor I, uden at have nogen af disse grunde, udgyder mange tårer, når I hører Mig.

2. Jeg kender årsagen til denne gråd uden åbenbar anledning, jeg kender dens oprindelse: Det er jeres sjæl, der græder og giver udtryk for det gennem kødet ved hjælp af tårer. Hver tåre er en skat af ømhed, af smerte, fordi den føler sig fanget, af anger over begåede fejl, af kval, fordi man er blevet svag, af sorg over den spildte tid.

3. Hvad ved den materielle natur om alt dette? Derfor har I ofte troet, at I græder uden grund.

4. I spørger Mig, om det er en fejl at græde hos Mig. Sandelig, Jeg siger jer: Den, der ikke føler dette behov for at lindre en smerte eller udtrykke en højeste glæde, bærer en sten i brystet i stedet for et hjerte, da han på ingen måde fornemmer Min tilstedeværelse.

5. Græd, elskede folk, for også gråden er et middel, som Jeg har skænket mennesket for at rense sig og befri sig fra en byrde, der tynger det. Se, hvordan I bagefter føler jer friere, lettere og renere, så I kan genoptage dagens arbejde.

6. Jeres sjæl har brug for denne renselse for at blive værdig til at udføre den opgave, der er bestemt for den, og den må kvitte sig med den byrde, der med tiden har samlet sig i den. For en ny kamp venter den – en kamp, som den må påbegynde uden at føle nogen form for træthed.

7. Ja, disciple! Tårerne i jeres øjeblikke af indre fordybelse er et bevis på oprigtig følelsesbevægelse, og hver eneste tåre taler mere end tusind af de smukkeste og mest udtryksfulde ord i jeres sprog. Men det er ikke hos alle, at sjælens gråd, anger eller glæde kommer til udtryk gennem tårer. Hos mange af mine børn er denne følelse indre, skjult og kun synlig for Mig. De fremstår følelseskolde eller ligegyldige, men deres hjerte er lige så følsomt eller endnu mere følsomt end hos dem, der giver udtryk for deres følelser.

8. Når I alle en dag har forstået åndeliggørelsen og lever efter den, vil I også have jeres sjælelige følelser under kontrol uden at udstille dem over for jeres medmennesker, fordi I har forstået, at Den, for hvem I skal bekende, angre og rense jer, er jeres Fader, og Ham vil I bære i jeres væsen.

9. Først og fremmest, elskede elever og disciple, er det vigtigt, at jeres hjerte begynder at føle sjælens svingning i jeres væsen, behovet for – naturligvis – at rense jer for at kunne modtage lidelsens bæger, når det når jeres læber, og at det er lige så gavnligt for sjælen at mærke følelserne skjult i kernen af jeres væsen, som det er at give udtryk for dem udadtil.

10. En hel verden venter på jer, en hel menneskehed venter på jer, og derfor skal I stræbe efter jeres renselse, så når I begiver jer ud på vejen som missionærer for dette åndelige budskab, ikke lader dyderne blande sig med lasterne i jeres hjerte, for da vil I konstant se jer selv bedraget af jer selv. I vil have et ønske om at være oprigtige, og hykleriet vil træde frem for at bedrage jer. I vil have et ønske om at være velgørende, og jeres hjertes egoisme vil forhindre det. Derfor siger Jeg jer, at jeres renselse skal være ægte for at gøre jer værdige til at varetage denne åndelige mission. Men der er ingen anden end jeres samvittighed, der kan sikre, at denne indre renselse bliver varig og ægte som en moden frugt, gennem selvransagelse, erfaring, selvrefleksion og efterlevelse af mine undervisninger.

11. Kan I forestille jer den lykke, som jeres hjerte vil opleve, når I taler til jeres medmennesker om det, jeg har åbenbaret for jer i denne tid, og I derefter ser dem græde i stilhed – med en gråd, der ikke blot vil være »kødets«, men også sjælens, som tørster efter ømhed?

12. Hver gang mit ord udtales af jeres læber, som I forudgående har forberedt gennem bøn og ladet inspirere af min barmhjertighed, vil min essens blive levende, og mit ord vil være rørende; derfor siger jeg jer, at det gennem jeres mund vil frembringe den samme virkning, som det havde i lytternes hjerter, da det blev formidlet gennem talerne.

13. Disciple: Det ord, som jeg har givet jer i denne tid, skal I ikke bruge som grundlag for en ny religion, for det er blot en forklaring på den lov, som jeg har åbenbaret for jer siden de tidligste tider.

14. Tænk på: Hvis det drejede sig om en religion, ville den kun være bestemt for dem, der bekendte sig til den. Men da det er Guds uendelige lys, stråler det ned over alle, kommer det ned til alle for at oplyse menneskehedens veje uden skelnen mellem folkeslag, racer, sprog eller trosoverbevisninger.

15. Min lov er det alter, som alle skal komme til for at tilbede deres Herre. Hvor der end findes et menneske, der vil alteret være i det højeste af dets sjæl og afvente dets hyldest og kærlighedsgave.

16. Forstå, disciple: Det, jeg vil gøre klart for jer, er, at enhver, der modtager denne undervisning, ligeledes skal forene sig åndeligt med alle og blive ét med dem, uden at de ydre forskelle i de forskellige

tilbedelsesformer udgør en hindring, der forhindrer jer i at genkende og elske jeres næste som brødre og søstre i Mig.

17. Når I først føler således, vil I have gjort min undervisning til jeres egen og i de hårde prøvelsens dage, der nærmer sig, kunne dele ud af jeres gaver og lade andre få del i dem uden at udelukke nogen af jeres medmennesker.

18. Jeg kræver ikke af menneskene en ensretning af skikke, af jordiske love eller af videnskabelig viden. For til sidst vil den dag komme, hvor en aftale vil føre til, at folkeslagene forenes. Det, jeg inspirerer jer til, er den åndelige harmoni, foreningen i tanken, at hele menneskeheden lærer den åndelige bøn at kende og udøver den, hvorved I alle vil kunne hæve jer indvendigt og modtage det evige livs brød direkte fra min Ånd.

19. Der findes mange trossamfund på jorden, og de fleste af dem er grundlagt på troen på Kristus. Alligevel elsker de ikke hinanden, og de anerkender heller ikke hinanden som den Guddommelige Mesters disciple.

20. Tror I ikke, at hvis de alle forstod min lære, ville de have anvendt den ved at lede trosretningerne mod forsoning og fred? Men sådan var det ikke. De har alle holdt afstand til hinanden, hvorved de åndeligt har adskilt og splittet menneskene, som derefter betragter hinanden som fjender eller fremmede. Alle søger midler og argumenter for at bevise over for de andre, at *de* er i besiddelse af sandheden, og at de andre tager fejl. Men ingen har styrken og modet til at kæmpe for alles forening, og ingen har den gode vilje til at indse, at der i enhver trosoverbevisning og i enhver form for gudsdyrkelse ligger en vis sandhed.

21. Jeg forventer åndeliggørelse af verden. For Mig har de navne, som hver kirke eller sekt adskiller sig ved, ingen betydning, ej heller den mere eller mindre store pragt i deres ritualer og ydre kultformer. Dette når kun de menneskelige sanser, men ikke Min Ånd.

22. Jeg forventer åndeliggørelse af menneskene, for den betyder en ophøjelse af livet, et ideal om fuldkommenhed, kærlighed til det gode, en henvendelse mod sandheden, udøvelse af kærlighedshandlinger, harmoni med sig selv, hvilket er harmoni med de andre og dermed med Gud.

23. Jeg sender i øjeblikket den regn, der skal forberede markerne, hvor mit frø i morgen vil spire og bære frugt. I dag forekommer det stadig umuligt, at denne verden kan forvandles både jordisk og åndeligt, i betragtning af at det onde har slået rod i menneskehedens hjerter. Men Jeg siger jer, at der ikke vil gå lang tid, før I oplever begyndelsen på jeres folks åndelige forvandling.

24. Hvem ville dengang have troet, at troen på kærlighedens ord, på Kristus, ville opstå tidligere i det hedenske, syndige og sanselige Rom – en by, hvor livet var en vedvarende orgie af laster og fornøjelser, synder og forbrydelser – end hos noget andet folk? Og alligevel skete det.

25. Rom måtte først synde meget og nå frem til udmattelse og afsky for at nå det punkt, hvor det i sit hjerte kunne modtage frøet af mit ord. Men da det kom til dem, åbnede disse hjerter, der var udmattede af nydelse og sønderrevne af skuffelse og smerte, sig ved kontakten med essensen af mit budskab, ligesom visne blomsterkroner åbner sig, når en fugtig brise blæser ned for at kærtegne dem.

26. Dette folks hjerte bankede kraftigt, og dets sjæl blev rystet. Dets synder blev tilgivet takket være dets tro og mod til at svare på mit kald.

27. Mod og offervilje havde dette folk brug for for at kunne styrke sin tro og sin kærlighed til sandheden, som begyndte at oplyse dets hjerte. Men de var modige mænd og kvinder, uanset om der var tale om voksne, unge eller børn.

28. Forstår I det, disciple? Så sammenlign det herredømme af forfængelighed, laster og kærlighed til verden med nutidens menneskehed, og I vil opdage, at også den – væmmet og træt af forfængelighed og syg af synd – kommer stadig tættere på den dag, hvor deres sjæl vil blive overrasket af den guddommelige brises åndedrag, som vil vække dem – en brise, der går forud for duggen, og som vil slukke den sjælelige tørst, der plager dem, og som vil være forberedelsen til, at åndeliggørelsens frø senere falder ned i alle hjerter.

29. Hvor ofte har I spurgt Mig i jeres hjerte, hvorfor Jeg ikke har vist jer det åndelige liv i al dets klarhed. Men Jeg siger jer: Hvis I kunne mærke dette liv med jeres fysiske sanser, ville I aldrig gøre den mindste indsats for at opnå nogen form for åndeliggørelse. I ville aldrig udfolde jeres åndelige gaver og evner, og I ville heller ikke bestræbe jer på at opnå fortjenester for at gøre jer fortjent til mine åbenbaringer.

30. Mellem jer og den åndelige dal er der et slør, som ikke tillader nogen at vanhellige det helligdoms renhed, og kun den, der er klædt i ærbødighed og ydmyghed, oprigtighed og et ædelt mål, i kærlighed og sand tro, har lov til at overskride disse tærskler.

31. Jeg siger »ægte tro«, for der findes en tilsyneladende tro, der er inspireret af noget uvirkeligt – af noget, der, fordi det er falsk, forsvinder og blegner, så snart man kender sandheden.

32. Der er mange, der har forsøgt at forestille sig det åndelige liv for at kunne tro på det. »Store« og »små«, uvidende og lærde – de har alle ønsket at vide, hvordan »himlen« er, hvordan Gud er, hvilken skikkelse de

åndelige væsener har, og hvordan lyset og tilværelsen er i den verden. Så har de forestillet sig et smukt rige bag stjernerne, et majestætisk palads, en trone og på den Gud siddende i menneskelig skikkelse.

I har også tillagt de åndelige væsener menneskelig skikkelse og forestillet jer dem som fugle, der flyver for at bevæge sig fra det ene sted til det andet. Alt dette ser I fuldt af lys – et lys, der ligner det, I har på jorden, alt skinnende som guld og prydet med det smukkeste, I kender i den materielle verden: himmelske sange og guddommelig musik, der fylder rummet, mens millioner af væsener evigt tilbeder Herren, altid knælende foran hans trone, lovpriser ham og bringer ham røgelse.

33. Således opfattes det åndelige liv i mange menneskers forestilling, og når de først har skabt dette billede i deres sind, har de troet, at det er sådan, at det må være sådan, og derpå har de fastlagt sig i troen.

34. Hvad vil der ske med dem, når de bliver bekendt med denne undervisning og oplever, at det, de har forestillet sig, ikke svarer til virkeligheden? Nogle vil straks åbne deres øjne for sandhedens lys, da de erkender de vildfarelser, som deres materialisme har skabt. Andre vil blive forvirrede og benægte sandheden i mine åbenbaringer.

35. Jeg siger jer blot, at det er nødvendigt, at I fordriver alle de billeder fra jeres sind, som I har skabt om det åndelige liv, for Gud har hverken menneskelig skikkelse, sidder ikke på en trone, som jordens konger gør, himlen ligger ikke hinsides stjernerne, hans lys er ikke som solens, og sjælene har ikke menneskelig skikkelse. Alt er anderledes end det, I har forestillet jer – i en sådan grad, at selv hvis Jeg forklarede jer, hvordan det åndelige liv i virkeligheden er, ville I ikke forstå det, for selv jeres sprog ville ikke være i stand til at udtrykke sandheden, den uendelige herlighed, skønheden og det Eviges fuldkommenhed.

36. Kunne I fortælle Mig, hvilken form eller hvilket omfang samvittigheden har? Kunne I fortælle Mig, hvilken form kærligheden eller intelligensen har? »Nej, Mester«, siger I til Mig. Således kan I, ligesom samvittigheden, intelligensen og kærligheden ikke har nogen form, heller ikke sammenligne de jordiske ting med det åndelige livs ting. Alligevel findes der intet smukkere end lyssjælens egenskaber, som er en forening af evner og dyder, der ikke behøver nogen form for at kunne eksistere.

37. Gud har ingen form, for hvis Han havde det, ville Han være et begrænset væsen, ligesom det menneskelige, og så ville Han ikke være Gud. Hans »trone« er fuldkommenheden, retfærdigheden, kærligheden, visdommen, skaberkraften, evigheden.

38. »Himlen« er den højeste salighed, som en sjæl opnår på sin vej mod fuldkommenhed, når den i visdom og kærlighed hæver sig så højt, at den når en renhedsgrad, som ingen synd og ingen smerte længere kan nå.

39. Når mine profeter talte om det åndelige liv, gjorde de det undertiden ved hjælp af menneskelige skikkelser og genstande, som I kender.

40. Profeterne så troner ligesom kongernes på jorden – bøger, væsener med menneskelig skikkelse, paladser med vægtæpper, lysestager, Lammet og mange andre skikkelser. Men i dag må I forstå, at alt dette kun var et billede, et symbol, der indeholdt en guddommelig betydning, en åbenbaring, som måtte udtrykkes for jer i en billedlig form, da I ikke var i stand til at forstå en anden, højere form.

41. Nu er det på tide, at I fortolker meningen i alle mine lignelser og undervisninger, som Jeg har åbenbaret for jer ved hjælp af symboler, korrekt, så betydningen trænger ind i jeres ånd, og den symbolske form forsvinder.

42. Når I når frem til denne erkendelse, vil jeres tro være sand, da I da har grundlagt den på sandheden.

43. I mennesker, jeg profeterer jer i mit ord om en bedre verden end den, I lever i, nemlig når jeres hjerte har vasket sin urenhed bort i det blod, jeg udgød på korset – et blod, der har været legemliggørelsen af den guddommelige kærlighed, den højeste tilgivelse og alle menneskers forløsning.

44. I – de vantro og tvivlerne – kan ikke tro på en verden af retfærdighed, og I kan heller ikke forestille jer et liv i kærlighed og dyd på jeres jord. Kort sagt: I anser jer ikke for at være i stand til noget godt, og I har heller ikke tro på jer selv.

45. Jeg tror imidlertid på jer, kender det frø, der findes i hvert af mine børn, for Jeg skabte dem, for Jeg gav dem liv gennem Min kærlighed.

46. *Jeg* sætter ganske vist mit håb til mennesket, tror på dets frelse, på at det bliver værdigt og på dets opstigning. For da Jeg skabte ham, bestemte Jeg, at han skulle være *herre* på jorden, hvor han skulle skabe et sted for kærlighed og fred, og Jeg bestemte også, at hans sjæl skulle blive stærk i livets kamp for gennem fortjenester at nå frem til at leve i lyset af det fuldkomne rige, som tilkommer jer som en evig arv.

47. Denne jord, som I kalder »tårernes dal« eller »forvisningsstedet«, blev forberedt af Mig med uendelig kærlighed for at tilbyde den til de børn, der skulle bebo den. Alt på den bugnede af liv, overflod, velsignelse og glæde for dem, der skulle besidde den. Der var intet på den, der var skabt for at påføre mennesket smerte – tværtimod var alt indrettet på en

sådan måde, at hvis menneskeheden med sine fejltagelser påførte sig selv skade, ville den på sin vej og overalt selv finde de nødvendige midler til at helbrede sine lidelser og sejre over sine modgang.

48. Mange århundreder er gået for mennesket på Jorden, og stadig har det ikke været i stand til at være lykkeligt her. Hvorfor? Simpelthen fordi det ønskede at finde denne lykke uden at søge den på den sande vej, som er den vej, min lov, , loven om kærlighed og retfærdighed, harmoni og oprigtighed, udstikker.

49. Tror I mon, at det er absolut nødvendigt at lide på jorden for at fortjene himlen? Nej, menneskehed, det eneste, I opnår med lidelsen, er en *vis* renselse. For den sande og absolutte renselse af sjælen opnås gennem den kærlighed, som min lov inspirerer jer til.

50. Hvilken fortjeneste ligger der i, at nogle, der har lidt meget på jorden, af den grund lever med ønsket om at komme i himlen? Det er kun naturligt, at når de ser, at verden nu ikke længere har noget at tilbyde dem, tænker de på det åndelige liv. En virkelig fortjeneste er den, der – selvom han har alt i verden – i hvert øjeblik ville være rede til at give afkald på sine ejendele og bekvemmeligheder. For da ville han virkelig bevise sit højere sjælelige udviklingsstadium og vidne om, at himlen eller saligheden ikke er det bestemte sted, som menneskenes fantasi har skabt gennem tider og tidsaldre, men en tilstand i sjælen, som han allerede i sit menneskelige liv kan begynde at opleve, erfare og nyde – en tilstand, der bliver stadig renere og mere fuldkommen i takt med, at sjælen stiger op ad den stige, der fører den fra den jordiske verden til toppen af det åndelige liv.

51. Hvis Jeg ikke vidste, at jeres bestemmelse er så høj, ville Jeg ikke tale til jer på denne måde, og Jeg ville heller ikke have sendt jer Min lov, ej heller ville Jeg have ofret Mit liv for jer, hvis Jeg havde vidst, at I aldrig ville blive frelst gennem den.

52. Den eneste grund til, at Jeg har søgt at åbenbare Mig for menneskene i tre tidsaldre, er, at Jeg vidste, at I ved tidernes ende ville hæve jer over lidenskaberne, det kødelige og de menneskelige trængsler og leve et ædelt liv fuldt af høj inspiration, fuldt af gerninger, der ville afsløre jeres sjælelige modenhed.

53. Tror I, at når menneskene først lever på en sådan måde, vil de stadig føle sult og tørst efter retfærdighed, eller stadig have brug for dommere og regenter, der leder dem i verden, dømmer dem og straffer deres handlinger? Tror I, at der i en verden, hvor god vilje hersker blandt mennesker, og hvor broderskab og retfærdighed eksisterer, stadig kan være krige, elendighed og smerte? Nej, menneskehed. I vil da opleve,

hvordan denne jord kun kan skænke jer varme og liv, næring og velstand, visdom og lykke – en salighed, der, om end ikke i sin højeste grad – for denne lærer man først at kende, når man når frem til fuldkommenhedens højde – dog er en lykke, der retfærdigt belønner dem, der kæmper for at forblive i sandheden.

54. I bevæger jer alle i retning af det liv, der er præget af glæde og fred, ikke mod afgrunden og »døden«, som jeres hjerte tror at fornemme. I skal ganske vist stadig gennemleve mange bitre oplevelser, før tiden for jeres åndeliggørelse er kommet. Men hverken døden, krig, pest eller sult vil standse livets gang og denne menneskeheds sjælelige udvikling. Jeg er stærkere end døden, og derfor vil Jeg give jer livet tilbage, hvis I skulle omkomme, og lade jer vende tilbage til Jorden, når det er nødvendigt. Jeg har endnu meget at åbenbare for jer, elskede menneskehed; min Bog om den Guddommelige Visdom rummer endnu mange overraskelser.

55. Naturen har endnu mange lærdomme i vente for jer, og jorden har endnu ikke givet jer alt, hvad den rummer i sit skød.

56. I er skrøbeligt kød og følsomme over for smerte, I er svage og små, og derfor har Jeg medlidenhed med jer.

57. Sjælens kamp, så længe den opholder sig i det materielle, er meget stor, men det er netop dér, den bliver hærdet, hvis den fortjener det, og hvor den bliver sat på prøve.

58. Min guddommelige undervisning er ikke kun bestemt for ånden – nej, den skal også nå det menneskelige hjerte, så både den åndelige og den fysiske del af væsenet bliver i harmoni.

59. Det guddommelige ord er bestemt til at oplyse forstanden og gøre menneskets hjerte følsomt, og den livskraft, der er indeholdt i dette ord, er bestemt til at nære og opløfte sjælen.

60. For at menneskets liv skal være fuldstændigt, har det absolut brug for åndeligt brød, lige så meget som det arbejder og stræber efter materiel næring.

61. »Mennesket lever ikke af brød alene«, sagde Jeg til jer i den Anden Tid; mit ord gælder stadig, for aldrig vil menneskene kunne undvære åndelig næring uden at blive ramt af sygdom, smerte, mørke, ulykker, elendighed og død på jorden.

62. Materialisterne kunne indvende, at menneskene allerede lever af det alene, som jorden og naturen skænker dem, uden at de behøver at stræbe efter noget åndeligt, der nærer dem, der styrker dem på deres livsrejse. Men Jeg må sige jer, at dette ikke er et fuldkomment og opfyldt liv, men en tilværelse, der mangler det væsentlige, nemlig det åndelige.

63. Åndeliggørelse betyder ikke fromhed, den forudsætter heller ikke udøvelsen af nogen form for ritual, og den er heller ikke en ydre form for tilbedelse.

64. Åndeliggørelse betyder udfoldelse af alle menneskets evner – både dem, der hører til dets menneskelige del, og dem, der ligger hinsides de fysiske sanser og er sjælens kræfter, egenskaber, evner og sanser.

65. Åndeliggørelse er den rette og gode anvendelse af alle de gaver, som mennesket besidder.

66. Åndeliggørelse er harmoni med alt, hvad der omgiver jer.

67. Behovet for åndelig næring bliver stadig større hos mennesket, men dette bestræber sig på alle mulige måder på at nøjes med det, det besidder i denne verden.

68. I takt med at sjælen udvikler sig, vil dette begær dag for dag blive mere og mere mærkbart, indtil det antager karakter af en uendelig tørst og sult, indtil den mærker fortvivlelse og angst som den, der rammer den vandrer, der er faret vild midt i en varm og tør ørken – som den, der rammer den skibbrudne, der er strandet på en øde ø.

69. Men en dag, når menneskeheden mindst venter det, vil folkeslagene vågne op og råbe på retfærdighed, lys, sandhed og kærlighed; vil menneskene være trætte af så megen synd og så megen falskhed og indse, at der i deres liv har hersket en umådelig tomhed, som de aldrig har været i stand til at udfylde, og en sult, som de aldrig har kunnet stille.

70. Ganske vist bekender tusinder og atter tusinder af mænd og kvinder sig til en form for kult og bestræber sig gennem deres forskellige religioner på at nære deres sjæle. Men det, de gør, er så lidt og så ufuldkomment, at næsten intet når hjertet gennem sanserne, fordi det ikke formår at nå frem til sjælen, da sjælen kun kan spise åndeligt brød og drikke vin, som er den guddommelige essens.

71. Når de mennesker, der søger lyset gennem ceremonier og liturgiske handlinger, en gang giver afkald på enhver ritual og ydre kult, vil de straks se sandhedens lys fremstå i overflod som en vidunderlig kurv fuld af brød og fisk, der i lyset af menneskenes begær uopslideligt uddeler sine gaver.

Min fred være med jer!

Undervisning 327

Min fred være med jer, o elskede disciple af Jesus!

1. Elias' Ånd er gået foran jer, har berørt jeres sjæle med lys og kærlighed og har forberedt tidspunktet og vejen for jer. Elias er på hver af sine fårs vej som et sværd, som et skjold, der hjælper jer med at overvinde de mange forhindringer og fristelser, der står i vejen for jer, og den, der er i stand til at mærke ham, der påkalder ham og søger ham, ligesom det vildfarne får søger sin hyrde, vil altid finde ham og vil altid blive hørt og imødekommet i sin klage og sin bøn.

2. Ofte spørger I jer selv: Hvorfor er der, selvom længslen efter at følge Mesteren lever i mit hjertes dyb, så mange forhindringer, der afholder mig fra at komme til Ham og tjene Ham? Da hæver jeres sjæl sig i en bøn, der er en indtrængende bøn om guddommelig hjælp, og i dette øjeblik skynder Elias, som har fået Guds opgave at våge over hjorden i den tredje tid, sig til jer, viser sig på jeres vej og hjælper jer med at overvinde vanskelighederne. Så løfter I triumferende jeres ansigt opad og takker Faderen, og jeres troens lille lys blusser op igen, og I vandrer videre på stien mod Mig med fred og tillid.

3. I sandhed siger Mesteren jer: Jeg har forberedt et rige af fred og fuldkommenhed til hver eneste sjæl. Men dette rige, som Jeg har forberedt, står et andet rige imod: verden. Mens man vinder mit rige gennem ydmyghed, kærlighed og dyd, kræver det at tage det andet rige i besiddelse hovmod, ambition, stolthed, grådighed, egoisme og ondskab. Gennem alle tider har verden modsat sig mit rige; altid er de, der følger mig, blevet forfulgt på deres vej og ført i fristelse, hvad enten det er gennem synlige påvirkninger eller usynlige kræfter. Dette er ikke den eneste tid, hvor I går over torne for at nå frem til mig; det er ikke første gang, at jeres sjæl snubler i bestræbelsen på at nå min nærhed. I alle tider har I udkæmpet kampen i det inderste af jeres væsen. Min Ånds inspiration oplyser jeres indre og har udløst en kamp mod de mørke kræfter, mod de falske lys, de falske dyder, mod materien, mod alt det overflødige, mod al denne verdens falske herlighed.

4. Jeres sjæl har skrevet sin fortid og sin livsvej ned i Bogen med de Syv Segl. Der er af Mig nedskrevet alle jeres handlinger, hvert af jeres skridt, tanker og ord. Jeres sjæls store bedrifter, de store skæbneslag og livsveje, dens store prøvelser, dens lidelseskalker – alt er der sandfærdigt nedskrevet. Jeres sjæl har oplevet meget, men jeres »kød« ved det ikke. Hvis jeres krop har glemt de første skridt i jeres barndom – hvordan skulle den da kunne kende jeres sjæls udvikling under dens lange livsrejse? Hvor

lidt har jeres sjæl været i stand til at åbenbare for sin jordiske krop – jeg har endnu ikke tilladt det på grund af jeres manglende udvikling.

5. Der vil komme tider, hvor det menneskelige sind og det menneskelige hjerte, renset og forædlet i åndeliggørelsen, gennem intuition vil være i stand til at modtage deres egen sjæls stemme og klart og tydeligt forstå enhver åbenbaring, som sjælen giver sin kropshylster.

6. I dag er I endnu ikke så langt, at I i løbet af jeres menneskelige liv kan se jeres sjæls fortid. Alligevel siger Faderen til jer: Hvor lang har jeres rejse været! Hvor meget har jeres sjæl kæmpet for at forblive på den rette vej! Hvor ofte har den såret sig på livets torne, og hvor mange strækninger af jeres vej er blevet mærket med blodspor fra jeres skridt!

Men trods alle prøvelser og modgang følger I Faderen, jeres Mester, som I elsker – den Gud, der er kilden til lys og trøst for jeres sjæl. Og selv nu i den Tredje Tid støder I, når I vil følge Mig, på vanskeligheder, I snubler over modgangene. De ene kalder I prøvelser, og de andre kalder I fristelser.

Da I elsker Mig så højt og så inderligt ønsker at følge Mig på vejen og komme til Mig – hvorfor tillader jeres Fader da, at I bliver således prøvet og fristet? Sandelig, Jeg siger jer: Fordi vejen, der fører til Mig, er smal, og i denne trængsel er der strabadser. Den er så smal som lidelsesvejen, den har sine fald, den har sine torne, mange uforstående reaktioner og utaknemmeligheder og alle livets lidelser.

7. Men for at nå frem til dette rige af fuldkommenhed er der kun denne vej. Den brede vej fører til verdens og syndens rige.

8. Mit rige er stærkt og mægtigt, og når jeg har tilladt, at en anden magt – den ondes – rejser sig foran min kraft og min magt, så er det for at bevise min egen; for at I i lyset af bedraget og mørket kan opleve og se kraften i mit lys og min sandhed. Det sker, for at I skal erkende, at dette rige af mørke skygger af vildfarelser og fristelser, , selvom det har stor magt, er mit redskab, og at jeg i virkeligheden benytter mig af det.

9. Når Jeg prøver jer, sker det ikke for at forsinke jer på jeres udviklingsvej, for Jeg forventer jeres ankomst til mit rige. Men jeg ønsker, at I efter kampene kommer *sejrrigt* til mig, at I efter kampen er *stærke*, fulde af lyset fra den åndelige erfaring efter den lange pilgrimsrejse, fulde af fortjenester i Ånden, så I ydmygt kan løfte jeres ansigt og se Faderen i det øjeblik, hvor Han nærmer sig for at give jer sit guddommelige kys – et kys, der rummer al lykke og al fuldkommenhed for jeres sjæl.

10. For at kunne sejre i alle prøvelser skal I gøre, hvad Mesteren har lært jer: Våg og bed, så jeres øjne altid er vågne, og I ikke bliver overvældet af fristelsen. Husk, at det onde har en stor sans for at friste jer,

for at bringe jer til fald, for at besejre jer og udnytte jeres svaghed. Vær skarpsindige, så I kan opdage det, når det ligger på lur efter jer. For selvom I har gennemgået store prøvelser og fristelser, som I har sejret over for at kunne følge Mig i denne tid, vil I i det kommende år stå over for meget store prøvelser og fristelser.

Kampen i jeres indre er stor, kampen i menneskehedens skød er stor, og den åndelige kamp i hele universet er ligeledes meget stor. Det er den afgørende tid for mit herredømme, for min retfærdighed, for min magt. Og de, der nu er hos mig, som har lært af mit ord, som i øjeblikket styrker sig hos mig, skal kende og forstå alt for at kunne sejre, for at kunne bestå de store prøvelser, der venter menneskene.

11. Jeg lærer jer at våge og bede – ikke kun for jer selv, men også for de andre, så I kan være som åndelige profeter, der gennem jeres bøn overfører intuition til jeres medmennesker, som lader dem fornemme farerne og fristelserne. For derved kan I spare menneskeheden for de alvorlige, forkerte beslutninger.

Dette er uforståeligt for nogle, umuligt for andre, men Jeg siger jer: Det er det, som Helligånden i den Tredje Tid har bragt sine disciple: åndeliggørelsen, sjælens udfoldelse gennem den åndelige lære, så den udvikler sig opad, så den opdager sin åndelige horisont, sit rette felt til at spire, til at finde himmelstigen, så den under opstigningen altid finder Mesterens nærvær, den stige, som den støtter sig til, og på hvilken den nærmer sig fuldkommenheden.

12. Hvor få var det, der i denne tid, da Jeg rettede et kald til hver enkelt af jer, allerede ved det første tegn fornemmede den indre oplysning. Hvor få var der, der erkendte, at deres sjæl forudså miraklet, at deres sjæl følte, at opfyldelsen af det guddommelige løfte nu blev virkelighed i dem: Mesterens genkomst. Men hvor mange af jer blev fanget i tvivlens og modstandens net.

13. Andre af jer, som allerede ville begive jer ud mod mit ord og min tilstedeværelse, blev optaget af fester, fornøjelser, af jordiske kærlighedsforhold og -følelser, af jeres menneskelige gøremål, og Mesteren ventede videre på jer. Men til sidst sejrede jeres sjæl med min hjælp og kom til mig for at overbevise sig selv gennem min tilstedeværelse om, at det »umulige« var muligt, at mit løfte var blevet virkelighed.

14. Da I blev sat på prøve, mens I endnu var svage, hvor meget vil I da blive det nu, hvor I er stærke!

15. Vil Faderen tillade, at store forvirringer eller – fristelser nærmer sig hans disciple? Sandelig, Jeg siger jer: Ja, det tillader Jeg nu. Men ikke med den hensigt at se jer besejret af fristelsen i disse prøvelser – nej, men for

at I kan forvandle mørket til lys og, ved at besejre jeres fjender, gøre dem til venner og brødre – for at også I kan hæve jer over menneskenes synder, efterlade spor af det gode og dyd, og forvandle mennesker til gode mennesker. Derfor vil Jeg tillade, at prøvelser rammer jer. Jeg har allerede lært jer, hvordan I kan bestå dem: ved at våge, bede og anvende min lære.

16. Hvordan vil de prøvelser være, der venter jer, og som snart vil indtræffe? På mange forskellige måder. Nogle af dem har I allerede gennemlevet, andre oplever I netop nu, og yderligere vil komme senere.

Der skal hverken være sorg eller frygt i jeres sjæl. Ligesom hver dag bringer jer tilfredsstillelse og brød, så bringer hver dag jer også smerte. Betragt disse prøvelser som store lektioner, som livet giver jer, og hvor I skal anvende mine undervisninger. Fra »barnelærlingen« til den avancerede – I vil alle møde prøvelser på vejen, og jeg gør jer allerede nu opmærksom på, at det er min vilje, at I er vågne. Jeg ønsker ikke, at nogen af jer skal fejle i sådanne prøvelser. Hvis nogen kommer til at snuble, vil der ved hans side altid være en venlig hånd, en broderlig hånd, der hjælper ham op igen på stien.

Hvis nogen sover og bliver overrasket i sin søvn, så gå ved en passende lejlighed hen til den, der er faldet i søvn, og væk ham. Hvis søvnen er dyb, og han ikke vågner, skal den, der er vågen, være vagtpost for den, der er faldet i søvn.

17. Således underviser Jeg jer, således forbereder Jeg jer og gør jer rede til en fuldstændig forsoning, så også I kan lære at tilgive.

18. Tænk over det, folk: Du ved ikke, om de mange prøvelser, du gennemgik for længe siden, og som du heldigvis overvandt af kærlighed til min sag, vil få dig til at fortvivle, hvis de igen dukker op på din vej. Du ved ikke, om sygdomme eller manglen på det, der er nødvendigt for dit liv, ikke vil få dig til i et øjeblik at tvivle på min barmhjertighed og på din forberedelse.

19. Jeg taler til jer om alt dette, fordi fristelsen vil bruge alle sine kunster, alle sine kræfter, til at plage mine disciple – mine disciple, som ikke er alene inden for spiritualismen, for de findes over hele kloden. Jeg ser dem spredt, om end sparsomt, men de er overalt, fordi Jeg har udsendt dem.

De vil blive opsøgt for at sætte deres sjæl på prøve i deres dyd, i deres kærlighed til Mig, i deres kærlighed til de andre, for at bøje dem, for at tilbyde dem denne verdens rigdomme, de jordiske, forgængelige herligheder, berømmelsens glans og jordisk storhed. Men ligesom Jeg advarer jer gennem menneskets fornuft, så advarer Jeg alle disse disciple gennem åbenbaringer og gennem intuition.

20. Vær på vagt, siger Mesteren til jer! Selv om I snart vil blive ramt af prøvelser i det jordiske liv og ofte vil sejre i dem, vil der også komme andre prøvelser for sjælen. Året 1950 nærmer sig sin afslutning, og alle dem, der ikke har forberedt sig inden for mit folk, vil føre mine talspersoner, min åndelige verden, menighedslederne og også »arbejderne« i fristelse.

21. Mange vil rejse sig, som ikke er enige i, at mit ord ophører – alle dem, der føler sig ude af stand til allerede nu at leve uden denne åbenbaring, vil rejse sig for at bede Mesteren om, at Han tilbagekalder sin forordning, ændrer sin beslutning og udsteder nye forordninger for sit folk. Men i alt dette vil fristelsen være til stede, den, der sår sit frø og hjemsøger stemmeførernes hjerter , alle uden undtagelse. På dem, som den finder vågne og bedende, oplyst af deres ånd, vil dette ikke have nogen virkning. Men dem, som den allerede finder påvirket af manglende forberedelse, af oprør, af forvirring og frygt for at blive forladt, vil den helt sikkert inspirere; i dem vil den finde et fodfæste, og disse hjerter vil tillade sig at forvrænge min undervisning i stor udstrækning.

22. Hvem er den, der kan få Faderen til at ændre sine guddommelige beslutninger? Sandelig, jeg siger jer, ikke engang Jesus opnåede dette hos Faderen.

Da timen for Mesterens offerdød nærmede sig i den anden tidsalder, søgte Jesus ensomheden i haven og lod sig ledsage af sine disciple. Sorg oversvømmede apostlenes hjerter, og forudanelsen om svære prøvelser tyngede dem. Men også Jesu hjerte var gennemsyret af stor sorg. Da sagde Mesteren til sine disciple: »Våg og bed et øjeblik sammen med mig.« Men da Mesteren vågede og bad, gjorde han det ikke kun for disse disciple, men for hele verden.

23. Mesterens hjerte som menneske følte sig et øjeblik forladt af alle, misforstået og alene, og blodigt sved strømmede fra hans krop. Dette skete, da Jesus, idet han løftede blikket og hævede stemmen, talte til Faderen: »Min Gud, hvis det er muligt, så tag denne bitre kalk fra mig. Men ikke min vilje, men din vilje ske.«

24. I lyset af Sønnens bøn om, at Faderen måtte trække sin vilje tilbage, hvis det var muligt – hørte Faderen da disse ord? Sandelig, Jeg siger jer: Nej. Det var nedskrevet og forordnet, og Mesteren over alle mestre måtte give sig til kende gennem den velsignede krop, for at Ånden kunne sejre over legemet.

Da jeg derefter vendte tilbage til disciplene, som sov, sagde jeg til dem: »Ånden er villig, men kødet er svagt.«

25. Hvor kærlig var hans irettesættelse af den krop!

26. Den tredje tid nærmer sig sit højdepunkt, og derfor ønsker Mesteren, at I skal våge. Ja, mine disciple i denne tid. For selvom de fra den anden tidsalder sov i den velsignede og højtidelige time, mens Herren vågede og bad for alle, ønsker Jeg i dag, at I skal våge og bede, så I ikke falder i fristelse, så I tillader, at Faderen fuldbyrder sin vilje blandt jer. Og når Han har forkyndt timen for sit farvel, når Han har angivet det øjeblik, hvor Han vil trække sit ord tilbage, skal I følge Herrens høje påbud, selvom det er en stor prøvelse for jer. Men I ved allerede, at min Ånd vil være evigt til stede, at Jeg vil åbenbare Mig fra Ånd til Ånd, og at min Åndelige Verden vil stå inde for jer og beskytte jer.

27. I er vant til disse åbenbaringer, som I har modtaget i så lang tid, og I har i høj grad vænnet jer til dem, hvorfor I føler smerte ved afslutningen af disse åbenbaringer. Men vær stærke over for denne smerte, mine børn, og vis i lyset af denne prøvelse tegn på jeres høje åndelige udviklingsniveau. Men sandelig, jeg siger jer: Alle de stemmeførere, der når denne dag velforberedte, vil føle, at selv de for en kort stund bliver ramt af døden. Men jeg vil genoplive dem bagefter. Andre vil have følelsen af, at de er blevet forældreløse.

Men det eneste, der vil mangle – det eneste, de vil miste, vil være klangen af den fysiske stemme, lyden af det menneskelige ord, for svingningen af mit lys, min Ånd og mine inspirationer vil følge jer overalt. Og jo stærkere jeres åndeliggørelse da er, desto større vil også det være, som Helligånden åbenbarer for jer.

28. Åh, hvis jeg dog virkelig kunne give min undervisning til alle mine disciple i denne tid, forenet i én eneste skare – hvis hele mit folk ville høre disse advarsler! Men det sidste øjeblik i denne tidsalder nærmer sig, og jeg finder jer stadig splittede, åndeligt fjerne fra hinanden, uden kærlighed fra den ene til den anden. Der opstår stadig ikke åndelig respekt og næstekærlighed fra det reneste i jeres hjerter; men der findes de dyder, som Jeg har sået som guddommelig frø i hjertet på alle Mine børn i forventning om den sjælelige udvikling, for at de kan genfødes til nådens liv.

29. Kun åndeliggørelsen vil give jer foreningen. Så længe I ikke har nået åndeliggørelsen i mit værk, vil der hverken være barmhjertighed, forståelse eller kærlighed, og uden disse dyder vil I ikke kunne være forenet med Mig. Jeg ønsker, at I skal være forenet med hinanden, så I kan vidne om jeres Mester, og så Jeg også kan vidne om jer. Når I blandt menneskene siger: »Dette er min Mester«, så vil Jeg også sige til hele verden: »Dette er mine disciple.« Men Jeg må stadig arbejde med jer, og I må stadig lære og gøre en indsats.

30. Gå fremad sammen med Mig, o mine børn, for Jeg vil hjælpe jer med at bestå enhver prøve. Jeg vil give jer lyset, så der ikke er mørke på jeres vej. Jeg vil altid være den kærlige stemme, der ikke tillader jer at sove. Og når så den time nærmer sig, som allerede er lige for døren, hvor jeg gennem denne meddelelse siger det sidste ord til jer, da vil jeg finde åndelig andagt, hengivenhed, ægte forståelse og stræben efter fremskridt blandt jer. Men ve dem, der modsætter sig min vilje! Ve dem, der forfører mine talspersoner! Ve dem, der lader dem falde i fristelsens net! For ingen vil kunne sige, at han var uvidende, ingen vil for min retfærdigheds domstol kunne hævde, at han ikke vidste, hvad han gjorde. Hvilken spiritualist ved ikke, at denne form for åbenbaring gennem mennesket vil ophøre ved udgangen af 1950? Hvem ved ikke, at det er mig alene, der i mine høje rådsbeslutninger har magten til at bestemme dette? Hvem har ikke hørt, at jeg er en ubarmhjertig dommer?

31. Når Jeg altså siger jer mit sidste ord, som vil være: »Min fred være med jer!«, vil der indtræde stilhed i det materielle. Jeres Fader vil ikke længere lade sit ord lyde gennem det menneskelige forstand.

Jeg har ikke forudset nogen straf, har ikke rejst nogen galge for de børn, der ikke adlyder Mig eller modsætter sig mit bud – for dem, der sætter Mig på prøve på det afgørende tidspunkt. De vil være deres egne anklagere, anklagede foran deres samvittighed. De vil være dem, der underskriver deres egen dom, og de vil også være deres egne bødler.

32. Men hvilken frugt vil de kunne frembringe, hvilken essens vil de kunne udgyde over menneskenes hjerter? Den, der på denne måde rejser sig i ulydighed, vil med egen hånd berøve sig selv magten, gaverne og opgaverne.

33. Jeg *kan* ikke bedrage jer! Jeg handler aldrig falsk, jeg skjuler mig ikke i mørket. Min sandhed er altid nøgen. Men hvis menneskene ikke har været i stand til at se min Ånds nøgenhed, så er det kun, fordi de ikke ønskede det. Jeg skjuler ikke min sandhed for jer bag nogen form for slør. Min nøgenhed er guddommelig og ren, min nøgenhed er hellig, og jeg vil vise den til alle væsener i universet. Som et symbol på netop dette kom jeg nøgen til verden som menneske, og nøgen forlod jeg jer igen.

34. Jeg ønsker, at sandheden altid skal herske blandt mine, for jeg er og vil altid være i jeres sandhed. Jeg ønsker, at kærligheden skal være blandt jer, og *min* kærlighed vil altid være i *jeres* kærlighed. Der findes kun én sandhed, én eneste sand kærlighed; og når denne sandhed og denne kærlighed er i jer, vil jeres kærlighed og jeres sandhed være min, og min sandhed og min kærlighed vil være jeres.

35. Jeg ønsker, at mine disciple skal være sådan, for også efter 1950 vil Jeg fortsat tale til dem i deres meditationsøjeblikke, ved jeres sammenkomster og når I vandrer alene. Når I er i selskab, vil I altid møde den rejsende, den vandrende, der krydser jeres vej og beder jer om at invitere ham til at gå med jer, og mine inspirationer vil da være store, og I vil føle jeres sjæl trøstet og sige: »Det, som Faderen sendte fra det hinsides, har han aldrig sagt gennem stemmeførerens forstandsevne. Årsagen hertil er, at Faderen fortsætter sit værk blandt os."

36. Således vil Jeg se jer i sandhed – med denne ydmyghed, med denne villighed, for at Jeg kan åbenbare Mig for jer. For Jeg har endnu store lektioner i vente til fremtiden – alt det, som Jeg ikke har overdraget jer i denne tid.

Min åndelige verden vil komme til jeres ånd, og dette vil være den kraftfulde opmuntring, der trøster jer og opmuntrer jer på vejen: Faderens nærhed, den virkelige tilstedeværelse af Ham og Hans åndelige verden, nærheden af Hans rige blandt jer.

Når I går ud til menneskemængderne, skal I vidne for dem og fortælle dem, at Jeg og Min åndelige verden har været hos jer, formidlet gennem den menneskelige forstand – at det var jer, der talte med Faderen, og jer, der førte samtaler med Mine velsignede væsener.

37. Hvis verden skulle spørge jer: »Og er denne udveksling af tanker og disse åndelige samtaler ophørt hos jer?« Så skal I sige: »Samtalen med Faderen er evig. Han har opsøgt sine børn lige fra begyndelsen af deres udvikling, og i hvert øjeblik har Han udvekslet tanker med sine skabninger. Men med tiden har Han stræbt efter en bedre, mere fuldkommen, højere og mere åndelig udtryksform." Når I taler med denne enkelhed, vil menneskeheden forstå mange guddommelige åbenbaringer, og I vil få den mørke øjenbind, der forhindrer sjælen i at forstå min sandhed, til at falde af. Således vil I få dem til også at erkende min storhed, og fanatismen og afgudsdyrkelsen vil forsvinde fra hjerterne.

38. På denne måde skal de storslåede bygningsværker, alterene af guld og sølv, ritualerne fulde af pomp falde; de vil alle falde af sig selv, blot besejret af tiden. Men afgudsdyrkelsen, fanatismens tempel, der lever i menneskenes hjerter, skal efter min vilje styrte sammen, skal ødelægges. Og fra de mennesker, der har såret mig mest, vil jeg rive alt det væk, som de bevarer i deres hjerter, så der ikke bliver noget spor tilbage af disse vanhelligelser.

39. O, det velsignede folk Israel! Lad jer fylde af min kraft og mit lys. For når jeg i mit ord altid forudsiger svære prøvelser og smertefulde begivenheder for jer, så er det for, at I kan beskytte jer mod dem og

komme helskindet igennem dem. Men i mit ord udgyder jeg også altid balsam og glæde, tillid og håb i jeres hjerte og jeres sjæl. I jeres hjerter forkynder Jeg et bedre liv på jorden og forbereder det. Jeg trøster og velsigner jeres menneskelige hjerte – hvad enten det er et barns, en ungdoms, en mands eller en kvindes i moden alder eller i høj alder – og åbner nye muligheder for jer på livets vej for at udgyde velsignelser over jeres vej.

Jeg lærer jer den bedste måde at finde fred på i verden og at lære de frugter at kende, der smager sødt i munden. Jeg lærer jer, hvilke tilladte gerninger der i denne verden, som er en tåredal, kan gøre jer lykkelige og værdige til min fred. Jeg styrker jeres kærlighedsbånd til jeres børn, forældre, søskende, slægtninge eller venner og mellem folkeslag.

Jeg lærer også jeres sjæl endnu en gang om livet i det høje hinsides, som I kan nå gennem de fortjenester, I erhverver. For I vil alle uundgåeligt, uden nogen undtagelse, måtte komme til det hinsides, og I ved ikke, i hvilket øjeblik I kan ankomme dertil, for døden rammer ikke kun de gamle, den kommer ikke kun gennem livets udmattelse – den kommer på ethvert tidspunkt, på enhver dag, i det mindst forventede øjeblik. Husk, at I alle – absolut alle – vil efterlade dette liv.

40. Men hvis I nyder og udforsker dette menneskeliv, som I lever – hvis I aldrig helt har erkendt dette liv, som I glæder jer over og lider under, som I studerer så indgående og som I også tjener – hvordan vil da det andet liv, der står over dette, mon være? Jeres sjæl kender noget til det, men dette »noget« er ikke alt.

Nogle mere og andre mindre – de har alle gennemlevet sjælens »dal«, de høje regioner, de verdener, der ligger højere end denne verden. Men alligevel må jeres sjæl altid være forberedt på at træde ind i andre verdener – ikke den, I forlod sidste gang , men en anden, højere, på et højere trin på stigen mod sjælelig fuldkommenhed. Derfor kommer Jeg til jer, derfor taler Jeg ikke kun til jer om det jordiske liv, men også om sjælens liv. For det er længere, det er det fuldkomne liv, fordi det er det hjem, hvor I vil forblive for evigt, og Jeg ønsker ikke, at I skal være forvirrede, når I når frem til det. Jeg ønsker ikke, at jeres sjæl skal føle sig uværdig til at banke på min dør – jeg ønsker ikke, at overgangen fra dette liv til det andet skal forvirre jer. For denne overgang er af betydning, den er virkelig en prøve, en kamp.

41. Jeg fjerner ikke hele jeres tænkning fra det menneskelige liv. Det er mig, der har givet jer en krop, som jeres sjæl har inkarneret sig i. Det er min barmhjertighed, der har udsendt jer til at leve på jorden, som har prydet og velsignet denne planet med alskens gaver, naturrige, elementer

og skabninger, der er fulde af nytte for jeres ernæring, opretholdelse, forfriskning og udvikling. Det er mig, der forener jer i ægteskab, der giver jer opgaven at vokse og formere jer.

42. Det er mig, der lægger arbejdsredskaberne i jeres hænder, og som velsigner dette arbejde og jeres frugt. Det er mig, der velsigner sveden på jeres pande. Derfor kan jeg ikke være den, der afholder jer fra at opfylde jeres pligt, så længe I virkelig er optaget af den. Men udfør den, som det sømmer sig for jer, med ydmyghed, med respekt og medfølelse over for jer selv og også med medfølelse over for de andre, så vil I med den mindste jordiske anstrengelse høste en frugt, der skænker jeres hjerte fred og tilfredshed.

43. Men bortset fra disse pligter, disse kærlighedsforhold, følelser og bånd, der forener jer med hinanden, kræver Jeg også opmærksomhed og tid til jeres sjæl, til det højere væsen, som skal bestemme alle bevægelser i jeres hjerte, jeres forstand og hele jeres væsen – til det væsen, der hersker over jeres legeme, til det væsen, der er Min tjener, og som jeres legeme skal tjene. Jeg ønsker, at I også giver den tid til selvransagelse, til dens virke, til dens udvikling, til dens tilbedelse af Gud, til dens åndelige pligter over for sin Fader og over for de andre sjæle.

44. I min lære og i min lov har jeg til alle tider forenet alle love, alle pligter, alle former for tilbedelse. Ligeledes kommer jeg til jer i denne tredje tid og underviser med denne vidde, for at I ikke skal falde i ny fanatisme, for at I ikke skal falde i hemmelighedsfuldhed eller i fristelse, og for at I skal være enkle i opfyldelsen af alle jeres pligter, så sjælen ikke bliver fanatisk, og så den kropshylster ikke vanskeliggør sine pligter – så sjælen ikke er en hindring for hjertet eller for forstanden, således at også kroppen er villig, og samvittigheden gør sig gældende i kroppen, for at heller ikke den hindrer sjælen i dens opfyldelse.

45. Disse er mine disciple. Salige er de, der virkelig drager nytte af min lære. Salige er de, der våger og beder i dette prøvelsens år – i dette år, hvor fristelser og forvirringer vil komme på jeres vej. Således kan I være stærke, kan I overvinde alt gennem bøn, gennem faste, gennem efterlevelse af min lære og forstå at forene jer og elske hinanden og udvise barmhjertighed. Jeg ønsker ikke, at der skal opstå hindringer for udfoldelsen af mine åbenbaringer, at der skal opstå uenigheder blandt jer, men at der skal herske forståelse og barmhjertighed, at der altid skal herske broderskab og kærlighed, at der skal herske mildhed og ydmyghed. Så vil Jeg fortsat belønne jer og åbenbare Mig gennem mit ord i dette folks skød.

46. Våg over alle, våg over jer selv, så det gode og freden til sidst kan overvinde jeres uenigheder, så mit rige hos jer kan besejre løgnens, mørkets og det ondes rige.

47. Jeg vil hæve Mig i jer som sejrherre – jeg ønsker, at I skal betragte jeres Fader som Hærskarernes Konge, der besejrer det onde i jer, og jer selv som soldater fulde af åndelig ædelhed, fulde af tilfredshed og sjælefred. Da vil man høre hymnen om den universelle harmoni ved den største af alle sejre – den triumf, der skal komme, men hvor hverken jeres Fader eller I selv vil være bedrøvede over at have *»besejrede«* på grund af jeres kærlighed. Vores »besejrede« vil ikke være sjælene – det vil være det onde, al mørke, alle synder og ufuldkommenheder. Faderens triumf vil bestå i frelsen af alle de tilbageblevne sjæle, der var forankret i mørket og det onde.

I tager fejl, hvis I tror, at nogen vil gå fortabt. Jeg ville ikke længere være Gud, hvis en eneste sjæl ikke fandt frelse. Alle dem, I kalder dæmoner, er ligeledes sjæle, der er udsprunget af Gud, og selvom de i dag stadig er vildfarne, vil også de finde frelse. Hvornår vil det sande lys være i dem? Da, når I sammen med lysets åndelige hærskarer bekæmper deres uvidenhed og deres synd med jeres bøn og jeres gerninger af kærlighed og barmhjertighed.

48. Jeres Faders *og jeres* fuldkomne lykke vil være Herrens Store Dag. Det universelle festmåltid vil finde sted, når I en dag alle ved hans bord nærer jer af det evige livs brød.

Min fred være med jer!

Undervisning 328

Min fred være med jer!

1. Vær velkomne i mit nærvær som sjæl og som legeme! For begge bliver forfrisket, mættet af min guddommelige essens og styrket af Mig for at kunne fortsætte dagens arbejde.

2. Her er min Ånd, og her er også jeres!

3. Faderen og børnene er til stede, de ser kærligt på hinanden ansigt til ansigt, de genkender hinanden, elsker hinanden og velsigner hinanden. Sandelig, Jeg siger jer, folk, på intet tidspunkt før det nuværende havde jeres sjæl fundet den sikre vej til Mig. I dag finder I Mig gennem et øjeblik af opløftelse, af befrielse fra de jordiske pligter, gennem et øjeblik af ægte anger og kendskabet til vejen til den åndelige bøn.

4. Det er ikke længere tiden for botøvelser, ceremonier eller ritualer for at forene jer med Mig, for at kunne tro, at I herliggør Mig og er Mig til behag. Den tid har I for længst lagt bag jer. Jeres sjæl har frigjort sig, og den forfrisker sig i den Tredje Tid ved at udbrede sine åndelige vinger og beherske uendeligheden, ved at hæve sig op til Mig og forflytte sig til Mig og frigøre sig fra de jordiske lidelser og trængsler.

Når den efter sin ophøjelse vender tilbage til sin krop, deler den sin kraft og sit lys med den, ophøjer den, styrker og trøster den. Ved at omfavne sin egen krop, som en voksen gør med et lille barn, bærer sjælen den ad livets og lysets veje og giver den livskraft gennem tro og håb.

5. I takt med at tiden går, holder jeres sjæl op med at føle sig svag; den føler sig stadig stærkere gennem mine undervisninger og gennem det lys, den har erhvervet i sine prøvelser og sin kamp. Derfor ønsker Jeg at se Mine elever blive til disciple, til apostle for dette værk fuldt af lys, åndelighed og kærlighed, for at Jeg kan efterlade jer i Mit sted, for at undervise menneskene, for at vise dem de lektioner, de ikke har opdaget, og for vedholdende og standhaftigt at vise dem vejen til sandheden – den vej, der fører til fred på denne jord og til sjælens salighed og evige fred.

6. Fra min høje trone udsender Jeg min universelle stråle. Den breder sig ud og udgydes i kærlighed over alle eksisterende skabninger. Men hos jer, det udvalgte folk, bliver min stråle til et menneskeligt ord, til et ord, der er forståeligt for forstanden, og , hvis indhold er guddommelig essens og guddommeligt mysterium, der bliver oplyst.

Mit ord kommer ned til hele mit folk, og sandelig, jeg siger jer: Selvom mine børn ofte har sagt: »I en sådan ordformidler og i et sådant menighed findes der svig«, har min Ånd alligevel været til stede uanset ethvert svig og enhver manglende forberedelse. Husker I ikke, at jeg ofte har sagt til jer: Jeg ser ikke på mine børns fejl eller manglende forberedelse?

7. Nu er min tid. Det er opfyldelsestiden for Faderen, som han selv har fastsat af kærlighed til sine børn. Hvorfor skulle jeg holde mig tilbage i lyset af jeres synd, når det netop er den, jeg kæmper imod, og som jeg vil besejre gennem mit lys og gennem min kærlighed?

8. Døm ingen som bedrager, døm ingen som løgner eller som besmittet. Ser I ikke, at I alle er mine disciple, at I alle i øjeblikket lærer af Mig?

Efter 1950, når min Universelle Stråle ikke længere bliver til menneskeligt ord blandt jer, så vil der virkelig være »Ve, ve!« over den, der – hvor stor hans forberedelse end måtte være – forsøger at få min Universelle Stråle til at åbenbare sig som i denne tid. For trods hans store åndelighed og forberedelse vil han gennem sin ulydighed være en bedrager. Det vil være den tid, hvor I ikke længere skal regne med Faderens nærvær i den form, som I har haft den fra begyndelsen af denne åbenbaring indtil 1950, for mine love og mine påbud er uforanderlige. Jeg ændrer aldrig mit værk, min retfærdighed er ubønhørlig, og mine disciple skal leve i harmoni med deres Fader, i lydighed mod Ham og i fuldstændig overensstemmelse med Ham.

Alligevel forsikrer Jeg jer som Mester om, at Jeg tilgiver de ordformidlere, gennem hvilke Jeg åbenbarer Mig, på trods af deres store uforberedelse og deres ufuldkommenhed nu, i tiden for Min åbenbaring, og at Jeg åbenbarer Mig og udgyder Min barmhjertighed over menneskemængderne. Når I i mit ord, som er renhed og fuldkommenhed, bemærker »kødets« ufuldkommenheder, har jeg lært jer at kende træet på dets frugt, så I kan tilgive de menneskelige ufuldkommenheder og ved frugtens åndelige »smag« forstå at opdage jeres Herres nærvær, magt og essens.

9. Jeg skaber i øjeblikket en åndelig erindringsbog i jeres ånd, og på grundlag af min guddommelige vejledning skabes der også en materiel bog af mit ord. Det er det guddommelige testamente, som Jeg efterlader til eftertiden, til de kommende generationer, til de senere generationer, der vil komme efter jer. Men sandelig, Jeg siger jer: De vil ikke lære jeres ufuldkommenheders »smag« at kende.

Mit ord – hvad enten det er det, som jeres ånd har bevaret, eller det, der er nedskrevet på papir – vil være fuldkomment, vil være rent uden nogen som helst plet, uden nogen som helst urenhed og ufuldkommenhed, og det vil være det krystalklare vand, hvis mirakuløse kraft slukker menneskets tørst, sjælens tørst. Det vil være brødet og vinen, hvormed menneskenes sjæl mange gange fejrer en højtid. Det vil være det strålende fyrtårn og også den vej, der oplyses af Helligåndens lys, hvorpå

vandrerne eller de vildfarne skibbrudne kan finde retningen for at nå frem til den sikre havn.

10. Spiritualismens gennemslagskraft i verden skal ikke forekomme jer vanskelig og endnu mindre umulig. For Jeg har gjort markerne frugtbare, og det frø, som Jeg har betroet jer, er spiredygtigt. Markerne venter på det, og selvom ikke alle er forberedte, forventer nogle såningen, mens andre netop bliver renset, og denne renselse er en vanding med retfærdighed, med prøvelser, med visdom og kærlighed fra jeres Faders side.

11. Nu modtager menneskeheden, der er opdelt i folkeslag, racer, sprog og hudfarver, fra min Guddommelige Ånd sin respektive del af dommen, de prøvelser, der tilkommer hver enkelt, kampen, smeltediglen og forsoningen, som jeg har bestemt for hvert menneske og hver race. Men I ved, at min dom har kærligheden som grundlag, at de prøvelser, som Faderen sender menneskene, er kærlighedens prøvelser – at alt ledes mod frelse, mod det gode, selvom der i disse prøvelser tilsyneladende er ulykke, skæbne eller elendighed. Bag alt dette ligger livet, sjælens bevarelse, dens frelse. Faderen venter altid på den »fortabte søn« for at omfavne ham med den største kærlighed.

12. Der er hele folkeslag, der ikke anerkender Mig; der er nationer, der stædigt fjerner sig fra Mine love, som ikke ønsker at lære Min lære at kende, og som modsætter sig den, fordi de anser den for at være utidssvarende. Det er dem, der ikke har forstået Mig, der insisterer på jordiske friheder. Der er også dem, der ofte gør det gode af egeninteresse og ikke af storsindethed.

Men til hvert folk og hver race er min retfærdighed og mine prøvelser bestemt, og disse indtræffer dag for dag for til sidst at gøre deres hjerter og sjæle frugtbare, som var de marker, der kan dyrkes, og for efter at have bearbejdet dem at så frøet i dem, det evige frø af min kærlighed, min retfærdighed og mit lys. Disse folk vil tale om Mig med kærlighed, disse racer vil da sætte deres håb til Mig, og i sjælene hos alle folk i denne menneskehed vil jubelsange lyde, kor af lovprisning og kærlighed til den eneste Herre over alle mennesker.

13. Nu er det imidlertid tid til prøvelser og kamp. Selv jeres Gud kæmper i øjeblikket. Han er Hærskarernes Herre og har udnævnt jer til sine soldater.

I dag er I stadig svage og mistroer jer selv. I overvurderer prøvelserne, forestiller jer kampen og lader jeres sjæl og jeres hjerte blive fej.

Jeres ånd skaber en vægt i sig selv, og i den højre vægtskål lægger den det gode, og i den venstre det onde i denne menneskehed. Så længe I ser,

at det gode kun er som et korn, mens det onde er som hundrede skæpper, ved I ikke, hvad I skal gøre. Så kigger I ind i jeres indre og ser, at I hverken er retfærdige, dydige eller hellige, og I tænker, at kun de retfærdige, dydige og hellige kan udføre frelsen af denne menneskehed, der er afstumpet af det onde, forhærdet af had og materialiseret i lidenskaberne, lasterne og elendigheden.

14. I bedømmer jeres eget helligdom og ser deri jeres lille offergave, jeres svage flamme. I trænger ind i andres helligdom og ser, at det ikke længere er en tøjle, der kan standse menneskenes rasende løb. Så tænker I, at når I taler om Gud, lytter man ikke til jer – at når I taler om Åndens evner, bliver I udsat for hån.

15. Hvorfor har I så lidt tillid til den skat af uvurderlig værdi, som Jeg har betroet jer i dette værk, som Jeg har åbenbaret for jer? Sandelig, Jeg siger jer: Uden at blive hellige eller retfærdige vil I kunne udføre store frelsesværker blandt menneskene, store mirakler blandt menneskeheden, og I vil også kunne være et forbillede blandt menneskene. Hvis Jeg sendte hellige og fuldkomne væsener til denne menneskehed for at give menneskene et eksempel, ville det forekomme dem umuligt overhovedet at blive dem lig! Jeg vil sende omvendte syndere ud blandt menneskene, som – uden at blive retfærdige, hellige – forstår at efterlade et eksempel på fornyelse, på anger, på mod, på iver i Faderens lære, på længsel, på fremskridt og på sjælelig udvikling, og det er jer!

16. Jeres sjæl vil en dag nå fuldkommenhed, men I ved ikke hvornår. Faderen vil ikke tvinge jer, og I vil heller ikke tvinge jeres skridt. Men alligevel må I aldrig stå stille. Selv om jeres skridt er langsomt, vil Jeg, at det altid skal være fast og føre opad.

17. At I vil blive nødt til at kæmpe blandt menneskene? – Det er sandt. At det vidnesbyrd, I afgiver blandt dem, nemlig at Jeg åbenbarede Mig gennem den menneskelige forstand for at bringe jer dette ord, som I nu videregiver, vil blive draget i tvivl? Det er sikkert. Men dette skal ikke såre jer, for gennem alle tider har menneskeheden tvivlet på min tilstedeværelse og min komme til denne verden, og det netop fordi menneskene ikke har erkendt sig selv – fordi menneskeheden, selvom den siger, at den er elsket af Faderen, aldrig har forstået omfanget af denne kærlighed – fordi den, selvom den tror, at den kender sin Herre, ikke ved, at en af hans smukkeste egenskaber er ydmyghed. Derfor er Jeg altid kommet til menneskene på en ydmyg måde; aldrig har Jeg i Mine guddommelige åbenbaringer anvendt hele Min magt, hele Min pragt eller hele Min herlighed. For da ville menneskene ikke kunne se på Mig, og de ville heller ikke kunne modstå Mig!

18. Jeg har altid begrænset Mig selv, men Jeg har ikke begrænset Mig i ydmyghed, i kærlighed og i ømhed. For med den samme kærlighed, som Jeg elsker jer med i dag, elskede Jeg jer i den Anden Tid, i den Første, og vil Jeg elske jer ind i al evighed. Jeg kan i sandhed sige jer, at Faderen allerede elskede jer, før I eksisterede.

19. Blandt jer er der disciple, der spørger sig selv: »Hvorfor var vores sjæl ikke i stand til at forblive og holde fast i det gode og i dyd, selvom den stammede fra en Fader fuld af kærlighed, fuld af renhed og fuldkommenhed?« Mesteren svarer jer: Jeg sendte jeres sjæl til jorden, udstyret med alle de egenskaber, der findes i Faderen, og skabte den som et barn, der ligner sin Skaber. Den fik betroet en krop til sin vandring på jorden, men denne krop har været årsagen til prøvelser og kamp for sjælen, fordi kødet er svagt. Sådan måtte det være – let at forføre – for at afprøve sjælens styrke.

20. Dyd viser sig kun i prøvelsen. Lyset stråler stærkest i mørket; lyset stråler ikke i lyset, og derfor var det nødvendigt, at jeres sjæl blev prøvet og renset. For jeres sjæl har en begyndelse, men i sin uskyld havde den ingen fortjenester; den manglede erfaring, udvikling og fuldkommenhed. Derfor blev den pålagt et lavere livstrin for at kunne stige op til et andet, højere, og så videre op ad de syv trin på stigen til fuldkommenhed, indtil den som en fuldkommen og ren sjæl når frem til Faderens nærvær – fuld af lys, udviklet gennem udfoldelsen af alle sine gaver, fuldendt i alle sine evner, med mange fortjenester erhvervet i kampen, fuld af erkendelse af sig selv, sin Fader og livet, bevidst om sin oprindelse, hvad den er skabt til, og hvorhen den var vendt tilbage.

21. Ligesom sjælen i kødet stødte på begyndelsen af sin kamp på den jordiske vej, så mødte den også et uendeligt antal prøvelser og fristelser – nogle prøvelser håndgribelige og andre usynlige – så mægtige fristelser og prøvelser, at disse fik hende til at falde gennem kødet – nogle synlige og andre kun mærkbare for sjælen, ånden, hjertets og forstandens sarte strenge.

22. Sjælen er fra sin oprindelse blevet sat på prøve på alle mulige måder. Da den er blevet sat på prøve af det onde – tror I da, at Faderen kunne besidde det onde for at friste sine børn? Sandelig, Jeg siger jer: Nej. Men også det onde har eksisteret siden jeres oprindelse; det har forårsaget svagheden og den letfærdighed, der kendetegner sjælen og »kødet«.

Da sjælene ikke forstod at gøre brug af deres egen styrke, og »kødet« gav efter for fristelserne – hvad har Faderen da gjort i lyset heraf? Han har tilladt, at det ondes kræfter sætter jer på prøve. Én gang og tusind gange

har Jeg tilladt det for at sætte mit eget lys, som Jeg har betroet jer, på prøve i jer, for at underkaste jeres egen dyd, som er min, en prøve, for at rense jer i smerten, i livets vanskelige krisetider, i livets kaos, så jeres sjæl under disse prøver og disse vanskelige begivenheder kan finde anledning til fuldkommenhed, til at opfylde loven – muligheder for at bevise over for jeres medmennesker og jeres Fader deres styrke og standhaftighed i mine love.

23. I har altid intuitivt erkendt min lov – min lov, der befaler det gode og fordømmer det onde. Intuitivt erkender ethvert menneske fra sine første skridt på jorden, hvad det gode er, og opdager, hvor det onde er. Men I har ikke været i stand til at forblive i naturloven, som de første mennesker gjorde, sådan som mit folk var før Moses' komme. Tror I, at mit folk Israel, som var ved at opstå, ikke kendte sin Fader før Moses' ankomst? Sandelig, Jeg siger jer: Sådan var det ikke.

Siden menneskehedens begyndelse har der været nogen, der har genkendt Mig, og gennem ham er Jeg blevet genkendt af de andre. Men da det onde fik større vægt end det gode blandt menneskeheden, måtte Jeg komme for at minde menneskene om det gode; Jeg måtte gøre Mig fysisk mærkbar for at gøre Mig synlig og mærkbar for menneskene, som det skete på Sinai, da Jeg foran Moses, der var omgivet af sit folk, forkyndte Min lov og overrakte den til ham indhugget i sten og sendte ham ud til sit folk, for at det skulle blive frøet blandt alle nationer.

24. Gennem denne lov blev mit folk frelst, befriede det sig selv og opnåede det velstand og lykke på denne jord samt håb om det hinsides. Men der kom dagen, hvor min lov blev forvrænget, dagen, hvor man vænnede sig til den, og igen bredte det onde sig, indtil det vejede tungere end selv det gode.

Da disse bud efterhånden blev fordrejet, da menneskene begyndte at skabe nye veje inden for min vej, da måtte Jeg komme igen, men nu som Messias, blevet menneske blandt menneskene, for at rette stierne ud og forene dem med sandhedens vej, for at trække menneskene hen mod sandheden og det gode, for at indbyde dem til retfærdighedens og kærlighedens vej – for at afsløre bedragerne, for at ødelægge alt det falske, al overtro, og for at sige til dem: »Dette er loven, det var det, jeg overgav i den første tid!«

25. Gennem min ankomst fandt nye folkeslag på jorden og nye racer ligeledes vejen, freden, den åndelige lykke, næring og håb om det hinsides.

26. I en lang tidsalder næredes denne menneskehed af himmerigets rige måltid. Men se, også dette måltid blev besmittet, og allerede i denne

tilstand, da det blev bragt til de sultende mennesker, blev min lære forfalsket, og mine undervisninger blev ligeledes fordrejet og fejlagtigt fortolket. Børnenes overholdelse af loven og deres tilbedelse af Gud var ikke, hvad Faderen havde forordnet, og derfor blev det nødvendigt at vende tilbage til menneskene og dermed indfri et løfte. For jeg vidste på forhånd, at min tilstedeværelse blandt menneskene fra tid til anden var nødvendig. Derfor er det nu den forkyndte tidsalder, hvor Herren igen ville komme til jer for at kræve regnskab fra jer om loven fra de forgangne tider, om de åbenbaringer, undervisninger og mirakler, som I blev rigeligt velsignet med i de to tidsaldre, der tidligere er forbi.

27. Det er grunden til, at Jeg er kommet. For I var ikke i stand til at stå fast i det gode og forblive der, fordi I gav efter for kødet svagheder, fordi I faldt for både synlige og usynlige fristelser – under den overnaturlige magt fra det onde, der hersker over jer.

28. Tror I mon, at alle vidner til min komme i den første tid blev troende, da de så mig? Sandelig, ikke alle!

29. Tror I mon, at den åbenbaring blev troet af alle, da den blev bragt til andre lande, til hedningernes lande? Nej. Mange forstod ikke, at den lov skulle være et guddommeligt værk. De troede snarere, at den var et menneskeskabt værk. Men da den lov gennem sin retfærdighed og gennem deres egne handlinger satte sig igennem og manifesterede sig, begyndte de store vantro at undersøge den.

30. Således var det også i den anden tid. Tusinder og atter tusinder af mænd og kvinder hørte Mig. Mange troede virkelig, men endnu flere tvivlede og mente ikke, at denne mand var Messias, men at Han var et menneske som alle andre. Hans ord blev uforståeligt og forvirrende på grund af deres vantro, og det var kun indlysende og klart for de troende. Derfor blev Jeg bekæmpet, hånet og forfulgt af de vantro, og mine lidelser, mine gerninger, mine mirakler blev af de vantro ikke betragtet som guddommelige værker, men som menneskelige værker.

31. Da min lære spredte sig blandt menneskeheden gennem sine egne manifestationer, og da mine vidner ligeledes fremlagde beviser på, at de var mine sande disciple, mine sande vidner, da vendte den vantro menneskehed sig til min lære, udgød tårer af anger og blev ligeledes mine disciple.

32. Hvorfor skulle det undre jer, at dette også sker i denne tid?

33. Nogle vil tvivle på jeres vidnesbyrd og på, at Jeg har åbenbaret Mig for mennesket gennem forstanden. Nogle vil, når de retter deres blik mod de materielle bøger, der indeholder mit ord, tvivle på, at det er et guddommeligt værk, som er modtaget gennem inspiration. Så vil de

tilskrive alt dette jer, menneskene, og den menneskelige forfængelighed, fordi der hersker mistillid i denne menneskehed. Men I skal se bort fra mistilliden og vantroen uden at dømme jeres medmennesker og uden at påføre jer selv lidelse, for I ved, at troen vil indfinde sig efter mistilliden og vantroen som følge af jeres egne handlinger.

Lad dem se jeres gerninger, lad jeres vidnesbyrd virkelig være fulde af lys, således at det hverken er bøgerne eller jeres ord, der omvender verden, men jeres gode gerninger, hvormed I besegler vidnesbyrdet om, at Jeg har været hos jer, at Jeg er kommet »på skyen« for at åbenbare Mig ved hjælp af Min stråle gennem en stemmefører, et menneske, der er blevet udpeget af Min Guddommelige Ånd.

34. Jeg vil sende jer ud på alle veje over hele kloden, ligesom jeres børn, der ligeledes vil være Helligåndens disciple, og også deres børn vil bære mit frø ud. Men sandelig, Jeg siger jer: Der vil ikke gå tre generationer efter jeres, før denne menneskehed i lyset af spiritualismen og Helligåndens komme vil blive rystet i sine grundvolde af usædvanlige begivenheder, hvoraf Jeg har virkeliggjort nogle blandt jer, mens Jeg holder andre i beredskab til fremtiden. Ligeledes vil I gradvist udrydde det ondes rige. Denne magt vil i stadig større grad gå i opløsning gennem jeres gerninger af kærlighed og retfærdighed.

35. Hvert menneske, der omvendes til spiritualismen, vil være én mindre, der hører til det rige. Men hvis I tror, at Jeg giver jer opgaven eller mandatet til gennem jeres gerninger af kærlighed og lys at overvinde det ondes atmosfære, så siger Jeg jer i sandhed, at tiden endnu ikke er inde, hvor I kan besejre det fuldstændigt, at det stadig er stærkere end I er. Men skjul ikke jeres våben på grund af disse ord, som Jeg siger til jer, og undlad ikke at trække dem – nej, mine børn. Tænk på: Selvom jeres sværd ikke er almægtigt, så er Jeg dog almægtig, og Jeg er i jeres sværd.

36. Kæmp mod fristelserne, afslør fælderne, riv de forførende net og reb i stykker, afslør dem gennem jeres intuition, når de skjuler sig bag det hinsides slør, afslør dem, når de skjuler sig blandt menneskerne eller i menneskenes kampe – kæmp altid.

Jeg siger jer: I skal være på Min side i denne kamp. Jeg er i den som en stor kriger mod mørket og alt eksisterende ondt, og til sidst vil det være Mig, der uddeler det sidste slag og sejrer, der står jer bi, og I vil være dem, der hjælper Mig med at sejre. Den endelige sejr over fristelsen og det onde vil I, mit folk, ikke opnå i denne tid. Jeg vil være nødt til at binde denne magt i en tid, men jeres fortjenester i den forbindelse vil blive tilregnet jer.

Den tid, hvor denne magt vil være bundet, vil tjene til, at det gode slår rod i menneskenes hjerter, og at det gode i alle sine former vinder styrke. Når mennesket så er blevet stærkt i det gode, når det gode på min retfærdigheds vægt vejer mere end det onde, vil fristelsen i alle dens former blive sluppet løs i endnu en periode, og netop i denne tid vil det ikke være mit sværd, der besejrer den, men jeres egne våben.

37. Jeg vil kun våge fra uendeligheden, for da vil I have den nødvendige styrke til at besejre fjenden. Dyd i alle dens former vil have sejret i denne verden, og fristelsen vil ikke finde et hjørne, en åben dør eller et rum, og dens største fælder, dens største snarer vil være tilintetgjort helt ned til det sidste element af denne fristelsens magt. Når dens rige så er brudt sammen og splittet, vil begyndelsen på jeres triumf indtræde, og mørket vil forvandles til lys, det onde vil blive til det gode, og de vildfarne vil blive fundet.

38. Se, dette vil være triumfen i jeres sjæl, og når I da stemmer jeres lovsang an, vil det være lysets, retfærdighedens og kærlighedens triumf. For I vil ikke forlade denne verden som fiaskoer, I vil ikke gå bort tilintetgjort af fristelsen. Nej, mine børn. Selvom I i lang tid er faldet og fortsat vil snuble i disse faldgruber, vil jeres triumfs dag komme, hvor I vil løfte jeres ansigt og se op mod jeres Herre, ligesom soldaten retter sig op foran sin befalingsmand.

39. Folk, Jeg forbereder jer på de kommende kampe. Jeg vil altid se jer sejrende i alle kampe. Men Jeg vil ikke have, at disse sejre smigrer jeres stolthed. De skal ikke være sejre for jeres forfængelighed, de skal være for mit rige. De skal være dyb og inderlig tilfredsstillelse for jeres åndelige ydmyghed, som ikke engang afspejles i jeres eget ansigt.

40. Jeres gerninger af kærlighed og barmhjertighed skal ikke offentliggøres; der skal ikke være nogen farisæere blandt jer, der afholder festligheder for den velgørenhed, de udøver blandt deres medmennesker. I skal være dem, der gør det gode i stilhed. I lever allerede i Helligåndens tid, og jeres sjæl udfolder sig nu i alle sine evner for at gøre det gode ved hjælp af disse. I vil kunne give – ikke kun de goder, I besidder på jorden, men også dem, som jeres forstand, jeres hjerte og jeres sjæl besidder. Det, I ikke kan gøre gennem jeres ord, gennem jeres jordiske personlighed, skal I gøre gennem bønnen. Tal med Mig, hæv jer op til Mig, og derfra vil I kunne udføre store gerninger af barmhjertighed og kærlighed.

Men hvis jeres samvittighed siger jer, at I må skille jer af med noget materielt for at give det til den nødlidende, så forsøg ikke at erstatte denne velgørenhed med en bøn. Stræb ikke efter at skjule eller tilsløre

jeres egoisme med åndelige bønner. Nær ikke ønsket om, at det, *I* selv kan gøre, skal Faderen gøre.

41. Lad altid jeres samvittighed være jeres vejleder og vise jer, hvordan I skal udøve velgørenhed, og hvis denne velgørenhed kræver, at I må skille jer af med noget af det, der er jeres eget, skal jeres hjerte ikke beklage det. Ræk hånden frem, og I vil mærke glæden i jeres sjæl. Så vil også jeres hjerte forudføle glæden i jeres Fader.

42. Jeg forbereder jer på de store kampe blandt menneskeheden og siger jer: Dagens mennesker interesserer sig for det hinsides – ikke alle, men overalt på jorden udforsker man det åndelige, man stræber efter at udforske Herrens hemmelige skatkammer, man diskuterer og studerer bøgerne, og mennesker dykker ned i filosofierne og videnskaberne.

Årsagen hertil er, at man søger Mig, at alle fornemmer Min tilstedeværelse, og at de forsøger at finde Mig. Sjælene ved, at jeg er kilden til kærlighed og tilgivelse, og derfor vover de trods deres fejltagelser at søge mig, fordi de håber på tilgivelse og frelse. De ved, at jeg er en uudtømmelig kilde til barmhjertighed, og at jeg også er et bord dækket med mad for at stille deres sult og tørst.

43. Tror I ikke, at menneskene bliver stærke og forbereder sig i denne søgen? Tror I ikke, at de opnår udvikling og udfoldelse gennem deres studier? Jo, folk. Når I først begiver jer ud på vejen, vil I blive overraskede. Når I taler med jeres medmennesker, der nærer sig i skyggen af andre træer – som spiser andre frugter end dem, jeg har tilbudt jer – vil I opleve, at også de har næret sig, at også de er stærke. Og når kampens øjeblik er kommet, når I må gøre brug af det sværd, som er jeres fornuft, jeres viden og jeres åndelige ophøjelse, vil I opleve, at også jeres medmenneskers sværd besidder lyskraft.

44. Sov ikke, så I kan kæmpe, men lær at genkende sejren. For ofte vil sejren ligge i jeres nederlag, og nederlaget over for modstanderen vil kun være tilsyneladende. Sejren vil ligge i jer selv, og bagefter vil den afspejle sig i ansigtet på den, der tilsyneladende besejrede jer.

45. Forstå Mig, folk. For det øjeblik vil komme, hvor I må tie, hvor I i sand ydmyghed må bøje nakken, og da vil modstanderen hæve sig over jer og udføre sit slag. Men I vil have været tavse, vil bevidst have bøjet jer, og senere vil I se, hvordan det frø, I har efterladt, spirer i dennes sjæl, og at slaget fra jeres sværd af lys og kærlighed har efterladt et dybt sår i jeres brors hjerte – ikke jeres fjendes – og gennem dette sår vil det hjertes hovmod forsvinde, og Mesterens frø vil trænge ind.

46. I har allerede erfaring, for I er ofte kommet til mit helligdom for at sige til Mig: »Mester, jeg har med stor kærlighed sået i et hjerte, men hans

ører har ikke hørt mig, han forblev kold og hård, og hans læber har hånet mig.«

Men Mesteren smilede kærligt, fyldte jer med fred og håb og sagde til jer: Vent, for jeres frø er ikke gået tabt, det nåede helt ned til bunden af det hjerte. Lad den være der! Jeg vil give den regn og gøre den frugtbar. Jeg vil fjerne ukrudtet og stenene, som jeres hånd foreløbig ikke kunne fjerne. Men bed for den, glem det ikke, bed i ånden og håb på, at det tidspunkt, hvor I vil blive tilfredse og lykkelige, vil komme. Men da det tidspunkt lod vente på sig, har det vakt tvivl i jer. Men for at tvivlen ikke skal vare evigt, har Jeg sagt til jer: »Tænk på det frø, I har sået. Det forsvandt tilsyneladende, men i stedet er der vokset en busk op. Pleje den nu, så den bærer frugt.« Da var jeres glæde og de andres stor.

47. Jeg forbereder dig, folk, så du ikke bliver utålmodig, så den åndelige tålmodighed bestemmer opfyldelsen af opgaven. For det frø, som Jeg endnu en gang betror jer, har ingen tidsbegrænsning for at spire, som frøet på jorden. Det udfolder sig inden for evigheden, og denne tid kan være både kort og lang. I ved ikke dette, jeres opgave er blot at pleje og beskytte det gennem jeres bøn og jeres kærlighed.

48. Således forbereder Mesteren jer på tiden efter hans afsked. Jeg ønsker, at den salighed, I nyder i dag, når I hører mit ord gennem det menneskelige forstandsevne, skal fortsætte efter min afsked. Folk, jeg ønsker, at når min Ånd i det høje hinsides venter på jeres nærhed gennem bønnen, hvad enten den er individuel eller fælles, skal jeg i mine børns hjerter se den salighed og fryd, som jeg ser i dag; at I i fuld erkendelse af alt det, der skete i denne tid – alt det, som Faderen gav jer, og det endelige mål, som Han satte for sin åbenbaring gennem forstanden – kommer for at bringe Ham jeres uendelige tak; at I kommer med en lovsang, som jeres læber tier om, men som brænder i jeres sjæl, for at sige til Ham: »Fader, hvor meget har Du skænket os! Hvor megen glæde i vores sjæle i den tid! Hvor lysfyldte har du efterladt sjælene, og hvilken dyrebar arv har du efterladt menneskeheden!“

49. Så lykkelig vil Jeg se dig, o folk! Jeg vil ikke se nogen sjæl blandt jer, der er blevet tilbage, vil ikke se nogen, der fortsat vandrer omkring i vantro, der midt i sine synder og sin manglende udnyttelse af Min nåde driver hårkløveri. Jeg vil se enighed blandt folket, så jeg i min egen ånd kan mærke dets udstråling og dets bønner, der udtrykker følgende: ENHED, FRED OG GOD VILJE – TRO, HÅB OG BARMHJERTIGHED.

50. Således vil Jeg se disse dyder plejet af jeres sjæl og vajende som et banner i vinden, i det uendelige, for at Jeg kan give jer befalingen om at drage ud til alle folkeslag, til folkemængderne, som virkelig venter på Mig

og med brændende hjerte længes efter Messias', Frelserens, genkomst til menneskene.

Nogle siger: »Mesteren er allerede blandt os, men han er usynlig.« Jeg siger jer: Velsignet være disse sjæles intuition og forudanelse. Andre siger: »Nej, han er endnu ikke kommet; han må komme synligt og håndgribeligt, som i den anden tid.« Årsagen hertil er, at de har glemt »skyen« – den åndelige sky, hvori jeg er kommet i denne Tredje Tid.

51. Der er andre, der helt har glemt dette løfte og hverken våger eller beder. Men I er forberedte; åbenbaringen om den tredje tid er blevet overleveret jer med levende stemme, , så I uden at vakle og med fuld vished kan gå ud til jeres medmennesker og ikke lade jer skræmme af de store menneskemængder.

For når tiden er kommet, vil I blive udspurgt, og I skal efterlade hjerterne tilfredse gennem jeres vidnesbyrd. De troende vil danne legioner, og også de vantro vil danne sådanne og kæmpe. Men de vantros hære vil snart blive decimeret, for da er tiden kommet, hvor Helligånden vinder overhånden. For han vil trænge ind i alle hjerter.

52. Styrk jer, disciple, næring jer, bliv raske hos Mig, bestå de jordiske prøvelser, vær ved godt mod over for livet. Se ikke ligegyldigt på den smerte, der plager jer, for denne prøvesten vil fuldkomme jer. Forband ikke smerten, og forband den heller ikke, men velsign den snarere. Hvis lidelsens bæger skal drikkes af jer, så drik det. Hvis dets bærme ikke kan drikkes af jer, vil Jeg drikke den. Men vær underdanige og tålmodige.

Betragt smerten mere med sjælen end med »kødet«, eller føl den mere med sjælen end med kroppen, så vil I opleve, hvor megen styrke I vil finde i jeres sjæls meditationer. I vil opleve, hvor meget lys Ånden skænker sjælen og dens legemshylster. I jeres sjæl vil I finde den guddommelige balsam, den sande balsam, der lindrer og helbreder al lidelse, og gennem den vil I virkelig blive helbredt.

53. Vær den sande åndelige, vær min sande discipel, o folk! Da vil alle torne, snublesten og forhindringer på vejen blive lettere og mildere. Den byrde, der til tider hviler på jeres skuldre, vil på uforklarlig vis blive lettere, når I mediterer og beder. Forklaringen herpå vil I finde i jer selv. Det skyldes, at sjælen vil hæve sig, og når den er hævet, er den stærk og gør jeres »kød« stærkt. Derfor ønsker Jeg, at I skal leve et ophøjet liv, så I derfra kan beherske dette liv, og så jeres sjæl kæmper og sejrer i alle prøvelser – så den derfra kan beherske »kødet« med dets lidenskaber, svagheder og trængsler.

54. Hæv jer stadig mere, mit folk, så vil Faderens fred og rige være inden for jeres rækkevidde, og allerede mens I bebor denne jord, vil jeres sjæl være indbyggere i Faderens fredsrige!

55. Dette er mit læreord, som jeg giver jer som vejledning i denne morgenandagt. Tag det med jer i jeres sjæl; i det ligger hele Mesterens kærlighed , og i det ligger et våben med opmuntring til at rejse jer og kæmpe i fremtiden.

56. Bed i dette øjeblik for hele menneskeheden, siger Mesteren til jer, og bed i sandhed for alle jeres åndelige brødre og søstre! Nu er bønnens øjeblik kommet. Min ånd af kærlighed og fred vil udbrede sin kappe over hele universet for at omslutte alle mine børn i denne kærtegn, i denne balsam og i denne faderlige velsignelse, o velsignede folk af min guddommelighed!

Min fred være med jer!

Undervisning 329

1. Salige er I, som ønsker at udvide jeres viden for at opdage det højere.

2. Lykkelige og salige være de, der ønsker at se klart. Men sandelig, Jeg siger jer: I må studere og udforske mit ord, så det bånd, der dækker jeres øjne, kan falde bort.

3. Mennesket har gjort sig dobbelt skyldigt. Ikke blot fordi det ikke gør sig nogen anstrengelse for at fjerne det bånd, der hindrer det i at erkende mine undervisninger, men også fordi det udmatter sig i kødet, der forleder det til jordiske fornøjelser på bekostning af de åndelige glæder. Således er han blevet en slave af sine lidenskaber, og hans viljestyrke til fornyelse er ødelagt.

4. De blinde vil lede de blinde, og de, der ikke har fulgt min lære, vil vejlede syndere. Mennesket er svagt, fordi det ikke har villet gøre et forsøg på at forny og rense sig ved hjælp af mit ord. Det har ikke villet gøre brug af den kraft, det er udstyret med, nemlig viljen, til at kæmpe mod sine laster og overvinde sig selv.

Når jeres sjæl vinder denne kamp, kan I sige, at I er befriet. Når jeres sjæl har herredømmet over »kødet«, vil I opleve, at selv rovdyrene blidt bøjer sig for jeres kærlighedens kald.

5. Når mennesket bliver åndeligt, vil det gennem min Hellige Ånds lys forstå alt det, som det har betragtet som en hemmelighed i Gud og i naturen.

6. Sig ikke, at I tror på Mig, hvis jeres gerninger eller tanker netop siger det modsatte. Den dag vil komme, hvor I på grund af jeres åndeliggørelse vil føle, at Jeg er i jer, og I er i Mig. Hvis I vil være Mine sande disciple, så stræb efter denne åndeliggørelse.

7. Mit bord er dækket, kom og næres af det evige livs brød, forbered jer med mine kærlighedslektioner, fjern jeres uvidenhed ved mit lys, befri jer fra lidenskaberne, vær lysets børn.

8. Da vil jeres gerninger og jeres åndelighed være som en lovsang, som jeres sjæl synger for at prise jeres Fader.

9. Forbered jer, disciple, for dagen nærmer sig, hvor Jeg for sidste gang taler til jer gennem dette medium, og I vil da være nødt til at være stærke for at imødegå den nye dag, den nye tid, hvor Jeg ikke længere vil bruge hjernen hos jeres talere som redskab til at formidle mit ord, men hvor Jeg vil være til stede i Ånden – klar til at lade min inspiration strømme ind i sjælen hos hver enkelt af jer.

10. I har kun nogle få måneder tilbage til at lade jer styrke af disse åbenbaringer for sidste gang. Men jeg siger jer, at det er tid nok til at

reflektere over mit budskab og mine åbenbaringer, så I gennem studier, bøn og lydighed kan forberede jer og dermed opbygge kræfter.

Stå jeres medmennesker bi, løft dem op, der er faldet, trøst dem, der fælder tårer i deres tunge prøvelser, og efterlad med hvert af jeres skridt et ægte spor af åndelighed.

11. Den, der i den mest betydningsfulde time, hvor Jeg giver jer mit sidste ord, vil være på sin post, vil forblive standhaftig i kampen og holde sig på benene. Men enhver, der tager forkerte skridt, vil falde, for kun det, der er solidt grundlagt, vil modstå de hvirvelstorme, der derefter vil ramme dette folk; derfor siger Jeg jer, at ethvert værk, der ikke er bygget på fundamenter af sandhed, hengivenhed, næstekærlighed og åndelighed, vil blive revet ned.

12. Lær at genkende meningen i mit ord, så I kun nærer jeres sjæl med det. For jeg har set, at – fordi I ikke har bestræbt jer på at opdage min essens – I i stedet har gjort jer udtryksmåden hos talerne og de inspirerede talere til jeres egen. Men glem ikke, at den trøst, I ønsker at bringe verden, ikke skal være menneskelig, men guddommelig.

13. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis de talendes kroppe havde forberedt sig på at udføre deres så høje og vanskelige opgave, havde deres læber ikke haft behov for at tale så meget for at udtrykke Min inspiration, da de formidlede Mit budskab, og Mine åbenbaringer ville heller ikke have strakt sig over timevis.

14. Hvis de havde forstået og fulgt deres samvittigheds stemme og ladet sig inspirere af kærligheden til folket og af barmhjertigheden over for dem, der længes efter åndeligt lys, ville mit ord have været begrænset til nogle få sætninger, som dog selv i deres form ville have været så fuldkomne, at de ville have rystet dem, der på jorden anser sig for at være de mest lærde. Og mine budskaber ville kun have varet nogle minutter, men i disse ville der være blevet formidlet så megen essens, at tilhørernes sjæle ville have følt sig forflyttet til evigheden, hvor tiden hverken er lang eller kort. Og I ville hav et følt min tilstedeværelse i al dens intensitet, fordi den ikke ville være blevet tilsløret af jeres taleres ufuldkommenheder, urenheder og jordiske tyngde.

15. Åh, mine børn, jeg ser jer græde i disse øjeblikke, men desværre er det allerede for sent. For der er ikke længere tid nok til at opnå den fulde frugt af det, der endnu mangler at blive gjort for at opfylde den opgave, I har fået – den frugt, som I skulle have ladet modne gennem en vedvarende kamp for at nå åndeligheden! Alligevel vil I kunne gøre noget i disse sidste morgentimer.

16. Nu vil Jeg fortælle jer, hvordan I kan rette op på jeres fejltagelser, så I ikke længere slæber dem med jer og endnu mindre videregiver dem til jeres medmennesker, som om de var en del af sandheden.

17. Tag ordet til jer, sådan som I har hørt det fra talerens læber, roligt og fornuftigt, og opløft jeres sind gennem bøn. Tænk over disse lektioner, indtil I har opdaget deres mening, deres kerne, deres indhold. Dette vil være den guddommelige essens, som I skal bevare i jeres hjerte, og som I derefter skal bringe til menneskeheden som et budskab om lyset.

18. Når I først har afstået fra de tomme ord, fra formaliteterne, fra de symbolske handlinger og ceremonierne, vil I have revet sløret i stykker, der forhindrer jer i at erkende sandheden. Når I afviser det ydre og det overflødige, vil det være et tegn på, at åndeliggørelsen gradvist mærkes og leves af jer. Da vil jeres sjæl, jeres hjerte og forstand og endog jeres sanser ikke længere så let lade sig imponere af ydre eller ubetydelige opvisninger. Sjælen vil i alt søge meningen, sandheden, livet, princippet.

19. Kunne en af disse disciple bringe sine medmennesker et budskab, hvor det rene er blandet med det urene, det guddommelige med det kødelige og det høje med det almindelige? Nej, folk, det er kun naturligt og rigtigt, at I tænker, at disse gode disciple kun udbreder et himmelsk budskab, der både i sit indhold og i sin form er et levende vidnesbyrd om lys og sandhed.

20. Hvem vil Jeg betro opgaven med at omdanne mit ord til skrifter, så de kan blive et yderligere middel til at udbrede jeres vidnesbyrd? Det ved kun Jeg. Men sandelig, Jeg siger jer: Jeg vil sætte dem på mange prøver, og de vil blive udvalgt blandt dem, der føler mest kærlighed på , fordi min læres åndelighed breder sig blandt deres brødre og søstre.

21. Lad disse undervisninger styrke jer, så I kan stå fast i den sidste time af min åbenbaring og derefter drage ud for at udgøre en del af skaren af soldater, der kæmper for dette værks essens, åndelighed og enkelhed.

22. Når dette, mit frø, er spiret i hjerterne hos de folk, der udgør menneskeheden, vil der ske en fuldstændig forandring i menneskenes liv. Hvor stor vil forskellen være, som de viser både i deres menneskelige liv og i deres åndelige gudsdyrkelse, når man sammenligner den måde at leve, tro, tilbede, »kæmpe« og tænke på hos mennesker fra tidligere tider med dem, der lever i åndelighed.

23. Fra den tid præget af fanatisme, afgudsdyrkelse, materialisme og absurde trosdogmer vil der ikke blive stående en sten på den anden. Alle de vildfarelser, som jeres forfædre og I selv efterlader til de kommende generationer, vil blive fjernet. Alt, hvad der ikke bærer essensen af det

gode og sande i sig, vil ikke bestå. Men alt det gode, som I har arvet, vil de bevare.

24. Denne lære, der fremstilles i en mere åndelig form end i tidligere tider, vil måtte kæmpe blandt mennesker, folkeslag, kirker og sekter for at slå igennem og vinde fodfæste. Men så snart den korte periode med forvirring er forbi, vil freden komme til menneskene, og de vil juble, når de udleder den betydning af mit ord, som det altid har rummet i sig.

25. Forestillingerne om min guddommelighed, om det åndelige liv og om formålet med jeres eksistens vil blive ledt i den rette retning, for hvert menneske vil være en god fortolker af alt det, der er blevet sagt til jer af jeres Mester, hans budbringere og profeter i lignelser og symboler.

26. Den udtryksform blev kun delvist forstået af menneskene. Det var *den* undervisning, der var bestemt for dem i overensstemmelse med deres voksende åndelige og intellektuelle forståelsesevne. Men da de straks ville vide alt, viklede de sig ind i stadig flere modsigelser og falske forestillinger, fordi de gav materielle fortolkninger af det, der kun kunne fortolkes åndeligt.

27. Nu stråler lyset på ny i hver sjæl, og I vil derfor kunne trænge ind i kernen af disse og de tidligere åbenbaringer. Men glem ikke, at – hvis I virkelig stræber efter at erkende meningen eller essensen af mit ord – I må vie jer til en undersøgelse af disse åbenbaringer ved at udforske dem åndeligt. Da vil det blive let, og dets indhold vil fremstå tydeligt, klart og enkelt. Hemmelighederne vil blive fjernet, og dermed også uvidenheden. Da vil Jorden efterhånden sende lysfyldte væsener tilbage til den Åndelige Dal og ikke mørke væsener, der er indhyllet i uvidenhedens slør.

28. Siden denne åbenbaring begyndte at vise sig, er jeres ånd blevet oplyst gennem min undervisning, selvom der også har vist sig vantro – både blandt dem, der har trænet deres forstand, og blandt de uuddannede og uvidende.

29. Hvor mange argumenter for at benægte denne åbenbaring! Hvor mange forsøg på at tilintetgøre dette ord! Men intet har standset mit budskabs fremfærd – tværtimod: Jo mere man har bekæmpet dette værk, desto mere er menneskenes tro blevet tændt, og jo mere tid der er gået, desto større er antallet af dem, gennem hvilke Jeg formidler mit ord.

30. Hvad kan man lære af dette? At menneskelig magt aldrig vil være i stand til at forhindre, at den guddommelige magt gennemfører sine beslutninger.

31. Hvis det nuværende menneske med al sin videnskab ikke er i stand til at underkaste naturens elementer sin vilje – hvordan skulle det da kunne påtvinge de åndelige kræfter sin magt?

32. Ligesom himmellegemerne i kosmos følger deres uforanderlige orden, uden at menneskets vilje kan få dem til at ændre deres bane eller deres bestemmelse, således kan heller ikke den orden, der eksisterer i det åndelige, ændres af nogen.

33. Jeg skabte dagen og natten, det vil sige, Jeg er lyset, og ingen anden end Mig kan tilbageholde det. Det samme gælder for det åndelige.

34. Jeg er jeres sjæls lys, og kun Jeg ved, hvornår Jeg skal sende jer skatten af guddommelig klarhed.

35. Ingen vil kunne ændre livets strøm, og ingen vil kunne forhindre lysets fremmarch. Derfor ser I, at – efter at min åbenbaring har åbenbaret sig for jer i denne form i så mange år – den nu nærmer sig sin afslutning, uden at nogen af de så mange modstandere af denne lære har formået at forhindre blot én eneste dag i gennemførelsen af min åbenbaring.

36. Talsmanden har i kontakten med mit lys følt sig stærk, uovervindelig og usårlig, og sådan har det virkelig været.

37. Når folket samledes inden for disse forsamlingssteder, skete det altid uden frygt for verden, altid fuldt af tillid til min tilstedeværelse og min beskyttelse, og jeg har bevist for det, at dets tro var grundlagt på sandhed.

38. I lyset af de beviser, jeg har givet dette folk for sandheden i min tilstedeværelse, er menneskemængderne strømmet til i stadig større antal, og antallet af steder, hvor jeg forkynder mit ord, er mangedoblet.

39. Jeg må også sige jer, at antallet af vantro, tvivlere og benægtere er steget. For så længe menneskeheden ikke har et billede af Mig, der svarer til sandheden, vil der altid være nogle, der benægter Mig. På grund af deres forvirring kan de hverken forstå Mig, høre Mig eller føle Mig, og derfor må de fornægte Mig og bekæmpe det, der for dem ikke kan være sandt, fordi det ligger uden for deres forståelsesevne.

40. Jeg tilgiver dem, for det er ikke deres hensigt på nogen måde at skade Mig, og de ville heller ikke være i stand til det. De mener virkelig, at disse menneskemængder er ofre for en forførelse eller et bedrageri, og de ville gerne spare dem for dette.

41. Men der vil også komme andre benægtere, som – når de hører indholdet af denne lære – skælver for dens sandhed og retfærdighed, og da de ser deres magt og deres navn i fare, fører de krig mod og bekæmper mit værk med uædle våben. Hos disse hjerter vil det hverken være uvidenhed eller ærlig overbevisning, der får dem til at bekæmpe dette folk – det vil være misundelse, had og frygten for, at der skal blive lys i menneskeheden. Men ingen vil kunne forhindre, at det bliver lyst, når sjælens time for daggry kommer.

42. Ved I, hvad oprindelsen er til det lys, der ligger i de ord, som stemmebærerne udtaler? Dets oprindelse ligger i det gode, i den guddommelige kærlighed, i det universelle lys, der udgår fra Gud. Det er en stråle eller en gnist af det lysende Altvæsen, der giver jer livet; det er en del af den uendelige kraft, der bevæger alt, og under hvilken alt svinger, bevæger sig og uophørligt kredser. Det er det, I kalder guddommelig udstråling; det er det guddommelige Ånds lys, der oplyser og opliver sjælene.

43. Denne udstråling har indflydelse både på sjælen og på kroppen, både på verdenerne og på menneskene, planterne og alle skabningens væsener. Den er åndelig for ånden, er materiel for materien, er intelligens for forstanden, er kærlighed i hjerterne . Den er viden, er talent og er selvindsigt, er instinkt, er intuition og står over alle væseners sanser i overensstemmelse med deres orden, deres beskaffenhed, deres art og deres udviklingsgrad. Men oprindelsen er én: Gud; og dens essens er én: kærligheden. Hvad kan der så være umuligt ved, at Jeg oplyser disse skabningers forstand for at sende jer et budskab om åndeligt lys?

44. Planterne modtager den livsstråling, som min Ånd sender dem, for at de kan bære frugt. Stjernerne modtager den kraft, som min Ånd udstråler til dem, for at de kan kredse i deres baner. Jorden, som er det nuværende, levende vidnesbyrd, tilgængeligt for alle jeres sanser, modtager uophørligt livets udstråling, der lader så mange mirakler fremkomme fra hendes skød. Hvorfor skulle det da være umuligt, at mennesket, i hvis væsen en ånds nærvær stråler som en juvel – hvilket er grundlaget for dets lighed med Mig – direkte fra Min Ånd til sin egen Ånd modtager den guddommelige udstråling, som er det åndelige frø, der skal bære frugt i det?

45. Lær Mig alle at kende, så ingen fornægter Mig – erkend Mig, så jeres forestilling om Gud bygger på sandhed, og I ved, at der, hvor det gode viser sig, er Jeg.

46. Det gode blandes ikke med noget. Det gode er sandhed, er kærlighed, er barmhjertighed, er forståelse.

47. Det gode er tydeligt genkendeligt og umiskendeligt. Genkend det, så I ikke tager fejl. Hvert menneske kan gå en anden vej; men når de alle mødes på *et* punkt, som er det gode, vil de til sidst genkende hinanden og forene sig. Sådan er det ikke, hvis de stædigt bedrager sig selv ved at give det gode et skær af det onde og forklæde det onde som det gode, sådan som det sker blandt mennesker i denne tid.

48. Tænk over denne undervisning, I, der ikke tror på min åbenbaring og mit ord, og døm først derefter. Men husk først, at da Jeg var blandt

menneskene, sagde Jeg til jer, at mit rige ikke er af denne verden, hvorved Jeg gjorde det forståeligt for dem, at mit hjem er åndeligt. Da Jeg talte til dem om det åndelige liv, gjorde Jeg det ved hjælp af lignelser, da de ikke ville have kunnet forstå det, hvis Jeg havde beskrevet himmelriget for dem i al dets herlighed og sandhed.

49. Fejlagtigt har menneskene fortolket mine symbolske lignelser og undervisninger bogstaveligt, fordi de i deres forestillinger har tillagt alt det guddommelige jordiske eller menneskelige former.

50. På grund af den jordiske fortolkning, som det menneskelige forstand har givet mine åbenbaringer, er mange forestillinger om det åndelige liv så langt fra sandheden.

51. Hvordan kunne menneskene da give en korrekt fortolkning af det, som Jeg har kaldt »Himlens Rige«? Hvordan kunne de erkende Min retfærdighed, så længe de tror, at der findes et helvede som det, deres fantasi har skabt, og hvornår vil de acceptere og forstå, at reinkarnationens lov ikke blot er en teori eller en falsk tro hos nogle mennesker, men en lov om evig retfærdighed og kærlig udligning, gennem hvilken sjælen renses, fuldendes, formes og opløftes?

52. Hør Mig endnu en gang, menneskehed: Nu er det den Tredje Tid, hvor Jeg har indstillet Mig på at fortælle jer, at Jeg ikke er kommet for at udslette et eneste af de ord, Jeg åbenbarede, da Jeg var på jorden, men for at udslette alle de forkerte fortolkninger, I har givet Mine undervisninger, fra jeres hjerter.

53. Når I aflægger jeres fanatisme, som er det, der gør jer blinde og forhindrer jer i at erkende sandheden, vil I gradvist forstå denne lære og se indholdet af Mine åbenbaringer, både fra denne tid og fra fortiden, træde frem for jer i fuldt lys. Da vil I kalde det, I indtil i dag har kaldt en hemmelighed, for fuldkommen retfærdighed, og I vil forstå at give det uforanderlige dets evige værdi og det menneskelige, som er forgængeligt, dets rette betydning.

54. På denne måde vil I indse, at et enkelt liv på jorden – da det er så kort i forhold til det åndelige liv – ikke kan være afgørende for en sjæls evighed. Det betyder, at det hverken vil være tilstrækkeligt for, at en af jer inden for det samme liv kan nå den fuldkommenhed, der fører jer direkte ind i det rige af højeste åndelighed, som I kalder »himlen«, ej heller vil fejlene *i et* liv på jorden kunne afgøre, at en sjæl for evigt går til grunde i mørket eller i smerten.

55. Ganske vist har et menneskeliv, som en sjæl er blevet skænket, en så stor værdi og udgør en så gunstig mulighed for en sjæls fremskridt, at det at undlade at udnytte det eller at bruge det dårligt betyder, at min

altid ubønhørlige retfærdighed kommer til udtryk på vejen for den, der forringer så hellige gaver som dem, jeg betror hver sjæl, når jeg sender den til jorden. Men at hele sjælens evighed afhænger af et så kort liv, som menneskets liv på jorden er, er en vildfarelse – i endnu højere grad, når I tager i betragtning, at menneskelige fejl er ejendommelige for væsener, der mangler udvikling, lys og ophøjelse.

56. Min lære, fuld af lys og kærlighed, styrker ånden, så den kan udøve sin magt over »kødet« og gøre det så følsomt, at samvittighedens indskydelser bliver stadig lettere at opfatte for det.

57. Spiritualitet er det mål, som mennesket bør stræbe efter, da det derved vil være i stand til fuldt ud at blive ét med sin samvittighed og til sidst skelne det gode fra det onde. For på grund af menneskenes manglende åndelige ophøjelse har den dybsindige og vise, urokkelige og retfærdige indre stemme ikke kunnet høres og fortolkes tilstrækkeligt, og derfor har mennesket ikke opnået en ubegrænset erkendelse, der virkelig sætter det i stand til at skelne det gode fra det onde. Men ikke blot dette, men han skal også finde den nødvendige kraft i sig selv til at følge enhver god impuls og adlyde enhver lysfyldt indskydelse og samtidig afvise enhver fristelse, enhver uærlig eller ond tanke eller følelsesimpuls.

58. Mennesket vil finde de bedste våben til at besejre alle sine fjender i sin egen sjæl, og det vil være samvittigheden, der afslører for ham, hvordan han skal kæmpe og forsvare sig i den kamp, han uundgåeligt må udkæmpe mod det onde – den magt, som mennesket føler sig så tiltrukket af, og som det personificerer i en ånd, som det har givet så mange navne og tillagt en skikkelse.

59. Jeg siger jer, at I skal bekæmpe det onde, fristelsen og mørket, men ikke i det væsen, I har skabt i jeres fantasi, men indadtil, i jer selv, der hvor svaghederne, de dårlige tilbøjeligheder og mørket har deres hjem. For menneskene har elsket mørket mere end lyset.

Min fred være med jer!

Undervisning 330

Min fred være med jer!

1. Elskede disciple, anerkend Mig på ny som den Mester, der søger jeres sjæl for at give den en ny undervisning.

2. Mit ord bliver til helbredende balsam blandt jer, og i længslen efter denne balsam kommer I herhen. Hele jeres væsen styrkes, og jeres sjæl trøstes ved min tilstedeværelse. For I lever i tider præget af bitterhed og kampe, fordi I overalt, hvor I sætter foden, mærker de torne, der sårer. Men når smerten gennemsyrer hele jeres væsen, retter I jeres tanker opad i længsel efter Mesteren for at vise Ham samtykke og underkastelse over for prøvelserne.

3. Allerede i den Anden Tid lovede Jeg jer en stor trøst, som I ikke vidste, hvornår ville komme. Denne store trøst ville komme i den tid, hvor freden var forsvundet fra denne verden, hvor der ikke var kærlighed og barmhjertighed i menneskenes hjerter; og se, her er den lovede trøst hos jer! Her er varmen fra min Guddommelige Ånd, der omgiver jer – ikke kun for dem, der hører Mig gennem menneskets forstand, men for mine skabninger over hele kloden!

I denne tid lader Jeg jer mærke Min hjertelighed, Min trøst og Min styrke – jer, der udgør Min apostelskare og har haft Mig hos jer i den Tredje Tid og har hørt Mig gennem disse åbenbaringer.

4. Vær velsignet for jeres mod, for jeres underkastelse og jeres åndelige opløftelse i lyset af de prøvelser, jeg har sendt jer, for smerten har renset jer. Men det er ikke kun smerten, der skal føre jer til min højre side; det er ikke kun lidelserne, der skal give jeres sjæl fuldkommenhed. Smerten renser ganske vist de sjælelige og sanselige pletter, er i visse tilfælde en hindring, er en tøjle, er anledning til selvransagelse, til anger, til forståelse for andres lidelser. Men den sjælelige opadgående udvikling, sjælens fuldkommenhed, opnås gennem udøvelsen af kærlighed og barmhjertighed.

Lad derfor smerten rense jer, når den kommer; fremkald den aldrig, lad den komme, når den skal nærme sig jer. Søg ikke smerten, søg freden, søg velbefindende og glæde, søg dem for jer selv og for de andre, ønsk dem for alle. For Jeg er fredens, glædens og lysets Gud.

5. Jeg er håbets Gud og den, der virkeliggør alle de håb, der er tilladt for mine børn. Når smerten gennemsyrer jer, så lad den udføre sin opgave, men husk, at for at stige op ad stigen til fuldkommenhed, til sjælelig udvikling, skal I ikke nøjes med at være stærke og hengivne i prøvelserne og i smerten. I skal desuden tænke på jeres næstes lidelser, have medfølelse med de andre og elske jeres medmennesker. Da vil jeres sjæl

have opnået fortjenester, vil den have overvundet den menneskelige egoisme, vil den have besejret kropshylsterets selvkærlighed og vil have udviklet sig opad som en god discipel af den Guddommelige Mester.

6. Hvem af jer ønsker ikke ægte fred i denne verden? Hvem af jer længes ikke efter kærlighedens, dydens og glædens rige i alle menneskers hjerter? Men jeg ser, at jeres hjerte er nået frem til en ægte overgivelse over for smerten, til en stor accept midt i prøvelserne, og for det velsigner jeg jer.

Men derudover opmuntrer Jeg jer til at håbe på en forandring i jeres liv: Fortvivl ikke, tro ikke, at I i jeres hjerte eller i jeres pårørendes hjerter ikke vil opleve den fred, der i tidligere tider oplyste alle menneskers hjerter og veje. Derfor underviser Jeg jer i øjeblikket og forbereder jer til at rense og forberede markerne og stierne gennem jeres retfærdige handlinger, gennem jeres bønner, gennem jeres vise råd, som I har lært af Mig, gennem jeres åndelige gerninger – kærlighedens gerninger. På denne måde forbereder I denne verden og gør den værdig til, at Faderens rige igen kan indtage hans børns hjerter.

7. Find jer ikke i, at denne verden for evigt er en tåredal. Jeg ønsker, at jeres opfyldelse af missionen og fornyelsen skal forny nationerne, racerne og folkeslagene, og at denne fornyelse skal gøre tårernes dal til en dal af kærlighed og fred. Har Jeg ikke allerede i fortiden tilbudt menneskene Guds rige? Har Jeg ikke bragt det i mit ord og i mine åbenbaringer?

8. Forbered jer derfor, o disciple, så jeres ånds kraft kan bryde igennem, åbne veje, bane vejen, og så I på menneskenes vej kan være forløbere for mit komme. Jeg vil forny alle jeres gerninger!

Jeg har skænket mennesket viljesfrihed og betroet det planeten Jorden. Jeg har givet det magt og herredømme over alle naturriger, stoffer og væsener, så det kan skabe sig et hjem.

Lige fra menneskets begyndelse, lige fra den åndelige sjæls begyndelse, har Jeg vist Mig som loven om kærlighed og retfærdighed, har Jeg på mange måder givet udtryk for Mig selv i bud, i livsregler og i lignelser. Jeg har gjort livet og naturen til en sand og fuldkommen lærebog, for at menneskets sjæl ikke skal fare vild på de krogede veje, for at mennesket altid skal finde vejen og lære af livets store bog, som er skrevet og skabt af Gud. Men nu er der kommet en tid, hvor Jeg må henlede alle menneskers opmærksomhed på Mig, og Jeg er begyndt med jer, de »sidste«, de fattige og de ydmyge, for at gøre jer til apostle for denne sandhed, til profeter for de begivenheder, der vil indtræffe, til vidner om mit tredje komme.

9. Min undervisning er for alle, og med dette opvågningskald til menneskeheden vil Jeg skabe retfærdighed og minde alle Mine børn om

deres opgave. Gennem dem vil Jeg forny alt, hvad der er ødelagt, alt, hvad der er fornedret, vil Jeg gøre værdigt, og Jeg vil lægge grundlaget for et nyt liv i denne verden. Jeg vil fjerne alt det unyttige og overflødige, jeg vil tilintetgøre alt det skadelige i menneskenes liv, jeg vil bekæmpe ethvert bedrageri og enhver last, hovmodet, egoismen, hykleriet, og jeg vil endnu en gang vise menneskeheden den uforanderlige lov, loven for alle tider, den evige, som jeg endnu en gang minder jer om. Derefter vil I virkelig føle nærheden til mit rige, den Universelle Faders nærvær.

10. Både indeni og uden for jer vil min tilstedeværelse blive følt og erkendt med dyb respekt, med åndelig opløftelse, med ægte kærlighed og ærbødighed. Patriarkernes lykkelige dage vil vende tilbage. De dage, hvor familierne i mange år levede forenet i kærlighed, og kun døden skiltes dem ad, vil vende tilbage. De tider, hvor storsindede og retfærdige regenter regerede jordens folk, vil ligeledes vende tilbage. Alt dette holder Jeg klar, og disse tider vil bringe mennesket lys og stor fremgang, for Jeg vil lade det beholde den erfaring, det lys, den opløftelse og alt det, som menneskeheden har høstet i sine store kampe, i sine fald, i sine vildfarelser og i sine succeser på livets vej, som grundlag, som erfaring, som virkelig erkendelse af, hvad det gode og det onde, hvad lyset og mørket er. Og når markerne så er forberedt, vil de store såmænd, de store ledere, de store patriarker, de gode regeringsrepræsentanter og de retfærdige dommere komme.

11. Når disse sjæle en dag er fremtrådt blandt menneskene med et stærkt lys, vil menneskeheden, overrasket af deres kraft, godhed og energi, spørge sig selv: »Hvem er disse? Er det mon David, der er vendt tilbage til jorden? Er det måske Salomon? Er det mon Elias? Er profeterne fra de tidlige tider vendt tilbage? Er det måske Mesterens apostle fra den anden tid?“ Sådan vil menneskene spørge sig selv. Men Jeg vil holde dette hemmeligt, indtil I alle er vendt tilbage til det hinsides. Først da vil I med sikkerhed få at vide, hvem det var, der kom til jer i den tredje tid.

12. I, der er til stede i dette øjeblik og hører mit ord, siger i jeres hjertes inderste: »Disse tider vil vi ikke længere opleve, disse lykkelige tider vil vi ikke kunne være vidne til.« Men Mesteren forklarer jer: Jeg tillader, at – selvom de begivenheder, som Jeg forudsiger for jer, ligger langt ude i fremtiden, hinsides jeres nuværende livs varighed – lykken, freden og velstanden trænger ind i jeres hjerter, ind i jeres nuværende tilværelse, og dette vil være som en forsmag på den salighed, som denne menneskehed vil nyde i de tider, hvor spiritualismen er fuldt udfoldet blandt menneskene.

Men hvem eller hvilke af jer kan vide, om jeg ikke vil sende jer ud for at bebo denne verden på det tidspunkt for at høste frugterne af jeres tålmodighed, jeres standhaftighed og jeres underkastelse under smerten? Dette vil ske, når I lærer at udøve kærlighed og barmhjertighed midt i jeres velstand – når I lærer at prise Faderen i jeres højeste øjeblikke af lykke.

Men når I så er indhyllet i denne atmosfære af salighed og sjælefred, skal I vende jer mod de nødlidende. Netop da skal I huske den, der lider. På denne måde vil Jeg vise jer, at I også i dyb sjælefred og i velstand kan følge Mine lære, og at – når smerten renser – kærligheden helliggør.

13. Derfor forbereder Jeg jer i øjeblikket, disciple, på de nye tider, der vil komme.

For at Guds rige kan indtage mine børns hjerter, må mennesket først opleve min retfærdighed, det må først rense sig selv, helt ud i verdens fjerneste kroge, og når alt så er forberedt, vil mit rige være helt iblandt jer. Mit rige er begyndt at nærme sig med ankomsten af min universelle stråle, som i denne tredje tid er blevet til ord og liv, til en menneskelig stemme iblandt jer.

14. Elias, som til alle tider har været forløberen for Den Hellige Ånd, banede vejen og vækkede menneskene. Han kom for med sin klokke at kalde de spredte får, så de alle forenet i indhegningen kunne høre deres Herres stemme. Dette har været forberedelsen til, at Faderens rige, det himmelske rige, i denne tid ville komme jer stadig nærmere.

15. Hvem, der i denne tid har hørt Herrens stemme, har ikke følt i det mindste en smule fred i sit hjerte? Hvem har ikke fået en dråbe balsam eller lidt trøst for sin lidelse? Hvem, der er faret vild på mørkets veje, har ikke set et lysglimt skinne igennem i mit ord? Hvem, der har været livstræt og troet, at han ikke havde nogen berettigelse til at eksistere, har ikke opdaget den sande berettigelse for sin tilværelse i mit værk?

16. Det er Faderens rige, der har nærmet sig jer. Men dette rige består ikke kun af kongen, for en konge uden undersåtter kan ikke være en konge, og derfor er Han kommet med hele sit rige for at åbenbare sig: Han som Fader, og hans undersåtter som Faderens sande børn og som jeres virkelige søskende. Dette er det rige, som Jeg havde lovet – dette er den trøst, som Jeg i disse tider havde forberedt for jer, og i takt med at jeres forberedelse skrider frem og tiden går, vil mit ord gå i opfyldelse, og mit rige vil komme jer stadig nærmere.

17. Elias gennemkrydser åndeligt hele universet som i en ildvogn og efterlader et spor af kærlighed – den kærlighed, der er Guds Ånds ild, det lys, der oplyser og lyser op, der omfavner, der varmer dem, der er kolde i sjælen og i hjertet. Men når Elias har gennemkrydset hele universet – ville

han da have undladt at gennemkrydse også denne verdens nationer? Nej, sandelig ikke. Hans lys har været hos alle, ligesom hans forberedelse. Han er banebryderen, og derfor vækker han sjælene, når han passerer. Hvis nogle endnu ikke er vækket, så er det fordi de stadig venter på Elias' nye kald som hyrde. Han, som er utrættelig, vil ryste de indslumrede, dem, der er sunket ned i dyb søvn, indtil han har vækket dem. Men de, der er ved at vågne, åbner deres øjne og fornemmer intuitivt den tid, de lever i. De fornemmer Faderens nærvær, betydningen af dette øjeblik, og deres sjæl trækker sig væk fra verden for at forene sig med sin Herre, for at påkalde Ham i deres ensomhed, for at kalde på Ham, for at trække Ham helt ind i deres eget hjerte.

Nogle påkalder Ham som Fader, andre som Mester, de øvrige søger Ham også som Dommer. Men sandelig, Jeg siger jer: Alle vil vågne op på samme måde som dem, der allerede har gjort det. Ingen vil blive overset i sin bøn, i sin opstigning og i sin bøn. Jeg taler med dem, Jeg åbenbarer Mig for dem og forbereder dem. Men da de endnu ikke er fuldkomne og endnu ikke er sikre på den åndelige dialog fra ånd til ånd, tvivler de på denne sandhed.

18. Hvem er det, der fjerner usikkerheden hos dem, der begynder at føre en åndelig dialog med min Guddommelige Ånd? Det er jer, der skal være forløbere, apostle og profeter. I vil komme med det sikre ord, med den præcise, klare undervisning og det uforbeholdne vidnesbyrd om, at Jeg har været blandt menneskeheden, og at Jeg fortsat er til stede i alle Mine børns sjæle og altid vil være det, og I vil også fortælle dem den fuldkomne måde at nærme sig Mig på. I vil lære dem den sande åndelige tilbedelse – hvordan man lever op til det åndelige liv og det jordiske liv – og I vil vise dem kærligheden, retfærdigheden og moralen.

19. Når mennesker hos jer opdager store gaver og derfor føler sig mindre værd, så lad dem vide, at der ikke findes højere menneskelige væsener. Der kan være mere udviklede sjæle, men der findes ikke højere. Sandelig, Jeg siger jer: Der i de retfærdiges hjemsted, meget tæt på Mig, findes der store sjæle. Dette er det mål, som Jeg viser hver og en af jer.

Jeg ønsker, at når tiderne er omme, når disse forsvinder, når jeres veje ender, og I når frem til målet, denne oase af himmelsk fred, så skal I alle være lige ved mit bord – lige i den uendelige og fuldkomne fred i mit hjem, mit rige. Når mennesker altså beundrer jer, smigrer jer eller misunder jer, så gør det klart for dem, at alle er begavet på samme måde.

Jeg åbenbarer for jer i dag, at enhver mand eller kvinde, der har viljen til det, kan være en bærer af gaver til at helbrede og formidle lyset. Jeg

forklarer jer i dag, at enhver mand eller kvinde gennem synskhed eller åndeligt syn kan se det hinsides og fremtiden.

20. Sandelig, Jeg siger jer, at enhver mand eller kvinde, uanset alder, vil kunne helbrede og udføre mirakler, hvis de har kærlighed og god vilje. Når Jeg blandt jer har udpeget dem, der vil have profetiens gave, helbredelsens gave, evnen til at formidle stemmerne fra det hinsides, gaven til at rådgive og lede folkemængder, så er det fordi, Jeg ønskede at betro hver af jer en lille del af mit værk. Men jeres sjæle og jeres menneskelige legemer er skabt af min kærlighed på en måde, der er den samme for alle. I er fremkommet af én og samme Ånd og også af ét og samme »kød«.

Men I skal også gøre det klart for menneskene, at de kun skal påtage sig en del af Herrens værk; men denne del skal I ikke bestemme. I skal blot forberede dem med disse undervisninger, så de gennem deres samvittighed og min barmhjertighed kan opdage den gave og den opgave, som Faderen har betroet dem.

21. Hundrede og fireogfyrre tusind er de udvalgte i denne tredje tid. Det er en legion af sjæle, det er en skare, som min barmhjertighed til alle tider har udvalgt og mærket blandt de mange sjæle for at give dem en særlig mission, et ansvar over for de andre og også en mulighed for at gøre bod, for at forberede dem som ledere, som apostle, som forbilleder.

Jakobs tolv stammer i den første tid var talrige; de oversteg langt de hundrede og fireogfyrre tusinde, og alligevel var det min vilje kun at udvælge det nævnte antal fra dette så talrige folk til at udføre opgaven i denne tredje tid. Dem har jeg givet missionen at vække menneskeheden, at føre den på Helligåndens vej – på den uendelige vej, der bringer jer tættere på Faderen, der forbinder menneskets sjæl med de højere verdener og med de lavere verdener – der bringer alle sjæle tættere på hinanden, der lader dem blive ét og gennem den symbolske handling »forseglingen« gør dem til sande søskende og Guds børn.

22. Mange er blevet mærket, men andre vil blive overrasket på deres egne livsveje, og det vil blive åbenbaret for dem – enten gennem min Guddommelige Ånd eller gennem jeres formidling – at de hører til de hundrede og fireogfyrre tusinde.

Det tegn, som Jeg gav jer, og hvis antal nu er fuldendt, vil forårsage en stor omvæltning på jeres planet, og denne omvæltning, denne begivenhed, vil snart komme over jer. Når dette sker, og mange af jer husker disse ord, vil I , mens I åndeligt knæler foran Faderen, sige: »Herre, du har beseglet os, nu er vi forenet.«

23. »Ve, ve hele jordkloden i dette øjeblik«, siger Faderen jer i sandhed. For derved vil Jeg gøre det klart for menneskene, at der sker noget overnaturligt, at der netop sker noget, der ligger uden for naturkræfterne og menneskets vilje. Da vil størstedelen af menneskeheden, fyldt af frygt, vende sig til bøn og anger.

24. På grund af Guds barmhjertighed og som forkyndt af profeten Johannes står der skrevet, at på højdepunktet af det sjette segl vil Herrens udvalgte blive beseglet. Jeg har opfyldt det, som profeten har nedskrevet og udtalt. Vær også sikre på alt det, jeg siger til jer. Hvem af jer forstår ikke, hvad jeg netop siger? Hvem lader den undervisning, jeg netop giver mine disciple, passere følelsesløst forbi?

25. Jeg har begrænset min åbenbaring og forenklet den for at gøre mig forståelig for alle mine børn. Søg ikke min majestæt eller min herlighed i de ydre gerninger, søg ikke alt i ansigtet på de legemshylstre, gennem hvilke jeg åbenbarer mig. Når de opnår en smule åndelig forvandling, en smule forandring i skikkelse, så er det fordi de er taget i besiddelse af min nåde. Søg mig dog i indholdet af mit ord, der vil I finde mig.

26. Således manifesterer Jeg Min universelle stråle blandt jer. Den bliver til balsam, til undervisning, til profeti og til opmuntring for jeres sjæl. Men lyset fra min stråle kommer ned til alle trosbekendelser, til alle åndeligt-religiøse ceremonier, som menneskeheden fejrer. I dette øjeblik er jeg til stede i alle hjerter, samler jeg menneskenes tårer, giver jeg de forældreløse min kærligheds beskyttelse, kærtegner jeg børnene fuldt af ømhed, opmuntrer jeg de unges hjerter, styrker jeg de gamle i deres træthed, ledsager jeg de ensomme og de forladte, helbreder jeg de syge, og jeg lytter selv til den sidste klage og bekymring, både fra dem, der forstår at bede og bønfalde, og fra dem, der ikke gør det. Selv når jeg hører fornærmelserne fra den, der i sin smerte spotter, tilgiver jeg ham hans uvidenhed.

Jeg er hos alle. Jeg adskiller Mig ikke fra den magtfulde, og Jeg ydmyger ham heller ikke. Jeg afviser hverken de rige eller de grådige, og jeg vender mig ikke bort fra de egoistiske. Tværtimod – jeg betragter dem som de børn, der har taget deres arv og fjernet sig fra Faderen. I deres rigdom har de så glemt mig – har de glemt , at jeg har mere end dem, og at de en dag vil få brug for mig.

27. I dag påkalder de ikke mit navn, de søger ikke min Ånd, de elsker mig ikke, men jeg er hos dem. Portene til mit rige står altid åbne for den angrende, mit hjerte står altid åbent for de »fattige«. For I er alle, set i åndelig forstand, fattige – nogle i materiel rigdom og andre i elendighed, selvom Jeg altid skænker jer Mine gaver og Mine velsignelser for at gøre

jer rige og til ejere af de sande værdier, de sande evige goder. Og da Jeg er hos alle, o mit folk, hvorfor skulle du så ikke også være det? Jeg ønsker, at også jeres sjæl, der er ophøjet til det hinsides, skal betragte alle jeres medmennesker på samme måde, at I fra det niveau, som jeres sjæl når i bøn og kærlighed, ikke skelner mellem jeres medmennesker efter trossamfund, sekter, klasser eller racer – at I betragter jer alle med den samme kærlighed og ser på dem med den samme broderskab og barmhjertighed; at I ikke bagtaler andres kulter eller tilbedelsesformer, at I endnu mindre håner jeres næstes fanatisme eller afgudsdyrkelse. For da ville I ikke udøve min lære, som Jeg lærer jer den.

28. Jeg har fra de første tider skænket den åndelige sjæl åndelig frihed. Fra det øjeblik, hvor de første åndelige væsener sprang ud af mit hjerte, satte jeg dem på vejen mod åndelig frihed, og også mennesket skænkede jeg fra dets oprindelse tankefrihed. Hvem er da dem, der smeder lænker til sjælene? Hvem er dem, der fanger og skræmmer mennesker og sjæle? Det er de dårlige gejstlige og menneskehedens dårlige åndelige ledere, der lader sig overmande af mørket og derefter leder menneskets sjæl på vildspor. I alle tider har Jeg tilbudt Min kærlighedslov, men aldrig har Jeg påtvunget den. Aldrig har Jeg straffet en sjæl, fordi den ikke elsker Mig, eller fordi den ikke følger Min lov. Jeg prøver den blot, holder den tilbage, formaner den, rører ved den og stiller midlerne til dens frelse til rådighed. Men aldrig straffer Jeg den, og endnu mindre kunne Jeg hævne Mig. I Guds ånd, fuld af kærlighed, kan hævn ikke have nogen plads.

29. Således, mit folk, kræv ikke, at alle mennesker tænker og tror som I. I må aldrig fordømme mennesker, I må ikke dømme eller påføre en straf den, der ikke lytter til jer, som ikke tager imod jeres forslag, jeres undervisning eller jeres råd. I skal betragte alle jeres medmennesker med den samme dybe respekt og med ægte åndelig næstekærlighed. Så vil I erfare, at hver enkelt i sin religionsudøvelse, i sin lære og på sin vej har nået det sted, som hans åndelige evner har givet ham ret til; og det punkt, hvorpå I ser menneskene, er det, som deres egen udvikling har ført dem hen.

30. I skal blot formidle spiritismen, Guds tredje budskab til menneskene. For det første kom fra Faderen på Sinai, det andet var Kristi budskab, og det tredje budskab er Helligåndens. Men i dette tredje budskab er alle de love, bud og testamenter forenet, som Gud har efterladt sine børn.

31. Bring dette rige og smukke budskab til hele menneskeheden, og fremlæg det med kærlighed. Hvis I handler således, vil I opleve, hvordan jeres frø vil spire i hjerterne i ydmyghed, i den stilhed, hvormed jordens

frø spirer. Ligeledes vil også jeres sjæl blomstre og glæde sig uendeligt, når den ser, at Faderens frø aldrig dør, når det sås på rette vis.

32. Jeg forbereder jer, så I snart kan blive de sande såmænd og de gode apostle, der bringer min barmhjertigheds frø til jeres medmennesker. Jeg forbereder jer i øjeblikket på tiden efter mit ords bortgang, så der ikke opstår kaos blandt jer, så der ikke bliver gråd, så der ikke trænger usikkerhed eller orienteringsløshed ind i jeres sjæl.

33. Jeg har sagt jer, at ikke alle menigheder er forberedte, fordi de ikke har forstået at vågne op i disse sidste øjeblikke. Men alle dem, der virkelig forbereder sig, vil blive tilbage som
ansvarlige for at bistå de andre menigheder i deres prøvelser, som vil fortvivle, når de ikke længere hører mit ord – som i deres smerte vil fælde tårer og vakle i deres tro, når de ikke længere ser budbringerne af Mesterens ord ved det bord, hvor de så længe har spist.

34. I skal virkelig være rådgivere, stærke som søjler, så tagene på Israels huse ikke styrter sammen. Jeg vil, at I skal være som en trøstende stemme, som en lovsang, ligesom I var det i den første tid, da I krydsede ørkenen i længsel efter det forjættede land, hvor kvinderne spillede på deres lyre for at opmuntre og trøste mændene og for at glæde børnenes hjerter på den besværlige vej – da soldaterne følte sig udmattede af kampen, da fodsålerne var blevet hårdhudede af den hårde vej. Da lød Israels kvinders lovsang i rummet, opmuntrede mændenes hjerter og gjorde vandringen lettere.

35. Således vil også I i disse øjeblikke af stilhed, andagt og meditation, når de afbrydes af gråd, fortvivlelse og længsel efter, at Faderens stråle endnu en gang vender tilbage til de talende, med jeres ord som en lovsang, som en stemme fuld af trøst sige: »Vi er ikke forladte, Mesteren er blandt os, Han er for evigt forblevet i vores hjerter«, og de synendes stemme vil opmuntre jer. Dette vil være profeternes tid, hvor deres trofaste vidnesbyrd vil lyde i folkets hjerter som herolder, der virkelig vil forkynde de begivenheder, der skal komme, som et vidnesbyrd om, at Faderen og hans rige er nærmere, end de har været i denne tid af min åbenbaring.

36. Tiden, hvor jeg forbliver blandt jer i denne skikkelse, er allerede kort, og jeg forbereder jer allerede nu på nogle nådegaver, som jeg vil skænke i de sidste dage af 1950.

37. I, der erfarer Min stemme, tænk ikke allerede nu på, at den af jer, der modtager Min stråle for sidste gang og udtaler Mit sidste ord, vil være den lykkeligste og den, der er mest fyldt af Min nåde blandt jer – tænk ikke sådan.

I hver af mine sidste undervisningstaler vil Jeg åbenbare Mig gennem en af jer ad gangen og vil nedstige til hver af jeres forstandsevner. Med al Min nåde vil Jeg indprente i jeres sjæl og i jeres hjerte mindet om den sidste gang, hvor Jeg åbenbarede Mig gennem hver af jer. Det vil være som et kys, som en fornemmelse, som jeres sjæl aldrig vil kunne udslette. For I er dem, der har tjent Mig – de redskaber, gennem hvilke Jeg i denne tid har talt til verden, og Jeg vil give jer Min kærtegn og Min velsignelse, vil ledsage jer på hele jeres livsvej og vente på jer indtil den dag eller det øjeblik, hvor I for evigt vil være ved Min højre hånd.

38. Hos jer, gavebærere, som har været en åben dør til min åndelige verden, vil Jeg ligeledes sørge for, at min nåde og de velsignede væseners nåde for evigt forbliver indprentet i jeres hjerter.

Min åndelige verden vil ligeledes for sidste gang give sig til kende gennem sine beskyttede og beskyttede, og som sidste budskab efterlade et råd om kærlighed, et råd fuldt af hjertelighed og lys samt vidnesbyrdet og bekræftelsen på, at hver af disse beskyttelsesånder fortsat via vil våge over deres søskendes skridt på jorden, og at hverken Faderen eller den åndelige verden vil skille sig fra dette elskede folk.

39. De, der har haft opgaven som menighedsledere, og alle, der har lyttet til mine undervisninger og følger dem ved at elske deres medmennesker og tilgive dem, vil have Mesterens nåde og opmuntring over deres sjæl og krop til at fortsætte. For deres stemme skal efter mit farvel være kraftfuld, en stemme fuld af liv, et ord fuld af indhold og styrke.

Alle deres gaver vil blive vækket til live i de sidste »øjeblikke«. Hver af dem skal blive til en sjæl, der er forvandlet til en lysfakkel, og alle disse fakler skal gå foran folket, så det ikke farer vild. For de skal under tiden med indre fordybelse og derefter i kampens tid fortsat være folkets åndelige vogtere for at befri det fra trældommens fælder, snare og de forførende baghold i jagten på alle forhindringerne og fortsat lede de troende til forsamlingsstederne – til de velsignede oaser for åndelig forening, forening af idealer og hensigter, forening i lydighed og i opfyldelsen af de opgaver, jeg har betroet jer.

40. Til de seende siger Jeg: I vil få syner fulde af herlighed, som I aldrig før har haft – forløbere for de åbenbaringer, som I i de kommende tider vil udfolde og modtage. For disse profeter har endnu ikke nået den ophøjelse, som de skal opnå – deres øjne har endnu ikke set alt, hvad de skal se, og deres læber har endnu ikke sagt alt, hvad de skal profetere. Men den renselse, som de – ledet af deres samvittighed – vil opnå, vil være så virkningsfuld, at der aldrig vil være løgn eller mørke i deres sjæl

eller på deres læber. De vil altid kunne skelne den sande inspiration fra den falske og vildledende inspiration. De vil vide, hvordan de skal modtage det fra Faderens barmhjertighed, som Han overgiver dem som et budskab til menneskeheden.

41. Mine »guldpenne«, hvis hænder har været utrættelige i disse tider, vil fortsat medskrive profeternes vidnesbyrd, vil fortsat nedskrive deres egen inspiration og også de inspireredes ord – dem, der vil træde frem som lærere blandt folket.

42. Jeg vil heller ikke glemme mine »søjler« – de hjerter, der ligeledes har ført folket ad vejen til indre fordybelse, dyb respekt og åndelig opløftelse. Både de ene og de andre har været som kaptajner under en generals kommando. De har været som Moses eller Josua i ørkenen, støttet af Judas stamme – den stamme, hvor makkabæerne var store hærførere, uovervindelige krigere, som slog brud i bymuren, rev mure ned og herskede over hele folkeslag, fordi de havde Herrens folk bag sig, som skulle modtage det forjættede land som arv. Sådanne sammenligninger drager Mesteren for jer, o »søjler«!

43. Og folket, der består af elever og disciple, vil ligeledes i de sidste øjeblikke opleve stor glæde og modtage store undervisninger fra Mesteren. Blandt de store nådegaver, som Jeg betror dig, o folk, er den, at Jeg vil give jer mulighed for, at I i slutningen af 1950 for sidste gang kan komme i forbindelse med den åndelige verden, med beskyttelsesenglene, rådgiverne eller de helbredende væsener, og også med de sjæle, der på jorden har været jeres forældre, jeres børn, søskende, venner eller slægtninge. Jeg vil give jer mulighed for, at I for sidste gang kan opleve dem i materiel form, i menneskelig skikkelse, og under denne kommunikation modtage kærtegn, den sjælelige omfavnelse, det lysfyldte råd og håbets stemme, der siger til jer: »Fortsæt jeres vej, indtil vi alle er forenet i Herrens hus.«

44. Derfor forbereder Jeg jer allerede nu med kærlighed og ømhed, forfiner Jeg jeres smag, blødgør Jeg jeres hjerter, så disse øjeblikke kan blive en anledning til tilnærmelse, forsoning og tilgivelse indbyrdes; så de bagholdsangreb, de onde blikke, de tveæggede sværd, der har efterladt dybe sår i jeres hjerter, kan lægges i skeden, og alt dette udslettes gennem den sande kærlighed, gennem tilgivelse blandt brødre og søstre; således at når jeres øjne i disse øjeblikke fælder tårer, stammer jeres tårer fra ægte kærlighed og udspringer mere end fra jeres øjne fra jeres sjæls kilde af høje følelser. Når jeres fysiske arme omfavner hinanden, skal det være mere end jeres legems arme – det skal være jeres sjæles bånd –

kærlighedens bånd, hvormed Jeg har forbundet alle sjæle på jordkloden med hinanden, og I skal alle i dette øjeblik anerkende hinanden i min lov.

Når mit ord så er afsluttet, når Mesterens stemme kun endnu lyder som et fjernt ekko i vidderne, skal den kærlighed, den tætte omfavnelse fra jer, være den varme, den trøst, det selskab, I giver hinanden på jeres vandring, og gennem denne kærlighed, gennem denne barmhjertighed indbyrdes skal I skue det hellig , som Jeg beder jer om – det tempel, hvor Jeg vil bo, og hvor Jeg vil blive set, hørt og følt af jer – det tempel, som verden efter Min vilje skal træde ind i, for at den kan føle Mig, se Mig, tilbede Mig og elske Mig i al evighed gennem spiritismen, som er det budskab, Helligånden sender til hele verden gennem jeres forstand.

45. I skal også gå ud med jeres åndelige budskab til børnene, de unge og de gamle. Se ikke længere nogen grænser, og sig ikke: »Min Fader, udgyd Dig over mit folk.« Sig ikke længere: »Herre, befri folkeslagene.« Sig nu til Mig: »Fader, velsign vores medmennesker, tilgiv os alle, som sårer Dig.«

Se ikke længere på nationaliteter, nævn dem ikke længere i jeres bønner. Hæv jer op, og når I så er forenet med englene – med dem, der altid står op for alle og beder – så udstrål også jeres sjæls fred til alle jeres medmennesker. Så vil I se, hvordan racerne igen begynder at forene sig til én. De sprog, der har adskilt jer, vil efterhånden blive kendt af dem, der ikke kendte dem. Kasterne og klanerne vil forsvinde og blive erstattet af ydmyghed og forståelse. De højtstående vil – besejret af prøvelserne – stige ned til dem, de betragtede som lavtstående, og de, der var nede, vil stige op for at nå højden hos dem, der var oppe. For det er tiden for genoprejsning, og i denne genoprejsning ligger min guddommelige retfærdighed, som er fuldkommen.

I hver eneste nuværende sjæl vil min vægt være til stede, som vejer jeres handlinger. Derfor siger jeg jer: Jeg er Den, som med fuldkommenhed forstår at dømme og lede, og jeg alene kan trænge ind i hemmeligheden bag hvert liv, hver skæbne.

46. Våg og bed, I, så min Guddommelige Ånds fred kan komme ned over hele verden.

Min fred være med jer!

Undervisning 331

1. Den, der tvivler på denne åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, opfører sig, som om han benægter sin overlegenhed i forhold til de andre skabninger – som om han fornægter sin egen ånd og ikke ønsker at blive bevidst om det åndelige og intellektuelle niveau, som han har nået gennem utallige prøvelser, lidelser og kampe.

2. At benægte, at Jeg åbenbarer Mig gennem jeres forstandsevne eller jeres ånd, betyder at benægte sig selv og placere sig på de lavere skabningers niveau.

3. Hvem ved ikke, at mennesket er et Guds barn? Hvem ved ikke, at det bærer en sjæl i sig? Hvorfor så ikke tro, at der mellem Faderen og hans børn må findes en eller flere måder at kommunikere med hinanden på?

4. Da Jeg er intelligens, henvender Jeg Mig til jer gennem jeres forstand; da Jeg er ånd, henvender Jeg Mig til jeres ånd. Men hvordan skal de, der benægter Min åbenbaring, kunne forstå og acceptere denne sandhed, når de aldrig har villet betragte og erkende Mig som ånd? I deres hjerter har de udviklet mange vildledende opfattelser, såsom den, at Jeg er et guddommeligt væsen med menneskelig skikkelse, der skal symboliseres gennem symboler og billeder for at kunne komme i forbindelse med Mig gennem dem.

5. I løbet af århundrederne har de mennesker, der søgte Mig på denne måde, vænnet sig til tavsheden hos deres billeder og skulpturer, foran hvilke de beder og udfører ritualer, og i deres hjerter har der til sidst dannet sig den opfattelse, at ingen er værdig til at se, høre eller føle Gud. Ved at sige, at Jeg er uendeligt meget for høj til at nærme Mig menneskene, tror disse, at de yder Mig en beundrende hyldest. Men de tager fejl; for den, der hævder, at Jeg er for stor til at beskæftige Mig med så små skabninger som mennesket, er en uvidende, der benægter det smukkeste, som Min Ånd har åbenbaret for jer: ydmygheden.

6. Hvis I tror på Kristus, hvis I hævder at være kristne, må I ikke nære så meningsløse forestillinger som den, at I ikke er værdige til, at jeres Herre nærmer sig jer. Har I glemt, at netop jeres kristne tro bygger på det bevis på guddommelig kærlighed, at Guds »Ord« blev menneske? Hvilken mere håndgribelig og menneskelig tilnærmelse kunne endnu bedre imødekomme forståelsesevnen hos de syndige og kødelige mennesker med formørkede sjæle og svag forstand end den, hvor Jeg lod dem høre Min guddommelige stemme, der var blevet til menneskelige ord?

7. Dette var det største bevis på kærlighed, ydmyghed og medfølelse med menneskene, som Jeg beseglede med blod, for at I altid skulle have for øje, at ingen er uværdig for Mig, da Jeg netop for deres skyld, som var

mest fortabte i mudderet, i mørket og i lasterne, lod mit Ord blive menneske og udgød mit blods livskraft.

8. Hvorfor benægter netop de, der tror på alt dette, nu min tilstedeværelse og min åbenbaring? Hvorfor søger de at hævde, at dette ikke er muligt, fordi Gud er uendelig, og mennesket er alt for ringe, alt for ubetydeligt og uværdigt? Sandelig, Jeg siger jer: Den, der fornægter Min åbenbaring i denne tid, fornægter også Min tilstedeværelse i verden i den anden tid og fornægter også Min kærlighed og Min ydmyghed.

9. For jer, de syndere, er det kun naturligt, at I i jeres synd føler jer fjernt fra Mig. Jeg derimod føler, at jo flere fejltagelser I begår, og jo mere I besudler jeres sjæl, desto mere nødvendigt er det, at Jeg vender Mig mod jer for at give jer lyset, række jer hånden, for at helbrede og frelse jer.

10. Jeg vidste, at hvis jeg igen ville åbenbare mig for mine børn, ville mange fornægte mig, og derfor forkyndte jeg allerede dengang min genkomst; men samtidig gjorde jeg det klart, at min tilstedeværelse da ville være åndelig. Men hvis I tvivler på dette, så overbevis jer selv ved hjælp af vidnesbyrdet fra de fire disciple, der nedskrev mine ord i evangelierne.

11. Hvorfor skulle Jeg som menneske vende tilbage til verden og lade mit blod udgydes på ny? Det ville være, som om Jeg anså mit værk og min offerdød fra dengang for frugtesløs, og det ville være, som om Jeg var af den opfattelse, at menneskeheden fra dengang til i dag slet ikke havde udviklet sig åndeligt.

12. Jeg vidste, at jeg trods jeres materialisme i denne tid måtte finde en udviklet sjæl i kernen af jeres væsen, og af denne grund har min åbenbaring nu været åndelig.

13. Her er jeg i Ånden og sender jer mit ord fra den lysende »sky« og gør det menneskeligt gennem disse talerør – som en forberedende undervisning til den åbenbaring, som I alle skal nå frem til: dialogen fra Ånd til Ånd.

14. Jeg har bragt jer dette budskab, som overføres til menneskelige ord på mine talerørs læber, for at I senere, når mit ord er ophørt, og I har taget jer den nødvendige tid til at studere og forstå det grundigt, kan drage ud som budbringere af et glædeligt budskab for at dele min åbenbaring med jeres medmennesker.

15. Ud over dette budskab har Jeg sendt menneskene et lys direkte, som er trængt ind til kernen af deres væsen og efterhånden har oplyst deres hjerte og deres forstand.

16. Når mit budskab når ud til verden gennem jer, vil I opdage, at markerne virkelig var forberedt.

17. Ja, disciple, nu er tiden kommet, hvor menneskene – uden at være sig det bevidste – reflekterer over deres åndelige fremtid, udforsker det, de kender som guddommelige åbenbaringer, og også umiddelbart erkender, hvad deres opgave er. På denne måde når de, mens de reflekterer i deres hjertes indre stilhed, frem til forståelsen af mange sandheder.

18. Således er lyset gået op i mange menneskers sind; de har i stadig større grad forkastet den religiøse fanatisme, og afgudsdyrkelsen mister mere og mere af sin magt i deres hjerter.

19. Uden at være klar over det baner de sig i stigende grad vejen mod åndeliggørelse. Et ukendt mod, en tro og en højere magt har hjulpet dem med at overvinde frygt og fordomme, og i takt med at deres vilje er blevet stærkere, er deres overvejelser blevet mere bestemte, klare og præcise.

20. Se, hvordan sandhedens lys, der videregives fra sjæl til sjæl, når ud til menneskene. Hvem kunne forhindre dette lys, som ikke kan ses med de jordiske øjne, i at brede sig?

21. Den essens og den sandhed, som Jeg har bragt til jeres kendskab i Mine åbenbaringer fra fortiden, kunne ikke gå tabt i de glemte bøger, hvor Mit ord var nedskrevet, og heller ikke kunne dens indhold gå til grunde ved, at den blev ændret af mennesker. Sandheden står hævet over al menneskelig ringhed, og den åbenbarer sig i hvert eneste øjeblik. Men dens lys erkendes tydeligere, når mennesket er nået så langt, at det kan tage et nyt, beslutsomt og afgørende skridt på sin udviklingsvej.

22. De symboler, lignelser og metaforer, gennem hvilke det åndelige livs hemmeligheder blev åbenbaret i tidligere tidsaldre, vil blive forstået i nutiden, hvor lyset fra en lang åndelig erfaring vil hjælpe jer alle med at fortolke loven, den e e lære, profetien, åbenbaringen og løfterne korrekt.

23. Mit budskab falder som frugtbar regn ned over jeres sjæl, hvori Jeg har lagt kærlighedens guddommelige frø. I dag er den dag, I dedikerer til hvile fra jeres jordiske strabadser, og hvor I giver jeres sjæl mulighed for i ro at bede og meditere, og dermed forbereder jer på at modtage mit ord, som er det evige livs brød for jeres sjæl.

24. Mit virke, elskede folk, har til formål at gøre jeres sjæl lysfyldt ved at lære den at leve i højere verdener.

25. Jeg vil gøre jer til mine disciple, så I kan lære at opfatte Mig som børn, der tilhører Min Ånd. Hvorfor skulle I ikke kunne føle Min tilstedeværelse i jer, når I jo består af Min egen essens og er en del af Mig? I mærker Mig ikke, fordi I ikke er bevidste om det, fordi I mangler åndelighed og forberedelse, og uanset hvor mange tegn og følelsesmæssige indtryk I modtager, tilskriver I dem materielle årsager.

Derfor siger Jeg jer, at selvom Jeg er hos jer, opfatter I ikke Min tilstedeværelse.

26. Nu siger Jeg jer: Er det da ikke naturligt, at I føler Mig i jeres væsen, da I er en del af Mig? Er det – i betragtning heraf – ikke rigtigt, at jeres ånd til sidst smelter sammen med min? Jeg afslører for jer den sande storhed, som skal være til stede i hvert menneske; for I er kommet på afveje, og I er blevet åndeligt mindre i jeres ønske om at være store på jorden!

27. I har tillagt de materielle værdier større betydning, end de har, mens I derimod ikke vil høre tale om det åndelige, og jeres kærlighed til verden er blevet så stor, at I endda bestræber jer så meget som muligt på at fornægte alt, hvad der vedrører det åndelige, fordi I mener, at denne viden står i modstrid med jeres fremskridt på jorden.

28. *Jeg* siger jer, at kendskabet til det åndelige ikke hæmmer menneskets fremskridt, hverken med hensyn til moral eller videnskab. Tværtimod åbenbarer dette lys for mennesket en uendelig rigdom af viden, som i øjeblikket endnu er ukendt for dets videnskab.

29. Så længe mennesket nægter at stige op ad åndelighedens stige, vil det ikke kunne nærme sig den sande herlighed, som her i sin Faders skød vil skænke det den højeste lykke: at være et Guds barn – et værdigt barn af Min Ånd på grund af dets kærlighed, dets ophøjelse og dets viden.

30. Vil I føle Mig, o folk? Så vær lydige og ydmyge, og bed Mig ikke længere om, at Jeg skal være hos jer. Nøj jer med at afvente det øjeblik, hvor det er Min vilje at åbenbare Mig for jer.

31. Jeg lader min tilstedeværelse mærke sig gennem denne åbenbaring ved hjælp af den menneskelige forstand. Jeg må dog sige jer, at I ikke har modtaget denne åbenbaring på grund af fortjenester, men at det har været min barmhjertighed, født af kærlighed, som jeg har til jer, og som har fået mig til at nærme mig jer for at gøre min tilstedeværelse mærkbar for jer.

32. Jeg vidste, at I ville have stort behov for mine budskaber, at sulten og tørsten efter mit lys allerede var meget stor i jeres sjæl, at I var parate til at skynde jer til mig ved et kald fra mig. For lidelsen på jorden havde renset jer, og I var blevet følsomme. Derfor har Jeg vist Mig for jer i denne form og gjort det klart for jer, at dette budskab kun ville være forberedelsen til den tid, hvor I vil være nødt til at søge Mig fra ånd til ånd. Da vil det ikke længere være Min barmhjertighed, der bevæger Mig til at åbenbare Mig for jer, men det vil være jeres sjælelige opløftelse. I vil da ikke være udstødte, blinde eller ufølsomme over for det åndelige, men I vil i fuld bevidsthed og med absolut tro på, hvad samspillet fra ånd til ånd

betyder for jer, gøre alt, hvad der står i jeres magt, for at fortjene denne nåde.

33. Da vil I allerede have det lys, I har brug for, for at lade min Ånd åbenbare sig gennem jer og gøre min tilstedeværelse mærkbar i jeres tanker, i jeres ord og i jeres gerninger.

34. I dag er I som pilgrimme, der længe har vandret omkring. Men i denne tid har min højlydte klokke kaldt på jer. Nogle af jer er skyndt jer til nådens kilde, og Jeg glæder Mig over at modtage mine »arbejdere« og se, at dette folk åndeligt skridt for skridt går fremad og viser Mig sin kærlighed til næsten. I var som hård klippe, men mejslen i mit ord har bearbejdet jeres hjerte for at forvandle det til et helligdom.

35. Fra Livets Bog vil Jeg lade jer kende endnu en side, så I kan få mere lys, og mit ord kan blomstre i jeres hjerter. Jeg bringer en skat af åndelig barmhjertighed til dem, der anser sig for at være i nød.

36. I har forvandlet dette jordiske paradis til en tåredal. Jeg betroede det til jer som Edens Have, for at jeres sjæl sammen med jeres krop kunne styrkes af alt det, som jeres Fader havde forberedt til menneskets velbefindende, for at I kunne nyde dets søde frugter og således med jeres hjerte fuldt af glæde være i åndelig harmoni med jeres Fader.

37. Salige er de, der i lyset af den nye daggry har befriet sig fra deres mørke skygger og har velsignet Mig. Jeg har i mit ord bragt jer livets essens og lyset og har ført jer ud af mørket, for at I må være standhaftige på den vej, som Jeg har banet for jer.

38. I er mine arbejdere, som Jeg har betroet plejen af det frø, der senere skal blomstre. Jeg har betroet jer det mægtige træ fuldt af løv, så den vandrende kan hvile i dets skygge. Men stormene har berøvet det dets blade, fordi I er blevet overrasket af fristelsen, når I sover. De blade, som stormene rev af dette træ, samler min barmhjertighed op, og jeg skaber af dem på ny løvet på dets grene.

39. Jeg har skænket jer dette træs frugt, og I har nydt den uendelige sødme af min guddommelige kærlighed. Nogle af mine arbejdere har ophøjet sig til herrer og har svigtet det træ, som Jeg havde betroet dem. Men Jeg vil fortsat pleje det, for mange menneskemængder vil komme ind under dets løv for at hvile sig og næres af dets frugter.

40. Salige er de, der til alle tider og i alle prøvelser er forblevet stærke, og som har ført menneskemængderne til Mig. Jeg styrker dem, oplyser dem og beskytter dem med Min åndelige kappe mod tidernes ubarmhjertighed. Jeg fjerner lidelsens bæger fra deres læber, så Mit folk dagligt kan blive styrket af Mit ord.

41. Mange vil strømme til i lange rækker i længsel efter min faders skød og begære livets frugt fra træet, hvis sødme de skal lære at kende. I dem forventer jeg mine udvalgte, de syge og de trængende. Elias vil præsentere dem for Mig: Det er de bedrøvede hjerter og de undertrykte sjæle, som til alle tider har tømt et meget bittert bæger uden at finde trøst. Men hverken tiderne eller stormene vil kunne ødelægge træet; dets blade vil altid indeholde saft, og dets frugter vil blive mangedoblet.

42. Jeg har fjernet mørket og selvbedraget fra mine tjenere, har forberedt deres hjerter med min guddommelige kærlighed og har lagt min Ånds fred i dem. Jeg har vist dem min lov og mit værks renhed, så de kan våge over deres oprigtighed og renhed.

43. Mange vil udnævne sig selv til dommere og misforstå ægtheden af mit værk og benægte min Ånds åbenbaring gennem den menneskelige fornuft. Men jeg er den Mægtige, Vejen og Lyset, og når det har været min vilje, har jeg rakt min barmhjertighed ud som en stav, så menneskeheden kan holde sig oprejst ved den.

44. Jeg er Den, der giver liv til jeres sjæl og jeres krop, og når I er hos Mig, forsvinder smerten fra jer, og I føler min kærligheds ømhed i jeres hjertes inderste. Det er også det øjeblik, hvor samvittigheden stiller jer til regnskab og får jer til at føle skam over jer selv, fordi I har levet i synd og ikke trofast har opfyldt jeres mission.

45. Jeg har gjort jer bekendt med vejen til åndeliggørelse, så I dag for dag kan frigøre jer fra materialismen, så I kan være dem, der står i min guddommeligheds tjeneste – forberedte til at opnå den ånd-til-ånd-dialog.

46. Nogle bedrøvede hjerter siger til Mig: »Fader, hvornår vil krigene ophøre, som det er forudsagt af Dine profeter?« Og Jeg siger jer som svar, at fredens tid vil blive angivet af Min guddommelige finger.

Når I åndeliggøres, vil I være som et klart spejl, og enhver, der ser jer således forberedte, vil være nødt til at spørge jer, og fra de første ord, der kommer fra jeres læber, vil de modtage den kærlighed, der kommer fra jeres hjertes dyb. Og så vil I blive genkendt som mine disciple, og man vil lytte til jer uden at blive træt. Dette vil være begyndelsen på fredens tid.

47. Vogt jeres sjælelige klæde, så det ikke bliver besudlet, så det altid er hvidt, så I bliver æret og respekteret af jeres medmennesker. Jeres krop er forgængelig, men jeres sjæl hører til evigheden. Derfor må I gøre brug af de gaver, som Jeg har betroet jer, så I kan bo i det evige hjem.

48. Hvor velsignende er min åbenbaring for jer, når I forstår mig, når jeres hjerte er som en åben bog, hvor mit ord forbliver nedskrevet, så I kan studere det og udøve det, så I kan være et eksempel på ydmyghed og mildhed. Oprejs og styrk den, I møder træt og udmattet på vejen; nægt

ham ikke det, han beder om, for Jeg har overdraget jer barmhjertigheden. Salig er den, der skiller sig fra det, han bærer i sin rejsepakke, for den godhed, han viser sin bror, vil blive gengældt mangedoblet. Jeres sjæl er i besiddelse af en åndelig skat, der hver dag er uudtømmelig.

49. Vær som en god landmand, der plejer frøet på markerne – et frø, der gennem menneskets indsats blomstrer materielt og bærer frugt. Den, der med tro og håb tager redskaberne i hånden, pløjer jorden, befrier afgrøden for ukrudt og håber på, at regnen får den til at blomstre og bære frugt i overflod til menneskehedens ernæring.

50. Jeg har åbenbaret Mig blandt jer for at indfri et løfte. Min kærlighed fastsatte et tidspunkt, for at tiden indtil denne åbenbaring kunne forkortes. Mens nogle tror, tvivler andre. Men hvad skal Faderen gøre over for dem, der ikke har genkendt Ham? Smerten vil vende tilbage for at rense jeres dårlige sindelag, og ukrudtet, der har bredt sig, vil endnu en gang blive udryddet.

51. Forstå, Israel, at du er den, der bærer ansvaret for mit værk. Mærk smerten hos dem, der lider og græder i trældom i disse nationer. De håber, at min mægtige barmhjertighed kan befri dem og give dem fred. De uskyldige børn græder og er forsvarsløse på vejene, de gamle bliver hånet, og jomfruerne forført, og således berøver den ene den anden grundlaget for hans eksistens uden medlidenhed og uden samvittighedskvaler.

52. Israel, jeg har forberedt dig, så du kan opbygge, så du kan give menneskeheden fred og håb, så du kan vise den vejen til frelsen.

Min fred være med jer!

Undervisning 332

Min fred være med jer!

1. Jeg finder jer i bøn, o elskede disciple, hvor jeres sjæl beder om fred i denne verden. Det er det, jeg har lært jer – det er det, jeg endnu en gang har åbenbaret for jer: at I er fredens budbringere, bærerne af denne velsignede gave i denne tid, hvor den er forsvundet fra denne planet, fordi menneskets hjerte afviser den, og kun usikkerhed, had, det forpustende liv og uro trænger ind i det.

Som fredens budbringere, og da I fysisk ikke kan begive jer til alle steder, veje og egne på jorden for at bringe dette guddommelige budskab, har Jeg lært jeres sjæl ophøjelsen, overbringelsen gennem den åndelige bøn, så den udstråler lykke, godgørenhed og velsignelser til alle jeres medmennesker.

2. Jeg har i mine undervisninger sagt jer, at I ikke skal bede for bestemte nationer, men for hele verden, for alle jeres medmennesker, uden hensyn til race, nationaliteter eller samfundsklasser, og jeres ophøjede sjæl, der for en kort stund opholder sig i det Høje Himlen, skal derfra kun se Faderens store universelle familie, skal se på lidelsen, elendigheden og smerten hos alle, og for dem skal I bede til Mig. Derfra kan I se de væsener, der i højere åndelige verdener står højere end jer, og dem skal I bede om hjælp, ligesom Jeg har lært jer at påkalde den åndelige verden med respekt for at modtage inspiration og beskyttelse fra den. På denne måde, o disciple, vil I elske med altomfattende kærlighed.

3. Menneskerne siger, at Kristus i den anden tid lærte kærlighed til hinanden uden skelnen mellem racer. Men i denne tredje tid siger Jeg jer: Jeg som Kristus lærte jer i den anden tid den altomfattende kærlighed. Men Jeg måtte begynde med at lære jer kærligheden blandt jer som mennesker, så I – når tiden er kommet – kan elske hinanden med åndelig kærlighed – ikke længere blot uden skelnen mellem racer, men uden skelnen mellem verdener.

Jeg ønsker, at jeres sjæl i denne kærlighed, som Jeg nu lærer jer, skal omfavne alt – at I, idet I elsker jeres Fader, skal elske alle skabninger – at I i jeres verden skal elske hinanden med et atom af den kærlighed, hvormed Faderen elsker jer – at I elsker alt, hvad Jeg har skabt, at I ikke er ligeglade eller afviser det, som Jeg har arvet jer og betroet jer.

4. Mennesket fortolker ikke altid mine læresætninger korrekt. Jeg har aldrig lært jer, at I skal se bort fra eller undlade at nyde den gode frugt, som mine love godkender og tillader . Jeg har kun lært jer, at I ikke skal stræbe efter det unødvendige og overflødige og endnu mindre elske det; at I ikke skal gøre brug af det skadelige og forbudte, som I gør af frugter,

der er gavnlige for sjælen og kroppen. Men alt det, der er tilladt for sjælen eller hjertet og tjener dets vel, har Jeg anbefalet jer, fordi det ligger inden for Mine love.

5. Jeg har givet jer endnu en anden belæring: At jeres sjæl skal forstå at aflægge sin krop, når tiden for hendes hjemkaldelse er kommet – at jeres sjæl, når den skal krydse tærsklen til det hinsides, skal forstå at give afkald på sit fodfæste og sine bånd til jorden. Men sandelig, siger Jeg jer: Når sjælen først har løsrevet sig fra kroppen, bliver den ikke blind for de jordiske goder. Tværtimod – siger Mesteren jer – da lader Jeg jeres sjæl opnå større indsigt, så den endnu mere beundrer skabelsens værker, så den endnu dybere trænger ind i livets mening, så den med sine åndelige vinger begynder at omfavne alt, så dens blik overskrider de horisonter, der for dens intelligens på jorden var som grænser. Da begynder den virkelig at elske Faderen og den guddommelige skabelse med ægte universel kærlighed. Da forsvinder enhver menneskelig stilling, slægt eller samfundsklasse for sjælen. Da elsker den ikke længere kun dem, der hørte til hendes jordiske familie, men begynder at elske alle sine næste med åndelig kærlighed. Det er den kærlighed, som Jeg altid har lært jer.

Men hvis der blandt jer er disciple, som kun har hørt mig lidt i denne tid og derfor frygter, at de ikke kan leve op til mit værk eller forstå det, og derfor misunder dem, der ofte har hørt mig, som ofte har modtaget mit ord i denne tid, så siger jeg til disse i sandhed: Vær ubesværede! Om disciple har hørt Mig ofte eller sjældent, betyder intet. For et øjebliks oplysning kan være nok til, at jeres sjæl i dette øjeblik forvandles og bliver til en mester, til en uudtømmelig kilde til kærlighed og inspiration.

6. Bring dette mit ord som trøst, og stol på det – I, som kun har hørt mig lidt! For sandelig, jeg siger jer: I vil på jeres vej møde dem, der ikke en eneste gang har hørt mig i denne Tredje Tid, og I vil opleve, hvordan de store apostle inden for spiritualismen, de store intuitive profeter og de store inspirerede vil dukke op blandt dem. I vil se Helligåndens gaver manifestere sig blandt menneskeheden og udfolde sig gennem intuition. I vil se mennesker kommunikere fra ånd til ånd, og da vil I sige: »Hvor lykkelige er vi, som i det mindste har kunnet høre Mesteren en smule, for disse medmennesker har aldrig opfattet Ham gennem det menneskelige forstandsevne.«

7. Husker I ikke, at Markus, selvom han ikke var en del af mine tolv udvalgte, var en stor apostel for min lære? Apostelbarnet, der i sit hjerte forstod at bevare den Guddommelige Mesters undervisning for at nedfælde den på papir og efterlade den til menneskeheden som en gylden bog. I sin barndom hørte han Mig i sin jordiske uskyld, men han lod

Mesterens hånd skrive det Guddommelige budskab ind i sit hjerte. Kan I ikke huske, at Paulus, selvom han ikke en eneste gang havde hørt den Guddommelige Mester, omvendte sig? Selvom han havde forfulgt mine apostle, elskede han mig og hævede sig indvendigt, indtil han blev en af de store soldater i min lære.

8. Det samme vil ske i denne Tredje Tid. Jeg vil ligeledes efterlade jer en bog, der ydre set er skrevet med materielle bogstaver, og indre set er oplyst af Helligåndens lys, så I kan drikke af denne kilde – så I gennem Mine undervisninger kan opnå styrken og det åndelige lys til den store kamp, der venter jer. For I skal alle have samme grad af forberedelse, styrke og åndelig viden for at kunne vende jer mod menneskeheden, som er blevet frugtbar gennem smerten og de vise prøvelser, der findes på hvert eneste væsens vej.

9. Jeg ønsker, at når de store prøvelser kommer, skal det ikke være jer, der bliver overrasket, men jeres medmennesker; at ingen krone eller kongelig kappe skal skræmme jer, at intet skafott eller nogen trussel skal indgyde jer frygt, at ingen bagvaskelse skal gøre jer feje, at der ikke findes nogen fornærmelse, der sårer jeres hjerte. Da vil verden blive overrasket, når Jeg gennem jer kan åbenbare Mig i visdom, i ydmyghed, i retfærdighed og kærlighed. Men disse egenskaber vil Jeg ikke blot åbenbare gennem ordet – Jeg vil være til stede i jeres gerninger. Husk, at det i fortiden, i kristendommens tidlige tider, var Mesterens blod, hans disciple og apostles blod, martyrernes blod, der »talte« bedst. For menneskenes hjerter var hårde, og hvis en sandhed og et ord ikke var beseglet med blod, blev det ikke troet.

I dag vil hverken Faderen eller verden kræve jeres blod, og man vil heller ikke kræve jeres liv af jer, for at I sammen med ham kan besegle min sandhed. Men man vil dog kræve beviser, og disse beviser skal I give dem, og de skal bestå af kærlighed, af åbenbaring, af åndelighed, for det er det, jeres medmennesker tørster efter. Når I tilbyder krystalklart vand, når I tilbyder livets brød, vil verden tro på jer, og gennem jer vil den tro på Mig.

10. Jeg har sagt jer, disciple, at I vil blive konfronteret med de store kirker og de mindre sekter; men frygt hverken de ene eller de andre. Den sandhed, som Jeg har betroet jer, er indlysende; det ord, som Jeg har lært jer, er ydre set klart og enkelt, men i sin betydning dybt ind i det uendelige, og det er stærke våben, som I skal kæmpe med og sejre med.

Men jeg siger jer*: Et* folk på jorden, fuldt af materialisme og vantro, vil rejse sig for at nægte jer retten til at kalde jer Israel, for at benægte jeres vidnesbyrd om at have oplevet Messias' genkomst, og dette folk er det jødiske. Har I ikke tænkt på det? Dette folk forventer i sin midte

ankomsten af sin Messias, sin Frelser, som vil skænke det retfærdighed og igen hæve det over alle jordens folk. Dette folk ved, at Jeg altid er kommet til *det*, og i denne Tredje Tid vil det sige: »Hvorfor skulle Gud komme til et andet folk?« – Men se, *her* er Mine lære!

11. Allerede i jeres verdens tidlige dage begyndte Jeg at forme Israels afkom blandt menneskeslægten. Fra generation til generation har Jeg formet det, har Jeg fuldendt det, indtil det tidspunkt kom, hvor Jeg dannede en familie af sjæle, der var udvalgt blandt alle, for at påbegynde skabelsen af et folk. Med visdom udvalgte Jeg hver sjæl, hvert menneske, for at gøre mit folk fuldtaligt.

12. Efter at hver sjæl i dette folk var blevet formet og styrket gennem min barmhjertighed og havde udfoldet sine evner, og efter at hver krop i overensstemmelse med den tid var blevet forberedt med ynde, lod jeg det sprede sig over jordens overflade. Og til dette folk har jeg altid talt; altid har jeg søgt efter muligheden for at være hos det og træde i forbindelse med det gennem dets patriarker.

Jeg talte til folkets stammer gennem dets konger og profeter, åbenbarede Mig gennem dets ledere for altid at lede det på den rette vej , for at minde det om, at Jeg står over alt det skabte – for at minde det om retfærdigheden blandt dem selv, så dette folk kunne blive et beskyttende skjold for jordens andre folk – så det kunne blive den levende fakkel, der selv ville oplyse planetens fjerneste kroge – så det kunne blive en velsignelse for alle nationer og en oase af fred for alle nødlidende.

13. Til gengæld velsignede Jeg det åndeligt og legemligt, og til gengæld skænkede Jeg det frugtbart land, der flød med mælk og honning. Jeg satte det på prøve i dets store fejltagelser for at gøre det stærkt, for at hærde det, så det kunne lære godt og ondt, lys og mørke, overflod og sult, frihed og trældom at kende, og jeg lod desuden til, at det blev fristet, og i de store fristelser og rystelser, der ramte folket, faldt nogle, mens andre forblev trofaste mod Mig. Gennem dem, der faldt, led de andre; gennem de svage blev de stærke ramt. Men hvad bestod den enes svaghed og den andens trofasthed og standhaftighed af?

De svage forfaldt til en uhæmmet kærlighed til de jordiske goder, til de laveste lidenskaber, til grænseløs magtbegær, til dårlige kulter, til hykleriske kulter. De standhaftige var det i deres ydmyghed, idet de anerkendte og elskede Skaberen gennem enkel tilbedelse og sunde skikke.

14. Aldrig lod Jeg dette folk stå forsvarsløst, for i dets lidelser sendte Jeg profeter til det for at opløfte dets sjæl, så det ikke lod sit håb og sin tro på Mig svinde. Men da disse profeter formanede de materialistiske, jordens

rige og dem, der var blevet forfængelige i den menneskelige herlighed, blev de afvist, forfulgt og ofte dræbt af dem.

Men i hjertet hos de standhaftige, de trofaste, forblev disse profeters ord som en brændende fakkel, og gennem alle profeterne forkyndte Faderen sit komme til sit folk for at befri det fra trældom, for at skaffe det retfærdighed, for at lægge sit rige i hjertet på hvert af sine børn. Men disse løfter, disse profetier, blev fortolket på forskellig vis af de to grupper i folket.

15. Da Herren nu kom til sit folk som Messias, som Frelser, ventede de ene længe på Ham som kærlighedens, retfærdighedens og fredens Gud, som trøstens og lindringens Fader. De andre forventede ham som en uovervindelig soldat, som en kriger, der ville opløfte sit folk og føre det til at tilintetgøre de fjendtlige folk , som havde taget Herrens folk til fange og hersket over det. De forventede, at hans hænder ville uddele de store jordiske rigdomme, de timelige goder, for at begave hvert af hans børn og hver af hans stammer. Da Messias så dukkede op på jorden fuld af mildhed og i menneskelig fattigdom, i den største ydmyghed, blev han kun fornemmet og genkendt af de trofaste og standhaftige, hvis sjæl og hjerte var modtagelige for de høje lærdomme, det guddommelige budskab, som Herren bragte gennem Jesus.

16. Men hos dem, der forventede jordens rige og mægtige Gud, den krigerske hævner af alle de fornærmelser, som folket havde lidt, var skuffelsen stor, og det samme var deres afvisning. Men denne mester i det gode og i ydmyghed omfavnede hele sit folk med den samme kærlighed, da han konstaterede, at det havde splittet sig i riger. Både i Samaria og i Judæa overbragte han sit ord; i den ene stamme som i den anden udgød han sin kærlighed, sin balsam, sine mirakler, sine undervisninger og profetier.

Alligevel blev Han fortsat afvist af de »kødelige« jøder, af de materialistiske jøder – af dem, der skælvede ved Åndens åbenbaringer, af dem, der ikke ønskede at se vejen, der fører til det Høje Himlen. Derimod blev han anerkendt og elsket af dem, der forventede himmelrigets komme, det evige livs brød, sandheden om alle mennesker og kærligheden til alle skabninger, og siden den tid har dette folk vandret sin vej i splittelse.

17. Det var nødvendigt, at Faderen efter sin bortgang (i Jesus) rykkede landet, som allerede var blevet betroet hans forfædre, ud af sit folks hænder. For de ene blev det taget fra dem som soning, og for de andre som belønning; for det land Kana'an, det dejlige Palæstina fra fortiden, blev af Mig kun forberedt som et billede på det sande løftes land for

Ånden. Da disse ejendomme blev taget fra folket, blev den materialistisk indstillede jøde tilbage på jorden som hjemløs; men den anden del – de trofaste, som altid har følt Min nærvær – forblev hengivne til Min vilje uden at sørge over at have mistet den arv fra fortiden, fordi de vidste, at en ny nåde fra Faderen var blevet betroet dem: arven efter Hans Ord, det Guddommelige Ord, Hans offer, Hans blod.

18. I nutiden, hvor mit folk Israel allerede lever i den tredje tid, ser jeg det stadig opdelt i to grupper: den ene er blevet materialistisk og rig på jordens goder som sin egen vilkårlige oprejsning , hvilket med sin magt får selv verdens grundvolde til at skælve, fordi den har stillet sin styrke, sit talent og de nådegaver, som Faderen udgød over dens ånd, i tjeneste for sig selv, for sin ambition, for sin storhed.

Se, hvordan dette folk selv inden for grænserne af sin materialisme har givet beviser på styrke i sine videnskaber, i sin vilje, i sin intelligens. Det bevarer i sit hjertes dyb naget over de tidligere hungersnød, slaveri og ydmygelser; men i dag rejser det sig stærkt og stolt for at ydmyge andre folk, for at skræmme dem med sin magt og for at herske over dem. I dag er det *selv* det mættede og ser med tilfredshed på de millioner af sultende og på de store folkemasser af slaver – slaver *af dets* guld, *dets* magt, *dets* videnskab og *dets* stræben efter anseelse.

19. Men Jeg ser også den anden del af mit folk, de standhaftige og trofaste – dem, der altid har været i stand til at føle Min tilstedeværelse, dem, der altid har erkendt Min ankomst blandt menneskene, dem, der har troet på Mine åbenbaringer, og som trods alt har været lydige mod Mig og opfyldt Mine påbud.

Den anden del er ikke kun jer, der i denne tid har været vidner til min åbenbaring gennem menneskets forstand; for en del af det *åndelige* folk Israel er spredt over hele jordkloden, og hvor hver enkelt befinder sig, modtager han min omsorgsfulde kærlighed, mærker han min tilstedeværelse, næres han af mit brød og venter på Mig, uden at vide, hvorfra Jeg vil komme, eller på hvilken måde, men han venter på Mig.

Men dem, der udmærket ved, hvordan Jeg er kommet, hvordan Jeg har åbenbaret Mig – dem, der er forberedt på de kommende tider, er I, som udgør en del af de 144.000, som Jeg har udvalgt blandt de tolv stammer af dette folk – 144.000, som foran det talrige folk Israel vil være som 144.000 hærførere, der i den tredje tids åndelige kamp fører det ind i den store kamp.

20. Tror I, at mit folk altid vil være splittet? Sandelig, Jeg siger jer: Nej! Til *jer* er undervisningen, lyset og prøvelserne kommet; til dem er Min retfærdighed og ligeledes straffe kommet. Jeg fører dem nu med store

skridt mod deres ånds opvågnen, og selvom de helt sikkert i første omgang vil benægte mit tredje komme til verden, ligesom de benægtede det andet , siger Jeg jer: Tidspunktet for deres omvendelse er nu ikke langt væk. De lever i deres gamle traditioner, men Jeg gennemskuer det jødiske folks ånd og hjerte og lader jer vide, at det holder fast ved sine traditioner mere af bekvemmelighed og frygt for åndelige åbenbaringer end af egen overbevisning. Det skyr manifestationerne fra det hinsides; men det, jeg vil foreslå dem, er: at give afkald på alt det unødvendige, at udøve barmhjertighed, kærlighed og ydmyghed.

21. I vil blive nødt til at stå over for dem, og I vil begge gribe til jeres våben: de ene til ordet, tanken, bønnen og beviserne; de andre til deres begavelse, deres magt, deres tradition. Men jeg vil være til stede i denne strid og vil sørge for, at min retfærdighed faktisk sejrer, vil sørge for, at åndeligheden triumferer, at ånden hæver sig over kødet, bøjer det og ydmyger det, og så vil forsoningen mellem Israels stammer komme, foreningen af Herrens folk. Når dette folk først er forberedt – sandelig, siger jeg jer, så vil det udføre sin opgave, indtil det har fuldført den store mission, som Gud fra tidernes begyndelse har pålagt sit udvalgte folk, nemlig at være den førstefødte og forvalter af Herrens åbenbaringer, for at det som den ældste blandt søskende kan lede de øvrige, dele sin nåde med dem og føre alle til Faderens højre side.

22. Splittet kunne folket ikke sejre over de andre folkeslag på jorden. Men sandelig, Jeg siger jer: Ligesom de i den tredje tid har givet store beviser på deres styrke og deres lys inden for det menneskelige liv, vil Jeg, at også I skal give beviser på jeres åndeliggørelse – give beviser på, at Åndens magt er større end de menneskelige kræfter, så den i kampen sejrer over disse.

23. Forstå dette, folk, så I kan udføre den mission, som Faderen har betroet jer, så jeres sjæl kan hæve sig i fred, til sidst nå frem til Mig og fra mit rige elske alle skabninger med den altomfattende kærlighed, som Jeg lærer.

24. Jeg har talt meget til jer i denne tid, men af alt det, jeg har sagt til jer, skal I lære *en* lektie, som jeg har givet jer på denne nådens morgen: Den altomfattende kærlighed!

25. Hvor ofte blev Jesus overrasket af sine disciple, mens han talte med jordens forskellige skabninger. Hvor ofte blev , Mesteren, overrasket under sine samtaler med fuglene, med marken, med havet! Men de vidste, at deres Mester ikke var fraværende; de vidste, at Faderens skabende ånd levede i deres Mester, som havde givet alle væsener et

sprog, som forstod alle sine »børn«, og som modtog lovprisning og kærlighed fra alt, hvad Han havde skabt.

26. Hvor ofte så disciplene og folket Jesus kærtegne en fugl eller en blomst og velsigne alt, og i hans øjne opdagede de blikke af uendelig kærlighed til alle skabninger! Disciplene fornemmede Herrens guddommelige glæde, når han så sig omgivet af så megen herlighed, så megen vidunderlighed, der var udsprunget af hans visdom, og de så også ofte tårer i Mesterens øjne, når han så menneskenes ligegyldighed over for en sådan herlighed, de menneskelige væseners følelsesløshed og blindhed over for så megen pragt. De så ofte Mesteren græde, når han så en spedalsk, der fældede tårer på grund af sin spedalskhed, eller mænd og kvinder, der klagede over deres skæbne, selvom de var omgivet af en sfære af fuldkommen kærlighed!

27. I ved udmærket godt, at min lov lærer jer at elske Mig mere end noget andet – ikke fordi Faderens hjerte rummer egoisme, men fordi I skal forstå, at – for at kunne elske skabelsen og jer selv – I må forstå min kærlighed gennem jeres egen, for at I kan føle den over for jeres medmennesker. Derfor siger Jeg jer på denne nådens morgen: Jeg vil, at jeres kærlighed skal blive altomfattende – men i Mig, idet I først elsker Mig, derefter elsker hinanden og derefter alt, hvad Faderen har skabt, alle skabninger, de fuldkomne værker som Faderens døtre og dermed jeres søskende.

28. Giv jeres sjæl og jeres følelser følsomhed. Lad jeres krop, selvom den er forgængelig i livet, få del i denne forfriskning, glæde sig over at eksistere, frydes over de udstrålinger, som naturen skænker den, mætte sig ved dem og blive forfrisket. For dette fysiske liv er ligeledes en kilde til velsignelser, til varme, til energi – det er trøst og kærtegn, det er næring, det er fred.

29. Lad jeres krop nyde det, lad den deltage i dette festmåltid, siger Mesteren til jer. Skjul den ikke, og fjern den ikke fra naturen; få den ikke til at afvise denne livskilde; lad den ikke afvise det, som Jeg med så megen kærlighed har skænket jer. Så vil den falde i søvn i fred, når øjeblikket er kommet.

Men jeres sjæl vil fra det hinsides, fra det øjeblik den bliver befriet, fortsat betragte den materielle skabelse mere end alle Faderens værker og vil da værdsætte den bedre end nu. Og selvom den ikke længere næres af det materielle liv, selvom den ikke længere behøver at nøjes med det eller leve inden for det, vil den være i harmoni med alt, vil den beundre alt og elske det i Faderen.

30. Mit ord oversvømmer jer med fred og er balsam for jeres sjæl og for jeres hjerte. I har talt med jeres Herre og taler fortsat med Ham på sjælens sprog – det sprog, der rummer ærbødighed, som er en lovsang for mit guddommelige øre, som er et barns kærtegn til Faderen, som er en hånd, der rækker ud mod Ham, som har alt og kan alt.

I bekender jer for Mig, skjuler intet for Mig, for I ved, at mit blik omfatter alt, gennemtrænger alt, og I føler anger over for jeres samvittighed på grund af de fejltagelser, I har begået på jorden. Men sandelig, Jeg siger jer: Jeg, som dagligt tæller jeres gode gerninger og jeres fejltagelser fra morgen til morgen, noterer flere gode gerninger ned og registrerer færre dårlige.

31. Stå ikke stille, o disciple! Som Jeg altid har sagt jer, skal jeres gang forblive fast på vejen mod det gode og fremskridtet, for der kommer tider, hvor kun det gode hjælper mennesket videre, hvor kun dyd og sandhed holder det oppe på vejen gennem kamp og strid.

Dagene nærmer sig, hvor bedraget vil falde, hvor falskhed, hykleri, egoisme og ethvert ondt frø finder sin ende gennem alvorlige prøvelser, fald og slag.

Derfor siger Mesteren til jer: Bliv stadig stærkere i det gode! Vær overbevist, mit folk, om, at I ikke kan modtage noget ondt for det gode, I gør. Hvis I for det gode, I gør på jorden, høster en ond frugt eller en ond løn, så er denne onde frugt forbigående; den er ikke den endelige frugt, siger Jeg jer i sandhed. Man skal holde ud, indtil man høster.

32. Vær gode arbejdere på Herrens mark, og iagttag altid arbejderne på den materielle jord. Overgiver de mon deres allerede spirede såsæd på grund af et forbigående uvejr? Sandelig – nej! De venter, indtil det dårlige vejr er forbi, de våger og beder for det og ser frem til høsten. Og hvor ofte har denne høst af udholdenhed ikke været fuld af velsignelser og overflod!

Vær også I sådan: Betragt modgangene, trods jeres gode gerninger, som forbigående uvejr, som et bevis på jeres dyd, men stol altid på, at mit frø, som I har sået godt, vil give jer gode blomster og gode frugter, når tiden er inde.

33. Sandelig, jeg siger jer: Sjælen er som et frø, som de frø, I kender. – Jeg taler nu i billedlig forstand. – Også de spirer, slår rødder og vokser, blomstrer og bærer frugt. Men jeg må fortælle jer noget mere: Ikke alle sjæle spirer på samme tid, ikke alle blomstrer samtidig, og de bærer heller ikke frugt på et bestemt tidspunkt. Nogle gør det tidligere og andre senere, selvom de er blevet sået på samme tidspunkt. Forstå dette og anvend det på jeres egen fortid, nutid og fremtid samt på hele

menneskehedens. For heraf vil I drage store konklusioner, store åbenbaringer og vidtrækkende svar på menneskenes spørgsmål og tvivl.

34. Når I fordyber jer i min lære for denne dag, vil I opdage en bestemt hensigt hos Mesteren: nemlig at styrke jeres sjæl i at bringe menneskeheden den sande åbenbaring om sjælenes reinkarnation. Alle mennesker bærer den intuitive viden herom i sig. I alle jordens folk fornemmer de den hemmelighed, som rummer hver sjæls fortid, nutid og fremtid. For nogle er det teori, for andre en mulighed, for andre igen fantasi, og andre benægter det kategorisk. Ikke desto mindre opdager Jeg, at de reflekterer over denne sandhed.

35. Menneskeheden i denne tid skaber legender og fantasier, og selv de mest tilbagestående stammer, selv de folk, der lever skjult i urskovene, fornemmer hemmeligheden bag sjælens reinkarnation, og det skyldes, at jorden er forberedt, er blevet frugtbar, fordi den menneskelige sjæl i sin udvikling har været i stand til at afsløre en del af denne »hemmelighed« – som I kalder det – i sin udvikling.

Nu mangler der blot, at mit folk, mine indviede, mine trofaste – dem, der altid har ventet på Mig, dem, der har forstået at modtage Mine åbenbaringer og undervisninger, kommer for at give menneskene bekræftelse herpå med det levende ord, med fornuftige argumenter, gennem sandheder. Derefter vil menneskene vågne op til en ny erkendelse, til et nyt liv, som ikke er andet end Guds rige i menneskenes hjerter, det åndelige rige i selve menneskenes sjæle.

36. Jeg taler til jer med det samme ord, som Jeg talte med i den Anden Tid. Alt det gode udspringer af mit ord. Når I søger balsam i det – strømmer min helbredende balsam uudtømmeligt ned over jeres lidelser . Når I har bedt til Mig for de fraværende syge, vil de ganske vist være fraværende for jeres krop, men ikke for min Ånd eller jeres, og i dem er min helbredende kraft. Når I beder Mig om Min velsignelse eller Min beskyttelse for jeres foretagender, sandelig, siger Jeg jer: Min kærlighed og Mit lys hviler over dem. Jeg tager jer ved hånden, fordi I stoler på Mig som på en frelsende leder, og Jeg vil virkelig føre jer til sejr. Jeg vil styrke jer og opmuntre jer i faldgruberne og i prøvelserne.

37. I beder Mig for de fraværende, som er »arbejdere«, som er disciple i mit åndsarbejde. Jeg er der hos dem, Jeg har været på deres vej, i deres bøn, i deres opfyldelse af deres opgave. Som lysfakler har Jeg opstillet dem i nationer, der er fremmede for jer, for at de skal være som fredens engle, som vogtere, der er omgivet af min åndelige verden.

Fra det øjeblik, de tog afsked, er de blevet inspireret af deres skytsengle, så deres jordiske og åndelige skridt på vejen er sikre, og derfor

kan disse arbejdere, når Mesteren kræver, at deres opgave er fuldført, med fuld tilfredshed sige: »Fader, vi har virket i dit navn.«

Hvornår vil de vende tilbage til dette landområde? Mesteren har forberedt vejen og tidspunktet, og de vil igen være iblandt jer, og deres ord vil genlyde i jeres hjerter som et vidnesbyrd om de store åbenbaringer, som Faderen har givet dem – de store mirakler, som deres øjne har set, og dette vil give jer styrke og være en tilskyndelse for fremtiden, når også I vil overskride grænser og begive jer ud på vejen mod andre brødremenigheder.

38. Da Jeg udmærker jer gennem Min kærlighed, da Jeg i denne prøvelsens tid dækker jer med Min kappe – hvordan skulle Jeg da ikke dække hele jordkloden med Min barmhjertighed? Da Jeg lærer jer, som i øjeblikket er menneskelige skabninger, den altomfattende kærlighed – hvordan kunne Mesteren da kun beskæftige sig med nogle og glemme andre? Mit blik hviler på alle, og det samme gør min kappe; min balsam strømmer over alle; under min fredskappe mærker nogle den og drager nytte af den. Andre fører krig, udrydder hinanden og fornærmer hinanden.

39. I spørger Mig: »Fader, hvorfor kaster menneskene sig ud i morderiske krige i dette forsoningsår, i dette år med åndelig forening og kærlighed, som menneskeheden har kaldt det 'hellige år'?»

Mesteren svarer jer: Våg og bed! I dag er I endnu ikke i stand til at forstå meningen med disse prøvelser, men sandelig, Jeg siger jer, menneskenes sjæl er allerede tæt på at vågne, og til det er der brug for lidt mere smerte; den er nødvendig, for at de kan tømme den kalk, som menneskene i øjeblikket forbereder for sig selv. De vil være deres eget opvågnen, de vil være deres egen dommer, de vil være deres egen retfærdighedsvægt. Jeg tillader det, og jeg tilgiver dem og kærtegner dem. Jeg udgyder mit lys i dem, så de, når det er muligt for dem at nå frem til sandheden gennem mit lys, kan nå frem på denne måde og ikke gennem smerten.

40. Når min universelle stråle stiger op, vil jeg overlade det til jer at udgyde jeres åndelige fred og jeres velsignelse over hele menneskeheden fra det hinsides.

41. Dette er min lære. Følg fortsat mine anvisninger! Gå videre skridt for skridt, og sørg for, at den åndelige forening med alt i jeres hjerte og i jeres sjæl får stadig større styrke og vægt.

Min fred være med jer!

Undervisning 333

1. Kom til Mig, når I er trætte. I mit ord vil I finde balsam, trøst og kærtegn. Jeg forsikrer jer om, at I, efter at have hørt min undervisning, vil føle jer styrket til med tro at slå ind på den vej, der fører jer derhen, hvor I kan indtage mit rige.

2. Det er de øjeblikke, hvor mange hjerter nærmer sig i længsel efter min åbenbaring, hvor jeg giver beviser på min tilstedeværelse ved at lade dem mærke, at min Ånd er meget tæt på deres, og overraske dem med mit skarpe blik, når jeg i hver enkelt af dem læser deres fortid, deres bekymringer, deres bønner og deres nød.

3. Mange af dem har troet blot ved at høre Mig, fordi de har fundet sandheden i mit ord. Alligevel har mange andre tvivlet, selvom Jeg har åbenbaret Mig for dem med så stor klarhed. Disse hjerter spørger Jeg i dette øjeblik: »Hvilket bevis har I brug for for at tro på Mig?« Men de svarer Mig: »At Du giver os det, som hver enkelt netop længes efter.«

4. Åh, I mennesker! Hvad ville der blive af jer, hvis jeg blot gjorde det, I begærer? Alligevel vil jeg opfylde noget af det, I beder om, for at bevise for jer, at Den, I har hørt under disse åbenbaringer, har været jeres Mester.

5. Er det nødvendigt, at Jeg udfører mirakler og vidundere, for at I skal kalde mit værk vidunderligt og sandt, fordi det for jeres øjne fremstår som overnaturligt? Eller er det tilstrækkeligt, at Jeg ganske enkelt taler til jer, at Jeg lader Min essens trænge ind i jeres sjæl og gør Min tilstedeværelse mærkbar i det inderste af jeres hjerte?

6. Jeg kan give jer alt, hvad I beder Mig om. Men Jeg må kun give jer det, der virkelig er til gavn for jeres sjæl.

7. Lær at bede og samtidig meditere, så erkendelsen og forståelsen kan komme frem i hver enkelt af jer. Kun den, der ved, tvivler ikke og mistroer heller ikke. Tvivlen udspringer af uvidenhed, og Jeg ønsker ikke, at I længere skal leve i uvidenhedens mørke.

Forstår I, hvorfor Jeg ikke ønskede at udføre de gerninger for jeres øjne, som I kalder »vidunderlige«? Fordi Jeg dermed kun ville opnå, at I ville tro på, at Jeg havde udført dem, men jeres uvidenhed ville fortsat være den samme. Jeg har foretrukket at tilbyde jer det mirakel, der er skjult i betydningen af mit ord, så I, når I søger det, kan finde visdom og lys, erkendelse, åbenbaring og sandhed. For da vil alle usikkerheder og tvivl opløses.

8. Forstå nu, hvorfor Jeg i denne Tredje Tid kun ønskede at kalde jer til at lytte til mit ord – vel vidende, at det indeholder alt, hvad jeres sjæl og jeres hjerte kan ønske eller have brug for.

9. Vær ikke dårlige elever i min undervisning, vær forstandige og indsigtsfulde, så jeres dømmekraft er korrekt.

10. I er vidner til dette ord, så I ikke forbliver tavse, når I bliver opfordret til at give udtryk for det.

11. Jeg forsikrer jer: Hvis I sætter jer for med interesse og kærlighed at trænge ind i indholdet af disse undervisninger, vil I på hvert skridt opdage sande vidundere af åndelig visdom, fuldkommen kærlighed og guddommelig retfærdighed. Men hvis I betragter disse åbenbaringer med ligegyldighed, vil I ikke opleve alt det, de rummer.

12. Gå ikke forbi min åbenbaring, som mange af jer går gennem livet: I ser, uden at se; I hører, uden at lytte; og I tænker, uden at forstå.

13. Jordens mennesker er vidner til, hvor mange mirakler og goder Jeg har lagt i den. Men kun de, der interesserer sig for den ud af en tørst efter viden, en forskertrang og til deres opbyggelse, ved at værdsætte dens rigdomme og opdage dens hemmeligheder. Det er dem, der glæder sig, når de ved hvert skridt opdager nye manifestationer af guddommelig magt, visdom og godhed.

14. Jeg siger jer endnu en gang, at Jeg i denne Tredje Tid ikke er kommet for at udføre uforklarlige mirakler eller ydre vidundere for at imponere eller forbløffe jer, men for at bringe jer et ord, der er enkelt i sin form, men dybt i sit indhold, så det kan studeres i samvittighedens lys. Med det giver Jeg jer endnu et bevis på Min sandfærdighed.

For I skal være klar over, at Jeg advarede menneskeheden i den anden tid ved at forkynde for den, at der vil dukke falske profeter op i verden og udføre mirakler for at vildlede menneskene og få dem til at tro, at det er Mig.

15. Jeg har ikke udført den slags mirakler, ej heller har Jeg tvunget nogen til at tro på dette ord, og Jeg har heller ikke forsøgt at sprede frygt, hvis I ikke følger Mig. Jeg har blot opfyldt et løfte, der blev givet menneskene om at sende Sandhedens Ånd for at forklare dem alt det, som de ikke ville have forstået godt eller ville have fortolket forkert.

16. Her har I mit lovede ord. Salige er de, der forstår at trænge ind i dets indhold. For sandelig, siger Jeg jer, dér vil de finde Min guddommelige nærvær.

17. Mesteren taler utrætteligt til jer om jeres mission. Nogle af jer viser mig jeres lydighed med jubel, andre fremlægger med sorg for mig de prøvelser, I har gennemgået, og jeg lægger min styrke i jer. Vær stærke, siger Mesteren til jer. Prøvelserne vil gå over. Håb, og I vil modtage; kæmp, og I vil sejre.

18. Jeg har udgydt Mig selv i jeres sjæl, for at I kan bringe budskabet til menneskeheden; den venter på Mine udvalgte. Jeg vil forberede jer med mit ord, og jeres sjæl vil altid være oplyst. Når jeres tanker og jeres sjæl en gang er i harmoni med jeres ånd, vil I være blevet ét, og åndeligheden vil være i jer. I vil være menneskehedens spejl, og som gode disciple vil I udbrede min lære.

19. Arbejd, elskede folk, men lønnen holder Jeg klar i mit guddommelige hjem. Der vil englene byde jer velkommen.

20. Jeg har levet en skat af umådelig værdi i jer. Nogle af jer føler sig ikke værdige til min barmhjertighed, men jeg siger jer: I er mit dyrebareste værk. Følg mine lære, og I vil se, at jeres gerninger vil være fulde af lys, og at sandheden vil være i dem. I øjeblikket er I stadig som små børn, senere vil I være disciple. Men min undervisning kender ingen grænser, for altid vil mit Helligånds lys stråle i jeres sjæl. Jeg er vejen og lyset, og enhver, der kommer til mig, finder fred og tilfredshed i sit liv.

21. I, der befinder jer i skyggen af det mægtige træ, som er min undervisning, er bestemt til at passe på det, pleje det og sørge for, at dets grene hver dag breder sig yderligere, så de kan tilbyde beskyttelse til den vandrende, der træt nærmer sig for at modtage deres skygge.

Hvis I ønsker, at frugterne af dette træ, som er mit guddommelige ord, skal formere sig, må I være forberedte. Så vil I opleve, at dets grene breder sig yderligere, så folkemængderne kan komme og næres af dets frugter.

22. Jeg taler til jer i billedlig forstand, så I kan udforske og forstå mine undervisninger. Mit guddommelige lys vil inspirere jer, så I kan tale til jeres medmennesker og vidne for dem om min åbenbaring som Helligånden. Arbejd med største hengivenhed og forbered jer mere og mere på at blive åndelige.

23. I kommer til Mesteren for at lytte og lære. Men senere skal I videregive den undervisning, som Jeg har givet jer. For hjerterne er stadig hårde klipper, og sjælene er stadig indhyllet i mørke, og derfor er det nødvendigt at bryde lænkerne og befri dem – det er nødvendigt at vække de »døde« og omvende dem, der har syndet.

24. Dette er jeres mission, elskede folk. Føl jer ikke svage, og sig ikke efter 1950, at jeres arbejde er afsluttet. Hav ikke lyst til at hvile, for I skal stadig arbejde meget, så mit lys kan oplyse hele menneskeheden.

25. Min tilstedeværelse har været blandt jer, for at I, når I hører mit ord gennem den menneskelige forstand, kan blive forberedt på at opfylde jeres mission – så menneskeheden, når den igen modtager mine undervisninger gennem jer, kan nå frem til åndeliggørelse.

26. I er mine små disciple, som Jeg hver dag giver endnu en lektion, endnu en side i den livets bog, som seerne altid skuer, når Jeg taler til jer om det sande liv.

27. Jeg har tilladt, at mine »guldpenne« nedskriver mit ord, som jeg har givet jer i denne Tredje Tid, og som skal danne grundlaget for Det Tredje Testamente, der senere vil komme i menneskenes hænder. I morgen vil de nye generationer studere det og vide, hvordan de skal holde sig til moralen; de vil forstå at åndeliggøre sig og vil føle, at Faderen er hos dem. Jeg vil betro dem til beskyttelsesengle og rådgivere, der er til stede ved deres side og til beskyttelse af menneskeheden.

28. Elskede folk, I er de disciple, som Jeg har forberedt lige fra begyndelsen af Min åbenbaring, så I, når denne fase af Mit ord er afsluttet, kan føle Mig i jeres sjæl.

29. Året 1950 har nået sit højdepunkt. Det er det år, der efter min vilje er blevet udpeget som det sidste i min åbenbaring gennem disse taleres forstand og læber. Det er det år, der tusind gange er nævnt i mit ord, for at ingen menighed skulle benægte den sidste dag i min åbenbaring.

30. Det ord, der har ladet så meget balsam strømme over jeres sår, vil I snart ikke længere høre. Den stemme, der har været jeres sjælelige forfriskning og trøst, vil nu snart forstumme. Men I skal ikke et øjeblik vise utilfredshed hermed, men snarere ydmygt erkende, at når det har været min vilje at sende jer dette lys i en tid, vil det også efter min vilje finde sin afslutning.

31. Sig ikke, at den tid, hvor Jeg har åbenbaret Mig for jer gennem Ordet, forekommer jer kort, for I skal på ingen måde tillægge Mig nogen ufuldkommenhed i Mine beslutninger. Tror I mon, at Jeg ikke vidste, at I ville være uforberedte, når året 1950 kom? Nej, disciple, Jeg vidste alt. Ikke desto mindre har det været Min vilje at bestemme dette år som det sidste, og denne hensigt skal I opfatte som fuldkommen.

32. I den anden tid forkyndte Jeg ligeledes på forhånd for Mine apostle, at Jeg ville forlade dem, selvom Jeg vidste, at de stadig var svage. Beviset herfor var, at en af dem tvivlede på min guddommelighed og følte sig skuffet i sine materielle forventninger. Da han indså, at de skatte, jeg lovede, ikke var af denne verden, besluttede han sig for at udlevere mig til fjenderne af min lære, blændet af de penge, som de ville belønne hans tjeneste med.

33. Indse, om der ikke også var mørke i det hjerte, der fastsatte en pris i penge for sin mesters liv.

34. Derefter, da jeg blev anholdt af den skare for at blive stillet foran præster og magthavere, så jeg, hvordan forvirringen og forfærdelse også

greb mine andre disciple, som, grebet af frygt, flygtede og skjulte sig. Da Peter blev opdaget som en af dem, der ledsagede mig, fornægtede han mig og svor, at han aldrig havde set mig.

35. Alt dette var beviser på, at disciplene på tidspunktet for mit farvel endnu ikke havde nået deres modenhed.

36. Årsagen hertil var, at de tre år, som min forkyndelsestid varede, var fastsat for at overbringe menneskeheden et guddommeligt budskab, men ikke fordi disciplene i samme periode ville nå den største ophøjelse og fuldkommenhed.

37. De tre år tjente som forberedelse til den kamp, der ville følge efter min bortgang.

38. Mit offer var fuldbragt; men i bevidstheden om, at disse hjerter havde mere end nogensinde brug for Mig, fordi der i deres indre var opstået en storm af tvivl, lidelse, forvirring og frygt, nærmede Jeg Mig straks til dem for at give dem endnu et bevis på Min uendelige barmhjertighed. I min kærlighed og medfølelse med disse børn af mit ord antog jeg menneskelig skikkelse ved at antage den form eller det billede af den krop, jeg havde haft i verden, og lod mig se og høre, og med mine ord tændte jeg på ny troen i disse nedtrykte sjæle. Det var en ny lektion, en ny måde at åbenbare mig for dem, der havde fulgt mig på jorden; og de følte sig styrket, inspireret og forvandlet gennem troen og erkendelsen af min sandhed.

39. På trods af de beviser, som de alle var vidner til, var der én, der stædigt benægtede de åbenbaringer og beviser, som Jeg gav Mine disciple åndeligt, og derfor var det nødvendigt at give ham lov til at mærke Min åndelige tilstedeværelse selv med sine fysiske sanser, for at han kunne tro.

40. Men ikke kun blandt de disciple, der stod Mig nær, opstod denne tvivl – nej, også blandt de mange tilhængere, i landsbyerne, i byerne og landsbyerne, blandt dem, der havde modtaget beviser på Min magt og fulgte Mig på grund af disse gerninger, opstod der forvirring, ængstelige spørgsmål, forfærdelse; man kunne ikke forstå, hvorfor alt var endt på denne måde.

41. Jeg havde medfølelse med dem alle, og derfor gav Jeg dem, ligesom Mine nærmeste disciple, beviser på, at Jeg ikke havde fjernet Mig fra dem, selvom Jeg ikke længere stod dem bi som menneske på jorden. I hvert hjem, hver familie og i hvert folk åbenbarede Jeg Mig *for* de hjerter, der troede på Mig, ved på mange måder at lade dem mærke Min åndelige tilstedeværelse. Da begyndte kampen for det folk af kristne, der måtte miste deres Mester på jorden, for at rejse sig og forkynde *den* sandhed, han havde åbenbaret for dem. I kender alle deres store gerninger.

42. Også I vil blive nødt til at miste denne åbenbaring for at kunne bryde ud og vidne om mit ord. Men inden I begiver jer af sted, vil Jeg åbenbare mig fra ånd til ånd for mit folk for at fjerne dets tvivl, rette dets vildfarelser og befri det fra dets forvirring. For jeg siger jer endnu en gang, at heller ikke I vil være forberedte, når jeg lader mit ord ophøre. Derfor vil der være forrædere – der vil være sådanne, der fornægter mig og sætter spørgsmålstegn ved min åbenbaring fra ånd til ånd. Men jeg vil inspirere jer og give jer nye beviser på min sandhed, så I ligeledes kan rejse jer fulde af kærlighed, tro og åndelighed til den kamp, der venter jer.

43. Hør min stemme, folk, den kommer ned for at fylde jer med mod og tapperhed til den kamp, I snart må tage op. Vejen venter på jer, tiden for jeres opgaves opfyldelse nærmer sig, og I må være stærke.

44. Mit ord, som allerede nu er indprentet i jeres sjæl, vil være jeres vejleder. Det vil føre jer skridt for skridt frem til det lykkelige mål, som Jeg har udstukket for jer, så I for evigt kan bo i lyset.

45. Hver og en af dem, der har lyttet til Mig og lært den guddommelige lære, vil på vejen være en budbringer af mit ord. Hans hjerte vil være en rejsepakke fuld af velsignelser, der vil strømme ud over hans medmennesker, der har brug for sundhed, fred og trøst.

46. Mine disciple vil tilbagelægge store afstande på vejen til byer og folk, hvor der – uden at de ved det – venter mange hjerter på dem. Når I først er på jeres missionsvej, behøver I ikke at spørge nogen, om I er på rette vej, eller om I er faret vild, for Ånden vil oplyse jer, og mit ord vil vejlede jer i alt, hvad I skal gøre.

47. Den barmhjertighed, hvormed I behandler jeres medmennesker, vil blive belønnet af Mig gennem mirakler og gerninger, der vil røre selv det hårdeste og koldeste hjerte.

48. Nu vil I kunne forstå, hvorfor I i lang tid har været underkastet en renselse. For det er absolut nødvendigt, at de, der er i færd med at tale om renhed, bærer renhed i deres hjerte, og at de, der ønsker at bringe fred og enighed til hjemmene, bærer fred i sig selv.

49. Mit ord fylder jer med mod; for nu er det tid til, at I træder frem på jorden som budbringere og apostle for åndeliggørelsen. Menneskeheden er fyldt med rædsel på grund af krig, sult og moralsk forfald.

50. I må ikke mangle tapperhed, når I står over for smerte, elendighed og død. For netop da vil det lys, I bærer i jer, stråle og oplyse jeres medmenneskers liv.

51. Lykkelig er dette folk, for i det vil profetierne fra fortiden gå i opfyldelse, hvor det blev sagt, at Guds folk ville fremstå på jorden, og

salige er de, der kan genkende det som og modtage det, for de vil forblive forenet med mit folk.

52. Intet er umuligt for min magt. Derfor vil jeg føre jer fra det ene sted til det andet, jeg vil lede jer og lade jer nå frem til det sted, hvor jeres tilstedeværelse er nødvendig. For i hvert barn af dette folk vil jeg sende en trøst til dem, der lider – til dem, der længe har ventet på retfærdighedens og fredens komme på jorden.

53. Når mit folk når ud til nationerne og nærmer sig sine medmennesker, vil det blive overrasket over at møde en vis forberedelse eller villighed hos menneskene til at forstå denne lære. Dette skyldes den naturlige udvikling, som hvert skabning har nået, og den uophørlige svingning af min Ånd over menneskeheden.

54. Ud af nutidens mennesker uden åndelighed og kærlighed vil Jeg lade de generationer fremkomme, som så ofte er blevet forudsagt gennem mit ord. Men først vil Jeg påvirke disse folkeslag, som i dag misforstår hinanden, fører krig mod hinanden og ødelægger hinanden.

Når min dom så er gået over alle, og ukrudtet er revet op med rod, vil en ny menneskehed begynde at opstå, som i sit »blod« ikke længere bærer frøet til splid, had eller misundelse, fordi deres forældres »blod« er blevet renset i smerten og angerens smeltedigel.

Jeg vil modtage dem og sige til dem: »Bed, bed, og det vil blive jer givet«, ligesom Jeg sagde til jer i den Anden Tid. Men i dag tilføjer Jeg: Lær at bede.

55. Hvor få har der været, der virkelig har forstået at bede. Selv I, der hører dette ord, ved ofte ikke, hvordan I skal bede, og hvad I skal bede om. Men jeg går i min barmhjertighed altid foran jer og giver jer mere, end I har brug for, selvom det ikke altid er det, I har bedt om. For jeg alene ved, hvad der tjener hver enkelt bedst.

56. I beder for lige nu, jeg giver jer for fremtiden. I tænker på jeres materielle fremgang, jeg tænker på jeres sjælelige fuldkommenhed. Jeg siger jer ikke blot, at sjælen er vigtigere end kroppen, men at denne altid skal komme i anden række. Alt det, der ikke vedrører sjælen, gives jer som et tillæg.

57. Jeg giver jer alt. Og hvad kræver jeg til gengæld? Kun at I opfylder jeres mission og i den forbindelse med kærlighed gør brug af det, jeg har skænket jer, og forstår, at dette er mere end nok til at nå det mål, I skal nå frem til.

58. Jeg taler netop nu til jer som en far, ikke som en dommer, selvom mit ord bærer retfærdighed i sig. For netop nu skal I virke med jeres tanker og være opmærksomme på at forbedre jer moralsk og sjæleligt.

59. Jeres arbejde er begyndt i dag; vent ikke til i morgen med at påbegynde dagens arbejde, for det kan blive for sent, da hver enkelt kun har en kort tid på jorden til rådighed, som skal udnyttes til sjælens bedste.

60. Jeg kalder jer »lysets børn«, fordi kendskabet til min lære giver jer forståelse for livet som helhed. Derfor skal ingen vente, indtil han når den sidste time af sin tilværelse på jorden – med tomme hænder og i tillid til en dødssøvn eller en ny mulighed. For intet vil få mig til at ændre min retfærdighed.

61. Hvis I er i stand til at forstå min lære, vil den give jer mange tilfredsstillelser og byde på mange muligheder for at udvikle jer opad. Lær at bede, før I træffer nogen beslutning, for bønnen er den fuldkomne måde at bede jeres Fader på, da I i ham søger lys og styrke for at klare livets kamp.

62. Når I beder, vil jeres forstand snart blive oplyst, så I klart kan skelne det gode fra det onde, det kloge fra det, I ikke bør gøre, og dette vil være det tydeligste bevis på, at I har forstået at forberede jer indvendigt på at høre Åndens stemme.

63. I denne tredje tid når Min lære ind til menneskets hjerte for at lære det, hvordan det kan opnå fuldkommen forening med Gud og indre forening med samvittigheden som et bevis på, at jeres sjæl har nået et udviklings- og modenhedsniveau, som den aldrig før har haft, og som sætter den i stand til at forstå Helligåndens nye åbenbaringer.

64. Vejen er banet, og døren står åben for enhver, der ønsker at komme til Mig.

65. Stien er smal, det har I længe vidst. Det er ingen hemmelighed, at Min lov og Min undervisning er yderst ren og urokkelig, så ingen må tænke på at ændre den efter sin egen bekvemmelighed eller vilje.

66. Den brede vej og den vidt åbne port er alt andet end det, der fører jeres sjæl mod lyset, mod freden og mod udødeligheden. Den brede vej er vejen til løssluppenhed, ulydighed, stolthed og materialisme – en vej, som flertallet af mennesker følger i et forsøg på at undslippe deres åndelige ansvar og deres samvittigheds indre dom.

67. *Denne* vej *kan* ikke være uendelig, for den er hverken sand eller fuldkommen. Da denne vej, ligesom alt menneskeligt, er begrænset, vil mennesket derfor en dag nå dens ende, hvor det vil standse op for i rædsel at bøje sig ud over den afgrund, der udgør vejens ende. Da vil kaos bryde ud i hjerterne hos dem, der for længst har fjernet sig fra den sande vej.

68. Hos nogle vil der opstå anger, hvorved de vil finde tilstrækkeligt lys til at redde sig selv; hos andre vil der indtræde forfærdelse over en ende,

som de vil anse for uretfærdig og ulogisk, og atter andre vil bespotte Gud og gøre oprør. Men sandelig, Jeg siger jer, dette vil være begyndelsen på tilbagevenden til lyset.

69. Jeg velsigner jer, disciple i den tredje tid, som forstår at overskride denne verdens tærskler for at nå frem i længsel efter min Ånd. Jeg opfordrer jer til dag for dag at bede, at samles for at udforske mit ord og reflektere over det. For dette er de sidste tider, hvor I har det i denne form.

70. Jeg opfordrer jer til at trænge ind i det hemmelige skatkammer, ind i den visdom, som mit værk rummer, så I kan føle jer stærke midt i den kamp, I netop gennemlever – i dette slag, I netop udkæmper.

71. Det udvalgte folk, der har til opgave at tænde lyset i verden, er spredt ud over alle nationer og modtager et kald, så det kan leve med øre for min stemme. Nogle vil høre mit ord gennem mine talspersoner, og andre vil blive vejledt åndeligt. Men I vil alle være vidner til opfyldelsen af de profetier, der er forudsagt for denne tid. Jeg vil lede jeres skridt ad den samme vej, og en dag vil I møde hinanden og genkende hinanden.

72. I har gennemlevet tidsaldre, har beboet Jorden i århundreder, og i denne tid har I udviklet jer, og endelig er I i stand til at indlede den åndelige kommunikation med jeres Herre og med den åndelige verden.

73. Jeg betror jer en stor opgave og forventer jeres forståelse. Lad alle jeres handlinger være baseret på loven, som er ubøjelig og streng. Således forberedte skal I gå jeres vej med gudsfrygt, men med sikkerhed. Føl frygten for at overtræde loven og for ikke at arbejde samvittighedsfuldt. Men hav også tillid, for Jeg er leder og støtte på hver enkelt af jeres veje.

74. I har kun del i det nuværende, men jeg ved, hvad I vil gennemleve i morgen, og kender de forhindringer, I vil støde på. Jeg siger jer, at hvis I har tro, vil I kunne overvinde de største farer og kaste jer ud i de farligste foretagender, altid sikre på min beskyttelse.

75. Bær jeres trængsler med tålmodighed, og hvis I ikke er i stand til at forstå meningen med jeres prøvelser, så bed, og Jeg vil åbenbare deres mening for jer, så I inderst inde kan acceptere dem.

76. I er endnu ikke fuldkomne, og I er endnu ikke »retfærdige«, og derfor støder I på nye prøvelser, som vil udglatte jeres hjerte og fuldkomme jeres sjæl.

77. Israel har været kamplystent lige fra begyndelsen af sin store vandring, og da det blev modløst på grund af vejens strabadser, opmuntrede min stemme det ved at sige: »Min stærke arm er i din arm.« Og da det bad og vågede og fulgte mine bud, nød det min nåde og mine privilegier.

78. Nu gennemlever I de forudsagte tider og må ikke tvivle. Nu er bogen slået op på sine sidste kapitler, så I med hengivenhed kan læse den og udlede dens indhold. Det er de svære tider, som Jeg på forhånd talte til jer om. Men trods deres hårdhed ønsker Jeg, at I ser fremtiden i møde med glæde og tillid. For jeres smerter vil ikke vare længere end til de grænser, som min lov om kærlighed og retfærdighed fastsætter.

79. Bed, så I må være fulde af fred og god vilje. Tænk efter, så I kan være sikre på den plads, I indtager åndeligt. Der er ingen bestemt tid for at nå jeres største ophøjelse. Hvis I har tro, kan I tage store skridt på denne vej.

80. Min åbenbaring gennem mennesket vil slutte i 1950. Men Åndens æra vil fortsætte, og efter dette år vil der komme en frigørelse af de åndelige gaver og dermed omvendelsen af mange sjæle.

81. De grene, der har løsrevet sig fra træet, vil igen hænge fast ved det; I vil alle slutte jer til Mig.

82. Våg over mine åbenbaringer, så min lære forbliver ren og uberørt. Mennesket har fået nok af begrænsede tilbedelsesformer og søger helheden. Det længes efter en guddommelig vejledning, der redder det i dag i dets menneskelige tilstand og i morgen i dets åndelige.

83. Enhver, der hæver sig med højtstående ønsker eller bestræbelser, vil blive støttet, og Jeg vil vise ham den korteste vej til Mig.

84. Overhold loven, selv om I må ofre jeres hjerte eller ændre de skikke, der findes i denne verden. I skal ikke have kirker eller tilbedelsessteder, I skal ikke begrænse min lære eller jeres arbejdsfelt. Jeres hjem skal være hele verden, jeres familie skal være menneskeheden, og jeres kirke skal være min Guddommelige Ånd.

Min fred være med jer!

Undervisning 334

1. Folk, vågn op og bliv bevidst om, at I lever i en ny tid.

2. Mediter og bed, så den åndelige inspiration kan begynde at stråle i jeres forstand.

3. I skal iagttage alle former for menneskelig elendighed, smerte og nød, og lade jeres hjerte blive stadig mere medfølende ved synet af den smerte, der omgiver jer overalt.

4. Når I i det inderste af jeres væsen føler en storsindet og ædel trang til at gøre godt, så lad denne impuls tage overhånd og komme til udtryk. Det er sjælen, der formidler sit budskab, fordi den har fundet sin krop villig og rede.

5. Forstå, at når I begiver jer ud for at så frøet til min lære, skal det ske ud fra den kærlighed, der udspringer af det mest følsomme i jeres væsen. Men forsøg ikke længere at gøre godt eller udføre handlinger for jeres fortjenestes skyld, hvis de udspringer af frygt for en straf, hvis I ikke gør dem. Der ligger ingen fortjeneste i det. Sig ikke længere til Mig, ikke engang til jeres sjæl, at den ikke kan nøjes med småting.

Når jeres sjæl frigør sig fra den menneskelige hylster og trækker sig tilbage i det åndelige livs helligdom, ind i sit eget inderste, for at underkaste sin fortid og sin høst en prøve, vil mange af de gerninger, der her i verden forekom jer fuldkomne og værdige til at blive fremvist for Herren og fortjente en belønning, i disse øjeblikke af selvransagelse fremstå som ynkelige. Sjælen vil indse, at meningen med mange handlinger, der forekom jer gode her i verden, blot var et udtryk for forfængelighed, falsk kærlighed og velgørenhed, der ikke kom fra hjertet.

6. Hvem, tror I, har givet sjælen en fuldkommen dommers oplysning, så den kan dømme sig selv? Ånden, som i den retfærdighedens time vil gøre indtryk på jer ved at stråle i en hidtil uset klarhed – og det vil være den, der fortæller hver enkelt, hvad det gode, det retfærdige, det rigtige og det sande var, som han gjorde på jorden, og hvad det onde, det forkerte og det urene var, som han sådede på sin vej.

7. Det helligdom, som Jeg netop talte til jer om, er Åndens – det tempel, som ingen kan vanhellige, det tempel, hvor Gud bor, og hvorfra Hans stemme lyder, og lyset stråler frem.

8. I verden har I aldrig været parate til at træde ind i dette indre helligdom, fordi jeres menneskelige personlighed altid er optaget af at finde måder og veje til at undgå den vise stemme, der taler i hvert menneske. Jeg siger jer: Når jeres sjæl kaster sin hylster af sig, vil den til sidst standse ved tærsklen til dette helligdom og samle sig for at træde ind og knæle for sjælens alter, for at lytte til sig selv, for at prøve sine

gerninger i det lys, som samvittigheden er, og for at høre Guds stemme tale i sig selv som Fader, som Mester og som Dommer.

9. Intet dødeligt menneske kan forestille sig det øjeblik i al dets højtidelighed, som I alle må gennemleve for at erkende det gode, I har i jer, for at bevare det, og også det, I må afvise, fordi I ikke længere må holde fast ved det i sjælen.

10. Når sjælen så føler, at den står over for sin samvittighed, og denne med sandhedens klarhed minder den om alt, føler dette væsen sig for svagt til at lytte til sig selv; den ville ønske, at den aldrig havde eksisteret; for på et øjeblik passerer hele dets liv forbi dets bevidsthed – det liv, det har lagt bag sig, det, det besad, og det, der var dets eget, og som det nu endelig skal aflægge regnskab for.

11. Disciple, mennesker, forbered jer allerede i dette liv på det øjeblik, så I ikke forvandler det tempel til en domstol, når jeres sjæl træder frem foran tærsklen til Åndens tempel; for den sjælelige smerte vil da være så stor, at der ikke findes nogen fysisk smerte, der kan sammenlignes med den.

12. Våg og bed, mediter, følg mine undervisninger, og lad jer aldrig narre af jeres forfængelighed, som vil få jer til at tro, at I handler med sandhed, barmhjertighed eller kærlighed, mens ingen af disse dyder i virkeligheden er til stede.

13. Hold aldrig de gerninger, I netop udfører, fast i jeres hjerte, men nøj jer med det første og bedste, I gør, så I uophørligt kan stige opad på jeres vej.

14. Jeg ønsker, at I skal tænke over alt, hvad jeg har sagt jer i denne undervisning, så I forstår, *hvordan* jeres dom finder sted i det åndelige. Således skal I fjerne det billede fra jeres forestillingsverden, hvor I forestiller jer en domstol, der ledes af Gud i skikkelse af en gammel mand, som lader de gode børn passere forbi til sin højre side for at glæde sig over himlen, og som stiller de onde op til sin venstre side for at dømme dem til evig straf.

15. Nu er tiden kommet, hvor lyset skal nå helt ind i de højeste sfærer af jeres sjæl og jeres forstand, så sandheden kan stråle i hvert menneske, og han kan forberede sig på værdigt at træde ind i det åndelige liv.

16. I påpeger over for Mig, at den kamp, I har ført i jeres medmenneskers hjerter, tilsyneladende er nytteløs – at I taler til dem om åndeliggørelse og forsøger at fjerne fanatismen og de afgudsdyrkende ritualer fra deres hjerter, og at de, kort efter at I har belært dem, igen knæler foran deres afgudsbilleder.

17. I kommer med et såret og visnet hjerte, men I nærer håbet om, at Jeg gennem mit ord vil give jer nye argumenter og nye våben, så I kan fortsætte kampen.

18. Jeg siger jer, elskede disciple, i hvem jeg ser det brændende ønske om, at lyset skal stråle i alle jeres medmennesker: I må rustes med tålmodighed for at vente på det længselfulde øjeblik, hvor de, for hvem I beder og beder så meget, bliver oplyst.

19. Også de tror, at I tager fejl, fordi de ser jer bede udendørs, og fordi de hører jer tale om undervisning og åbenbaringer, der ikke er nedskrevet i bøger.

20. Også de beder for jer og taler til Mig og beder Mig om, at I ikke må fare vild.

21. Jeg spørger jer, disciple: »Hvem lytter Jeg efter jeres mening mest til – jer eller dem?« Mange af jer siger til Mig i deres hjerte: »Til os, Mester, da vi i vores måde at bede på kommer tættere på den sande.«

22. Derfor siger Jeg jer, disciple, at Jeg lytter lige meget til de ene som til de andre, fordi I alle er lige foran Mig, fordi Jeg elsker de ene lige så meget som de andre, og fordi Jeg hos alle ser frygten for, at nogen kunne fare vild fra vejen.

23. Det er kampen, folk, den forudsagte kamp, det store slag, der vil blusse op selv i hjemmene og selv i skødet af de mest kærlige og enede familier.

24. Hvem vil sejre i denne kamp? Ingen. Sejren vil tilhøre sandheden, lyset, kærligheden og retfærdigheden. I vil alle blive besejret af disse guddommelige kræfter. Men netop dette tilsyneladende nederlag vil være jeres sejr.

25. Derfor underviser Mesteren jer med stor kærlighed, så I er forberedte på tiden efter mit farvel. Men ligesom Jeg lod jer del i min barmhjertighed, så skal I lede menneskene gennem jeres kærlighedsgerninger.

26. Min stråle er nedsteget over jeres forstand for at forberede jeres sjæle, og Jeg har uddelt Mine nådegaver blandt jer, så I kan gøre jer værdige til at være hos Mig i Mit rige.

27. Fristelsen kæmper også blandt jer for at aflede jer fra min vej. Men jeg, som den gode hyrde, har udvalgt jer blandt alle veje, og uden at kræve, at I går så langt som til selvopofrelse, forventer jeg jeres forbedring, så I fuldt ud kan modtage min nåde og blive gode disciple, der i morgen vil bringe min lære til menneskeheden.

28. Jeg har oprejst jer, fordi I var døde for nådens liv. Jeg har tilgivet jer og forberedt jer, så I i morgen kan tale til menneskeheden, som har rejst

sig og fornægter sin Gud. Jeg er den uvidende fremmede, der banker på dørene til hvert hjerte, fordi Jeg vil lade jer mærke Min kærlighed.

29. Menneskeheden genkender mig ikke og fornægter min tilstedeværelse i denne tid. Men jeg vil lade dem indse, at jeg udtrykker min retfærdighed med kærlighed og barmhjertighed, at jeg ikke kommer med pisken for at påføre dem smerte – at jeg kun ønsker at opløfte dem til nådens liv og rense dem med det krystalklare vand, som er mit ord, min sandhed.

30. Verden har ikke taget min lære til sig og har næret sin afgudsdyrkelse og sin fanatisme. Derfor gennemlever den nu den store smeltedigel og drikker lidelsens bæger; for dens materialisme har fjernet den fra Mig.

31. En stor kamp venter dig, Israel, for du skal vidne om Min sandhed, fjerne menneskehedens formørkelse og vise den Mit lys.

32. De, der kalder sig menneskenes præster, har ikke fornemmet Min tilstedeværelse og venter stadig på Mig. Men Jeg ser, at de forkynder en anden lære end den, som menneskehedens Mester har betroet jer, og som ville føre jer på sandhedens vej, da den lærer jer at elske hinanden.

33. Det er ikke Min vilje, at verden nærer verdenssyn, der afviger fra Min kærlighedslære. For dette skader sjælen, og dermed fornægter I Mig. I har ikke forstået at udforske Min lære, I foragter det evige livs brød, og menneskeheden søger Mig i sine synagoger, i sine materielle kirker, som den med sine egne hænder har skabt efter sin egen forståelse. Men hvornår vil menneskeheden forstå Mig og høre Mit kald?

34. Efter 1950 vil der indtræde en stor kamp mellem verdensanskuelserne, og du, Israels folk, vil begive dig ud på vejen i tillid til Min guddommelighed. I ved ikke, hvem der vil afvise jer. Men findes der mon en menneskelig lov, der kunne straffe jeres gode handlinger og gerninger, som I udfører på jeres vej? Nej. For I er de udpegede til at fjerne menneskenes smerte, bringe dem Min fred og få kærligheden til at blomstre i det menneskelige hjerte.

35. Discipel: Det princip, som Jeg lærte jer i den Anden Tid – at elske hinanden – gælder for alle handlinger i jeres liv. Nogle siger til Mig: »Mester, hvordan kan jeg elske mine næste, når jeg er et ubetydeligt væsen, hvis liv er fyldt med fysisk arbejde?« Til disse Mine børn siger Jeg: Selv i dette fysiske arbejde, der tilsyneladende er uden betydning, kan I elske jeres næste, hvis I udfører jeres arbejde med ønsket om at tjene jeres medmennesker.

36. Forestil jer, hvor smukt jeres liv ville være, hvis hvert menneske arbejdede med tanken om at gøre godt og forene sin lille indsats med

andres. Sandelig, siger Jeg jer, så ville der ikke længere være elendighed. Men sandheden er, at hver især arbejder for sig selv, tænker på sig selv og højst på sine egne.

37. I skal alle vide, at ingen kan være sig selv nok, og at man har brug for de andre. I skal alle vide, at I er dybt forbundet med en universel mission, som I skal opfylde i fællesskab – dog ikke forenet gennem jordiske forpligtelser, men gennem sindelag, inspiration og idealer, kort sagt: gennem kærligheden til hinanden. Frugten vil da være til gavn for alle.

38. Jeg siger jer, folk, at I ikke kun skal arbejde for jer selv, men at I i jeres bestræbelser skal forsøge at sprede lys til alle, der søger jer, uden at gøre forskel. Sandelig, jeg siger jer: Den, der giver mere til sine medmennesker, vil modtage mere fra Mig, fordi han anvender Min lære i sit liv.

39. Jeg giver jer tilstrækkelig viden, så I kan udbrede det kærlighedsbudskab, som Jeg har sendt jer i denne tid.

40. Den Kristus, der i en anden tid kom for at bringe menneskene en kærlighedslære, er den Ånd, der i denne tid taler til jer og åbenbarer sig gennem udvalgte intellektuelle organer for at overbringe verden dette budskab. Dette ord – beskedent i sin form og enkelt i sit udtryk – vil bringe denne menneskehed, der står fjernt fra enhver åndelighed, til besindelse.

41. Jeg sender en opfordring ud til alle folkeslag og alle religiøse samfund i verden for at minde dem om det højeste bud i min lov – det, som jeg bekendtgjorde for mine disciple ved det sidste måltid med dem.

42. I øjeblikket befinder menneskeheden sig i forberedelsesfasen. Det er min retfærdighed, der virker i den, uden at menneskene endnu bemærker det. For i deres stolthed, i deres hovmodige materialisme tilskriver de alle begivenheder i deres liv, som for dem er uundgåelige, tilfældet. Men snart vil mit kald nå frem til deres hjerter, og da vil de med anger nærme sig Mig og bede Mig om, at deres hovmod og deres fejl må blive tilgivet.

43. Dette vil være korsets time for menneskets sjæl, hvor det i en kort stund oplever en absolut tomhed efter sine store skuffelser, når det erkender det forkerte i sin selvhøjhed, sin magts forgængelighed og det vildledende i sine ideologier. Men denne tilstand af forvirring vil ikke vare længe, for da vil mine budbringere træde frem og udbrede mit nye budskab.

44. Ligesom i fortiden, hvor budbringerne af min lære drog ud fra Østen og bragte kendskabet til mit ord til Vesten, vil verden på dette tidspunkt igen se mine budbringere bringe lyset fra dette budskab til folkeslagene og hjemmene.

45. Vil det forekomme mærkeligt for menneskene, at lyset nu går fra Vesten mod Østen? Vil de derfor ikke anerkende det budskab, som mine budbringere bringer dem i mit navn?

46. Sandelig, Jeg siger jer: Det eneste lys, I ser stige op fra øst, er det, der oplyser jeres verden, lyset fra Kongestjernen. For det guddommelige lys, der oplyser sjælen, udgår fra Mig og er til stede alle steder og i alle punkter i universet.

47. Ganske vist har Jeg i fortiden ofte talt til jer gennem kultformer og symboler. Men nu er tiden kommet, hvor I skal se sandheden direkte, uden at det er nødvendigt at sætte kultformer eller symboler mellem den og jer.

48. Mesteren tager imod den discipel, der i denne Tredje Tid er rede til at studere for at forstå min guddommelige undervisning. Bogen ligger åben foran jer, og dens sider oplyser jeres sjæl, så I kan indse, at det værk, som Jeg har betroet jeres hænder, er stort og ophøjet – at min lære rummer den højeste visdom, så I kan nå frem til mit rige. Det er den vej, som jeg på ny har vist jer, for at I kan gå fremad ad den og således efterlade den uretfærdighed, som I kom til Mig med.

49. Jeg har forberedt jeres sjæle gennem mit lys, gennem min retfærdighed, for at I kan blive som jeres Mester, for at I ikke længere skal fare vild på forskellige veje, for at lydigheden mod mine bud må være i jeres hjerter. Men vær vågne og bed, så I ikke mister den forberedelse, som Jeg har givet jeres sjæl. I denne tid viser Jeg verden lyset fra en ny dag, så menneskene kan forberede sig, høre mit ord og med deres åndelige øjne se min tilstedeværelse.

50. Din mission er meget vanskelig, Israels folk. Men mit ord er trængt ind i det inderste af jeres væsen og har oplyst jer, har fjernet blindheden fra jeres øjne og vist jer herligheden i mit rige.

51. Mit ord har forvandlet jer, for I er ikke længere de samme, som I tidligere var – for nu er I modtagelige for mit nærvær, I har erkendt mig, og I forstår at hæve jer for at søge mig fra ånd til ånd. Men jeg ser stadig, at I ikke helt har fulgt mine undervisninger, at I er snublet, og at I i en kort stund igen er de gamle, fordi I ikke fuldstændigt har renset jeres hjerte for det overflødige og unødvendige – for det, som verden i sin fordærvelse næres af. Ukrudtet vokser stadig ved siden af den gyldne hvede, der er ved at blomstre i jer. Tiden er kommet, hvor ukrudtet, der til alle tider har spiret og blomstret i hjerterne, rives op med rod. Det bindes i bundter og kastes i ilden for at blive tilintetgjort. Så vil jeres hjerte være den rene mark, den frugtbare og forberedte jord, hvorpå mit ord vil bære frugt.

52. Elskede disciple, I må forberede jer på mange måder, for jeres skridt mod åndeliggørelsen har været langsomme, og tiden er ved at løbe ud for jer. For i denne tid burde I allerede være i direkte forbindelse med min Guddommelige Ånd for at opfylde jeres mission.

53. Jeres ånd har i en kort tid formået at beherske kroppen, og derefter har I været i stand til at opfylde mine bud som mine sande disciple for at stå op for menneskeheden, som gennem jeres formidling skal modtage min barmhjertighed og min nåde.

54. Lad min Ånd bo helt i jer, så I kan vise menneskeheden mit værk som redningsbåden, som et fyrtårn, som en ny himmel for de inkarnerede og ikke-inkarnerede sjæle.

55. Jeg ønsker at se jer alle forberedte og klædt i min Hellige Ånds lys; jeg ønsker at finde hos jer en bevidsthed om ansvaret over for mit guddommelige værk og kærlighed til min guddommelighed og til jeres medmennesker. For Jeg vil, at I fornyer jer af kærlighed til dem og lærer jer at forbinde jer direkte med Min Ånd – for Jeg må benytte Mig af jeres sjæle i overensstemmelse med den forberedelse, I har opnået. Da vil verdens opvågnen være fuldstændig, og gennem jeres formidling vil den mærke Mig. For dette er Min vilje.

56. I befinder jer i tiden for den store kamp mellem det gode og det onde, mellem lyset og mørket, og I forbereder jer nu på at forsvare Min sag. I skal tage Mig som forbillede, for Jeg går foran Mine hære, og I er en del af dem. Se, hvordan mit lys fordriver mørket, og hvordan mit ord fjerner synden. Hvis I vil være gode soldater, så vær lydige og bring sandhedens lys, så I som Guds sande tjenere kan vidne om det, som jeg i denne tid overgiver til sjælene for deres sjælefrelse.

57. Jeg vil ikke se forskellige tankegange eller forskellige viljesudtryk blandt jer, udvalgte folk; Jeg vil se jer forenede og se jer videregive én og samme inspiration fra Mig, ledet af mit ord, som er ét og det samme for jer alle.

58. Til dem af jer, der har sovet og ladet lampen i deres helligdom slukke og har berøvet sig selv min nåde, lader Jeg opfordringen lyde og siger til dem: Stå op, gå med hurtige skridt og kom til Mig, som venter på jer som en Fader og ikke som en dommer. Men sandelig, Jeg siger jer: I må ikke længere standse på vejen, for da ville jeres ansvar over for Mig i morgen være meget stort.

59. Jeg har vækket jeres intuition, og ved hjælp af denne gave har min Ånd talt til jeres Ånd, og Jeg har givet jer Mine opgaver, for at I skal følge dem.

60. Jeg lader jer gå med sikre skridt, så I kan opfylde min vilje. For alt, hvad I gør efter min vilje, vil tjene jeres sjæls fremskridt. Jeg giver jer fuldmagt og min fred, så den må være vidnesbyrd om min tilstedeværelse blandt jer. Jeg ønsker ikke, at noget skal forstyrre den fred, jeg giver jer. Forbered jer og fortsæt med at virke gennem den. Men hvis I skulle komme til at lide for sagens skyld, som jeg har betroet jer til trofaste hænder, så siger jeg jer: Glæd jer, for jeg vil give jeres sjæl en stor belønning.

61. Véd, at ligesom der er sjæle, der som soning sendes til inkarnation igen for at bo på jorden og i retfærdighed høste frugterne af det, de tidligere har sået, så er der også andre, der ikke reinkarnerer, men opholder sig usynligt på jorden, indtil de opnår den åndeliggørelse eller ophøjelse, der lader dem fjerne sig fra alt, hvad der ikke længere er passende for dem.

62. Enhver soning er hård, bitter og smertefuld. Men min lære viser jer, hvordan I kan skåne jeres sjæl, så den, i stedet for at finde fred efter at have lidt på jorden, ikke bliver udsat for en prøve på renselse og soning.

63. Lær her gennem mine ord at elske det, der hører til denne verden, kun i den grad, det er rigtigt, så I, når timen er kommet, kan efterlade alt bag jer, uden at der hviler nogen byrde på jeres sjæl, der berøver den dens frihed.

64. Elskede folk, kom til lyset. Jeg er vejen, der fører derhen; jeg er sandheden og livet.

65. Det er umuligt, at nogen går til grunde, der lytter til sin samvittighed i sine livshandlinger.

66. Når Jeg i mit ord taler til jer om det åndelige liv, ønsker I, at Jeg skal beskrive det i detaljer for jer, for at I kan forstå det. Men når I indser, at – selvom Jeg har talt meget om det samme – det er meget lidt, I har været i stand til at forstå, siger I til Mig med smerte i hjertet: »Mester, hvordan vil det liv mon være, som vi trods Dine undervisninger og åbenbaringer ikke er i stand til at begribe?«

67. Jeg siger jer, disciple: Vær ikke bekymrede, for det er ikke af betydning, at I ved, hvordan det hjem er, men at I har tro på, at I skal komme dertil, og at I derfor skal forberede jer så godt som muligt for at nå dette mål uden at vakle og svinge.

68. I har allerede lært af Mig, at sjælens opadgående udvikling opnås gennem kærligheden, for den, der elsker, udfolder alle sit væsens gaver og evner. Stræb ikke efter at nå frem til lysets høje tinder alene gennem udfoldelsen af forstanden, men søg altid den rette måde at bringe

intelligensen i harmoni med følelserne på, så I samtidig med, at I studerer en lære, også kan anvende den.

69. Sandhedens vej er så klar, at ingen, der vandrer på den, kan gå til grunde.

70. I går ikke alene, for min opmuntring og mit lys er med hver og en af jer. Men i tilfælde af at dette skulle forekomme jer for lidt, har Jeg stillet et åndeligt lysvæsen ved siden af hvert menneskeligt væsen for at våge over jeres skridt, for at lade jer fornemme enhver fare, for at tjene jer som ledsager i jeres ensomhed og som en stav på livets rejse. Det er de væsener, som I kalder beskyttelsesengle eller beskyttere.

71. Vis jer aldrig utaknemmelige over for dem, og vær ikke døve for deres indskydelser, for *jeres* kræfter vil ikke være tilstrækkelige til at bestå alle livets prøvelser. I har brug for dem, der er længere fremme end jer, og som kender noget til jeres fremtid, fordi Jeg har åbenbaret det for dem.

72. Disse væseners kamp er meget hård, så længe I ikke har nået åndeliggørelsen, for I bidrager selv meget lidt til at støtte dem i deres vanskelige mission.

73. Når jeres åndeliggørelse tillader jer at føle og opfatte tilstedeværelsen af de af jeres brødre og søstre, som usynligt og uden nogen form for opvisning virker til fordel for jeres velbefindende og jeres fremskridt, vil I fortryde, at I har tvunget dem til at slide så hårdt og også lide på grund af jeres synder. Men når denne indsigt opstår i jer, er det kun, fordi der allerede er kommet lys i jeres sind. Da vil medfølelse, taknemmelighed og forståelse for dem vågne.

74. Hvilken stor lykke vil jeres beskyttere føle, når de ser, at deres indsats støttes af jer, og at deres inspiration er i harmoni med jeres åndelige udvikling!

75. I har så mange søskende og så mange venner i den »åndelige dal«, som I ikke kender.

76. I morgen, når erkendelsen af det åndelige liv har bredt sig over hele jordkloden, vil menneskeheden indse betydningen af disse væsener ved jeres side, og menneskene vil prise min forsyn.

77. Hvem har nogensinde dannet sig et billede af de kampe, som disse lysets legioner udkæmper mod invasionerne af forvirrede væsener, der konstant truer jer? Der er intet menneskeligt blik, der har opdaget denne kamp, som de begge uophørligt fører mod hinanden, uden at I har bemærket den.

78. Jeres uvidenhed om eksistensen af alt det, der sker, uden at I er bevidste om det, har været en af grundene til, at Jeg i denne tid har bestemt, at den åndelige verden skal meddele sig til jer gennem hjerner,

som Jeg har udvalgt, for at udføre denne opgave. Således har disse væsener haft lejlighed til at komme til jer for at vidne om deres eksistens og for med deres kærlighed, deres barmhjertighed, deres ydmyghed og deres tålmodighed at bevise for jer, at de lever for opgaven at beskytte jer.

79. Bed, folk, og foren jer i jeres bøn med dem. Hav tillid til deres beskyttelse. Det er væsener af strålende lys, som er i stand til ved jeres side at udføre den vanskelige mission, at lede jer på hele vejen og stå jer bi, indtil I når frem til Mig.

Min fred være med jer!

Undervisning 335

Min fred være med jer!

1. I dag kommer min Ånd endnu en gang ned over det Åndelige Israel. Jeg åbenbarer mig for jer, elskede folk, gennem den Universelle Stråle, og taler til jer som Fader og Mester, som Ven og også som Dommer. Jeg er til stede i alle og lytter til jeres bønner helt ned til den mest intime bøn, I retter til mig.

2. Jeg glæder mig, når jeg ser, at de inkarnerede sjæle i stadig større grad opdager den sande dialog med deres Fader og Herre, lægger de gamle ritualer og de forskellige kultformer bag sig, som de brugte til at søge Mig og tilbede Mig, og går med faste skridt fremad på den åndelige vej. Det er jer, de ydmyge menigheder, der i denne tid modtager disse åbenbaringer og dermed mine store lærdomme.

3. Jeg har forenet et stort antal sjæle, der tilhører det udvalgte folk – ikke efter race. Véd, at Jeg ikke henvender Mig til de racer, som I tilhører eller har tilhørt i fortiden. Jeg henvender Mig til det åndelige Israel, som Jeg har betroet en mission, fordi det blandt jordens andre folk er den førstefødte, som Jeg har overdraget Mine tidligere testamente til.

4. Du, som har været forvalter af nåden og åbenbaringerne, har fået til opgave at bringe lyset til alle mennesker og være et fyrtårn for dem, der vandrer rundt i verden i uvidenhed eller ligegyldighed. Dig, som har været min profet, mit vidne, min sendebud og min betroede, har jeg endnu en gang kaldet for at få jer til at fortsætte jeres mission, og for at I ved at udføre denne opgave kan nå frem til at fuldkomme jeres sjæl.

5. På trods af jeres trofasthed og jeres kærlighed siger Jeg jer uden bebrejdelse: I har endnu ikke fulgt Mine tidligere undervisninger. I har besiddet det lys, den fred og den velsignelse, som Jeg gav jer til jeres broderfolk, men I har ikke delt disse gaver med dem.

Husk: For at blive værdige til at modtage denne opgave har I gennemlevet de store kampe i sjælen og kroppen, tankernes stridigheder og denne verdens slag for at tilegne jer den nødvendige styrke, beslutsomhed og erfaring. Men selvom Jeg har sagt jer, at I ikke har opfyldt Mine opgaver, vil Jeg ikke benægte fortjenesten ved jeres gerninger fra fortiden. Det er disse fortjenester, der gør jer værdige til nåden at have Mig blandt jer ved denne åndelige åbenbaring.

6. I indholdet af min undervisning vil I finde jeres Guds nærvær. Dette ord er det samme som det, profeterne hørte; det er det samme lys som det, der inspirerede Moses, så han kunne forene det udvalgte folk og forberede det på foreningen med deres Herre.

Jeg ser blandt jer de tidligere israelitter, der i den første tid gik forrest på ørkenvandringen: de modige og tapre børn af Juda; – de trofaste levitter, der vågede over tilbedelsen af Jehova; de utrættelige børn af Zebulon, der havde til opgave at sørge for underholdet til menneskekaravanen; og ligeledes alle dem, der har givet Mig store beviser på trofasthed, kærlighed og tillid.

7. Mit blik hviler også med kærlighed på dem, der ventede på Messias i den anden tid – på martyrerne, som bødens sværd ikke kunne berøve troen på, at Jeg var blevet menneske for at frelse menneskeslægten. I dette folk her befinder sig mine disciple og mine vidner fra alle tidsaldre, og efter denne tid med fuldkommen fællesskab med deres Herre, når mine undervisninger gennem dette middel, som Jeg har valgt, er afsluttet, vil Min Ånd i overflod komme ned over alle Mine børn, og hver af jer vil mærke, at jeres gaver og evner udfolder sig – til forbløffelse for jeres medmennesker og også for jer selv.

8. Jeres gaver vil springe frem stærkt og kraftfuldt fra jeres ånd – ikke som pryd, der ville give anledning til forfængelighed, men som dyder og eksempler, som I vil vise menneskene i jeres tanker, ord og kærlighedsgerninger, og de skal alle åbenbare den største ydmyghed og mildhed.

Profetiens gave vil i høj grad udfolde sig blandt jer. Forskerne vil spørge jer om fremtiden; de vil skynde sig til jeres sammenkomster for at høre jeres vidnesbyrd og for at imødegå de svære prøvelser og løse de konflikter, der vil byde sig for dem.

9. I øjeblikket er jeres udvikling endnu begrænset; I tvivler stadig på jeres gaver, og når I er vidne til et mirakel, som Jeg giver jer for at få jer til at reflektere over det, tilskriver I det en anden årsag. Men tiden vil komme, hvor I bliver ét med Mig, og da vil jeres tillid være fuldkommen. I vil forstå jeres gaver og egenskaber og gennem dem vidne om Mig.

10. Sandelig, Jeg siger jer: Det er Mig, der indgyder jer profetien. Den er aldrig udgået fra mennesket; dette har blot været en kanal. Profetien stammer fra Mig, og Jeg giver jer indtil en bestemt grænse mulighed for at fortolke den. Men dem, der rummer større visdom, forklarer kun Jeg jer. Hver gang I har forsøgt at udgrunde den uden at være forberedte, er I faldet for en forkert fortolkning.

11. Jeg har forudsagt de begivenheder, som I i dag ser indtræde. Nu er det en tid med stor opfyldelse. Det er disse begivenheder, der har givet fortolkningen af alle de forudsigelser, som Jeg gav jer i den første og anden tid gennem Mine profeter. Men allerede dengang havde menneskene udtalt sig, nogle rigtigt og andre forkert.

De profetier, som jeg gav i overensstemmelse med den menneskelige forståelsesevne, er blevet forstået korrekt. Men dem, som det alene tilkom mig at fortolke, forklare og opfylde, har jeg belyst gennem begivenheder og prøvelser.

12. Nu er det en afgørende tid for menneskeheden – en tid, hvor mennesket vil vågne op gennem de forskellige prøvelser, der taler til jer om Min kærlighed. Jeg vil finde jeres sjæl ren og jeres mund værdig til at forkynde Min lære. Til det formål klæder Jeg jer i ydmyghed, så I er enkle, selvom I besidder gaver, der vækker beundring hos dem, der kender jer.

13. Lad profetien gennemtrænge jeres sjæl og legeme, selvom I ikke forstår den. Det er jeres pligt at forkynde den. Det vil være andre, der bedre forstår det, I vidner om. Men hvis hverken de ene eller de andre er i stand til at trænge ind i den sande betydning af mine profetier, vil Jeg komme jer til hjælp og sige til jer: »Hvis den profeti, jeg har givet jer, har været meget stor og vis, så er det fordi den åbenbaring, jeg vil give menneskeheden, er meget stor, for at den fortsat kan bestige og bebo højere niveauer, indtil den når sit mål. Jeg har skænket min udvalgte dette syn, og jeg giver jer dets fortolkning.«

14. Tror I, at Joel, en af de store profeter fra den første tid, forstod det, han forkyndte for folkemængderne? Husk, hvad han sagde: »Og det skal ske, at der vil komme tider, hvor jeres børn vil profetere, jeres unge mænd vil se syner, og jeres gamle vil have åbenbarende drømme. Der vil ske vidundere på himlen og store tegn på jorden. Solen vil blive sort, og månen vil blive som blod. Der vil stige røg e og damp op fra jorden, og da vil Herrens store dag være meget nær."

15. Profeten forstod ikke vidtrækkende betydningen af det, han sagde, men han gjorde det i sandhed. Han var Min kanal og Min talerør; hans sjæl var ren, og hans mund var værdig, og profetien var som krystalklart vand, der springer frem fra kilden og ikke forurenes i sit løb. Således nåede dette budskab frem til menneskenes hjerter og forblev rent. Nogle har fortolket det på den ene måde, andre på en anden. Men Jeg siger jer i sandhed, at denne forudsagte store dags komme er meget nær, og begivenhederne bekræfter nu profetens ord.

16. Åbn jeres øjne og forbered jeres sjæl, så I kan udforske begivenhederne, og I vil indse, at de tegn, der allerede blev forkyndt i de tider, tegner sig klart og tydeligt, og at kendsgerningerne selv viser jer forklaringen og opfyldelsen af disse ord. Det er den fortolkning, jeg har givet mine profetier.

17. Således forbereder Jeg jer, elskede disciple, til opfyldelsen af jeres vanskelige opgave, så jeres læber kun udtaler sandheden, så I kan se jeres

vej klart. Men hvis I udtaler og vidner om sandheden, og man hverken tror på jer, forstår jer eller elsker jer, så overlad sagen til Mig og græd ikke. Gå altid fremad og tie aldrig. Lad jeres mund tale med tillid og mod og altid udføre sin opgave. Hele jeres væsen skal være rede til at udstråle fred – ikke kun med jeres ord, men også gennem jeres tanker og åndelige budskaber.

18. Plej freden, elsk den og udbred den overalt, for hvor meget har menneskeheden dog brug for den! Lad jer ikke forstyrre af livets omskiftelige skæbner, så I altid forbliver stærke og rede til at give det, I besidder. Den fred, som er hver sjæls arv, er i denne tid forsvundet og har givet plads til krig og pint nationer, ødelagt institutioner og ruineret sjæle. Årsagen hertil er, at det onde har taget magten over det menneskelige hjerte. Hadet, den grænseløse ambition og den hæmningsløse grådighed breder sig og forvolder skade. Men hvor kort vil deres herredømme dog være. Til jeres glæde og trøst meddeler Jeg jer, at jeres befrielse allerede er nær, at mange mennesker kæmper for dette mål, som længes efter at indånde i en atmosfære af broderskab, renhed og sundhed.

19. Hvad vil I, mine disciple, gøre i denne store kamp, der allerede er begyndt? Hvad er jeres planer? I det inderste af jeres væsen ser jeg et umådeligt ønske om at kæmpe og udbrede min lære, fordi I ved, at den er den bedste vejleder for menneskeheden. Kæmp for jeres fred og jeres moralske og åndelige krav. Når I så føler jer stærke i det gode, skal I bære det ud overalt, for det vil sænke sig som frugtbar dug ned i jeres medmenneskers hjerter.

20. Bed, og jeres bøn skal være balsam for dem, der omgiver jer, og for de fraværende – for dem, der bebor jeres verden, og også for dem, der lever hinsides den og har brug for trøst.

21. Jeg giver nu mit folk en opmuntring, og den består i følgende: Alle de sjæle, der mister deres legeme i krigens lidelsesfulde kampe, vil blive draget mod den »Åndelige Dal«, og der vil de forblive i forventning om jeres bøn for at opnå lys og indsigt.

I denne time, hvor folket forenes i en inderlig og dybtfølt bøn, vil disse væsener blive overrasket af en åndelig lovsang. De vil høre jeres stemme, der opfordrer dem til at gå videre, og de vil ikke et øjeblik være forvirrede. Lyset vil være klart, og fra denne time af vil de begive sig ud for at kæmpe for deres opstigning.

22. De prøvelser, der venter menneskeheden efter år 1950, vil være meget store. Den vil måtte tømme meget bitre bægre og lide meget hårde slag. Men alt dette vil ske, for at den kan vågne op af sin søvn – nu, hvor dens sjæl sover med hensyn til sin fuldkommenhed og sande mission. Alle

disse prøvelser, som menneskene måtte modtage i denne tid, vil blive fremkaldt af dem selv, for at de kan komme til fornuft og reflektere over deres opgaver. For allerede i lang tid har sjælene vandret fra Jorden til den »Åndelige Dal« og derfra tilbage til Jorden, uden at udnytte deres reinkarnationer.

Men denne nåde, dette bevis på kærlighed og retfærdighed, som Jeg skænker jer ved at give jer nye liv i denne verden, er ikke til for, at I skal spilde den. Jeg tillader jer ikke at vende tilbage til jorden blot for at nære jer af dens frugter, men for at I skal kæmpe for jeres opstigning og indtage det rige, som Jeg har lovet jer.

23. Første gang vil Jeg kalde med mildhed for at hjælpe jer med at gøre jer klar til kampen. Men hvis I ikke forstår denne stemme, vil Jeg kalde med strenghed og røre ved jer igen. Hvis I dog ikke følger den, vil retfærdigheden træde fuldt i kraft for at ryste jer vågne, så I åbner jeres øjne og ser lyset fra en ny dag.

24. Jeg advarer jer, så I ikke bliver ramt, når I ser, at nye krige bryder ud, at der dag efter dag omkommer mange mennesker for jeres øjne i forskellige ulykker. Hvis I ikke kan forstå årsagen til disse prøvelser, der ryster jeres hjerte, så tænk på, at hver sjæl er kommet til jorden for at give sig selv det tilbage, som den tidligere havde nægtet sig selv, og at der findes mennesker, der er så afstumpede, at kun en sådan prøvelse kan ryste dem vågne.

25. Hvor meget elsker Jeg jer, og Jeg ønsker ingen smerte for jer! De skabninger, der ikke fandt trøst og lindring på jorden, vil modtage det fra Mig i det øjeblik, de kommer til den åndelige dal, for at blive ført ind i det høje hinsides. Jeg giver dem det, fordi Jeg er den hyrde, der er uadskillelig fra Mine børn. Al jeres smerte finder genklang i Mig, alt det blod, der er udgydt i jeres meningsløse krige, strømmer i Mine hule hænder, alle menneskehedens tårer fugter Mit ansigt. Selv det væsen, der er mest skjult og hemmeligt for jer, står Mig meget nær. Jeg ser på jer alle med lige stor kærlighed. De skabninger, som I ser på med modvilje, vil Jeg rive ud af deres elendighed og bearbejde dem, så der strømmer krystalklart vand af fornyelse, anger og kærlighed ud af dem.

26. Jeg taler til jer på mange forskellige måder, fordi I skal være forberedte på at tale, som I endnu ikke har gjort. I glæder jer, når I hører mine undervisninger, og føler jer tættere på Mig hver dag. I indser, at det er en lykke at være her og blive elsket af jeres Fader – at det er en tilfredsstillelse for jer at have gennemgået de store prøvelser, som Jeg har bestemt for jer, for hver af disse prøvelser er et trin, der bringer jer tættere på Mig.

27. Jeg har kaldet mange af mine børn for at give dem forskellige opgaver, forskellige ansvarsområder inden for dette værk, og jeg har tildelt dem til jer i overensstemmelse med jeres fremskridt og jeres begavelser. Af dem alle tilsammen har jeg dannet mit folk, min nye apostelgruppe.

Nogle har Jeg betroet lederskabets embede, og for at deres opgave ikke skal være tung og besværlig, har Jeg opdelt folket i menigheder.

Andre har Jeg betroet gaven som talsperson, så de kan formidle Min inspiration, der er blevet til menneskelige ord, til disse skarer, der samles for at modtage dette vidunder.

Nogle har jeg givet privilegiet at være clairvoyante for at gøre dem til profeter og gennem deres formidling forkynde det, der skal komme.

Opgaven som »søjler« har de fået, som skal støtte folket på dets pilgrimsfærd og være en hjælp for menighedslederne, der bærer korsets byrde sammen med tilhørerskaren.

28. Andre er blevet begavet med formidlerens gave, og disse er blevet uddannet som redskaber for den åndelige verden til at formidle dens budskaber, forklaringen på mit værk, og også som besiddere af den helbredende balsam, trøsten for de syge, så de ved hjælp af deres helbredende åndelige udstråling i fællesskab kan skænke barmhjertighed til de nødlidende. »Guldpen« har Jeg kaldt den, der i den bog, som Jeg vil efterlade jer, skriver Mine åbenbaringer, undervisninger og profetier fra denne tid.

Embedet som »grundsten« har Jeg tildelt dem, der skal være et eksempel på fasthed, stabilitet og styrke blandt folket. Deres ord, råd og forbillede blandt folket skal være uforanderligt, ligesom klippen er det.

Men nu, hvor denne periode af Min åbenbaring nærmer sig sin afslutning, retter Jeg alle embeder, og til alle dem, der bliver udvalgt til at modtage så store opgaver, lader Jeg en opfordring lyde, så de grundigt kan undersøge sig selv og erkende resultatet af deres gerninger. I denne time af eftertanke står Jeg alle bi.

29. Vær ikke bekymrede, Jeg har ikke taget fejl, da Jeg udvalgte jer. Jeg kender jer og ved, hvad I er i stand til at udrette. Jeg vidste, hvem der gerne ville vie sig til lovens opfyldelse, og hvem der ville svigte på vejen. Jeg er jeres Fader, og jeg har givet jer alle mulighed for at arbejde i mit værk; jeg har tilbudt jer alle den samme næring, så I alle kan føle jer elskede på samme måde, med samme ret til at være mine disciple og besidde den samme arv.

30. Jeg vidste, at nogle ville opfylde mine anvisninger og meget snart følge mine ord. Andre ville tage sig tid til at opdage deres fejl og rette

deres vildfarelser. Men mine gaver forbliver i en latent tilstand i deres sjæl i forventning om deres opvågnen. For I skal alle nå frem til Mig, og forståelsen vil være i jer alle. I vil blive fuldkomne og være ved Min højre hånd.

Men for at I kan nå frem til Mig, er det nødvendigt, at I er rede til at opfylde Min lov og gå vejen med ydmyghed og underkastelse.

Våg og bed i disse få dage, hvor I endnu har Mig i denne skikkelse, og lad jeres hjerte blive rørt af mit ord, så der i jeres væsen opstår et ønske om lydighed, enhed og kærlighed.

31. Snart vil budbringerne drage af sted og medbringe breve. Deres banner vil være mit ord og de budskaber, I har modtaget. Jeg forbereder jer, så I kan drage ud på missioner for fred og god vilje. For på denne højtidelige dag, hvor jeg skal give jer mine sidste ord, ønsker jeg at finde jer forberedte.

32. Allerede nu meddeler Jeg jer, at Min aller sidste undervisning ikke vil vare længere end den, Jeg netop giver jer. Den vil være lige så kort som alle de andre, jeg har givet jer. For min store sidste lektion består af de sidste tre års undervisning; det er den bog, jeg med min Ånds kærlighedsild har skrevet i jeres sjæl, hvori jeg har sammenfattet alt det, jeg har åbenbaret for jer siden 1866. I den har jeg talt til jer om begyndelsen og endda om det, der var før skabelsens begyndelse – om menneskets udvikling fra de tidligste tider til nutiden. I denne bog har Jeg talt til jer om alle Mine lektioner, som I har modtaget i de store forgangne tidsaldre, og om jeres prøvelser. I denne bog har Jeg forenet åbenbaringerne fra alle forgangne tider og dem fra fremtiden uden fortolkning og uden opfyldelse. I den vil I også finde forberedelsen for jeres sjæl på dens udviklingsvej nu her på jorden og derefter i det åndelige rige.

33. Denne min sidste undervisning vil blive afsluttet på den sidste dag i det nuværende år 1950, men den vil ikke være min sidste kommunikation med jer. For jeg har til alle tider lært jer at bede og at have åndeligt fællesskab med mig. I mennesker og alle væsener, der bebor de forskellige livsverdener, har adgang til min Ånd, og jeg bor i jeres.

Føl jer ikke fjerne fra Mig, føl ingen tomhed eller stilhed, når dette ord er slut. Lyt fortsat til jeres Faders harmoniske og vedvarende koncert, glæd jer over Min tilstedeværelse, så I kan reflektere over og studere Mit værk.

34. Det er nødvendigt, at I forener al jeres kraft og åndelig indsigt, inden I begiver jer ud for at udbrede denne lære. Når I så er samlet omkring mit ord i bøn og meditation, vil I mærke min tilstedeværelse. Børnene vil blive rørt, og de synske vil ligeledes opfange de tegn, der går

forud for min tilstedeværelse, og jeg vil give mig til kende på en subtil måde. Alle, der samles, vil mærke Mig, og disse sammenkomster vil være højtidelige. Der vil herske en åndelig atmosfære, der vil give jer fred og tillid til fremtiden.

Også den »åndelige verden« vil komme til jer uden at benytte jeres hjerne og vil indfinde sig overalt, hvor I end kalder på den, for at bistå jer i jeres prøvelser og fortsat udgyde sin barmhjertighed og sin beskyttelse over denne verden. Den vil våge over, at der ikke opstår forvirring i jeres sind, ej heller dårlige fortolkninger eller forkerte beslutninger.

Når denne forberedelsestid er forbi, så glem ikke jeres sammenkomster. For selvom I jo ved, at Jeg åbenbarer Mig for hver enkelt af jer, ønsker Jeg at finde jer forenet, bedende og fordybet i jeres åndelige øvelser.

35. Husk den pinsefest, der blev fejret af mine apostle efter mit farvel. Deres sjæle ventede opmærksomt på min åbenbaring, og da de var forenet i én eneste tanke, steg min Ånd ned og lagde ordet i deres mund, og hele deres væsen blev oplyst, så de kunne forstå sig med mennesker af forskellige sprog og trosbekendelser.

36. Derfor vil Jeg have disse sammenkomster blandt jer – altid, o disciple. Når I kan samles, så gør det i mit navn, og Jeg vil være til stede og åbenbare indholdet af mit hemmelige skatkammer for jer.

Jeg betror jer alle øjeblikke og dage i jeres liv, så I kan afsætte et øjeblik af jeres andagt til dem. Men endnu en gang helliger Jeg den syvende dag, så I på den dag kan træde i fællesskab med Mig, og de øvrige dage skal være til for, at I kan elske hinanden og udføre alt det, I har forstået godt af min undervisning. Men til jeres sammenkomster vil der ikke være behov for særlige forsamlingslokaler; for Mig vil jeres hjem, jeres enkle soveværelse, en flodslette eller et bjerg, en flodbred eller ørkenen være det samme.

37. Jeg råder jer til ikke at udbasunere blandt mennesker, at I er mine disciple; det skal ikke være jeres mund, der siger det, men jeres gerninger skal tale . Sig ikke, at I er israelitter i ånden. Verden vil anerkende det åndelige Israel, når det i sin mission om at tænde lys i sjælene og bringe fred i hjerterne er forenet for at være, som Jeg sagde til Jakob i hans drømme og åbenbaringer: »Jeg vil give dig en så stor og talrig efterkommerskab som jordens støv, som himmelens stjerner, som sandet ved havet, og i dine efterkommere skal jordens folk blive velsignet.«

38. Jordens folk er endnu ikke blevet velsignet i Israel, fordi dette folk præsenterer Mig for sin splittelse, ligesom det skete i den Anden Tid. De ene lever for det materielle, de andre for ånden – de ene skaber *et* rige, og

de andre et *andet*. Jeg ser, at de ene lever for verden og dens guld, og de andre søger Mig og er lykkelige i deres fattigdom. Men når Jeg først har forenet dette folk, denne store hær af sjæle, der er ansvarlige for freden og de guddommelige åbenbaringer, da vil denne jordklode og selv himlen blive rystet. For deres forening vil udøve en sådan magt, en sådan indflydelse på verden, at der ikke vil være nogen, der ikke mærker den. Jeres mission vil blive kendt, og jeres budskab, som Jeg allerede nu betror jer, vil forene det testamente, som Jeg har efterladt menneskeheden i tre tidsaldre.

39. Sørg for, at jeres sjæl er som et kar, der bevarer alt, hvad jeg har betroet jer. For den vej, I nu skal tilbagelægge, har stenede strækninger, har tidsel og torne. Men der er også strækninger, hvor træer og blomster vil gøre jeres vandring behagelig. Mens I vandrer således, vil dagen for jeres forening, dagen for jeres forløsning og den evige fred overraske jer, når I er nået til afslutningen af jeres opgaves opfyldelse.

40. Bed nu for dem, der er fjernt, og lad jeres hjerte strømme over mod dem, der er omkring jer. Helbred de syge, rådgiv dem, der har brug for det, bliv en kilde til al slags trøst og lindring blandt den lidende menneskehed. Når I går forbi en fremmed, som I ikke kan tale med, men hvor I alligevel føler jeres hjerte rørt og jeres sjæl beder for ham og lægger denne jeres brors lidelse på Mit hjerte, så vil Jeg give ham det, han har brug for, fordi I har lagt hans smerte frem for Mig.

41. Lær jer selv at kende, opdag de gaver, som Jeg har skænket jer, og erkend, at jeres åndelige viden har lettet mange hjerter og hævet dem på deres moralske og åndelige niveau.

42. I har alt, hvad I behøver af intuition og kærlighed til jeres mission.

43. Nogle af jer siger til Mig i jeres bøn: »Mester, hvorfor skal jeg fortælle Dig om mine bekymringer, vise Dig mit liv eller lade Dig deltage i mine planer, når Du jo alligevel ved alt? Hvorfor skal jeg bekende mine fejltagelser for Dig, når Du ser dem, eftersom jeg er i Dig? Giv mig det, der er Din vilje, og det vil jeg være tilfreds med.«

44. Efter denne bøn forblev I i henrykkelse og takkede kun for det, jeg har skænket jer ved at give jer mit ord. I det ligger den åndelige næring og velsignelsen for jeres menneskelige liv.

Min fred være med jer!

Undervisning 336

1. Med stor ømhed kommer Jeg ned til jer, for at jeres sjæle kan erkende Min lov. I denne tid har Jeg vist jer vide horisonter, for at I kan vandre på lysets, fuldkommenhedens og sandhedens vej.

2. Jeg ønsker ikke, at I i morgen skal stå foran menneskene uden at kende min lære og følge en falsk vej, som jeg aldrig har vist jer. For jeg vil efterlade jer forberedte, så I kan vise vejen til sandheden for dem, der ikke har hørt min undervisning, og så I ikke opsøger de blinde og uvidende for at modtage undervisning fra dem. For de vil ikke have noget at lære jer.

3. I skal være ydmyge og gennem jeres gaver vidne for menneskeheden om min åbenbaring, så de påkalder mit navn og tror på min tilstedeværelse blandt jer i denne Tredje Tid. Giv ikke anledning til, at jeres medmennesker siger til jer, at I har haft den forkerte mester, at I er uvidende, at I er uden dyder, og at I ikke er stærke.

Nej, Israel, Jeg ønsker ikke, at denne smerte skal være i Min Ånd, og heller ikke at menneskeheden efter Mit farvel skal bebrejde jer jeres manglende forberedelse. Jeg ønsker, at de, der ikke har hørt Mig, skal føle sig rørt ved den erindring, I bevarer om Min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, og at de skal nære deres sjæl med Mine undervisninger, som er nedskrevet af Mine guldpenne.

4. Jeg ønsker, at I med jeres råd skal omvende synderen og med jeres opmuntrende ord styrke den, der er nedtrykt og fortvivlet. Mennesket lever ikke af brød alene, men den barmhjertighed, som Jeg efterlader jer til menneskeheden, er åndelig. Til jer vil de komme, som, selvom de besidder materielle rigdomme, mangler sjælefred og sundhed. Også dem skal I give det, som jeg har betroet jer.

5. Vidner I selv om, at I ikke tager fejl, når I følger mig. For når min åbenbaring gennem talerne er afsluttet, skal I fortsat være de trofaste soldater for denne guddommelige sag – denne lære, der er uden plet, og som I ikke skal skamme jer over at udbrede blandt menneskeheden. I skal vidne om min sandhed gennem jeres gerninger. Jeg ønsker ikke, at I kun skal gøre verden bekendt med denne lære gennem ordet.

6. Jeg efterlader min lov indskrevet i jeres ånd, så I kan vise den til jeres medmennesker, for at menneskeheden kan lade sig lede af den og ikke længere snuble på sin vej.

7. I denne tid har menneskene hørt Mig, de har modtaget Min lære – den sandhed, som Jeg klart har åbenbaret for jer. Derefter har de tænkt meget over, hvordan man skal undervise menneskeheden i denne viden, som de selv ikke forstod i begyndelsen.

8. Du skal forberede dig, Israel, så du ikke lader dig overraske af dine medmennesker. Jeg ønsker ikke, at I skal fremstå som uvidende over for de tåbelige. Nej, mit folk, I skal tale med ord fulde af overbevisningskraft og med tillid til jer selv, I skal forklare mine undervisninger og de åbenbaringer, som Jeg har givet jer i denne tid, samt grunden hertil. I er bestemt til at undervise den, der er uvidende, og vise ham vejen til hans opadgående udvikling.

9. De nye generationer *må* søge Mig. For Jeg vil sende udviklede sjæle til Jorden, og disse vil fra deres spæde barndom ikke lytte til verdens tåbelige ord, fordi deres sjæl får dem til at indse, at disse lærdomme ikke er tilfredsstillende, og så vil de henvende sig til dig, mit folk, for at du i fuld klarhed kan vise dem mit åndsværk.

10. Hver gang I hæver jer i bøn, vil I huske mine ord. Således vil I ikke blive overrasket på jeres vej og vil kunne give min undervisning til enhver, der har brug for den og beder om den.

11. Jeg er jeres Fader, der uophørligt taler til jer, for at I skal forstå Mig, for at I gennem min åbenbaring via det menneskelige forstandsevne skal føle jer fyldt af min fred og begive jer ud for at udføre jeres mission med entusiasme, lydighed og handlekraft.

12. Jeg ønsker ikke, at menneskehedens smerte skal forblive ubemærket af jer. Jeg ønsker, at I skal føle dens nød – epidemierne, plagerne og al lidelse – og at I med kærlighed skal bede, så den må opnå min barmhjertighed.

13. Alle fornærmelser, som menneskene påfører jer, påfører de ikke jer, men Mig, og således vil de med deres egne hænder forårsage smerte for deres sjæle. I skal imidlertid modtage de foragtede med tålmodighed, for tiden vil komme, hvor alle vil overbevise sig om Min sandhed og indse, at I ikke har taget fejl.

14. Mange vil sige: »Hvis Gud er blandt os – hvorfor befaler Han da ikke, at krigene skal høre op?« Men I vil vide, hvordan I skal svare jeres medmennesker, og sige til dem, at Faderen på tidspunktet for den guddommelige dom tillader, at de stolte udrydder hinanden. Men derefter vil Jeg sætte en grænse for kampen, så de kan modtage freden fra Mig.

15. Det ord, som Jeg betror jer, er lys på jeres vej, så I kan bevare jeres sjælefred midt i kaoset. Husk, Israel, at hvert af Mine ord har tilfredsstillet dig. Lyt dog ikke kun til denne undervisning af vane, men følg faktisk det, I lærer af jeres Mester.

16. Indse, Israel, hvor hårdt min Ånd må kæmpe mod synden og vantroen. Når jeg ser, at mine børn har forstået mig, fyldes min Ånd af

glæde, jeg velsigner jer, og jeres lydighed når frem til Faderen som blomsterduft.

17. Jeg ønsker ikke, at du i morgen skal græde bittert, Israel, og med blikket rettet mod himlen sige til mig: »Sekterne og kirkerne har tiltrukket de store folkemængder, som du med så megen kærlighed har givet lyset.«

Ja, mine børn, men de vil videregive hveden sammen med ukrudtet. Det er hjerter, der ikke er blevet forbedret gennem jeres ord. Men sandelig, siger Jeg jer, de har til hensigt at sprede fårene i fåreindhegningen med falske ord. Men Jeg er magten og vil sørge for, at folkemængderne med fuld klarhed indser, at mit værk er så rent som snefnug.

18. Lad jer ikke overraske, mit folk. Lev altid vågent og vær de trofaste vogtere. Frygt ikke de ord, som jeres egne brødre og søstre siger til jer for at overbevise jer om, at I er på vildspor.

Hold fast, for Jeg vil give store belønninger til de »soldater«, der er trofaste mod Min sag – dem blandt jer, der står imod disse vanskelige tider med forvirring omkring verdenssyn, trosbekendelser og religioner. I skal værdsætte alle jeres medmennesker på samme måde, som I værdsætter mit værk, og I skal henvise til den vejledning, som jeg på ny vil efterlade jer. Når mennesker gør nar af jer, så lad dem gøre det; for min Hellige Ånds lys vil nå frem til dem, og da vil der være anger i deres hjerter.

19. Vær standhaftige og lev årvågne, for der venter jer vanskelige tider. I disse tider vil mennesker komme til mit værk og forsøge at udforske det. Men sandelig, Jeg siger jer: Jeg vil hjælpe jer igennem det; dette er Min vilje. For når I i en kort tid er indhyllet i mørke, vil Jeg fremstå som et strålende lys for at oplyse jer og redde jer fra den sultne ulvs gab og for at vise jer vejen til lyset og sandheden.

20. Jeg, jeres Mester, gør jer bekendt med al den herlighed, der omgiver jer, og den, I bærer skjult i jer, uden at I opfatter den på grund af jeres manglende åndelighed.

21. Jeg ønsker, at I skal lære hele den kraft at kende, som Jeg har udstyret jer med, så I kan gøre det gode og bestige bjerget, idet I altid støtter jer til min sandheds stav.

22. Livet har altid været smertefuldt for mennesket, fordi det altid har ignoreret mange af de gaver, det bærer i sig. Hvordan kunne det have gjort brug af dem, når det ikke vidste noget om deres eksistens?

Jeg har ofte fundet mennesker nedtrykte og bedrøvede, fordi de anså sig for ude af stand til at befri sig fra det åg, som livet for dem betyder i denne tid. Og derfor har Jeg overrasket jer glædeligt med Min stemme,

der kalder på jer, med Mit ord, der indgyder jer tro, livsmod, glæde og håb.

23. Kun troen kan få sjælen til at føle sig stærk, og derfor tænder jeg med min lære troen hos nogle og puster liv i den hos andre. For I skal i fremtiden udgøre et stærkt, eksemplarisk, lydigt og lovlydigt folk. Men dets styrke skal vokse ud af dets tro på min lov.

24. Jeg vil ikke længere se tårer i jeres øjne, vil ikke se, hvordan I bærer livets tunge byrde uden åndelige idealer og i stedet fulde af bekymringer og legemlige lidelser.

25. Føl jer nu som jeres Faders elskede børn. Lær at bede Mig om det, I har brug for til jeres velbefindende. Husk, at Jeg er den Guddommelige Trøster, så I ikke lader frygten besejre jer i jeres trængsler. Vær klar over, at smerten kun skal tjene til at hærde jeres hjerte, ikke til at svække det. Den skal efterlade jer rensede, men ikke forbitrede.

26. Opnå allerede her på jorden den salighed, der vil fylde jeres sjæl, og som skal give jer dens første frugter i denne verden, så I kan fortsætte livets vej uden at miste modet.

27. Lad jer åndeliggøre ved inspirationen fra mine undervisninger, så I fuldt ud kan give udtryk for Mig gennem jeres væsen.

28. Overgav jeg ikke dengang min krop til jer? Forstå derfor, at I ejer den. Lad mig manifestere mig gennem jer, som om jeg gjorde det i min egen krop. Så vil I virkelig være blevet åndelige og gøre jeres Faders vilje.

29. Åbn døren til jeres hjerte og lad mig træde ind, så I kan blive trøstet i jeres lidelser. Jeg, Herre over væsener og verdener, kommer til jer med en tiggers ydmyghed, og min eneste bøn, min indtrængende bøn, er, at I elsker hinanden. For gennem jeres forståelse og indsigt vil I elske og ære mig.

30. Hvert barn er en del af min Ånd, derfor gør I det, I gør mod jeres næste, mod Mig. Bekymrer andres lidelse jer ikke som jeres egen? Hvorfor føler I jer som fremmede, når I dog er den samme Ånd og det samme »kød«? I er mit værk, som Jeg skabte i begyndelsen, for at det gennem tiderne skal udvikle sig og fuldendes.

31. I dag, i denne tid med store prøvelser, er det kun jeres tro, der vil lade jer bestå dem sejrrigt, og den inderlige bøn, som er en mægtig nøgle til at åbne dørene og gøre jer fortrolige med jeres rejsevej, vil stå jer bi.

32. Jeres arbejde med at bringe jeres medmennesker det glade budskab om min åbenbaring i Ånden vil være meget stort, for denne tids menneskehed er mindre godtroende og mindre from. Den vil konfrontere jer med sine tvivl og sin uforberedelse, og I vil være nødt til at kæmpe vedholdende. Men fortvivl ikke, når I støder på disse forhindringer; udfør

jeres opgave i denne tidsalder, og I vil med tilfredshed opleve, hvordan denne verden bliver oplyst af det broderskab og den fred, som i så lang tid er blevet længtes efter og bedt om af dem, der altid har stolet på lysets sejr over mørket.

33. På denne dag, som allerede er nær, vil de, der bor på jorden, være i stand til at værdsætte kærligheden som grundlaget for dette liv og for al den skønhed og fuldkommenhed, som kærlighedens gerninger til alle tider har frembragt. Da vil I vide, hvorfor jeg er kommet i denne tidsalder, og hvad resultatet af jeres bestræbelser er – mens andre vil befinde sig i den »Åndelige Dal« og derfra med ubeskrivelig glæde se det frø, de såede i denne verden, blive mangedoblet.

34. Vær lydhøre over for enhver inspiration fra Mig, vær lydige og ydmyge. Lad Mig blive genkendelig gennem jeres gaver, lad Mig nå ud til jeres medmennesker gennem jeres gaver. Jeres læber skal udtale Mine trøstende ord for ørerne på dem, der lider, og give udtryk for Min visdom over for dem, der har brug for lys. Jeres hænder skal tjene Mig til at kærtegne, og jeres øjne til at se med barmhjertighed, ømhed eller medfølelse.

35. I må mætte jer ved Mig for at kunne udføre de gerninger, som Jeg har lært jer. Da vil I vide, at Kristus udgyder sin sandhed i alle sjæle og blot venter på deres ophøjelse for at åbenbare sin kærlighed.

36. Hvis min lære forekommer jer så fremmed, at I mener, I aldrig før har hørt sådanne ord, selvom I kender mig, så siger jeg jer, at jeres forundring skyldes, at I har undladt at udforske kernen i det, jeg har åbenbaret for jer i tidligere tider. Af denne grund kan denne lære forekomme jer fremmed eller ny, selvom dette lys i virkeligheden altid har været til stede i jeres liv.

37. I dag bliver jeres forstand kastet rundt som en skrøbelig båd i en storm. Men den vil ikke kæntre; en vidunderlig kraft vil beskytte den. Hvert lyn vil være en gnist af håb i den dybe nat, og når uvejret endelig ophører, og den nye dag kommer som et budskab om fred, vil der fra det inderste af jeres hjerte bryde en bøn frem, fuld af tro, kærlighed og taknemmelighed. I vil føle, at jeres sjæl er kommet styrket ud af prøvelsen, og I vil opleve en bestemt oplysning, som I ikke kendte før, og som vil gøre det muligt for jer klart at erkende det, der for jer har været mørke og mysterium.

38. Først når I har forvandlet jer indvendigt, vil Jeg sende jer ud i verden for at udbrede mit budskab. For først når åndeligheden er ægte hos disciplene, vil de forstå at videregive den, sådan som de har modtaget den fra Mig.

39. Jeg siger jer også, at inden Jeg sender jer ud for at videregive dette glædelige budskab, vil Jeg have helbredt jeres sår og badet jeres væsen i den trøstende balsam, som Jeg har udgydt over denne menneskehed.

40. Kom herhen i dag for at høre dette ord – kom til kilden, der flyder over af viden og barmhjertighed, så I virkelig kan begynde at lære Mig at kende, for I kender Mig ikke.

41. Hver gang jeres læber eller jeres tanker siger til Mig: »Herre, vær barmhjertig mod mig, hav medlidenhed med min smerte – Herre, nægt mig ikke Din tilgivelse«, så beviser I jeres uvidenhed, jeres forvirring og hvor lidt I kender Mig.

42. At sige til *Mig*, at Jeg skal have medfølelse med jeres smerte? At bede *Mig* om at vise barmhjertighed over for Mine børn? At bønfalde *Mig* om at tilgive jeres synder – *Mig*, som er kærligheden, nåden, barmhjertigheden, tilgivelsen og medfølelsen?

43. Det er godt, når I søger at røre dem, der har et hårdt hjerte på jorden, og når I med tårer og indtrængende bønner søger at vække medfølelse hos dem, der ikke har et spor af medfølelse med deres næste; men brug ikke disse sætninger eller tanker til at røre Ham, der skabte jer af kærlighed og for evigt at elske jer.

44. Forstår I nu, hvorfor Jeg sagde til jer, at I ved meget lidt om Mig? Nogle gange, når bægeret er meget bittert i jeres mund, eller en smertefuld prøvelse går helt til grænsen for, hvad jeres kræfter kan udholde, påkalder I mit navn og siger til Mig: »Herre, fjern denne straf fra mig, lad mig ikke lide mere.«

Åh, I mennesker, som i jeres mørke ikke indser, at det ikke er Mig, der ønsker at holde jer i smerte, men at det er jer selv, der skaber lidelsen, der fylder jeres bæger med bitterhed og derefter beskylder Mig.

45. Kom til denne lyskilde her, så jeres sjæl og jeres forstand kan blive oplyst, og begynd derefter at lære Mig at kende som Fader, som Mester og som Dommer. For Jeg, som den utrættelige Mester, har været hos dig, Israel, uden at tage hensyn til din ulydighed og din manglende forståelse, din mangel på eftertanke og studium af Min lov. Gennem mit guddommelige ord lader jeg jer erkende jeres fejl, jeres svaghed og uvidenhed. Jeg har givet jer tiden, så I kan begive jer ud for at arbejde på de marker, som jeg har betroet jer som arv.

46. Det er den mission, som Mesteren til alle tider har betroet disciplen, for at han kan indsætte sig for menneskenes lidelse og bitterhed.

47. Mit ord har talt til jer i overensstemmelse med sjælens modenhed og ophøjelse. Men jeg stiger ned til syndens og mørkets verden uden at svække mit guddommelige lys. Jeg kommer til jer, for at I kan forny jer.

Men når Jeg har stillet jer til regnskab med mit guddommelige ord, lider I, fordi I har mærket, at mit ord har rørt jeres hjerte for at vække jeres sjæl.

Det ord, som jeres krop har hørt, var ikke efter dens smag, fordi jeres materialisme forhindrer jer i at erkende den guddommelige hensigt, kernen og inspirationskraften i hvert ord, som Jeg har overdraget jer. Derfor siger Jeg jer: Frigør jer fra det materielle, og lad jeres sjæl bryde sine lænker og hæve sig op til Mig, så den kan høre mit guddommelige ord, og så jeres materielle del gennem sjælen kan forstå det, som Mesteren overbringer jer.

48. Det er Min vilje, at I skal være det israelitiske folk, der i sit hjerte bærer kærlighedens og den guddommelige freds frø. Verden forventer barmhjertighed og nåde fra jeres Gud, og ligesom i fortiden forventer den at kunne se Jesu sande disciple.

49. Menneskerne forventer, at jeres kamp skal være lig den, som disciplene i den anden tid førte. Men nogle gange har I mistet modet, og når I hører, at jeres medmennesker bagtaler og bagvasker jer ved at kalde jer bedragere, så opfører I jer som Peter og fornægter Mig på vejen, fornægter den nåde, som Jeg har forberedt jer med, og mister den ved at falde tilbage i jeres materialisme.

50. I skal overbevise de vantro, løfte de faldne op og give ord af trøst og kærlighed til dem, der lider.

51. Menneskerne, i deres frie vilje, råber på forening, så freden kan herske på jorden. De stræber efter harmoni og ønsker at vise verden, at lyset er i dem, at de er udstyret med evnen til at skabe fred. Men disse bedragere vil rive den uvurderlige skat og den Nye Pagts ark, som Jeg har betroet jer, ud af jeres hænder og vil igen gøre jer til Faraos tjenere, til mørkets slaver – dem, der på grund af deres uforstand slæber på lænker af ondskab, egoisme og selvhøjhed.

52. Jeg har ikke kun talt til jer om opfyldelsen af mine apostles opgave i den anden tid og om opfyldelsen af Moses' opgave. Nej, Israel, jeg har talt til jer om opfyldelsen af Jesu fra Nazaret opgave. Han gav jer dengang et yderst fuldkomment forbillede.

53. Af netop denne Jesu myndighed har Jeg givet jer noget, så I ligesom Ham kan begive jer ud for at komme jeres lidende medmennesker til hjælp.

54. Jeg har ikke givet mennesket andre love, ej heller en anden lære, ej heller vist andre veje. Det er menneskene selv, der har banet de sideveje, som menneskeheden nu vandrer ad. Men I er på den rette vej og glæder jer over min kærlighed og mit lys.

55. Men ønsker du, folk, at stenene skal vidne om min tilstedeværelse? Nej, Israel, for dette ville være grund til smerte og bitterhed for jeres sjæl og jeres krop.

56. Det er ikke min vilje, udvalgte folk, at I skal gå til grunde, og at menneskeheden ikke skal anerkende jer som mine disciple, som morgendagens lærere. Derfor siger Mesteren til jer: Studer og forsk, så I forstår min guddommelige hensigt, så verden lærer livets træ at kende og kommer til det.

57. Elskede folk, den periode, hvor I vil høre mit guddommelige ord gennem en taler, er kort. Men af mit folks antal må der ikke mangle en eneste sjæl eller være en eneste for meget. 144.000 skal ved udgangen af 1950 være forsamlet foran mit ansigt for at modtage de sidste anvisninger, som I skal rette jer efter for at opfylde jeres vanskelige mission, for at begive jer ud til nationerne og bringe lys, barmhjertighed og sandhed. Således kan verden gennem mine udvalgtes opfyldelse af deres opgave glæde sig over min Guddommelige Ånds fred. Derfor giver den utrættelige Mester jer endnu en stavelse af sin undervisning, så I kan studere den, fortolke den og følge den.

58. Min åbenbaring er præget af lys, fred og kærlighed til jer. Jeg viser jer den vej, hvorpå I skal forny jer. Jeg lærer jer at vandre på den, så I kan føle jer styrket af min kærlighed. Den vil være den kraft, der lader jer gå med faste skridt, og som vil forvandle jer til sande disciple, der vil give menneskeheden et trofast vidnesbyrd om min tilstedeværelse.

59. Jeg frigør jer, så I ikke længere er syndens slaver. Jeg giver jer lyset, så I kan erkende sandheden og oprette et helligdom i jeres hjerter, hvor I fremviser jeres tro for Mig som en fakkel, så jeres sjæl kan hæve sig op til Mig og være i fællesskab med Mig.

60. Jeg vil ikke længere have, at I siger til Mig: »Herre, hvorfor er Du fjernt fra Mig, hvorfor hører Du mig ikke, hvorfor føler jeg mig alene på livets vej?«

Elskede folk: *Jeg* fjerner mig aldrig fra mine børn; det er *jer*, der fjerner jer fra *mig*, fordi I har manglet tro, og fordi I selv har afvist mig og lukket dørene til jeres hjerter for mig.

61. Verden misforstår jer og har påført jer smerte. Men da I råbte til jeres Fader, gav Jeg jer af barmhjertighed de bedste »klæder«, fordi Min barmhjertighed er stor, og Jeg ikke lod jer gå til grunde i e . For Jeg er redningens havn for jer og for menneskeheden.

62. Jeg har næret jer med de bedste retter fra mit himmelske bord og har vasket jeres fødder, så I kan følge i jeres Mesters fodspor.

63. Jeg efterlader mit ord indskrevet i jeres hjerter, så I kan være lysets børn, der vidner om min tilstedeværelse blandt jer – så I kan være menneskehedens stav og vise den redningsbåden – så mit lys kan stråle i mørket, og I kan lære verden at hæve sig og føre en dialog fra ånd til ånd med min guddommelighed. Derfor forbereder Jeg jer, folk, så I kan være den tredje tids tjenere, der giver folkemængderne livets brød og det krystalklare vand.

Børnene forfalder i denne tid præget af fordærvelse, begrebsforvirring og materialisme. Verden går sin vej som en blind; det er de, der er døde for nådens liv; det er menneskeheden, der går under og endnu en gang giver Mig lidelsens bæger at drikke. Vis dem den nye dags lys, lad dem mærke Min nærvær, og sig til dem, at Faderen venter på dem med åbne arme.

64. De øjeblikke, hvor I vil høre mit ord gennem en taler, er allerede få. Men mit guddommelige ord skal være som en bog, der er slået op for menneskeheden. I skal fremvise det, indskrevet i jeres hjerte og i jeres sjæl, som det lys, der oplyser jer, som en fakkel til at lede menneskeheden. For denne vil i længslen efter den frugt, I har modtaget, komme ad forskellige veje, og I vil være nødt til at give den til hende, så hun har nådens liv i sig. Det er frugten fra livets træ, og enhver, der nærer sig af den, vil ikke gå til grunde, for han vil have evigt liv i sig. Og I, som har næret jer af denne frugt, må lade jeres sjæl genopstå og hæve sig – idet den bryder alle sine lænker.

65. Fyld jeres hjerter med fred og god vilje. Vær lysets sjæle, der viser sig for verden som frie sjæle, der har forstået at opbygge den sande kirke for deres Herre.

66. Jeg vil se, at I giver de »døde« liv og de »blinde« lys ved at forkynde mit budskab for dem, der ikke ville lytte til Mig, og ved at omvende hjerterne til troen. Dette er det gyldne frø, som I skal vise jeres Fader i jeres hænder. Derfor opløfter Jeg jer og giver jer Min undervisning, som er en skat af umådelig værdi for jeres sjæl. For Jeg har ladet jer føle Min fred i Mit ord og har inspireret jer med den, så I kan vandre på denne vej, som er oversvømmet af Min Hellige Ånds lys.

67. Jeg har ikke set på jeres fejl; I har nu kun Mig som Fader for at give jer mit ord, så I gennem at følge det kan forny jer og se jer selv fyldt af min barmhjertighed. Jeg vil se jer klædt i mine åndelige velsignelser, alle ligeligt oplyst af min Hellige Ånds lys, så I – forenet gennem kærlighed, tro og god vilje – kan være det stærke Israel, der gør mit værk kendt for verden, så man i jer ser mine budbringere, mine sendebud – de sjæle, der virkelig har forberedt sig på at lede menneskene.

68. Dag for dag modtager I mine undervisninger. Jeg er Mesteren, der konstant underviser jer, så I i fremtiden kan synge en åndelig lovsang, når I først er blevet åndelige.

69. Jeg giver jer min kraft, så I kan følge mit guddommelige spor. Jeg oplyser jeres forstand, så I klart forstår jeres Fader, så I fortolker mit ord korrekt, og så sandheden åbenbares i jer, den sandhed, som menneskene søger på forskellige veje.

70. Du, elskede folk, skal bringe dette budskab til menneskeheden, så den kan forstå Faderens lov i sandhedens lys. For Jeg ser, at den i sine store vildfarelser blander sig i Mine høje rådslutninger og søger at trænge ind i Mine hemmelige skatkamre, skønt den ikke er forberedt derpå og endnu ikke har forstået Mig.

71. Min lære vil være det klare spejl, hvori menneskeheden skal betragte sig selv, så den med ydmyghed og mildhed tillader, at mit ord omvender den og forbereder den til at elske Mig, forny sig selv og elske hinanden.

72. Jeg har givet jer min freds banner, for at I kan gøre den mærkbar for verden. Men *den* fred, som Jeg har betroet jer, er min Ånds fred – den, der inspirerer jeres ånd – den, der er født af min kærlighed, og gennem hvilken menneskeheden vil blive bevidst om min tilstedeværelse. Det er denne fred, som Jeg har givet jer, for at I fuldt ud kan føle den på den vej, som Jeg har banet, så I ikke oplever smerte. For den har I selv skabt. Men jeres sjæl besidder store gaver og kraft, så I kan sejre over den lidelse, der renser og forædler jer. For sandelig, siger Jeg jer: Det skal ikke kun være smerten, der bringer jer tættere på Mig , men lydigheden mod Min lov, jeres gode gerninger.

73. I vil føle glæde ved at udøve mine lære og således bestige bjerget. Forstå, at I har en vanskelig mission at udføre. I skal, ligesom jeres Mester, efterlade et spor af lydighed blandt menneskeheden, et eksempel på ydmyghed, så dette kan være som et lysende spor, og de kommende generationer kan følge jeres eksempel. I skal bane vejen for dem, så de kan nå frem til åndelighed. I skal være sandhedens såmænd, så verden ikke længere styrter ned i afgrunden – i de fjendskaber, som den til alle tider har næret.

74. Forbered jer, mit folk, for verden hungrer efter at forstå min sandhed. Bring dem trøst, for deres renselse er stor. Men jeg siger jer også, at den barmhjertighed, jeg har opbevaret for jer i mit skatkammer, er stor. Men før I modtager den, må I blive værdige til at fortjene den. Når I først har opfyldt jeres opgave, vil I indse, at I har den i det inderste af jeres væsen.

75. Sandelig, Jeg siger jer: I er ikke længere trængende, ej heller svage eller blinde. For mit lys har oplyst jer, så I kan vidne om min tilstedeværelse i denne tid. Det er min vilje, at de kommende generationer hos jer skal finde et stille sted med fred, i hvis skygge de kan hvile. Tag imod dem, før dem til nådens kilde, uden at se på deres uvidenhed eller deres ondskab.

Hvis de kommer med spedalskhed, så helbred dem, for I har den helbredende salve, og hvis en morder kommer til jer, så dæk ham med jeres åndelige kappe og sørg for, at han angrer sine forbrydelser, så han kan søge det vand, der renser ham for hans skamplet og frelser ham. Når disse sjæleligt nødlidende kommer til jeres døre, fordi de længes efter mit ord og mit lys, skal I ikke nægte dem noget. I skal være jeres medmenneskers tjenere, for Jeg har forberedt jer til dette, så I kan udøve min barmhjertighed.

76. Således vil der være velstand overalt, hvor I går hen. Menneskerne vil genkende Mig og føle Min tilstedeværelse og have tro i deres hjerter. Således vil verden kunne vende sig bort fra sin afgudsdyrkelse.

Menneskene må søge Mig åndeligt, de må elske hinanden og nære freden og den gode vilje ved at elske hinanden. Men I er dem, der vil bringe denne lære; I skal være som en lysstråle i deres mørke.

77. Jeres kamp er nær. I vil indse, at det er lysets kamp mod mørket. Da vil I blive soldater for Min sag, svinge jeres banner og gribe mit ords sværd og være vidne til, at jeres Herres hære kæmper mod denne verdens mørke.

78. Dette er den tid, hvor Jeg oplyser alle sjæle, hvor Jeg befrier verden fra det slaveri, den har udholdt i århundreder. Men det er nødvendigt, at Jeg gør Mig mærkbar i denne verden af ondskab, fjendskab og ondsindethed, hvor krige blomstrer, og hvor synden har båret alle sine frugter. Det er nødvendigt, at den kan renses som guld i smeltediglen, så den kan genopstå til nådens liv, og mennesket kan have evigt liv i sin sjæl.

79. Faderen siger imidlertid til jer: Jeg tilintetgør ikke det mest dyrebare i skabelsen, nemlig sjælen. Nej, elskede børn, jeg vil blot rense verden for dens fordærvelse, så der kan opstå en ny menneskehed, hvor folkemængderne vil fornemme Mig og opfylde Min lov. Menneskene vil elske hinanden, spise frugten fra livets træ, slukke deres sjæles tørst i nådens uudtømmelige kilde, og min Hellige Ånd vil oplyse dem som kongestjernen. Da vil I se, at menneskeheden vil prise og velsigne Mig.

80. Elskede Israel, I er de udvalgte og de forberedte, så I kan fortsætte med at kæmpe og arbejde, for at denne verden kan se den Nye Dag.

81. Folk, tag I det første skridt, for I er de første, der skal være et eksempel. Fremstil mit værk, sådan som jeg har betroet det til jer. Vær de sande åndelige mennesker, der bærer Helligåndens gaver i al deres herlighed.

Min fred være med jer!

Undervisning 337

1. Vær velkomne, I, der er sagtmodige og ydmyge af hjertet, og som ikke har taget anstød af disse steders beskedenhed, hvor Jeg åbenbarer Mig, fordi I kun har tænkt på at give jeres sjæl glæden ved at høre mit ord.

2. Sandelig, Jeg siger jer: For de korte øjeblikkes skyld, hvor disse hjerter forberedes, sender Jeg mit lys og min fred til dette oprørte hav, hvor menneskeheden går under midt i sine lidenskaber og sine krige.

3. Hvordan skulle min Ånd ikke også føle glæde, når jeg ser disse menneskemængder, der søger mig i budskabets indhold, som de hører gennem taleren? De kræver ikke længere formaliteter eller ritualer, de ønsker kun at næres af Åndens brød.

4. Spis og mæt jer, sjæle, hjerner og hjerter, så I føler jer styrket og næret til evigheden, når I ikke længere hører denne stemme.

5. Jeres Mesters stemme, som er blevet menneskeliggjort gennem stemmebærerne, vil ophøre. Men bogen med mine åbenbaringer og undervisninger vil for evigt forblive åben for jeres sjæl som et fyrtårn med uudslukkelig lysstyrke.

6. Dette ord, som har oversvømmet jeres sjæle med fred, som har skænket hjertet og forstanden hos dette folk uendelig glæde, som har vækket de »døde« til troen og oplyst vejen for alle dem, der har hørt det, vil – selvom I ikke længere hører det fra læberne på mine udvalgte – være uudsletteligt og uforglemmeligt for jer.

7. Velsignet være de, der forstår at bevare dette brød og denne vin i det reneste og klareste af deres væsen, for de vil altid have noget, der kan skænke trøst, så barmhjertighed og tænde lys på deres vej.

8. Salige er de, der har troet i dag, for i morgen vil de give udtryk for deres tro på det, de har hørt og set. I vil blive tilbage på jorden for at arbejde for jeres medmenneskers åndelige opvågnen og fred, og Jeg vil beskytte jer, indtil Jeg har ført jer til det forjættede land.

9. Da jeres hukommelse er for svag til at bevare den rigdom af undervisning, som Jeg har åbenbaret for jer, vil Jeg efterlade jer en af Mig inspireret bog, der indeholder alt det væsentlige, som Jeg i denne tid har lært dette folk. Således vil jeres daglige arbejde blive lettere, fordi mine lære altid vil opmuntre jer – fordi I ikke vil være i fare for med tiden at glemme det, I engang har hørt. I ville falde i vildfarelser, forvrængninger eller hemmelighedskræmmeri.

10. Mit ord vil fortsat være et fyrtårn og en stjerne for dette folk, og den åndelige sejr vil tilhøre dem, der er trofaste og udholdende indtil enden – dem, der ikke viger tilbage for ørkenens sult og tørst – dem, der

skridt for skridt bestiger deres eget Golgata, med blikket altid rettet mod det uendelige, som er lys, evigheden og løftet om sand salighed.

11. Jo mere I opløfter sjælen, desto mindre vil korset tynge jer. Og når Jeg en dag ikke længere taler til jer i denne form, vil Jeg nærme Mig jer i Ånden og sige til jer: Slå jeres bog op og studer, så I snart bliver de modige disciple, som dette værk har brug for for at gøre sig kendt på jorden. I vil slå jeres bog op, og den vil svare jer, den vil befri jer fra tvivl og åbenbare for jer det, I netop forsøgte at forklare jer selv.

12. Jeg siger jer dog, at den dag vil komme, hvor I ikke længere har brug for en materiel bog, der ved hvert skridt minder jer om mit ord, for da vil det strømme fra jeres læber som en uudtømmelig strøm af inspiration. Men for at denne dag kan komme, og for at I kan nå denne grad af ophøjelse og visdom, må I først studere meget i den nedskrevne lære og udøve den, indtil I opnår den modenhed og den grundlæggende viden, der giver jer mulighed for at modtage den guddommelige inspiration fra ånd til ånd.

13. Det vil behage Mesteren, når Han ser fred i jeres hjerter. I, mine disciple, skal altid finde forfriskning i mit ord, og når I hæver jer åndeligt, vil I føle min åbenbaring i jeres sjæl og modtage min inspiration.

14. I er mit udvalgte folk og skal være ydmyge og storsindede. Vandre på lysets vej, så I ikke snubler og falder. For det er Mig, der går foran jer. Den, der af og til sover, vil ved opvågningen se, at hans brødre og søstre er kommet videre på lysets vej, mens han var ligeglad. Men jeg giver mit ord dag for dag også til den tjener, der ikke har arbejdet, som har ladet sig narre af mørket og har tilladt, at ukrudtet spirer frem i hans hjerte.

15. Vend jer bort, o elskede disciple, fra jeres tidligere veje, for på dem har I kun mødt smerte. Derfor fandt Jeg jer nøgne og sultne, uden fred og uden trøst for verden, uden kendskab til jeres bestemmelse og uden at I følte min faderlige varme. Men nu har Jeg skænket jer en ny mulighed og givet jer den tid, hvor I kan styrke jer ved mit ord, så I i det kan finde jeres sjæls frelse – den sjæl, der til alle tider har været slave under kroppens lidenskaber.

16. I befinder jer i en tid, hvor verden nærer sin højeste grad af fordærvelse, hvor magtbegæret blomstrer, og hvor skamløsheden hos dem, der ikke hører fornuftens og samvittighedens stemme, har overtaget. Men I, som er på denne vej af lys, modtager mit ord, for at I kan forstå jeres bestemmelse, for at I kan udvikle jer opad og forberede jer gennem den kærlighed, som jeg altid har lært jer.

17. I elsker Mig meget og har forstået at udnytte tiden. I har åndeliggjort jer, har overvundet jeres krop og har ladet jer inspirere til at arbejde for jeres medmenneskers fremskridt.

Men der er også mange, der ikke har forstået Mig, som ikke lytter til fornuften og ikke føler Min fulde fred, og som heller ikke ønsker at have åndelig storhed i deres væsen.

18. Jeg opmuntrer jer med min kærlighed, så I ikke føler jer svage, så I, når I modtager min kraft, kan styrke jer i jeres beslutning om at opfylde mine opgaver og stå imod de problemer og modgang, som menneskene selv påfører jer.

19. Vær ikke bange for menneskerne, vær vågne og bed, så mørket ikke overrasker jer eller berøver jer den nåde, som Jeg har forberedt jer med. I skal være Mine budbringere i de forskellige egne af jorden.

At erkende mit værk har været jeres åndelige opvågnen. I er hverken afgudsdyrkere eller fanatikere længere. I ved allerede, hvad jeres bestemmelse og jeres åndelige mission er. Men den, der ønsker at vandre på denne vej, skal elske sine medmennesker og lade samvittigheden være vejleder for sine handlinger. Da vil alt være lys, og der vil ikke være mørke i hans hjerte. Han vil have glæde og tilfredshed i sig, og dette vil få hans sjæl til at hæve sig endnu mere mod Mig.

20. Enhver, der befinder sig på denne vej, vil altid blive beskyttet af Min åndelige verden af lys og vil blive støttet af den i opfyldelsen af sin mission.

21. Vær tilfredse med de store velsignelser, som Faderen har skænket jer med hensyn til alt, hvad der vedrører det menneskelige liv på jorden. Bed ikke om det, der kunne føre jeres sjæl og jeres krop til undergang. Jeg har mere at give jer, end I kunne bede Mig om. Men det er mig, der ved, hvad I *virkelig* mangler på livets vej. Jeg har sagt jer: Hvis I forstår at opfylde min lov, vil I se mig i al min herlighed.

22. Lysvæsenerne fjerner nu mørket blandt jer. De vil være jeres beskyttere, som vil bestræbe sig på, at I er rene og giver afkald på enhver tilbøjelighed til materialisering, så I kan se den åndelige skønhed og modtage deres fredsbudskaber til menneskeheden. Elias renser og forbereder ligeledes mine udvalgte, så Jeg kan åbenbare Mig gennem dem.

23. Udnyt den korte tid, I har tilbage, til at lytte til mit ord gennem taleren, så I forbliver oplyste og forstår at modtage inspirationen. For gennem jeres ånd vil jeg fortsat tale til de store menneskemængder. Også min åndelige verden vil altid være hos jer.

Vær lydige og gå fremad med mod og fast beslutsomhed, uden at måle afstandene. I skal gradvist påbegynde jeres arbejde, så vil I opleve, hvordan verden efterhånden mister frygten for straf og enhver menneskelig tilbøjelighed. Således vil den i stadig større grad tage imod jeres vidnesbyrd.

24. I kender allerede jeres mission, og hvordan I skal forberede jer. Det eneste, der mangler, er, at I lærer at kommunikere fra ånd til ånd med Min guddommelighed – ikke længere gennem en stemmeførers forstand.

25. Da vil de, der ikke har genkendt Mig, ikke længere være forvirrede. De vil føle tillid og tro og vil opleve, at Ånden er i stand til at modtage og forstå Min åndelige åbenbaring.

26. De forsamlingslokaler, der har givet jer beskyttelse, vil fortsat være forsamlingssteder for jer. Men Jeg siger jer, at den sande kirke, som i al evighed altid vil være åben, er Helligåndens kirke. Til den vil alle generationer finde vej, og i den vil de modtage liv og lys, fred og salighed fra Mig.

27. Efter 1950 vil I begynde at virke for at bringe menneskeheden den glade budskab, sådan som Jeg har lært jer det. Derfor lærer Jeg jer, så I kan samle det sande lys, som I skal bringe til verden. I, som det udvalgte folk, skal respektere jeres medmenneskers opfattelser i de forskellige sekter og trossamfund og gennem jeres bestræbelser forene dem i én vilje.

Tiden vil komme, hvor mit værk vil blomstre i forskellige nationer – på de marker, der har været ufrugtbare, så alle kan erkende den sande essens af mit ord, som jeg i denne tid har udgydt som krystalklart vand.

28. I morgen vil I være ét folk med ét ideal, som en enkelt kilde, hvor alle kommer for at drikke dens krystalklare vand. Vær årvågne, så menneskeheden kan nyde én og samme frugt – den frugt, der skænker hjertet og sjælen essens og sødme.

29. Min lære vil forberede jer på en sådan måde, at enhver, der tager dens indhold til sig, vil lære at omgås sine medmennesker med en særlig behandling af hver enkelt – børn, unge eller voksne, mænd eller kvinder.

30. Når Jeg taler til jer om en særlig behandling af jeres medmennesker, ønsker Jeg, at I skal forstå, at Jeg taler om sjælelig behandling. For det er nødvendigt, at I hver gang, I kommer i kontakt med jeres næste, er jer meget bevidst om, at når I går hen til dem, træder I i forbindelse med deres sjæl.

31. Så vil I forstå at opdage en sjæl i barnet, der indleder en kamp, og som med et rent hjerte og et uberørt sind begynder et liv. Når jeres hjerte gør sig disse overvejelser, vil det føle ømhed og kærlighed til disse sjæle.

32. Når I står over for en ung person, kan I i hans energi, i hans store forventninger og i hans ambitiøse mål se tilstedeværelsen af en sjæl på højdepunktet af sin kamp på jorden – i den livsfase, hvor sjælen uophørligt kæmper mod kødelighedens lidenskaber og de farer, der forfølger hende på hvert skridt.

33. Vis forståelse for de unge, hjælp dem og vær opmærksom på dem, så de kan komme videre på den vanskelige livsvej.

34. Vis de modne mennesker og de ældre respekt og kærlighed. I dem kan I opdage en sjæl, der allerede har passeret toppen af livets bjerg. Det, som jorden havde at give dem – hvad enten det var lidt eller meget – har de allerede modtaget. De forventer ikke længere noget af den. De sætter al deres håb på den fremtid, der venter deres sjæl. Men af alle mennesker er de dem, der har mest at give, fordi de allerede har høstet alt det, de har sået i løbet af deres liv. Hos dem er det ikke deres sjæl, der har brug for jeres omsorg – det er deres trætte krop, der er udmattet af livets kamp. Vær opmærksomme, ømme og respektfulde over for dem, for det har de brug for og fortjener. Efter så mange bitterheder og udmattende kampe er en dråbe honning meget velkommen for disse hjerter.

35. Jeg ønsker, at I, elskede folk, skal betragte menneskene åndeligt, så I tillægger hver af jeres medmennesker den værdi, han har, og giver ham den plads, han fortjener. Hvis I glemmer jeres indre kerne og fortsat kun behandler jer selv som fysiske væsener, vil I benægte den sande værdi, der findes i hvert menneske, nemlig sjælen.

36. Nu, hvor Jeg lader Min stemme høre gennem Mine ordformidlere, byder Jeg den skare af tilhørere velkommen, der er her for at lytte til Mig. Jeg byder både den fromme og den vantro velkommen, den troende såvel som den søgende, den, der har renset sig gennem åndeliggørelse, såvel som den, der bærer sin materialismes tunge byrde.

37. Jeg velsigner jer, elskede folk, fordi I indtil i dag har vist Mig troen og ønsket om at nærme jer jeres sjæls fuldkommenhed. Israels mission er at bede for verden og undervise den. I er vokset og har formet jer, og fra at være elever bliver I gradvist til disciple for senere at opsøge dem, der inden for kort tid skal modtage arven fra mit ord.

38. Den måde, hvorpå Jeg har åbenbaret Mig i denne tid, adskiller sig fra den i den Anden Tid, men Min hensigt er den samme: at redde menneskeheden, at fjerne den fra den orkan, som den er stødt på undervejs, og som den ikke har været i stand til at undslippe.

Fristelsen er sluppet løs med al sin magt, og mennesket er faldet som et lille barn og har oplevet store lidelser. Det tømmer sin lidelseskalk og råber til Mig i sin dybe forvirring, og Faderen har været hos det.

Der er stadig rester af gæren i bægeret, men Jeg vil hjælpe jer med at udholde de smerter, der er følgen af jeres ulydighed. Salige *er I*, som hører på Mig, for *I* vil være stærke! Men hvad vil der ske med de andre, når den store lidelse rammer dem? Vil deres sjæl bryde sammen på grund af manglende tro? Israels bøn må give dem støtte.

39. Jeg vil se jer rene, angerfulde og fyldt af min kærlighed. Så længe I har søgt jeres frelse i verden, har I været svage. Da I vendte jeres blik op mod Mig og bad til Mig, modtog I styrke. Da I ved, hvor trøsten er – hvorfor har I da ikke altid søgt Mig? Hvorfor søger I ikke kærligheden for at fjerne hadet og dermed bringe krigene til ophør?

Jeg taler fortsat til verden, men kun Israel lytter til Mig og tager ansvaret for Mine ord. På det lader Jeg byrderne hvile, men også de åndelige gaver.

40. I jer har Jeg lagt Min sandhed og Min essens, for at I kan forkynde Mit ord. Jeg vil ikke se fanatisme, uvidenhed eller hykleri i jer. Jeg vil se mit folk frit inden for rammerne af mine love, som en stærk og oprigtig familie, der forstår at elske de trængende og række dem hånden, som forstår de skæbneslag, som menneskeheden gennemlever i denne tid, og som beder for dem. Jeg forbereder jer, så I aldrig skal sige: »Min Fader, vi mangler lys, viden og kraft til at kæmpe mod det falske og mørket.«

41. Jeg har bedt jer om en smule tro for at kunne udføre mirakler gennem jer. Jeg har givet jer beviser på den kraft, som Jeg har skænket jer. I har helbredt den syge, fordi I har omsluttet ham med jeres kærlighed. Et ord fra jer har omvendt en synder. I har rørt ved hans hjerte, og det lys, der har gennemtrængt ham, har fået ham til at reflektere, og da han erkendte sine fejltagelser, angrede han, og I har frelst ham.

Trøst og skænk fred, har Jeg sagt til jer, og på jeres vej gennem hjemmene har I bragt fred, og ikke alene har de væsener, der bebor denne verden, haft gavn af den, men også de åndelige væsener, jeres brødre og søstre, takker Mig for det lys, som Israels folk har udbredt i universet.

42. I vil modtage endnu større nådegaver, når I elsker hinanden i Ånden og i sandhed, og når I har forenet jer i opfyldelsen af mine love om fred og god vilje. Når I først er forberedt på denne måde, vil retfærdige åndelige love udgå fra jer. Der vil dukke ledere op blandt jer, som vil ændre nationernes gang. Men når Jeg giver en af jer denne opgave, så tag den imod i ydmyghed, vær jer det store ansvar bevidst, som Jeg overdrager jer, og tænk på Moses, da han sikkert førte det udvalgte folk, på hans ord, hans principper fulde af visdom og retfærdighed, og tag ham til forbillede.

43. Jeg har forudset store opgaver for jer i fremtiden, afhængigt af jeres forberedelse. Jeres indflydelse vil være afgørende for denne verdens gang.

I vil forkynde lighed og respektere den mission, som Jeg har givet Mine børn, fordi de besidder alle de dyder og hellige rettigheder, som Jeg uden undtagelse har skænket jer.

44. For at I kan opnå sejren, må I forene jer og føle medfølelse med menneskeheden. Tilgiv dem, ligesom Jeg har tilgivet dem. I vil se deres utallige fejl, deres moralske og sjælelige sygdomme, deres forfald. Men I skal kun videregive lys. Jeres mission er at give, at forklare min lære og at være et godt eksempel. Resten skal I overlade til Mig. De store anliggender, som I støder på hos jeres medmennesker, skal I bringe for Mig, og Jeg vil afgøre dem efter Min vilje.

Udarbejd efter 1950 ingen teorier eller videnskaber inden for min lære, skab ingen dogmer eller ritualer, men forbliv blot i troen. Bær tegnet i jeres sjæl og udøv de dyder, som jeg har lært jer. Saml kræfter til kampen, for menneskeheden venter på jer. Nogle af jer vil drage ud over jeres nations grænser, andre til nærliggende provinser. Andre af jer vil vende tilbage til det sted, hvor I første gang så lyset i denne verden. Jeg vil sprede jer; men bed og forbered jer, så I kan erkende min vilje og forstå at følge den.

45. Gå ud i mit navn. Forbered jer, før I taler. Når I gør jer klar til at arbejde, så studér jeres vanskelige opgave. Jeg vil være jeres vejleder. Når I bliver bedt om at vidne om min komme i den tredje tid, så tal om det, I har set og hørt. På det tidspunkt vil I have studeret og udforsket mit ord, og det, I indtil da ikke har kunnet forstå, vil I da forstå.

46. Jeg sender jer ud for at bygge i jeres medmenneskers hjerter. Jeres værk skal være velgennemtænkt og velbegrundet, så det er mig værdigt.

47. I vil blive bedømt og gransket. Men når man ser idealet om at tjene hos jer, vil man bøje sig for jer og elske jer. Menneskerne vil blive overrasket over jeres forvandling og jeres åndeliggørelse og tage jer som forbillede. Jeg vil være vidne til den undervisning, I giver, i det Høje Himlen.

48. Jeg vil sende store sjæle til Jorden for at fortsætte værket, og I vil, alt efter jeres fortjenester, få store åndelige opgaver. Menneskeheden har syndet meget, og det onde frø har slået dybe rødder i dens hjerte. Derfor vil renselsesværket være langt og vedvarende.

De sjæle, der skal vise den rette vej, er allerede blevet udsendt – det er jer, der udgør Israels folk, som Jeg har hævet til et åndeligt niveau, hvorfra I kan løfte menneskeheden op.

49. Føl jer ikke overlegne i forhold til de andre. Mit ord og mine gaver er til for alle, så I kan forstå Mig på samme måde.

50. Den Tredje Tid begyndte i år 1866, og I ved ikke, hvor mange år eller århundreder denne tidsalder vil vare. Da den Anden Tid først sluttede efter ca. 2000 år, ved I ikke, hvor længe den nuværende epoke vil vare. Stol blot på, elskede folk, at Faderen vil åbenbare sig for jer og være jer meget nær, og at I dag for dag vil forvandles mere og mere. Hvis I ønsker at standse op i kampen, vil Jeg sporre jer til at gå videre. Det er en hård, vedvarende kamp, der er begyndt, og den vil fortsætte. Det er mit genoprettelsesværk.

51. Jeg har givet jer liv og sendt jer til denne verden for at udføre en vanskelig mission. Udfør mine opgaver, elsk Mig mere end alt det skabte, og tjen jeres medmennesker, så I kan leve på et højere plan og komme Mig nærmere hver dag.

52. I vil alle bo hos Mig, når I er blevet renset og har opfyldt jeres opgave. Lev åndeligt på jorden og følg de åndelige og jordiske love, så I kan opleve opfyldelsen af alle Mine løfter.

53. Efterlad jeres børn denne arv: mit ord. Jeg har givet jer magten til at skabe, til at danne en familie. Jeg har skænket jer et hjem og sagt til jer: Fyld det med kærlighed, varme og gode eksempler. Hvis I ønsker at opleve retskaffenhed hos jeres børn, så overhold mine love. De forventer dette af jer; men hvis de i den nuværende tid ikke skulle forstå jeres råd og eksempler, så vil der komme et tidspunkt, I familiefædre, hvor de vil anerkende jeres fornuft, ære jer og velsigne jer.

54. Lær i dag af Mig, for Jeg henvender Mig til alle uden undtagelse; I er alle Mine børn, og I har alle de samme rettigheder til at blive elsket, velsignet, tilgivet og frelst af Mig.

55. Her er mit ord, hvorfra der udgår lysglimt, som fordriver mørket fra ethvert sind, der er lukket for sandheden.

56. Se, hvordan dette ords kraft åbner dørene til jeres hjerter, så kærligheden og ydmygheden, åndeligheden og troen kan træde ind i dem , og samtidig bevirker, at hovmodet, uvidenheden og synden, som længe har boet der, forsvinder for evigt.

57. Sandelig, Jeg siger jer: Enhver, der har hørt Mig – uanset om han tror på Mit ord eller ej – bærer nu en lysgnist i sin sjæl, og i hans hjerte er der åbnet en dør til samvittigheden, som aldrig mere vil blive lukket.

58. Mit ord vil måtte kæmpe mod den åndelige uvidenhed, der hersker blandt menneskeheden. Mens de, der kender til mit genkomst, tror, at min tilstedeværelse vil ske ved, at min Ånd, ligesom i den Anden Tid, kommer i kødet, undrer de, der intet ved om min tilbagevenden og mine løfter, sig over min tilstedeværelse i Ånden og gennem den menneskelige

fornuft og spørger sig selv hele tiden, hvorfor jeg igen er blandt menneskene, selvom de intet vidste om det.

59. Årsagen hertil er, at menneskeheden har nøjedes med sine ritualer, sine traditioner og ydre kulter og derved har glemt at studere loven, profetierne og de undervisninger, som Jeg efterlod menneskene i fortiden.

60. Hvordan kunne I undgå at blive overraskede, når I nu hører Mig, eftersom I ikke har været vågne, som Jeg pålagde jer? Hvordan kunne I undgå at blive forbløffede over tilstedeværelsen af mit ord, eftersom I aldrig har interesseret jer for at lære mine profetier og de tegn at kende, der har forkyndt min genkomst?

61. For disse mennesker, der ikke er interesserede i at lære sandheden at kende, er det, som om Jeg i den Anden Tid hverken havde gjort eller sagt noget. Det er, som om Jeg ikke var kommet eller havde eksisteret. Derfor har det været nødvendigt, at mit ord i denne tid taler om de forgangne begivenheder, så I kan sætte de nuværende begivenheder i sammenhæng med profetierne, løfterne og undervisningen fra den første og den anden tid.

62. Hvis I alle havde fordybet jer i det ord, som Jeg dengang bragte jer, ville I alle have ventet på Mig, ville I alle have forstået, at Min genkomst måtte ske i Ånden, og ingen ville have været forbløffet over Min åbenbaring. Men I er kommet med mørke i sindet, med uvidenhedens binde, der forhindrede jer i at se sandhedens lys – med et hjerte fuldt af fanatisme og dårskab. Hvordan ville det så have været muligt, at I alle straks, da I hørte Mig, havde sagt: »Han er Mesteren?« Det var nødvendigt, at I hørte Mig igen og igen, så jeres forstand ved hver lektion kunne opfange en ny lysgnist, der ville bringe jer tættere på forståelsen.

63. Således har I, uden at det var nødvendigt at rådføre jer med nogen eller ty til bøger, side for side lært sandheden om fortidens åbenbaringer at kende, hvorigennem I har forstået grunden til min åndelige åbenbaring i denne tid.

64. Jeres hjerte er blevet stadig mere roligt, og jeres ånd har styrket jeres tro mere og mere, efterhånden som den har set de faste grundmure, hvorpå denne lære er bygget, som jeg har betegnet med navnet spiritualisme, og som er den lære, der taler til jer om evige åbenbaringer.

65. Disciple, forstå derfor, at når Jeg talte til jer i Ånden gennem den menneskelige stemme, skete dette for at I, når Jeg ikke længere taler til jer på denne måde, fortsat kan søge Mig i Ånden og opnå den sande dialog med Min guddommelighed.

Min fred være med jer!

Undervisning 338

1. Jeg er vejen og lyset, der leder jer. Jeg er den stav, der støtter jer og beskytter jer mod at falde på jeres vej. Jeg er det fyrtårn, der oplyser jeres sti, styrker jeres sjæl med min guddommelige Ånds fred og beroliger livets storme, så I kan være i sikkerhed, og så jeres sjæl ikke bliver efterladt.

2. I mit ord modtager I den kraft, den varme og den næring, som jeres sjæl har brug for for at hæve sig og kæmpe, som Mesteren har lært det.

3. Mit ord har gennem århundreder tjent som prøvesten, tjener og vil tjene til at opnå sjælens renhed og til dens fuldkommenhed. Jeres sjæl har gennemgået forskellige udviklingsfaser, men den har endnu ikke nået fuldkommenhed i sine gerninger ved opfyldelsen af sin mission.

4. Jeg er kommet i den Tredje Tid og har åbenbaret Mig gennem den menneskelige forstand med det formål at vise jer vejen på ny og forberede jer som disciple i den Tredje Tid. Jeg har talt til jer på den enkleste måde, så I kan forstå mit ord. Jeg har talt til jer i symboler og lignelser. Men i hver af mine undervisninger har jeg ladet deres indhold trænge ind i jeres sjæl og givet udtryk for det ønske, som Mesteren føler, om at genkende en ægte discipel i hver enkelt af jer.

5. Hvornår vil det tidspunkt komme, hvor jeres sjæl forstår den fuldkomne kærlighed, som Faderen til enhver tid har vist jer? I denne tid er jeres Mesters kamp blandt menneskeheden stor for at redde alle sine skabninger, alle sjæle. Jeg vækker jeres sjæl, ligesom naturen vågner ved de første morgenstråler.

6. Selvom mit ord er enkelt – når I studerer det, vil I opdage storhed i dets kerne og lære at værdsætte værdien af hvert eneste af mine ord.

Indse, at I befinder jer i en skole, hvor jeg betragter jer som elever, disciple og mestre. Afhængigt af det trin, jeres sjæl har nået, modtager I fra mit ord det, der passer til jer. Eleven opfatter mit ord enkelt og gør det til sit eget. Disciplen udleder den del af min undervisning, der passer til ham, og derved bliver han fyldt med dyd. Den, der er forberedt som mester, tager imod mit ord, udforsker det, glæder sig over det og føler i sin sjæl et ønske om at opfylde, udbrede mine læresætninger, udøve dyderne og udfolde sine gaver.

7. I ønsker at videregive mit ord til jeres næste, men I har opdaget, at mange af jeres medmennesker ikke er forberedte. I har banket på deres hjerter, men I har fundet dørene lukkede, og de har ikke taget imod jeres ord, og I har følt såret som følge af jeres medmenneskers manglende respekt. Men dette er sket til jeres fordel. For sandelig, siger Jeg jer: Således vil I kunne forstå, hvad jeres Mester føler, når Han banker på

menneskets hjerte og finder helligdommen uforberedt. Men Min kærlighed til alle Mine børn er stor.

8. Derfor siger Jeg jer: Giv ikke op i jeres kamp, forbliv standhaftige, for Jeg vil stå jer bi; og hvis I en gang skulle finde dørene lukkede, så vil hjerterne i morgen åbne sig og modtage mit ord.

9. Menneskeheden er tåbelig og forbliver stædig i sin synd. Men jeg, i min kærlighed, i min tilgivelse over for alle mine skabninger, der bor på jorden og i det hinsides – jeg elsker jeres ånd, for den er en del af min egen ånd. Men jeres krop giver jeg det nødvendige, så den kan være sjælens støtte.

10. Den ro og fred, I nyder på jorden, er en velsignelse og en nåde, som I modtager fra jeres Fader. Men også I klager inderst inde og siger til Mig: »Herre, mit ydre er ynkeligt og laset.« Men sandelig, Jeg siger jer: Tror I mon, at Jeg derfor er fjernt fra jer? Tror I, at Guds nærvær ikke er hos jer, fordi jeres tøj er laset?

11. Den interesse, Jeg har for jer, vedrører jeres sjæl, og hvis I lever i denne verden i hengivenhed og i forsoning med jeres fattigdom, vil den dyd, som jeres sjæl åbenbarer, være stor. Husk, at jeres Mester har lært jer ydmyghed og de fortjenester, som sjælen kan opnå gennem denne dyd. I skal kun have en velsignelse og en lovsang til jeres Gud på jeres læber. For sandelig, siger Jeg jer, belønningen er ikke på jorden, elskede disciple, den er i det hinsides. Her på jorden vil Jeg ikke give jer saligheden; her er ikke paradiset; her har Jeg forberedt en mild oprejsning for Mine udvalgte.

12. Salige er I, som lider med fred og underkastelse, for I vil gå med faste skridt på vejen. Mesteren har lært jer ikke at stræbe efter denne verdens rigdomme, ikke at begære dette livs forgængelige skatte. Hvis I bor i en beskeden hytte, men jeres ånd forstår at udfolde de gaver, jeg har givet den , vil I kunne føle jer lykkeligere end en konge eller hersker på jorden i den mest luksuriøse bolig.

13. Jeg har talt til jer i lignelser for at lære jer at leve i harmoni med jeres Fader på denne planet, så I kan overholde hans bud. For jeres bestemmelse er nedskrevet i min kærlighed.

14. Dette liv har tjent til, at jeres sjæl gennem hengivenhed og gennem det lys, I har modtaget fra Mig, kan opnå ophøjelse.

15. I har gennemgået forskellige udviklingsfaser. Allerede i den første begyndte I at forberede jer på at fuldføre jeres vanskelige mission. I den anden fase har I oplevet større fremskridt og større klarhed i jeres sind. I den tredje fase har I gjort større fremskridt, opnået større forståelse af mit ord og i højere grad fulgt det. Således er I nået frem til den fjerde fase og

har i endnu højere grad mærket jeres Guds nåde, min Ånds tilnærmelse til jeres. Og i denne store glæde nåede jeres sjæl frem til den femte etape, hvor I måtte udvise en endnu større udvikling i opfyldelsen af jeres opgave. I har kæmpet, og således er I nået frem til den sjette etape, til ny opfyldelse, fornyet fremskridt og yderligere udvikling af de dyder, som jeres Gud har skænket jer. Og således vil I nå frem til den syvende etape, hvor I vil skue Faderens rige, hvor jeres ånd vil opleve Faderens herlighed på tæt hold, og hvor I vil være ved jeres Herres højre hånd.

16. Mit ord kommer ned for at inspirere jeres sjæl, for jeg ønsker, at I i morgen, på grundlag af jeres forberedelse, fortsat skal blive styrket af min Guddommelige Ånds nærvær. For når I er forberedte, vil I ikke føle jer forladte, vil I ikke mærke manglen på mit ord, fordi jeres ånd kan føre en dialog med min guddommelighed. Derfor ønsker Jeg, at I forbereder jer i god tid, at I udøver bønnen og har åndelighed i jeres hjerte, så I i morgen hverken kommer i forvirring eller begår svig. Jeg ønsker, at I forstår at løfte jeres sjæl op til Mig, så I modtager Min inspiration. For Jeg er i færd med at forvandle hver enkelt af jer til en af Mine »fodskamler«.

17. En »fodskammel« er det fundament, hvorpå jeres Herres lys og kraft hviler. Så vil I, mine børn, i morgen være de sande »fodskameller«, de sande talspersoner for mit ord. Forberedt gennem udfoldelsen af jeres gaver vil I videregive mit ord i al renhed . Jeg vil ikke se uvidenhed blandt mit folk Israel, når denne dyrebare tid, hvor min åbenbaring er gået gennem den menneskelige forstand for jer, er forbi.

18. Hvem af jer vil efter 1950 fornægte denne guddommelige sag? Hvis I handler således, vil det ske af uvidenhed, og det er netop uvidenheden, som Jeg i øjeblikket fjerner hos jer. For den, der er oplyst, vil ikke vige tilbage, han vil forblive standhaftig og fortsætte på vejen. Den derimod, der ikke har forstået Mig, vil ikke indse, at det har været frugten af hans manglende forberedelse, hans mangel på tro og åndelighed, og af denne grund vil han vende tilbage til sin afgudsdyrkelse og sin fanatisme.

19. Når I ser ufuldkommenhed på denne vej, så tilskriv det ikke Min guddommelighed; Jeg er fuldkommen. Tilskriv det jeres næste, som ikke har forstået at forberede sig på at lede jer med den fuldkommenhed, som Jeg har undervist jer i.

20. Jeg har sagt jer: For min Ånd findes der ingen nationaliteter, ingen kaster eller slægter, ingen racer eller hudfarver. I er alle mine børn, og jeg har åbnet mine arme for jer alle, og jeg har taget imod jer alle. Jeg har taget imod den, der er kommet ydmyg og angerfuld til mine fødder – det hjerte, der er fordærvet, og som stadig bærer blodspor på sine hænder – og jeg har beskyttet ham mod jordens retfærdighed. Hvorfor? Fordi han er

mit barn. Og selvom han har været den grusomste synder på jorden, selvom han har dræbt, har jeg tilgivet ham og sagt til ham: »Synd ikke mere.« Jeg er tilgivelsen, men jeg ønsker, at denne tilgivelse for altid skal tjene jer til frelse.

21. Jeg ønsker, at I forlader jeres onde veje, at hver enkelt forstår mit ord og angrer sine fejltagelser, at I i mit nærvær er *angrende* syndere, at I bekender jer for jeres Gud. For jeg vil lytte til jer i stilhed og ikke afsløre jeres synder. Jeg vil ikke forråde jer, mine børn, jeg vil rådgive jer som den trofasteste af jeres venner.

Spis ikke de forbudte frugter på jorden, nyd ikke det, der ikke tilhører jer, og udfør ingen handlinger, der vanærer jer i livet. Vær mænd og kvinder, der lever i al ærbarhed og retskaffenhed, som jeg har lært jer. Hvis en svaghed fik jer til at synde, så angre nu jeres fejltagelse. Lad min barmhjertighed rense jer. Men jeg vil, at jeres anger skal komme fra et rent hjerte.

22. Forbedr jer, forny jer, for Mesteren har sagt til jer i denne tid: »Jeg benytter mig af synderen, men ikke af den genstridige, men af den angrende synder.« Og når I har angret – hvad har I da modtaget? Fred, sjælefred, indre ro, taknemmelighed og jeres Guds dyder.

23. Hvilket menneske er i stand til at give jer et øjebliks åndelig fred, som Jeg giver jer i hvert eneste øjeblik? Hvilket menneske rådgiver jer som Jeg? Indse, at ingen på jorden er i stand til at bane jeres vej med så stor pålidelighed og dygtighed, som Jeg gør for jer. Og alligevel vil I stadig vige fra denne vej for at opleve nye eventyr.

24. Mænd og kvinder, I, der har lidt under jeres familiemedlemmers bortgang, dem, der er gået bort – dem, der har levet sammen med jer, givet jer sjælefred og fyldt jeres hjerter med kærlighed: Er I ikke enige i, at min vilje er blevet opfyldt i jeres kære?

I mødre har følt tabet af jeres børn, I børn er blevet efterladt som forældreløse i livet og har mistet nærværet af de mennesker, I elskede mest, nemlig jeres forældre. Hustruerne har set deres trofaste ledsagere gå bort. Jeg fjernede dem fra jeres liv og kaldte dem til det hinsides. Men vil I blande jer i mine høje beslutninger? Nej. For I skal indse, at I kun er midlertidigt i denne verden, at jeg kun har kaldt dem til det hinsides, fordi jeg har et nyt liv i vente til dem.

Men nu er jeres hjerter enige heri, og når I har grædt over jeres kæres fravær, er det sket på grund af jeres jordiske naturs svaghed. Jeres ånd derimod, som har forstået min helligste vilje, har følt glæde.

25. Faderen siger til jer: Følg hver eneste af mine påbud med kærlighed, med indvilgelse og fred. For en dag, der ikke ligger så langt ude i

fremtiden, vil også jeres sjæl træde ind i det hinsides og skue de sjæle, der døde før jer. I bor stadig på denne planet, men sandelig, Jeg siger jer: Den samme skæbne venter jer. Men hav i dette liv styrke, lys og fred, så I fortsat kan leve retskaffent i denne verden. Når Jeg så kalder jer hjem, vil jeres øjne åbne sig for dette nye liv, og I vil påbegynde en ny vej.

26. Salig er den, der er forberedt, for han vil undgå sin renselse og på sin vej skue et nyt liv.

27. Træk jer væk fra verden, løft jeres blik mod Mig og find forfriskning i Min nærhed. Lad mit ord blive indprentet i jeres hjerte, så I kan være stærke og ikke tillade, at fristelsen berøver jer det, som Jeg med så megen kærlighed har betroet jer. Overhold loven, så I kan være sande åndelige mennesker. For I har sovet i alle tider, og Jeg har vækket jer. Hvis I har den hensigt at være hos Mig, vil I ikke mærke byrden af jeres skyld.

28. Jeg kommer i denne tid for at modtage mine arbejderes opfyldelse af deres opgave og for at efterlade min kærlighed og mit fredskys, åndelig salighed, i deres sjæl. Jeg vil, at I skal være spejlet for de andre – for dem, der benægter min tilstedeværelse blandt jer, som ikke tror på min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne.

29. Min åndelige verden beskytter jer og er støtten i jeres liv. Men når I begiver jer ud i mørket, viser de Mig deres tårer, fordi I har glemt, at det er dem, der våger over jer.

Men Jeg kommer som Fader for at rådgive jer – som Mester for at undervise jer og som Gud for at give jer Min velsignelse og Min barmhjertighed. Jeg ser disciplene med håbet om at nå frem til Mig. Men Jeg siger jer, at enhver, der ønsker at være hos Mig, må være lydig.

30. Jeg har undervist jer, så I kan forstå og blive åndelige.

31. Min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne nærmer sig sin afslutning. Men når I forstår mine undervisninger, vil I føle jer forenet i tanke og vilje og elske hinanden.

32. Der er kun få morgenandagter tilbage, hvor I vil høre mit ord gennem den menneskelige forstand, og det er nødvendigt, at I forstår mig, så I kan tage indholdet af dette ord med jer i jeres hjertes dyb. *Jeg* er kommet til *jer*; i morgen må *I* hæve jer åndeligt for at nå frem til *mig*.

33. Når min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne er afsluttet, vil den undervisning, jeg har givet jer, fortsat genlyde i jeres væsen. I vil føle vemod over, at denne åbenbaring er ophørt, og derefter græde over den spildte tid, hvis I ikke har udnyttet det, jeg har givet jer i min lære.

34. Jeg har kaldt på jer i denne tid, elskede folk, for at I skal være forberedte. Men hvis I foragter denne mulighed, vil Jeg tillade, at I

fortsætter ad jeres egen vej, og Jeg vil blidt og ydmygt følge jeres skridt, og hvis I skulle falde, vil Jeg godmodigt og kærligt rejse jer op igen, og efter jeres lange vandring vil Jeg igen trække jer til Mig.

35. Jeg har løftet jer op på et højere trin end det, hvor menneskeheden befinder sig. Jeg har givet jeres sjæl fremskridt, så I ligesom jeres Mester kan bøje jer ned mod menneskeheden for at løfte den op, sådan som Jeg har gjort med jer. I skal ikke se splinten i jeres medmenneskers øje, uden først at se på bjælken, der er i jer selv. Forstå disse ord, folk, for menneskeheden har endnu ikke forstået dem.

36. I vil udgøre min kirke. Den vil være foreningen af de rene sjæle, de sjæle med god vilje, som elsker deres Gud og tjener Ham. Det vil være lysets sjæle, som ikke længere har noget ondt i sig, for mørket vil ikke have plads i disse sjæle, da de vil være rene som snefnug.

37. Jeg har sagt jer: I vil være en del af mine hærskarer, som vil kæmpe hårdt for at befri menneskeheden fra dens mørke, og gennem jeres lydighed vil I nå frem til fuldkommenhedens niveau. I vil kunne udføre mange gode gerninger, hvis I er blide, ydmyge og fulde af tro på jeres Fader. For Jeg vil åbenbare Mig gennem jeres forstand, fordi Jeg har givet jer store gaver og udgydt Mig i jer som lys, nåde og visdom.

38. Jeg har gjort jer rige, for at I kan give af denne rigdom til de trængende. For I skal ikke være egoister, der kun vil have alt for jer selv. For hvis I skulle handle således, ville I blive berøvet min barmhjertighed.

39. Profetierne vil gå i opfyldelse, og når menneskeheden da befinder sig i sin forvirring, i sit mørke, vil I vise den lyset og vidne om Min tilstedeværelse hos jer selv.

40. Forstå Mig, folk, Jeg taler klart til jer og tager imod jer med kærlighed. Kom herhen for at slukke jeres tørst, Jeg er kilden til levende vand. Hvil jer hos Mig, som er freden, og styrk jer hos Mig, som er den fuldkomne visdom.

41. Tænk på, menneskehed, at det er nødvendigt, at smerten er hos jer, for at I kan føle Mig. Men giv ikke jeres Herre skylden for disse begivenheder; bebrejd jer selv. Da lidelsen nåede jer, sagde I til Mig: »Herre, hvorfor straffer Du os?« Men I erkender ikke frugten af jeres gerninger for at sige til Mig: »Herre, vi har syndet, tilgiv os.«

42. Når menneskeheden en dag lærer at følge min vej, vil den have frelst sig selv, og alle vil elske deres Gud og Herre og elske hinanden. Derfor siger Jeg jer: Bevar min lære i jeres hjerter, bær min visdom i jeres sjæle og videregiv den til menneskeheden på alle måder, ligesom Jeg har givet den til jer. Hjælp dem med at stige op, opløft dem med den kraft, som Jeg har betroet jeres sjæle.

43. Jeg giver jer sandaler til jeres fødder, så I kan gå sikkert og dermed betræde alle veje og bringe mit lys. I vil gå som mine stedfortrædere, for jeg har indgået en pagt med jer, så I kan opfylde denne velsignede mission. Når I så kommer til mig, vil I vise mig jeres høst.

44. På ny vil Jeg glæde Mig over jeres sjæl og forelægge jer den undervisning, I skal lære, for I skal udøve det, som Jeg som Mester har lært jer.

45. I viser Mig jeres lydighed og den iver, I har i jeres hjerter for at følge Mig, og dette lader jer forstå mit guddommelige ord. Det er min vilje, at I skal være forberedte på at være de sande budbringere af mit ord, så menneskene kan vågne op og føle Mig i deres hjertes inderste – så de kan erkende vejen og vandre på den og være i harmoni med Mig.

46. I har gennemgået forskellige prøvelser og har ikke været svage i dem, fordi min kraft er forblevet i jer. Jeg som Fader opmuntrer jer med mit ord og peger på det øjeblik, hvor jeg betror jer den barmhjertighed, som menneskeheden har brug for. I vil drage ud på mine vegne og bringe jeres medmennesker livets brød og lyset fra min Hellige Ånd, så de kan undslippe deres mørke.

47. Jeg vil benytte mig af de sjæle, som jeg har renset og forædlet – dem, som jeg har givet lys til deres åndelige øjne, så de kan erkende min tilstedeværelse i denne Tredje Tid – jer, som jeg har forberedt med mit ord, så I kan vidne om min tilstedeværelse i jeres hjerter.

48. I er kommet til mit nærvær i nød og uden nogen form for ejendom. Men jeg har forberedt jeres sjæl, har klædt den i min Hellige Ånds lys og har uddelt mine nådegaver blandt jer, så I kan gå ud til de trængende og dele den rigdom, jeg har betroet jer, med dem.

49. Derfor har Jeg grundigt forberedt og renset jer for at kunne benytte Mig af jer – dem blandt jer, der har vendt sig bort fra det onde og løgnen – de sjæle, i hvilke mit lys trængte ind, da de hørte mit ord, oplyste dem og lod dem erkende, hvor den sande Gud er. Af denne grund har I vendt jer bort fra den forvirring, som verden har bragt med sine falske lærer, hvormed menneskeheden søger Mig, fordi den ikke har indset, at dens Gud ikke åbenbarer sig i materialismen i dens gerninger.

50. Løft jeres sjæle og kommuniker med Mig fra ånd til ånd. Men for at opnå denne dialog er det nødvendigt, at I har indprentet Min guddommelige lov i jeres hjerter, så I på grundlag af denne åndeliggørelse kan være i dialog med Mig. Jeg siger jer: Når Jeg ikke længere taler til jer gennem den menneskelige forstand, vil Jeg ikke fjerne Mig fra jeres sjæl; Jeg vil bo i jer, for dette er nødvendigt for at åbenbare Mig for menneskeheden gennem jer.

51. Det har været Min vilje, at I skulle være de første, der sætter sig til dette bord. Det har været Min helligste vilje, at I skulle samles og forenes omkring Mig for at give jer jeres arv og gøre jer fra at være trængende til at være rige, der besidder skatten i Mit ord.

På denne måde har jeres åndelige øjne skuet lyset fra en ny dag, for I er den tredje tids disciple, som jeg har forberedt, for at I senere skal vidne for menneskeheden om min tilstedeværelse – for at I med fuld sandhed og visdom skal tale om min lov – så I kan forkynde evangeliet om min kærlighed og gennem jeres gerninger gøre min tilstedeværelse mærkbar for menneskene, så angeren kan indfinde sig i deres hjerter på grund af deres tidligere fejltagelser og vildfarelser, så de kan opgive deres falske guder og finde deres sande Gud og gennem jeres formidling modtage trøst og håb for de kommende tider, hvor mine profetier vil gå i opfyldelse.

52. På jeres vej vil mørket rejse sig for at omslutte menneskene. Men ikke jer, for I bærer mit lys i jeres ånd og hjerte. I kan ikke længere blive omsluttet af verdens mørke, som formørker forstanden og forblinder menneskene og får dem til ikke at høre deres samvittigheds stemme. Men dette er den kamp, som Jeg betror jer, for i jeres hånd har Jeg lagt et lyssværd, der vil oplyse de mørke huler.

53. I vil opleve, hvordan menneskene i deres begrænsning fortsat vil bøje sig for de falske guder. Men lyset fra mit ord vil trænge ind i det inderste af deres hjerter, og de vil mærke min Ånds nærvær.

54. Folkemængderne vil bryde op og rense sig, så de kan modtage mit budskab gennem jer. For Faderen kommer i et ønske om at frelse sjælene, og det er nødvendigt, at de først renser og forædler sig for at kunne modtage min barmhjertighed. Nogle vil modsætte sig det, fordi de er fulde af magtbegær, fordi de har ophøjet sig til herskere blandt folkemængderne, og fordi deres sjæle er blevet formørkede og forvirrede.

55. I vil høre, hvordan jeres medmennesker vil benægte sandheden i de budskaber, jeg bringer gennem jer, og sige, at det er jer, der tager fejl – ufuldkomne mennesker, der ikke kan bære min tilstedeværelse i sig, i det inderste af deres væsen. For de hører til dem, der ønsker at opleve mig som endnu en konge i denne verden.

56. I den anden tid regerede Jeg i fuld ydmyghed for at bringe menneskene min lære, men de troede ikke på, at »Faderens enbårne Søn« ville komme. På samme måde vil jeres medmennesker i denne tid benægte, at I er mine budbringere, mine udvalgte, som Jeg har skænket mine nådegaver, for at I kan forkynde mit værk i al klarhed. For de vil se jer som beskedne mennesker og erfare, at I har hørt til de vildfarne mennesker, at I tidligere ligeledes har levet i snavs og synd. I vil imidlertid

tale til dem om Min kærlighed og opfordre dem til at modtage Mig i deres hjerter, så også de kan finde den frelsende havn.

57. På denne måde vil I rejse gennem landene, og når I så har talt udførligt, når I utrætteligt har åbenbaret min kærlighed og min barmhjertighed over for menneskeheden, når I har vist den sande gudsdyrkelse, som den skal bringe sin Gud, da vil denne menneskehed se min dom løsbrudt, og den store renselse af menneskeheden vil begynde, indtil den er ren og ren som guldet i smeltediglen. Deres synd vil ende i ilden, og de mægtige vil indse, at min magt er større end deres, og at min retfærdighed står over alle love. Deres fjendskaber vil blive fjernet og afskaffet. For min kærlighed vil være den ild, der vil rense menneskenes hjerter. Derefter vil de store menneskemasser mærke min nærvær, og dette vil ske, Israel, når dit arbejde, din indsats, begynder at bære frugt. Markerne vil være frugtbare, og mit frø vil formere sig hundrede gange.

58. Jeres kamp vil fortsætte, selv efter at I har forladt jeres legeme. Jeres sjæl vil fortsat bære mit Hellige Ånds liv, nådens liv, det evige liv i sig, og I vil arbejde som mine engle, så de kommende generationer bliver mennesker med god vilje, der elsker hinanden og nærer min fred og herliggør deres Gud med deres gerninger.

59. I dag befinder menneskeheden sig i kaos; den sover en dyb søvn. Den har ikke fornemmet Mig, har ikke hørt Mig, og der er kun få, der er vågne og fornemmer deres Herres nærvær. Men menneskene vil til sidst indse, at tiden nu er inde til, at de skal åndeliggøre sig for at nå bjergets top. For de vil modtage Helligåndens lys, så de kan undslippe deres mørke.

60. Tiden med deres forvirring nærmer sig nu sin afslutning; denne verdens riger vil skælve og indse, at deres grundvolde er falske, og på denne måde vil man mærke Min vilje. Men det påhviler jer at forberede verden, for det er min vilje, at mændene, kvinderne og børnene skal høre det glade budskab. Til dem, der har grædt og ventet på trøst – giv dem denne, vis dem sandheden i jeres hjertes inderste.

61. Jeg velsigner den smerte, I har udholdt for min skyld, for alt, hvad I lider for min skyld, vil gøre jer værdige i al evighed.

62. Jeg giver jeres sjæl styrke og lægger lysets våben i jeres hænder, så I kan overvinde de faldgruber, som fristelsen vil opstille som forhindringer. På denne måde vil I fortsætte jeres vej mod det rige, som Jeg har lovet jer.

Min fred være med jer!

Indholdsfortegnelse

Undervisning 310	**Vers-nr.**
Den disciples ansvar	2
fuldkommenhed gennem reinkarnationer	5
Den åndelige mission	16
Genoprettelsen af paradiset	20
Åndelighedens fylde	24
Vejvisende, ikke oprørere	29
Det evige verbum	43
Fire generationer til at udbrede spiritismen over hele jorden	50
Fri vilje	52
Videnskab og spiritualitet	60
Der findes også åndelige væsener, der er blinde i andre verdener	66
Løftet er gået i opfyldelse	72
Undervisning 311	**Vers-nr.**
Den åndelige forenings æra	1
Essensen er vigtig	3
Salige er de troende i kampen	10
Åndelig udvikling	13
Helbredelsens gave	18
Vi skal følge den åndelige verdens eksempel	20
Profetien fra apostlen Johannes	25
Sandhedens vidnesbyrd gennem gaverne	29
Betydningen af 1950	31
Undervisning 312	**Vers-nr.**
Forberedelse af det åndelige Israel	1
Indre fred	20
Menneskeheden mangler åndelig viden	22
Undervisning 313	**Vers-nr.**
Ansvaret for den åndelige mission	6
Graden af åndelig udvikling bestemmer reinkarnationerne	16
Den »lovede jord«	26
Spiritualitetens essens	34
Lignelsen om ukrudtet og hveden	37
Den sande tro	48

Åndelig forening	54
Åndens eksistens	56
Åndelig udvikling	59
Den åndelige og menneskelige bestemmelse	64
Undervisning 314	**Vers-nr.**
Gennemførelsen af missionen i den tredje tid	15
Alt bærer frugt, både det gode og det onde	17
Babels tårn	20
Evolutionen er en universel lov	24
Det forudsagte fredsrige	25
Helligdommens betydning	28
Profetier om falske kirker	47
Kun Lammet kan bryde de »syv segl«	50
Moralsk og åndelig vejledning til det udvalgte folk	54
Ægte eksempler	59
Tålmodighed, ikke vold	61
Undervisningen ligger i essensen af det guddommelige ord	68
Det hinsides er heller ikke det endelige åndelige hjem	70
Miraklets sande betydning	73
Undervisning 315	**Vers-nr.**
Forberedelse til den åndelige rejse	1
Den forkyndte ankomst af den anden og tredje tid og menneskehedens forskellige modtagelse af dem	17
Bogen om lyset og sandheden i den tredje tid	28
»I Herrens hus er der mange boliger«	34
»Jakobs stige« betyder åndelig ophøjelse	41
Gud er ikke et mysterium	43
»Israel« er ikke et materielt, men et åndeligt navn	45
De åndelige væseners uophørlige inkarnation og desinkarnation	47
Den menneskelige videnskabs falske magt og dens egen undergang	53
En ny verden	56
Renselsen af templet	62
Bønnen åbenbaret gennem Ånden	74
Sandheden	78
Undervisning 316	**Vers-nr.**
En opfordring til dem, der kalder sig kristne	5
Betydningen af de tre sidste segl	12

Samvittigheden er dommeren indeni os	20
De inkarnerede og de inkarnerede disciple	25
Betydningen af Mesterens blod er den guddommelige kærlighed	39
Inspirationens gave	52
Kærligheden er det universelle sprog	60
Undervisning 317	**Vers-nr.**
Åndelig anerkendelse	2
Hvem var Roque Rojas?	7
Hvile findes ikke for ånden	10
Samvittighedens sejr	22
Opfyldelsen af profetierne	29
"I Faderens hus er der et uendeligt antal boliger"	39
Vejen til fuldkommenhed	33
Samvittighedens stemme	39
Åndelige væsener ledsager os	43
Tvivlen	54
Undervisning 318 (påske 1950)	**Vers-nr.**
"De, der gennemgår stor lidelse"	1
Troen er det åndelige syn	6
Vejen til det »Nye Jerusalem« er fyldt med prøvelser	7
Religionernes påskud	16
Den åndelige opfyldelse ophører ikke med den fysiske død	28
Den åndelige tilfredsstillelse ophører ikke med den fysiske død	36
Naturkræfterne vil tale	40
Menneskehedens genfødsel	44
Det er ikke nok ikke at skade nogen	47
Opfyldelsen af løftet om den anden tid	52
Befrielsen fra traditionalismen	60
Betydningen af brød og vin	61
Helligåndens tid	63
Undervisning 319 (Glædens lørdag, 8. april 1950)	**Vers-nr.**
Den Hellige Treenighed, som i dag manifesterer sig i den tredje fase	1
Tvivlen	5
Frelse for alle åndelige væsener	7
Der findes mange verdener, der er beboet af det Guddommelige Ånds børn	11

Tvivlen	15
Åndelig ro	18
"Salige er de, der tror, uden at have set"	22
Afskaffelse af ritualer og religiøse skikke	32
Den åndelige fremtid	34
Thomas fra den tredje tidsalder	38
Kampen mod menneskelig uretfærdighed	43
Undervisning 320	**Vers-nr.**
Tre tidsaldre med åbenbaringer og profetier	5
Betydningen af påsken	12
Årsag og virkning af åndelig tilbageståenhed	26
Instinktet til at være irrationel og menneskets ånd	34
Intellektuel udveksling	44
Åndens udødelighed	50
Vi lever det evige liv	51
Eksemplet fra Jesu lidelse	56
Maria er en del af guddommeligheden	71
Undervisning 321	**Vers-nr.**
Sandheden ligger i enkelheden	4
Foran samvittighedens alter	10
Profetiske ord	14
Spiritualitet er ikke et offer	21
Mennesket renser sig selv	26
Åndelig analyse	28
De sande værdier	34
Åndelige svingninger	38
Kampen i den åndelige verden	53
Læren om spiritualitet	67
Betydningen af den åndelige verdens handlinger	70
For ånden findes der ingen materielle afstande	73
Åndelig kultudøvelse uden fanatisme	86
Undervisning 322	**Vers-nr.**
Mission og opfyldelse i den tredje tid	1
Man kan ikke opdage sandheden med fornuften	15
Omvæltning og opvågnen blandt menneskeheden	20
De åndelige realiteter	36
Tilgivelsen	52

Undervisning 323	**Vers-nr.**
Åndelig forberedelse	1
Kraften i den åndelige bøn	24
Den direkte kommunikation med Skaberen	43
Profetien i Joel 2:28 er opfyldt	44
Faderens vilje opfyldes	50
Samvittighed	56
Herrens genkomst og dens virkning	68
Undervisning 324	**Vers-nr.**
Det åndelige Israels kamp gennem alle tidsaldre	2
Korrekt analyse	16
Det materielle er af sekundær betydning	22
Indeholder den universelle kærlighed moderlighed?	32
Åndelig kommunikation	49
At forstå at bede og modtage	56
Vores mål er den evige forening med Gud	58
Undervisning 325	**Vers-nr.**
Hykleri og ondskab hersker stadig i verden	11
Udviklingen af de åndelige evner	26
Kommunikation fra sind til sind	27
Alle kan indhente den tabte tid	38
Først kampen, derefter freden	46
Æraen med kommunikation fra sind til sind	54
Tiden for dommen og det endelige slag	58
Menneskeheden dyrker stadig det onde frø	65
Eksempler fra tidligere tidsaldre	74
En tid med åndelig uro	81
Hvorfor den tredje tid?	84
Undervisning 326	**Vers-nr.**
Betydningen af spiritualitet	8
Renselse til den tredje tids mission	10
Spiritualitet, ikke religiøsitet	18
Fejl, der er opstået som følge af materialismen, og den sande tro	30
Gud har ingen form	35
Det er tid til ophøjede fortolkninger	41
Kærlighedens lov	48
Et liv i indre ro og fred i ånden	54

Spiritualitet er ikke mystik	63
Undervisning 327	**Vers-nr.**
Åndens vej til fuldkommenhedens rige	1
Åndssjælens historie	4
Hvorfor prøvelserne findes	14
Betydningen af slutningen af året 1950	26
Åndelig kommunikation efter 1950	37
Også det menneskelige liv er vigtigt	41
Intet går til spilde	47
Undervisning 328	**Vers-nr.**
Det tredje testamente	9
Åndeligheden vil sprede sig over hele verden	10
Prøverne bygger på kærlighed	11
Hvorfor blev ånden og mennesket skabt?	19
Fra tid til anden blev den guddommelige lære forvrænget	26
Vi selv vil tilintetgøre det ondes rige med det guddommelige sværd	34
Profetien i Apokalypsen	36
Guds søgende	42
Ånden helbreder al ondskab	52
Undervisning 329	**Vers-nr.**
Spiritualitet kræver vilje og sindsro	1
Essensen af det guddommelige ord	12
En fuldstændig forandring i menneskets liv	22
Konsekvenserne af forvirringen	43
Åndelig kommunikation ved hjælp af indstråling	43
Reinkarnationsloven er ikke blot en teori	51
Undervisning 330	**Vers-nr.**
De guddommelige løfter går i opfyldelse	3
Discipelens mission	6
"Himlens riges" komme	13
Elias' mission	17
Der findes avancerede ånder, men ingen overordnede	19
De 144.000 udvalgte var forudsagt	21
Alle er brødre	27
Den åndelige frihed	28
Det tredje budskab	30
Forening	39
Undervisning 331	**Vers-nr.**

Sandheden om åndelig kommunikation	1
Misforståelser vedrørende de såkaldte kristne	6
Det åndelige budskab	12
Åndelighed og materiel fremgang	27
Undervisning 332	**Vers-nr.**
Universel åndelig bøn	1
Universel kærlighed	3
Ånden, med eller uden materie, er evig	5
Profeti om det jødiske folk	10
Det sande »forjættede land«	17
De udvalgte 144.000 fra det åndelige folk Israel	19
Opnåelsen af kærlighedens lov	27
Dagene nærmer sig!	31
Afsløringen om reinkarnation	34
Undervisning 333	**Vers-nr.**
Tvivlen opstår gennem uvidenhed	7
Spiritualitet	18
Det tredje testamente	27
De forskellige former for guddommelig kommunikation	30
De åndelige budbringeres mission	43
En ny menneskehed vil rejse sig	54
At kunne tilgive	55
Den åndelige bøn oplyser	61
De to veje	65
De lovede tidsaldre	78
Undervisning 334	**Vers nr.**
Samvittigheden er den guddommelige stemme i mennesket	6
Den forudsagte åndelige kamp	16
Opfyldelse af de guddommelige principper	35
Åndelig forberedelse	49
Kampen mellem det gode og det onde	56
Hvorfor skal der ydes erstatning?	61
Skytsenglernes kamp	70
Undervisning 335	**Vers-nr.**
Det inkarnerede Israel i de tre tidsaldre	3
Åndelige gaver	7
Profetier og deres fortolkninger	10
Joel 2:20, 30, 31	14
Menneskeheden har brug for fred	18

Befrielsen er meget nær	18
Hvorfor reinkarnationer findes	22
Prøverne vil føre os til opvågnen	24
Indholdet af »Bogen om det sande liv«	32
Pinse	35
Indflydelsen fra det åndeligt forenede Israel	38
Undervisning 336	**Vers-nr.**
De troende vidner i den tredje tid	5
Troen giver styrke	23
Lysets sejr over mørket	32
Følsomheden over for de guddommelige inspirationer	34
Menneskeheden kender ikke Gud	40
Materialismens bremse	47
De 144.000 fra det åndelige Israels mission	57
Undervisning 337	**Vers nr.**
Rigdommen i undervisningen for Ånden	1
Kommunikationen fra ånd til ånd	23
Den åndelige lære forbereder os på den fulde opfyldelse	29
Lighed	43
Den tredje tid begyndte i 1866	50
Spiritualisme	64
Undervisning 338	**Vers nr.**
Åndens betydning og udvikling	2
De syv segl	15
Guddommelige råd	20
Profeti om menneskehedens renselse	57

De guddommelige undervisninger i Mexico 1866-1950
Litteratur

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tlf.: +49 (0)6741 1720
Bogen om det sande liv, bind I, II, III, IV, V, VI
Det tredje testamente (også på spansk, engelsk og fransk)
De guddommelige åbenbaringer fra Mexico (kort introduktion)
Guddommelige åbenbaringer om livets spørgsmål
Profetier for den tredje tid

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tlf.: +49 (0)7371 929 66 42, e-mail:manfredbaese@gmx.de
Den guddommelige kærlighed, oprindelse, essens og mål for vores liv og alt væsen
El Amor Divino – Oprindelse, essens og mål for vores liv og alt væsen
Bogen om det sande liv, bind VII, VIII, IX, X, XI, XII
Det Tredje Testamente

Unicon-Stiftung, D-88709 Meersburg
Tlf.: +49 (0)7532 808162, e-mail: info@unicon-stiftung.de
Introduktion til »Bogen om det sande liv« (gratis)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco nr. 54, indgang 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Mexico City
Libro de la Vida Verdadera, bind I-XII
Det Tredje Testamente
og andre bøger om disse guddommelige åbenbaringer fra Mexico

Hjemmesider

www.drei-offenbarungen.net
www.reichl-verlag.de
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (flersproget)
www.tercera-era.net (på spansk)
www.144000.net (flersproget)
www.dritte-zeit.net